

MAANANTAI 20. lokakuuta 2008

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 17.00.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – *(DE)* Julistan Euroopan parlamentin torstaina 9. lokakuuta 2008 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

3. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

4. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano

Puhemies. – *(DE)* Olen vastaanottanut Itsenäisyys/demokratia-ryhmältä esityksen jäsen Faragen nimittämisestä jäsen Colmanin sijaiseksi kansainvälisen kaupan valiokunnassa. Vastustetaanko ehdotusta?

Hannes Swoboda (PSE). – *(DE)* Arvoisa puhemies, onko valiokunnan jäsenyydelle asetettu vähimmäisaikaa, vai onko kyse pelkästään tästä päivästä?

Puhemies. – *(DE)* Sitä teidän on tietenkin kysyttävä Itsenäisyys/demokratia-ryhmältä, mutta voin vakuuttaa, että parlamentin puhemies kannattaa asian ehdottoman avointa käsittelyä.

Nigel Farage (IND/DEM). – *(EN)* Arvoisa puhemies, totean kollegaani rauhoittaakseni, että toimin itse asiassa kansainvälisen kaupan valiokunnan jäsenenä tämän vaalikauden kahden ja puolen ensimmäisen vuoden aikana. Luovutin sitten paikkani toiselle kollegalle, joka lähti parlamentista kaksi viikkoa sitten. Kyse ei siis ole viime tipassa keksitystä työtehtävästä, kuten saatatte pelätä.

Puhemies. – *(DE)* Ette vastannut kysymykseen siitä, miten pitkään aiotte toimia valiokunnan jäsenenä, mutta päätelen huomautuksistanne, että aiotte jatkaa vaalikauden loppuun asti.

5. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen hyväksytyjen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

6. Oikaisu hyväksytyyn tekstiin (työjärjestyksen 204 a artikla): ks. pöytäkirja

7. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

8. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

9. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

10. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

11. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – *(DE)* Tämän istunnon lopullinen esityslistaluonnos, jonka puheenjohtajakokous hyväksyi torstaina 16. lokakuuta 2008 pitämässään kokouksessa työjärjestyksen 130 ja 131 artiklan mukaisesti, on jaettu.

Maanantai, tiistai ja torstai:

Ei muutoksia.

Keskiviikko:

Aluekehitysvaliokunta on pyytänyt, että keskustelu Euroopan unionin solidaarisuusrahastoa koskevasta suullisesta kysymyksestä siirretään seuraavalle istuntojaksolle.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, tilanne on tosiaan se, että solidaarisuusrahastoa koskeva keskustelu on sisällytetty aluekehitysvaliokunnan pyynnöstä keskiviikon esityslistaan. Nyt on kuitenkin käynyt ilmi, että asiassa toimivaltainen komission jäsen Hübner, jonka kanssa keskustelimme hyvin mielellämme asiasta, ei voi osallistua istuntoon.

Tästä syystä sekä komission puheenjohtajisto että eri ryhmien koordinaattorit ehdottavat tämän parlamentin kannalta tärkeän keskustelun käymistä marraskuun täysistuntojaksolla. Pyydämme siis keskustelun siirtämistä marraskuun istuntojaksolle. Tällaisen pyynnön haluaisin esittää.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin.)

o

o o

Philip Bradbourn (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, halusin mainita, että sen jälkeen, kun viimeksi kokoonnuimme Strasbourgissa, ainakin kahden parlamentin jäsenen tornirakennuksen kahdeksannessa kerroksessa sijaitseviin työhuoneisiin on murtauduttu ja niistä on viety tavaraa. Haluaisin tietää, ovatko nämä olleet satunnaisia tapahtumia vai onko käynyt ilmi, että muiden jäsenten työhuoneisiin olisi murtauduttu ja että ne olisi niin sanotusti "vapautettu" tavaroista jaksolla, jolloin emme olleet Strasbourgissa. Tämä on mielestäni hyvin hämmäntävää. On erittäin valitettavaa, jollei pystytä varmistamaan, että työhuoneemme ovat turvassa, kun emme ole paikalla.

Puhemies. - (DE) Paljon kiitoksia, jäsen Bradbourn. Pääsihteerä huolehtii asian käsittelystä.

12. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. - (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Petya Stavreva (PPE-DE). - (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, suurimpia Bulgariaan kohdistuvia haasteita on yhteisön varojen käytön avoimuus. Tapaan, jolla kotimaassani on toteutettu liittymistä edeltäviin ohjelmiin kuuluvia toimia, liittyy vakavia puutteita, mikä on johtanut siihen, että satoja tuhansia euroja on jäädytetty Phare-, Ispa- ja Sapard-ohjelmien kehityksessä. Nämä jäädytetyt varat ovat Euroopan komissiolta vakava merkki, jonka Bulgarian hallituksen on ymmärrettävä oikein, ja sen on toteutettava lupaamansa kiireelliset toimet.

Yhteisön kumppanivaltioiden tavoin kaikkien Bulgarian kansalaisten on pyrittävä päättäväisemmin torjumaan lahjontaa ja järjestäytyneitä rikollisuutta sekä valvomaan luotettavasti ja tehokkaasti tapaa, jolla yhteisön varoja käytetään. Meillä ei ole varaa varaslähtöihin toimiessamme yhteisön rakennerahastojen varojen turvin, koska se olisi kohtalokasta Bulgarian talouden kehityksen, maatalouden, infrastruktuurin, pienten ja keskisuurten yritysten sekä viime kädessä bulgariaalaisten elintason olennaisen tärkeän nousun kannalta. Tavalliset kansalaiset joutuvat valitettavasti maan johtajien sijaan kärsimään virheistä ja puutteista, jotka liittyvät kotimaamme tapaan käyttää yhteisön varoja.

Liittytyämme Euroopan yhteisöön saimme tilaisuuden toimia yhteisön varojen turvin, mutta se edellyttää yhteisön sääntöjen noudattamista. Se on myös kansallisen edun mukaista. Tästä syystä meidän ei pidä uskotella itsellemme, että voimme korjata virheemme uudistamatta järjestelmää.

Iliana Malinova Iotova (PSE). - (BG) Hyvät parlamentin jäsenet, maailma on joutunut rahoituskriisiin, jonka laajuutta ja seurauksia kukaan ei ole vielä onnistunut tarkasti ennustamaan. Sitä on jopa verrattu Yhdysvaltain 1920-luvun suureen lamaan. Tällä hetkellä on olennaisen tärkeää toimia yhteistyössä selvittääksemme kriisistä. Kriisitilanne ja vuosi aikaa vaaleihin – olemme todella joutuneet koetukselle. Joko

ihmiset tulevat vakuuttuneiksi Euroopan yhdentymisen merkityksestä, tai sitten tilanne kääntyy päinvastaiseksi ja heidän epäilevä asenteensa vahvistuu. Tällä hetkellä tarvitsemme allekirjoitettua Lissabonin sopimusta enemmän kuin mitään muuta.

Tähänastinen yhteistyömme tuottaa jo ensimmäisiä myönteisiä tuloksia. Näitä toimia on jatkettava vähintään kolmessa suunnassa, koska vaikka pankkialan vakauttaminen on ensisijaisen tärkeää, se ei itsessään riitä. Tyydyimme nyt hoitamaan pelkkiä oireita puuttumatta syihin. Yhteisön tulevilla lainsäädännöllä on lujitettava järjestelmiä, joilla rahoitusmarkkinoita valvotaan ja säädellään. Tarvitsemme laaja-alaista konkreettisten toimenpiteiden pakettia, jolla lievennetään kriisin vaikutusta talouteen, valmistusteollisuuteen ja erityisesti sosiaalialaan.

Totean viimeisenä muttei vähäisimpänä seikkana, että tarvitsemme erillistä, erityistä toimenpideohjelmaa uusia jäsenvaltioita varten, joiden on vielä saavutettava yhteisön rahoitusmarkkinoiden kehitystaso mutta joita uhkaavat kriisin välilliset seuraukset: investointien hiipuminen, luottokustannusten nouseminen ja viennin vähentyminen.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, saamme kuulla niin ennen parlamenttivaaleja kuin niiden jälkeenkin tavanomaisen valitettavan toteamuksen, jonka mukaan yhteisö on etääntynyt liiaksi kansalaisistaan. Ihmettelen, mitä Euroopan parlamentti tekee asialle.

Laadimme jokin aika sitten erään kollegani kanssa Internet-vetoomuksen, jota käsitellään valiokunnassa aivan kuin muitakin vetoomuksia. Noin 1,5 miljoonaa ihmistä on allekirjoittanut verkkovetoomuksen – luku, joka vastaa suurin piirtein Viron asukaslukua. Vetoomusvaliokunnan puheenjohtajan Libickin painostuksesta asia annettiin puheenjohtajakokouksen käsiteltäväksi; tällöin pyydettiin lupaa keskustella parlamentissa siitä, miten verkkovetoomuksia on periaatteessa tarkoitus käsitellä. Sen, että kyseinen vetoomus koskee parlamentin toimipaikkaa, pitäisi olla merkityksetöntä, koska meidän keskustelemme usein kiistanalaisista asioista. Olen myös tietoinen siitä, että kaikki eivät ole samaa mieltä kanssani. Tällaisen keskustelun kieltäminen ja valitukset, joiden mukaan yhteisö on etääntynyt kansalaisistaan, ovat ristiriidassa keskenään.

Kehotan puheenjohtajakokousta tekemään jotakin asialle ja ehkä jopa pitämään sen mielessä, kun yhteisön etääntymisestä kansalaisistaan valitetaan jälleen kerran.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, yhteisön ja koko maailman talouteen vaikuttava talouskriisi saattaa palauttaa yli-innokkaat yksilöt järkiinsä. Kriisi on jälleen yksi syy olla rakentamatta pohjoista kaasuputkea. Luotan siihen, että taloudellisten tietojen avulla saadaan vihdoin vakuutettua ne, joiden kantaa eivät horjuta geopolittiset perusteet – eli se, ettei ole järkevää laskea kaikkea yhden ainoan energiantuottajan varaan – unionin jäsenvaltioiden sisäisen solidaarisuuden tarve tai Itämeren ekosysteemille aiheutuva todellinen uhka.

On laajalti tunnettua, että merenpohjassa kulkevan putken rakentaminen ja käyttäminen on huomattavan paljon kalliimpi vaihtoehto kuin maalla kulkevaa putkea koskeva ehdotus. Gazprom-yhtiö ei ole ottanut huomioon vaihtoehtoista reittiä, joka kulkee Natoon tai unioniin kuuluvien poliittisesti ja taloudellisesti vakaiden valtioiden kautta. On syytä epäillä, että sijoittajilla on vähintäänkin epäilyttäviä aikeita. Moskovan pörssi on kokenut erityisen kovia maailman pörssikaupan romahdettua. Näillä ongelmilla saattaa vielä olla enemmän seurauksia kuin kaikilla terveiden järjen mukaisilla perusteilla, kuten Euroopan parlamentin lausunnolla, jossa kehoitetaan vakavasti harkitsemaan maalla kulkevaa putkea koskevaa vaihtoehtoa. Puolalaisen sanonnan mukaan ”jokaisella pilvellä on hopeareunus”, mutta tämä pilvi on todella synkkä.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, *Amnesty International* -järjestö raportoi viime viikolla venäläisen asianajajan ja ihmisoikeuksien puolustajan Karina Moskalenkon murhayrityksestä. Hänen autostaan löytyi pieniä elohopeapalloja. Karina Moskalenko on voittanut kolmisenkymmentä tapausta, joita Venäjän kansalaiset ovat nostaneet Venäjän valtiota vastaan ja joita on käsitelty Strasbourgin ihmisoikeustuomioistuimissa. Myös murhayritys tapahtui täällä Strasbourgissa. Hänen oli tarkoitus seuraavana päivänä edustaa murhatun Anna Politkovskajan perhettä Moskovassa pidettävässä tuomioistuinkäsittelyssä. Nyt näyttää siltä, että riippumattomiin toimittajiin kohdistuneen Venäjällä tapahtuneen murha-aallon jälkeen on tullut riippumattomien asianajajien vuoro. Meidän on siis kiireellisesti osoitettava solidaarisuuttamme mahdollisimman voimakkaasti puolustaaksemme ihmisiä, jotka puolustavat niitä, jotka eivät voi puolustaa itseään.

Ioan Mircea Paşcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikenlaiset institutionaaliset rakenteet, kuten EU, joutuvat todelliselle koetukselle kriisiaikana, jollaiseen olemme nyt joutuneet. Niin sanottujen uusien

jäsenvaltioiden yhdentymistä ei ole saatettu päätökseen, kaikki jäsenvaltiot eivät ole ratifioineet Lissabonin sopimusta ja olemme entistä riippuvaisempia energiantuonnista.

Välttämättömien yhteisten toimien alullepano on valitettavasti usein hidasta ja vaikeaa, koska jäsenvaltiot suosivat yksilöllistä lähestymistapaa. Jos jälkimmäinen lähestymistapa asetetaan etusijalle, unionimme on suuressa vaarassa, riippumatta moraalisesta näkökulmasta, jonka mukaan ne, jotka ovat hyötynneet unionista eniten, ovat velvollisia huolehtimaan sen lujittamisesta eikä heikentymisestä. Sama pätee Natoonkin. Tarvitsemme nyt entistä enemmän yhteisiä analyyseja, yhteisiä näkemyksiä ja yhteisiä toimia ottaen huomioon kasvavat haasteet, jotka meihin kohdistuvat.

Toimikaamme näin, jotta meitä ei syytetä siitä, että olemme heittäneet hukkaan tilaisuuden tehdä menestyksellistä yhteistyötä maanosassa, jossa sodat ovat tehneet tuhojaan aivan liian kauan.

Fiona Hall (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, ottaen huomioon, että energiatehokkuuden parantaminen on tehokkain tapa vähentää hiilidioksidipäästöjä ja että julkisen sektorin on vuonna 2006 annetun direktiivin nojalla toimittava tässä asiassa esimerkkinä, olen pettynyt siihen, ettei energiatehokkuutta parantavia toimia ole toteutettu Strasbourgin parlamenttirakennuksen laajojen korjaustöiden yhteydessä. Haluaisin tietää, missä rakennuksen energiatehokkuustodistus on nähtävillä.

Lisäksi on täysin epä johdonmukaista, että viranomaiset ovat sallineet sen, että parlamentin jäsenet voivat kirjoittaa nimensä parlamentin käytävätiloissa sijaitsevaan luonnollisen kokoiseen härkäpatsaaseen ilmaistakseen kannatuksensa härkätaistelujen vastaiselle kirjalliselle lausumalle, vaikka he eivät saa allekirjoittaa julistetta, jossa tuetaan kirjallista lausumaa Euroopan parlamentin täysistuntojen järjestämisestä yhdessä paikassa. Se olisi paras tapa vähentää energiankäyttöämme ja säästää 200 miljoonaa euroa vuosittain.

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Arvoisa puhemies, Euroopan komission olisi tarkistettava luontotyyppidirektiivin täytäntöönpanoa Euroopan unionissa. Direktiivin täytäntöönpano on mielestäni liian tiukkaa, ja nyt tarvitaan joustavampaa lähestymistapaa.

Direktiivin täytäntöönpanolla vaikeutetaan laajojen infrastruktuuria koskevien rakennustöiden toteuttamista Länsi-Irlannissa, mikä on vaikuttanut myös Galwayn kaupungin ulompaan ohitustiehen. Ohitustie on rakennettava kiireellisesti, ja Galwayn kaupunki ja sen asukkaat joutuvat kärsimään, jos rakentamista ei voida jatkaa.

Direktiivin tarkoituksena ei ollut vaikeuttaa laajojen julkisten töiden toteuttamista. Komission jäsenen Dimasin on nyt toimittava ja tarkistettava direktiiviä sen varmistamiseksi, että se ei häiritse tärkeitä toimia, jotka voivat kohentaa alueen taloutta.

Brigitte Fouré (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, maailmassa on ollut meneillään vakava taloudellinen kriisi useiden viikkojen ajan. Sen on usein sanottu johtuvan hillitsemättömän kapitalismin ylilyönneistä, hyödyn tavoittelusta, joka ei perustu mihinkään konkreettiseen seikkaan, ja rahoitusjärjestelmän sääntelemättä jättämisestä. Analyysi osuu tietenkin aivan oikeaan! On kuitenkin korostettu vähemmän sitä, millaiseen myllerrykseen valuuttamme olisi joutunut ilman Euroopan unionin talous- ja rahapolitiikkaa. Kuten on huomautettu, euro on selvinnyt kriisistä paremmin kuin markka, frangi tai liira olisivat selvinneet. On myös päivänselvää, että päätökset, jotka euroryhmä teki kahdeksan päivää sitten Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajan aloitteesta, ovat vaikuttaneet välittömästi rahoitusmarkkinoihin. On tietenkin toteutettava toimia, jotta estetään taloudellisten kriisien syntyminen tulevaisuudessa. Jos toimien halutaan olevan tehokkaita, ne on toteutettava yhteisössä. Kriisi osoittaa, että Euroopan unioni on vahva, kun se puhuu yhdellä äänellä. Se osoittaa – mikäli sen osoittaminen on tarpeen – että Lissabonin sopimuksen mukaisia institutionaalisia uudistuksia tarvitaan entistä enemmän. Tästä syystä tarvitsemme enemmän ja parempaa yhteisöä.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Euroopan jalkapalloliitto UEFA kohtelee kaltoin Atlético Madridia, sen kannattajia ja jopa Espanjan poliisia. Ongelma on kuitenkin laajempi, koska tällaisten federatiivisten elimien tapana on tiukentaa seuraamuksia, kun ihmiset turvautuvat tavallisiin tuomioistuimiin.

Tämä keskiaikainen käsitys, jonka mukaan samat määräykset eivät koske kaikkia, on lainsäädäntömme ja yhteisön toimielimien periaatteiden vastainen. Asiaan on siis reagoitava. Meidän on joka tapauksessa reagoitava asiaan, koska nämä mielivaltaiset keskiaikaiset tyrannit on saatava noudattamaan yhteisön lainsäädäntöä ja tavanomaisia menettelyihin liittyviä takeita.

Magor Imre Csibi (ALDE). - (RO) Euroopan komission viime viikolla tekemän laitonta metsänhakuuta koskevan lainsäädäntöehdotuksen olisi pitänyt olla riemuvoitto kaikille niille, jotka ovat vuosien mittaan

kampanjoineet aktiivisesti laittomia raivauksia vastaan. Komissio päätyi kuitenkin minimalistiseen, jopa idealistiseen ratkaisuun hyvin todenmukaisen ongelman ratkaisemiseksi.

Puutavaran lainmukaisuuden sertifiointiseksi ei ole laadittu normeja. Tavarantoimittajia ei velvoiteta todistamaan tuotteiden lainmukaisuutta. Myöskään puutavaran hallussapitoa ja myyntiä ei pidetä suoranaisten rikoksena. Euroopan unioni vain kannustaa nykyisiä lainvastaisia käytäntöjä sallimalla sen, että kuka tahansa voi luoda normeja, eikä toimintaa valvota riippumattomin julkisin järjestelmin. On häpeällistä, että onnittelemme itseämme hyvästä työstä, kun itse asiassa Euroopan unionin markkinoilta peräisin olevan puutavaran lainmukaisuutta valvotaan erittäin huolimattomasti.

Euroopan parlamentin on pyrittävä määrätietoisemmin lopettamaan valvomattomat raivaustoimet. Niinpä vetoan kollegoihin kaikissa poliittisissa ryhmissä, jotta tekisimme yhteistyötä parantaaksemme merkittävästi komission ehdotusta. Vain hyväksymällä selkeän ja tehokkaan säädöksen voimme tehdä selväksi tavarantoimittajille, että emme salli laitonta puutavarakauppaa EU:ssa.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian pääministeri Gruevski yritti viime viikolla tehdä suuren numeron asiasta, jonka hän toi myös Brysseliin käsiteltäväksi. Tilanne oli kaikessa yksinkertaisuudessaan se, että neljä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian toimittajaa, joiden tarkoituksena oli haastatella pientä ihmisryhmää selvittääkseen heidän näkemyksensä alueella järjestetystä sotaharjoituksesta, vietiin poliisiasemalle heidän henkilöllisyytensä selvittämiseksi, koska heillä ei ollut henkilöllisyyspapereita mukanaan. He joutuivat olemaan poliisiasemalla vain 20 minuuttia. Pääministeri Gruevskin toimintaa on mielestäni täysin mahdoton hyväksyä.

Haluan myös tuomita pääministeri Gruevskin toimet hänen estäessään Kreikan armeijan yksikköjä, jotka kuuluivat Nato-joukkoihin ja jotka olivat menossa Kosovoon, kulkemasta Skopjen kautta muutama päivä sitten. Hän haluaa kuitenkin samanaikaisesti liittyä Natoon.

Evgeni Kirilov (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, vierailin viime viikolla Euroopan parlamentin valtuuskunnan mukana Azerbaidžanissa; tehtävänämme oli tarkkailla presidentinvaaleja, jotka noudattivat suurelta osin demokraattisia normeja. Tapasimme joitakin parlamentin jäseniä ja korkea-arvoisia virkamiehiä, kuten ulkoasiainministerin. Joudun toteamaan, että alun perin tuntemani pelko siitä, ettei Nabucco-hankkeen edistämiseksi ole tehty käytännössä mitään, syventyi. Azerbaidžan ei ole edes tietoinen hankkeen kehiksestä.

Euroopan komissio ei ole toistaiseksi tehnyt mitään muuta kuin allekirjoittanut yleissopimuksen energia-alalla tehtävästä yhteistyöstä. Mielestäni on naurettavaa, että komission jäsenet puhuvat kaiken aikaa ylevin sanakääntein siitä, miten tärkeä hanke on koko Euroopan kannalta ja jättävät samalla ehdoista neuvottelemisen yksittäisten EU-valtioiden tehtäväksi. Kotimaassani Bulgariassa sanotaan usein: ei savua ilman tulta. Tässä tapauksessa on liian paljon savua eikä tulta ollenkaan, ja tiedämme kaikki, että kilpailu on erittäin kovaa. Jos komissio ei aktivoidu riittävän nopeasti, koko hanke katoaa savuna ilmaan.

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Arvoisa puhemies, pidämme uskoakseni kaikki tärkeänä, että rahoitusmarkkinoilla palataan jonkinlaiseen normaalitilaan. Kriisiin ei valitettavasti ollut vain yhtä ainoaa syytä, ja on muitakin aloja, joita on tarkasteltava. Yksi niistä on luottokortteihin liittyvä ala kokonaisuudessaan.

Tapa, jolla luottokortteja käytetään, on osoittautunut kestävämmäksi kuin yksilötasolla kuin laajemminkin. Televisio-ohjelmissa, sanomalehdissä ja aikakauslehdissä on viime vuosina korostettu riskejä, jotka liittyvät siihen, että sellaiset ihmiset, joilla on vaikeuksia maksaa yhden luottokortin velkoja, omistavat useita luottokortteja. Yksittäiset ihmiset ovat tietenkin velvollisia toimimaan vastuuntuntoisesti tältä osin, mutta myös rahoituslaitoksien ja enenevässä määrin jälleenmyyjien on kannettava vastuunsa tällaisten korttien mainostamiseen ja myöntämiseen liittyen.

Kansalaisten edustajina tehtävänämme on varmistaa, että heille annetaan asianmukaista tiedotusta. Voimme vakauttaa markkinoita ja yrittää parantaa maksuvalmiutta, mutta jollemme puutu vastuuttoman luottokorttien käytön ongelmaan kansallisesti ja kansainvälisesti, mutta myös kaikilla talousjärjestelmän tasoilla, mahdollinen toipuminen saattaa olla rajallista ja kestämatöntä. Toisin sanoen arvopaperistetut luottokorttimarkkinat ovat suunnilleen yhtä laajat kuin subprime-asuntoluottojen markkinat.

Livia Járóka (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, tuhannet isoäidit, äidit ja tyttäret sairastuvat vuosittain rintasyöpään. Eurooppalaiset ovat erityisen alttiita rintasyövälle, joka on eurooppalaisnaisten yleisin syöpäsairaus; vuosittain paljastuu noin 430 000 uutta tapausta.

Tätä kauheaa sairautta torjuttaessa on ensinnäkin lisättävä tietoisuutta. Tässä kuussa eurooppalaisten on keskityttävä syövän havaitsemiseen varhaisessa vaiheessa ensisijaisena ehkäisykeinona. Syövän havaitseminen

varhaisessa vaiheessa on erittäin keskeinen seikka, koska esimerkiksi Yhdysvalloissa 41 prosenttia syöpätapauksista havaitaan hyvin varhaisessa vaiheessa, kun Euroopassa vastaava luku on 29–30 prosenttia.

Yksi kymmenestä naisesta EU:ssa sairastuu kuitenkin rintasyöpään ennen 80. ikävuottaan, ja uusia rintasyöpätapauksia paljastuu 2,5 minuutin välein. Rintasyöpään liittyvä karu tosiasia on, että sairautteen kuolee yksi nainen 7,5 minuutin välein. Euroopassa rintasyöpään kuoli 1 32 000 naista vuonna 2006. Kaikilla päätöksenteon tasoilla on nyt lokakuussa toteutettava toimia rintasyöpää koskevan tietoisuuden lisäämiseksi, sairauden ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi varhaisessa vaiheessa.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, erityisesti talouskriisin aikana jäsenvaltioiden yleisen mielipiteen on mahdoton ymmärtää, miksi käytämme vuosittain lähes 200 miljoonaa euroa siirtyäksemme tänne Strasbourgisiin – varsinkin, kun olemme juuri onnistuneesti järjestäneet kaikki istuntonne Brysselissä neljännesvuoden ajan.

Lisäksi syy sysätään hyvin usein parlamentin niskoille, vaikka jäsenvaltioilla eli kansallisilla hallituksilla on tietysti valta oikaista tilanne.

Koska puheenjohtajavaltion edustaja on läsnä, kehotan hallituksia tarkastelemaan asiaa uudelleen, ja koska tiedämme kaikki, että ratkaisun on oltava Ranskan ja Strasbourgin kannalta hyväksyttävä, ehdotan, että vastineeksi siitä, että parlamentin istunnot siirretään Brysseliin, kenties Eurooppa-neuvosto voisi kokoontua Strasbourgissa? Siinä olisi tiettyä institutionaalista johdonmukaisuutta. Komission, parlamentin ja tavallisen ministerineuvoston, jotka ovat päivittäin vuorovaikutuksessa, olisi pysyttävä samassa kaupungissa eli Brysselissä. Eurooppa-neuvostolla, joka on strateginen elin, olisi oltava tietty etäisyys päivittäiseen toimintaan. Eurooppa-neuvosto voisi kokoontua Strasbourgissa, mikä tuottaisi kaupungille yhtä suurta arvovaltaa kuin Euroopan parlamentin istunnotkin.

Philip Bradbourn (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, vuosien aikana on käynyt entistä selvemmäksi, että EU:n veronmaksajat ovat lopen kyllästyneitä maksamaan vuosittain 200 miljoonaa euroa, jotta voimme työskennellä Strasbourgissa neljänä päivänä kuukaudesta. Tämän paikasta toiseen siirtymisen ympäristövaikutus vastaa kuulemani mukaan 13 000:a Atlantin ylitystä jumbojetillä – aikana, jolloin parlamentti yrittää pakottaa yhteisön yritykset noudattamaan ankaraa ympäristölainsäädäntöä. ”Tehkää kuten minä sanon, älkää niin kuin minä teen” on tässä selvästi mottona.

Elo- ja syyskuun tapahtumat ovat osoittaneet, ettei ole tarpeen matkustaa tänne ja että Brysselissä sijaitseva parlamentin rakennus sopii erittäin hyvin virallisten istuntojen järjestämiseen; EU:n kansalaiset olisivat myös paljon tyytyväisempiä, jos emme enää jatkaisi tätä kuukausittaista siirtymistä paikasta toiseen. Mielestäni on järjetöntä, että parlamentti ei ole vieläkään ratkaissut asiaa ja että se on näin pitkään painostanut neuvostoa tekemään lopun tästä lentävästä sirkuksesta.

Puhemies. - (EN) Kiitoksia – aina voidaan esittää uusia näkökulmia.

Glyn Ford (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, lienette tyytyväinen kuullessanne, etten aio puhua Strasbourgista tai edes siitä, että näköne on heikentymässä, koska noin puolet jäsenistä, joita olette kehottanut käyttämään puheenvuoron, ei näytä olevan läsnä.

Haluan sen sijaan puhua Penhallow'n tulipalosta, jonka olen jo maininnut parlamentissa ja joka tapahtui vaalipiirissäni 17. ja 18. elokuuta 2008. Hiljattain julkaistun uutiskirjeen mukaan palo-ovet eivät olleet vaatimusten mukaisia, sprinklerisammuttimet olisivat estäneet hotellin palamisen ja kyse oli itse asiassa tuhopoltosta. Myönnettäköön, että tämä on kokemattoman palopäällikön pohdintaa, mutta ongelmana on, etteivät sen enempää palokunta kuin poliisi ole julkaisseet virallista raporttia.

Koska komission jäsen Kuneva tarkastelee parhaillaan ehdotuksia hotellien turvallisuuden parantamiseksi tulipalojen yhteydessä, pyydän häntä vaatimaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset julkaisevat raportin, jotta voimme selvittää asian perin pohjin.

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) Nykyään kuulee usein sanottavan, ettei kukaan onnistu saamaan puuta kasvamaan taivaaseen asti. Pankit vakuuttelivat heikoille ja köyhille, että he voisivat elää hyvä elämää lainalla, jonka korko on suuruudeltaan yksi prosentti, jättäen samalla huomauttamatta, että tätä yhden prosentin korkoa sovelletaan vain rajoitetun ajan ja että se vielä nousee huimasti. Hyödyn tavoittelu hinnalla millä hyvänsä on aiheuttanut rahoitusjärjestelmän romahtamisen. Jätän asian lähemmän tarkastelun rahoitusalan asiantuntijoille. Haluan vain varoittaa esteettömän vapauden vaaroista alalla, joka vaikuttaa itseeni ja joka on annettu vastuulleni täällä parlamentissa.

Yhteiskunnissa, joissa elää miljardeja miehiä ja naisia, murhataan tällä hetkellä miljoonittain tyttöjä. Naisille annetusta valinnanvapaudesta sekä synnytystä edeltävistä tutkimuksista on tullut väline, jolla naiset eliminoidaan. Olemme nyt liiankin tietoisia siitä, että tuottoa ei voi syntyä loputtomiin, ja sama pätee moraaliin. Esteetön vapaus kääntyy meitä itseämme vastaan. On opittava huomaamaan, milloin puu on saavuttanut luonnollisen korkeutensa, ja kunnioittamaan sitä sellaisenaan.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Arvoisa puhemies, kahdessa Unkarin naapurivaltiossa, Itävallassa ja Sloveniassa, on toimitettu vaalit, ja sosialidemokraatit ovat voittaneet ne kummassakin valtiossa. Mainitsitte, että kollegamme Borut Pahor on luopunut paikastaan parlamentissa ja että hänestä tulee todennäköisesti Slovenian seuraava pääministeri. Samalla – ja tästä syystä pyysin puheenvuoroa – se, mitä Itävallassa tapahtui, on erittäin huolestuttavaa: äärioikeisto sai lähes 30 prosenttia äänistä näissä vaaleissa. Tulos huolestuttaa kaikkia yhteisön kansalaisia. Talouskriisin selvittämisen lisäksi Euroopassa on tärkeintä torjua ääri-ilmiöitä kaikkialla Euroopassa. Pidän myönteisenä sitä, että sosialidemokraattien johtaja ja tuleva kansleri Fayman painotti, ettei Itävallan äärioikeiston kanssa tehtävä yhteistyö tule kuuloonkaan. Kaikkien demokraattisten oikeisto- ja vasemmistopuolueiden on yhdistettävä voimansa ”ruskean” uhan torjumiseksi. Kiitän teitä huomiostanne.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Monikielisyys ja kulttuurien välinen vuoropuhelu eivät estä samaan kulttuuriin kuuluvia ja samaa kieltä puhuvia kohtaamasta ja luomasta kansainvälisiä järjestöjä ja neuvoa-antavia elimiä. Kansainvälinen järjestö, joka edustaa ranskan kieltä puhuvia viidessä maanosassa ja järjestön 55 jäsenvaltiossa, tukee lähes 200 miljoonan ranskan kieltä puhuvan poliittista, kulttuurista ja taloudellista yhteistyötä. Maailman juutalaiskongressi on koordinoitunut jäsentensä etujen puolustamista vuodesta 1936 alkaen sadassa maassa. On myös perustettu juutalaisten parlamentin jäsenten kansainvälinen neuvosto (International Council of Jewish Parliamentarians). Romanian ulkoministeriöön kuuluu osasto, jonka tehtävänä on edistää ulkomailla asuvien romanialaisten etuja. Karpaattien altaan alueelta kotoisin olevien parlamentin jäsenien foorumi (Forum of Hungarian MPs from the Carpathian Basin) perustettiin vastaavaa tarkoitusta varten. Kahdeksasta valtiosta kotoisin olevat unkarilaisten poliittiset edustajat kokoontuvat kerran vuodessa keskustelemaan yhteisöjen ja maiden huolenaiheista ja tulevaisuudesta. On yhteisön normien vastaista hyökätä jotakin yhteisöä vastaan – olipa se ranskalainen, juutalainen, romanialainen tai unkarilainen – siksi, että se puolustaa rauhanomaisesti etujaan, kuten Slovakiassa näinä päivinä tapahtuu. Kiitos.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) TEN-T-verkkoon (Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon) kohdistuu tällä hetkellä laajamittaisia haasteita. Yhtäältä on havaittu, että joidenkin 30 ensisijaisen hankkeen joukkoon kuuluvien hankkeiden täytäntöönpano on viivästynyt sen vuoksi, että asianomaiset jäsenvaltiot eivät ole myöntäneet niille rahoitusta, ja toisaalta on haluttu jo vuodesta 2005 alkaen laajentaa TEN-T-verkkoa siten, että yhteisön liikennejärjestelmä yhdentyisi unionin naapurivaltioiden liikennejärjestelmiin.

Komission hiljattain järjestämässä seminaarissa käynnistettiin käytännön keskustelujen ja kuulemisten sarja, jossa käsitellään ensisijaisen TEN-T-hankkeiden luettelon tarkistamista. Mielestäni Bukarest, Constanța ja Sofia on yhdistettävä Euroopan muihin pääkaupunkeihin suurnopeusjunayhteyksillä. Lisäksi Romanian satamien ja lentokenttien kehittäminen ja rajat ylittävien liikennehankkeiden täytäntöönpano Romanian, Moldovan ja Ukrainan välisellä rajalla on sisällytettävä jälleen ensisijaisiin TEN-T-hankkeisiin.

Komission TRAN-valtuuskunta, joka vieraili Romaniassa lokakuun alussa, kannattaa myös tarvetta asettaa Tonava etusijalle kehitettäessä yhteisön liikennepolitiikkaa.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, maailmanlaajuinen rahoituskriisi, joka uhkasi romahduttaa Yhdysvaltain pankkijärjestelmän, alkoi kolme viikkoa sitten vaatia veronsa Atlantin tällä puolen. Monien vaalipiirini asukkaiden kannalta taloudellinen tuho oli ollut siihen asti teoreettinen, mutta siitä tulikin totisinta totta kaukaisen uhan sijaan, kun työpaikkoja menetettiin, talojen hinnat romahtivat ja sosiaalipalveluja leikattiin.

Pidän myönteisenä komission ja jäsenvaltioiden ripeitä toimia niiden turvatessa talletukset ja tukiessa pankkien pääomia, koska ei kestä kauan ennen kuin maailmanlaajuisesta kriisistä tulee kotimainen kriisi.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). - (SK) Keski-Euroopan kommunistihallinnot pitivät kirkkoa sisäisenä vihollisena ja alkoivat pelätä sitä erityisesti 16. lokakuuta 1978, kun puolalainen Karol Wojtyła valittiin paaviksi.

Hyödynnän tilaisuutta kiittääkseni puolalaisia kollegojani siitä, että minut kutsuttiin ryhmään, joka järjestää muistotilaisuuden Euroopan parlamentissa; tilaisuus järjestetään päivänä, jolloin on kulunut 30 vuotta paavi Johannes Paavali II:n astumisesta virkaansa ja 20 vuotta siitä, kun hän piti puheen Euroopan parlamentissa Strasbourgissa. Hänen sanansa ”Älkää pelätkö!” olivat sikäli tärkeässä asemassa, että ne rohkaisivat erityisesti

kristittyjä toteuttamaan hengelliset vallankumoukset, jotka aiheuttivat totalitaarisen kommunismin romahtamisen Keski-Euroopassa.

Ihmiskunta on tällä hetkellä jälleen kerran tienristeyksessä. Joko muutamme maailmamme kukoistavaksi puutarhaksi tai aiheutamme sen tuhoutumisen. Olen vakaasti sitä mieltä, että meidän on nyt otettava entistä enemmän huomioon Johannes Paavali II:n sanoma.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin vastata jäsen Corbettin ja muiden esittämiin puheenvuoroihin, jotka koskevat paluutamme Strasbourgisiin ja siitä aiheutuvia toimintakuluja.

On totta, että yhteisö perustuu muillekin asioille kuin järkevyydelle. Vaikka yhteisö pyrkii rationaalisuuteen, se toimii myös symbolien pohjalta. Kyse ei ole jakamattomasta valtiosta, eikä yhteisöllä ole yhtä ainoaa pääkaupunkia, jossa kaikki toimielimemme sijaitsevat. Jotkin toimielimet sijaitsevat täällä Strasbourgissa, keskuspankki sijaitsee Frankfurtissa ja lääkevirasto tietääkseni Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Tällä kaikella on hintansa. Tiedämme kuitenkin myös, millaisen hinnan joutuisimme maksamaan ilman yhteisöä: sen hinnan olemme riittävän usein maksaneet historiamme aikana. Näin ollen katson, että 200 miljoonaa euroa – jos se on yksi tekijöistä, joiden ansiosta toimielimet voivat toimia asianmukaisesti ja yhteisö voi esimerkiksi paremmin ratkaista rahoitusmarkkinoiden ongelmat sekä kenties tulevaisuudessa säästää yli tuhat miljardia euroa rahoituslaitoksien pelastussuunnitelmista – on hinta, joka kannattaa maksaa asianmukaisesti toimivasta demokratiasta.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Pyysin puheenvuoroa voidakseni kiinnittää parlamentin huomion vakavaan ongelmaan, joka liittyy yhteisön varojen myöntämiseen maaseudun kehittämistä varten Romaniassa. Joudun valitettavasti toteamaan, että Romanian viranomaiset rikkovat järjestelmällisesti periaatetta, jonka mukaan mahdollisille tuensaajille on annettava oikeellista ja avointa tietoa.

Romanian kansallisen maaseudun kehittämissuunnitelman kahta tärkeää toimea koskevat hakuoppaat julkaistiin hiljattain, ilman minkäänlaista mainos- ja tiedotuskampanjaa, vain päivää ennen tukihakemuksien palauttamisen alkupäivämäärää. Byrokrazia, joka liittyy maaseudun kehittämistuen myöntämiseen, aiheuttaa kansalaisille todellisia ongelmia. Joidenkin hakemuksen mukaan liitettävien asiakirjojen hankkiminen kestää vähintään kuukauden, kun asianmukainen haku aika päättyy kyseisen kuukauden lopussa.

Yhteisön lainsäädännössä olisi mielestäni oltava selvempiä ja ankarampia säännöksiä, jotta vältetään tällaiset tilanteet. Muuten yhteisön varoilla ei saavuteta asianmukaisia tavoitteita.

Britta Thomsen (PSE). – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiinnittää parlamentin huomion siihen, että Tanskan hallitus ei ole pannut täytäntöön tasa-arvoisesta kohtelusta annettua direktiiviä 2002/73/EY. Komissio lähetti Tanskan hallitukselle 21. maaliskuuta 2007 virallisen ilmoituksen; siinä komissio huomautti muun muassa, että Tanska ei noudata direktiivin määräyksiä sellaisen elimen nimeämisestä, jonka tehtävänä on edistää, analysoida, valvoa ja tukea naisten ja miesten yhtäläistä kohtelua. Tanskassa oli tällainen elin edellisen hallituksen aikana, mutta nykyinen hallitus lakkautti elimen samana vuonna kuin direktiivi tuli voimaan. Komission on nyt toimittava ja määrättävä, että Tanskan hallituksen on nimettävä elin, jonka tehtävänä on varmistaa, että tanskalaisnaisten asema ei huonone entisestään yhtäläiseen kohteluun ja samapalkkaisuuteen liittyen.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, komission ehdotuksessa rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista pyritään laajentamaan potilaiden oikeutta saada hoitoa ulkomailla, mikäli hoidon saaminen kotimaassa on viivästyntä kohtuuttomasti.

Tietooni on tuotu esimerkki hoidon saamisen jatkuvasta kohtuuttomasta viivästyisestä omassa vaalipiirissäni. Eteläisen terveydenhoitopiirin lapset joutuvat odottamaan oikomishoitoon pääsyä jopa 48 kuukautta. Lisäksi odotusajat ovat pidentyneet entisestään kuluneiden kolmen vuoden aikana. Toivon hartaasti, että rajatylittävä terveydenhuolto koskevan ehdotuksen avulla onnistumme lyhentämään tällaisia kohtuuttomia viivästyksiä mahdollistamalla sen, että potilaat voivat etsiä ulkomaille saadakseen laadukasta terveydenhoitoa hyvissä ajoin. Kaikilla potilailla olisi viime kädessä oltava oikeus saada korkealaatuista terveydenhoitoa lähellä kotiaan, mutta sääntelyn räikeiden puutteiden vuoksi meillä olisi oltava oikeus matkustaa vapaasti saadaksemme tarvitsemaamme terveydenhoitoa ulkomailla.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, äskettäinen kriisi on osoittanut, että on luotettava solidaarisuuteen eikä individualismiin, ja että meidän on muutettava elintapojamme sekä kiinnitettävä Euroopan unionina erityistä huomiota siihen, miten kukin jäsenvaltio voi ratkaista omat ongelmansa.

Tämän pitäisi kuitenkin koskettaa jokaista elämänalaa eikä vain taloudellisia ongelmia. On myös kunnioitettava kansallisia elämäntapoja, ja viitataan tällä sunnuntain pitämiseen lepopäivänä. Sunnuntaista tehtiin lepopäivä 300-luvulla, eikä meidän pidä Euroopassa pyrkiä eroon kyseisestä mallista.

Luotan siihen, ettei tällaista koskaan tapahdu Euroopassa.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Kroatia ja Euroopan unioni aloittivat liittymisneuvottelut tasan kolme vuotta sitten. Muutama päivä sitten järjestetyssä parlamentaarisen sekavaliokunnan kahdeksannessa kokouksessa pantiin merkille, että Kroatia on saavuttanut siitä alkaen merkittävää edistystä kaikilla aloilla. Neuvottelut on nyt aloitettu 21 luvusta, kun lukuja on kaikkiaan 35. Lisäksi valtio pyrkii suurin ponnistuksin toteuttamaan tarvittavat uudistukset täyttääkseen jäsenyysehdot. Suhtaudun luottavaisesti siihen, että Euroopan komissio esittää Kroatian edistymiskertomuksen – jonka on tarkoitus valmistua 5. marraskuuta 2008 mennessä – ohella aikataulun, jonka myötä Kroatian hallitus saa selvän toimintasuunnitelman liittymisneuvottelujen saattamiseksi päätökseen vuoden 2009 loppuun mennessä eli Barroson komission toimikauden loppuun mennessä. Aikataulu on kuitenkin toteutettavissa vain, jos onnistumme nopeuttamaan neuvotteluja ja jos neuvosto haluaa aloittaa neuvottelut muista luvuista vuoden loppuun mennessä. Olen vakuuttunut siitä, että Kroatian liittyminen yhteisöön toimii esimerkkinä Kroatian naapurivaltioille ja edistää samalla merkittävästi vakautta alueella. Kiitos.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, yhtenä kolmesta pohjoisirlantilaisesta parlamentin jäsenestä, jotka osallistuivat alkuperäisen Peace-ohjelman rahoituksen varmistamiseen vuonna 1994 – minkä katson vaikuttaneen laajamittaisesti Pohjois-Irlannin sosiaaliseen ja taloudelliseen hyvinvointiin – haluan esittää kiitokseni ja kunnianosoitukseni niille ihmisille, jotka ovat kyseisen ajankohdan jälkeisinä vuosina omistaneet aikaansa edistääkseen merkittävällä tavalla paikallisia strategisia kumppanuuksia. He vastasivat täytäntöönpanosta, minkä tiedän olleen hyvin raskasta.

He vetäytyvät syrjään joulukuussa, eikä heidän saavutuksiaan ole liemmin kiiteltä. Moni on arvostellut Peace-ohjelmaa syyttäen sitä siitä, että sen lopputulokset eivät ole mitattavissa. Totean kuitenkin arvostelijoille heidän olevan väärässä: ohjelma helpotti paikallista yhteistyötä ja kumppanuutta, eikä se olisi onnistunut ilman Peace-ohjelman rahoitusta. Ihmiset saivat tilaisuuden tehdä yhteistyötä sellaisten kumppanuuksien myötä, joita ei olisi voitu perustaa ilman Peace-ohjelmaa.

Arvoisa puhemies, voinko pyytää teitä kirjoittamaan koko strategia kumppanuuksia tarkastelevalle ryhmälle ja esittämään parlamentin kiitokset – olemmehan keskeisessä asemassa saavutettuihin asioihin nähden – niille, jotka on kursailematta siirretty syrjään kaikkien näiden vuosien jälkeen, jolloin he ovat tehneet työtä niiden ihmisten hyväksi, joita he ovat toivoneet voivansa auttaa, ja antaneet panoksensa heidän käyttöönsä?

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, vietimme 16. syyskuuta Maailman ravintopäivää. Kun päivää alettiin viettää vuonna 1980, tavoitteena oli vähentää nälänhätää. Nykyään tilanne on kuitenkin ristiriitainen, koska ratkaistavana on kaksi ongelmaa: nälkä ja liikalihavuus, joista nälkä piinaa kehitysmaita ja liikalihavuus kehittyneitä valtioita.

Nälänhätä uhkaa tällä hetkellä arviolta 850:tä miljoonaa ihmistä tällä planeetalla, ja nälkään kuolee vuosittain arviolta 40 miljoonaa ihmistä. On arvioitu, että kaksi miljardia ihmistä kärsii nälästä ja että 55 prosenttia lapsikuolemista kehitysmaissa johtuu huonosta ruokavaliosta.

Toisaalta länsimaissa havaittavissa oleva malli on aiheuttanut liikalihavuutta, erilaisia syöpätyyppejä ja diabetesta; arvioiden mukaan nämä sairaudet aiheuttavat 72 prosenttia kuolemista vuoteen 2020 mennessä. Ehdotan, että Euroopan parlamentti käynnistää kampanjan Välimeren ruokavalion käyttöön ottamiseksi.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, on ehdottoman tärkeää, että jos asia hyväksytään tällä viikolla, komission nimeämä paronitar Ashton saavuttaa oikean tasapainon yhtäältä EU:n elintarviketurvan ja elintarvikeriippumattomuuden sekä toisaalta sen välillä, että kehittyviä markkinoita autetaan edistämään vapaakauppaa – ottaen huomioon niin AKT-valtioiden kuin meidänkin kannaltamme tärkeä suhteemme AKT-valtioihin.

Monenvälinen kauppajärjestelmä on edistänyt merkittävästi maailmanlaajuista vaurautta avaamalla tällaisia markkinoita, ja Maailman kauppajärjestö (WTO) on pyrkinyt tehokkaasti takaamaan yhtäläiset kilpailumahdollisuudet köyhemmille kansakunnille.

Tulevissa WTO-sopimuksissa ei pidä kuitenkaan tarpeettomasti asettaa alttiiksi EU:n talouden elintärkeitä aloja. Tällä hetkellä saatavilla olevien ehdotuksien perusteella EU:n tuleva maataloustuotanto olisi uhattuna. Ennusteiden mukaan yksinomaan Irlannissa naudanliha-alan tuotto saattaisi vähentyä vuodessa

120 miljoonan euron verran ja Irlannin maatalouden tuotto saattaa vähentyä kaiken kaikkiaan vuodessa jopa 450 miljoonaa euroa.

Emme saa milloinkaan hyväksyä EU:n strategiseen elintarviketurvaan kohdistuvaa uhkailua, ja komission jäsenen olisi syytä uudessa haastavassa toimessaan kuunnella tarkasti parlamentin huolenaiheita sekä ottaa huomioon valtuutus, jonka EU:n hallitukset ovat hänelle antaneet.

Puhemies. – (DE) Päätämme tämän kohdan käsittelyn. Kehotan jäseniä pyytämään puheenvuoroa vain, jos he aikovat olla läsnä istunnossa.

13. Vuokratyö (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi vuokratyöstä (10599/2/2008 – C6-0327/2008 – 2002/0072(COD)) (Esittelijä: Harlem Désir).

Harlem Désir, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet – ja toivon, että neuvoston puheenjohtajavaltion edustaja liittyy seuraamme – on kulunut yli kuusi vuotta siitä, kun vuokratyötä koskevan direktiivin hyväksymistä siirrettiin, ei parlamentin vuoksi, koska se esitti kantansa heti saatuaan komission ehdotuksen vuonna 2002, vaan siksi, että tilanne oli lukkiutunut joidenkin jäsenvaltioiden osalta neuvostossa.

Jäsenvaltioiden omaksuttua yhteisen kannan olemme saaneet tilaisuuden hyväksyä tämän tärkeän sosiaalisen lainsäädännön alaan kuuluvan säädöksen, aikana, jolloin sosiaaliselta Euroopalta odotetaan paljon, ja tähän tilaisuuteen meidän on tartuttava. Unionissa on yli kolme miljoonaa vuokratyöntekijää. Vuokratyöntekijöitä työllistää noin 20 000 yritystä, joiden liikevaihto on 75 miljardia euroa.

Ala on selvästi hyvin altis kasvun vaihteluille, ja talouden hidastuminen ja työttömyyden kasvu vaikuttavat tällä hetkellä ensimmäiseksi vuokratyöntekijöihin. Muiden epävarmojen ja epätyypillisten työllisyysmuotojen tavoin vuokratyön osuus on kasvanut viime vuosina, arvioiden mukaan lähes 60 prosenttia viiden viime vuoden aikana. Kehityssuunta on jatkunut erityisen voimakkaana uusissa jäsenvaltioissa.

Vuokratyötä tehdään monella alalla, jotka vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen: teollisuuden alalla, palvelualalla tai rakennus-, maatalous- ja liikennealalla valtiosta riippuen. Myös vuokratyön osuus vaihtelee merkittävästi valtiosta toiseen. Se voi olla niinkin paljon kuin viisi prosenttia kaikista työntekijöistä Yhdistyneen kuningaskunnan kaltaisissa valtioissa. Toimeksiantojen kesto vaihtelee myös. Joissakin valtioissa toimeksiannot ovat lyhyitä, kuten esimerkiksi Ranskassa, jossa ne kestävät noin 10 päivää, Espanjassa alle viikon tai Suomessa noin 20 päivää. Muissa valtioissa, kuten Irlannissa, Belgiassa ja Alankomaissa, toimeksiantojen kesto voi olla useita kuukausia, jopa enemmän kuin vuosi, kuten Itävallassa.

Kuten tiedämme, vuokratyöntekijät altistuvat enemmän fyysisille vaaroille ja työpaikalla sattuville onnettomuuksille, ja heidän työmääränsä on suurempi. He saavat usein vähemmän koulutusta. Työpaikkojen epävarmuudesta aiheutuva stressi on myös erittäin yleistä.

Tosiasia on, että vuokratyöhön liittyvät säädökset ja oikeudelliset kehykset vaihtelevat suuresti jäsenvaltioissa – jopa siinä määrin, että vuokratyöntekijöitä suojataan esimerkiksi takaamalla heille yhtäläinen palkkaus ainoastaan 10:ssä Euroopan unionin 27 jäsenvaltiosta. Vuokratyöntekijöiden pääsy koulutukseen, sosiaalinen suojele, äitiyslomat – kaikki nämä vaihtelevat eikä niitä ole taattu samalla tavalla kaikissa jäsenvaltioissa.

Tästä syystä Euroopan komissio kehotti laatimaan työmarkkinaosapuolien pyynnöstä ja Euroopan parlamentin tuella säädöksen, jossa taataan tällainen yhtäläinen kohtelu. Vastaanotettuaan alustavan luonnoksen marraskuussa 2002 Euroopan parlamentti lujitti lainsäädäntöluonnosta kollegani van den Burgin, joka on edelleen täällä parlamentissa ja jolle haluan osoittaa kunnioitustani, laatiman mietinnön pohjalta mahdollistamalla yhdenvertaisen kohtelun ensimmäisestä päivästä alkaen erityisesti palkkaukseen liittyen.

Viime kesäkuussa hyväksyttiin neuvoston yhteinen kanta, jossa neuvosto yhtyi lopulta Euroopan parlamentin kantaan. Neuvosto katsoi näin ollen, että yleissääntönä on oltava yhdenvertainen kohtelu ensimmäisestä päivästä alkaen ja että tästä voidaan poiketa vain sopimalla asiasta työmarkkinaosapuolten kanssa, käymällä työehtosopimusneuvotteluja tai tekemällä työmarkkinaosapuolten kanssa kansallisen tason sopimus. Yhteiseen kantaan sisältyvät myös Euroopan parlamentin tarkistukset, jotka koskevat vuokratyöntekijöiden olennaisten työolojen ja työehtojen määritelmiä ja erityisesti palkkauksen lisäämistä määritelmiin (3 artikla).

Neuvoston yhteisessä kannassa on säilytetty myös tarkistukset, jotka koskevat mahdollisuutta saada työpaikka, käyttää yhteisiä järjestelyjä ja osallistua ammatilliseen koulutukseen sekä vuokratyöntekijöiden oikeus edustukseen samoin edellytyksin, joita sovelletaan käyttäjärityksen työntekijöihin.

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa on keskusteltu parlamentin alkuperäisestä ehdotuksesta komission ehdotuksen tarkistamisesta sisällyttämällä siihen tekijöitä, jotka liittyvät työterveyteen, työturvallisuuteen ja työhygieniaan ja joita neuvosto ei hyväksynyt. Nämä tekijät taataan kuitenkin määräaikaissa tai tilapäisessä työsuhteessa olevien työntekijöiden työturvallisuuden ja -terveyden parantamisen edistämistä koskevien toimenpiteiden täydentämisestä 25. kesäkuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä.

Hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedätte – ja päätän tähän ensimmäisen puheenvuoroni – yhtäältä Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö ja toisaalta työvoiman vuokrausyrityksiä edustavat ammatilliset järjestöt haluavat meidän hyväksyvän säädöksen. Hyväksyessämme nyt säädöksen takaamme, että Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä esittämät kannat sisällytetään siihen, että vuokratyöntekijöiden suojaamista koskeva kehys voidaan saattaa osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä seuraavien kolmen vuoden kuluessa ja että Pandoran lipasta, joka sisältää neuvoston kanssa käytävät epävarmat neuvottelut, ei voida avata uudelleen. Tästä syystä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta päätti 7. lokakuuta 2008 suositella yhteisen kannan hyväksymistä tekemättä siihen tarkistuksia, jotta suojataan yhteisön turvattominta työllisyyden alaa.

Puhetta johti

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

Vladimír Špidla, *komission jäsen*. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aivan ensimmäiseksi kiittää esittelijää, Harlem Désiriä, hänen tekemästään työstä. Minulla ei ole mitään lisättävää esitettyihin yleisiin seikkoihin, mutta haluan vain kiinnittää huomion 10. kesäkuuta 2008 tehdyn poliittisen sopimuksen tuloksiin ja monissa Euroopan parlamentin tärkeinä pitämässä asioissa saavutettuun edistykseen. Säädökseen on nyt sisällytetty vuokratyöntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen välitön soveltaminen ensimmäisestä työpäivästä alkaen ilman minkäänlaisia lyhytaikaisia toimeksiantoja koskevia poikkeuksia, ”lykkäysajat”, määritelmien selvennys sekä työmarkkinaosapuolien kuuleminen tai poikkeuksista sopiminen työmarkkinaosapuolien kanssa, jotta yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta voidaan tietyissä tapauksissa poiketa. Komissio on tyytyväinen neuvoston yhteisestä kannasta saavuttamaan yksimielisyyteen teollisuuden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa, ja onnittelen vielä esittelijää ja poliittisia ryhmiä sen johdosta, että he vahvistivat halukkuutensa vahvistaa yhteisen kannan ilman lisätarkistuksia.

Hyvät parlamentin jäsenet, työmarkkinaosapuolien kunnioittaminen on Euroopan unionin poliittisen mallin keskeinen tekijä, minkä vuoksi panen tyytyväisenä merkille sekä työmarkkinajärjestöjen että työnantajien omaksumat kannat. Hyvät parlamentin jäsenet, meillä on edellytykset hyväksyä ehdotus ensimmäisessä käsittelyssä.

Xavier Bertrand, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, vaikka en ollutkaan läsnä kuulemassa jäsen Désirin puheenvuoroa, hänen huomautuksensa on uskoakseni välitetty tietooni tarkasti, kuten komission jäsenenkin huomautukset.

Neuvosto pääsi 9. kesäkuuta 2008 Luxemburgissa sopimukseen kahdesta asiakirjasta, joista Euroopan unionin jäsenvaltiot olivat keskustelleet vuosien ajan. Kuten tiedätte, ensimmäinen asiakirja on ehdotus työaikadirektiivin tarkistamiseksi, mistä on neuvoteltu vuodesta 2004 alkaen. Se ei kuitenkaan ole tämäniltaisen keskustelun aiheena.

Toinen on luonnos direktiiviksi vuokratyöntekijöiden työoloista, mistä on keskusteltu vuodesta 2002 alkaen. Luonnoksen tarkoituksena on kohentaa vuokratyöntekijöiden suojaa ja parantaa vuokratyön laatua. Tavoitteenamme on tänään hyväksyä ehdotus lopullisesti.

Haluan ensinnäkin todeta, että tämän vuokratyöntekijöitä koskevan säädöksen hyväksyminen on mielestäni kaikille eurooppalaisille hyvin voimakas osoitus siitä, että vuosi 2008 voi olla sosiaalisen Euroopan elvyttämisen vuosi. Odotimme vuosien ajan merkittävän lainsäädännöllisen edistyksen saavuttamista sosiaalialalla. Vuokratyötä koskevan direktiivin lopullisen hyväksymisen myötä alamme päästä eteenpäin umpikujaan ajautumisen vuosista.

Euroopan kansat odottivat tällaista osoitusta suojelevamman Euroopan syntymisestä. Kuten tiedämme, heidän odotuksensa ovat kasvaneet nykytilanteessa entisestään talouskriisin ja sen taloudelle aiheuttamien

seurauksien vuoksi. On tullut entistä selvemmin aika osoittaa heille konkreettisesti, että pystymme sovittamaan yhteen taloudellisen vaurauden ja sosiaalisen koheesion tavoitteet ja että haluamme puolustaa ja edistää Euroopan sosiaalista mallia.

Direktiiviluonnos, josta keskustelemme tänä iltana, on keskeinen asiakirja ensinnäkin siitä syystä, että se vaikuttaa moniin eurooppalaisiin. Vuonna 2006 Euroopassa oli 3,4 miljoonaa vuokratyöntekijää. Jos kuitenkin lasketaan, kuinka moni on jossakin elämänsä vaiheessa ollut vuokratyöntekijöitä välittävän yrityksen listalla, luku nousee kuuteen miljoonaan ihmiseen.

Lisään vielä, että epätyypillisen työn muodoista vuokratyön osuus on kasvanut 20 vuodessa eniten. Lisäksi Dublinissa sijaitsevan eurooppalaisen säätiön mukaan vuokratyön osuus on vähintään kaksinkertaistunut lähes kaikissa jäsenvaltioissa ja viisinkertaistunut Tanskassa, Italiassa, Espanjassa ja Ruotsissa: entistä useammat eurooppalaiset yritykset käyttävät vuokratyöntekijöitä saadakseen erityisvaatimukset täyttäviä työntekijöitä.

Niinpä keskustelemme tänään Euroopan talouden keskeisestä alasta. Hyvä jäsen Désir, olette laatinut tätä keskeistä alaa käsittelevän keskeisen asiakirjan, jolla tarjotaan todellisia lisätakuita eurooppalaisille työntekijöille.

Näistä takuista ensimmäinen on vakituisten työntekijöiden ja vuokratyöntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun periaate ensimmäisestä päivästä alkaen. Uudistus on merkittävä Euroopan vuokratyöntekijöiden kannalta, koska lainsäädännössä ei aiemmin ollut heitä koskevia suojamääräyksiä. Näin ollen vuokratyöntekijöihin sovelletaan kaikkien toimeksiantojen yhteydessä samoja työehtoja kuin niihin työntekijöihin, jotka yritys palkkaa suoraan suorittamaan samoja tehtäviä. Tämä koskee työaikaa, ylittöitä, taukoja, lepoaikoja, palkallista lomaa, työntekijöiden terveydenhoitoa, oikeutta syrjimättömyyteen ja raskaana olevien naisten suojelua.

Tämä on olennaisen tärkeää, koska tiedämme myös kaikkiin näihin asioihin liittyen, että vuokratyöntekijät altistuvat vähintään yhtä merkittäville fyysisille vaaroille kuin vakituiset työntekijät, ja heidän työtahtinsa on usein kiivaampi.

Yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ensimmäisestä päivästä alkaen sovelletaan myös palkanmaksuun. Vuokratyöntekijöille maksetaan toimeksiannon alusta alkaen samaa palkkaa kuin niille työntekijöille, jotka käyttäjäyritys palkkaa suoraan suorittamaan samoja tehtäviä.

Tästä periaatteesta ja erityisesti koulutusjaksojen käyttöön otosta voidaan poiketa vain, jos siitä sovitaan työmarkkinaosapuolien välillä, eli työntekijöille maksetaan korvauksia.

Direktiivissä annetaan lisäksi vuokratyöntekijöille uusia takuita, jotka liittyvät heidän mahdollisuuteensa saada vakituisia työpaikkoja, käyttää yhteisiä järjestelyjä, osallistua työpaikkaruokailuun, käyttää lastenhoito- ja liikennejärjestelyjä ja osallistua ammatilliseen koulutukseen sekä vuokratyöntekijöiden edustukseen.

Totean neuvoston puheenjohtajana panevani mielihyvin merkille, että olot ovat tänään suotuisat asiakirjan hyväksymiseksi. On myös totta, että asiakirja sisältää monet niistä tarkistuksista, jotka parlamentti hyväksyi ensimmäisessä käsittelyssä marraskuussa 2002. Tämä selittää epäilemättä myös, miksi työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta päätti lähes kokonaisuudessaan olla tarkistamatta asiakirjaa, ja haluan vielä kerran kiittää asiakirjan esittelijää ja kaikkia asian parissa aktiivisesti toimineita jäseniä heidän rakentavasta lähestymistavastaan.

Lähes yksimielinen kannatus osoittaa myös selvästi asiakirjan hyödyllisyyden ja laadukkuuden, ja haluankin osoittaa kunnioitustani tässä parlamentissa komission jäsenelle Špidlalle, joka on aina kannattanut aloitetta ja jonka ansiosta asiakirjaa ei vedetty takaisin, vaikka keskustelut näyttivät ajautuneen umpikujaan joulukuussa 2007, kuten esimerkiksi Brysselissä.

Kuten tiedätte, saavutimme myönteisen lopputuloksen Slovenian puheenjohtajakaudella. Korostan myös Yhdistyneen kuningaskunnan asian edistämiseksi toteuttamia toimia ja ilmaisen kunnioitukseni sopimusta kohtaan, jonka Yhdistyneen kuningaskunnan työmarkkinaosapuolet tekivät 19. toukokuuta 2008. Se oli tärkeä tekijä. Viitataan lopuksi tukeen, jota Euroopan työmarkkinaosapuolet antoivat 9. kesäkuuta 2008 hyväksytylle vuokratyötä koskevalle yhteiselle kannalle.

Näin ollen tänään voidaan todeta, että kaikki asianosaiset ovat päässeet sopimukseen. Tämä osoittaa myös, että sinnikkyyden, luovuuden ja vuoropuhelun avulla selvitämme tilanteet, jotka näyttävät ajautuneen umpikujaan, myös sosiaalialalla ja direktiivejä hyväksyttäessä.

Elisabeth Morin, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Bertrand, arvoisa komission jäsen Špidla, näin on ensinnäkin saatettu päätökseen erittäin rakentava työ,

johon ovat yhtäältä osallistuneet yhteisön toimielimet ja toisaalta jäsenvaltiot, mutta myös poliittiset ryhmät ja työmarkkinaosapuolet. Työn tuloksena laadittu asiakirja perustuu työmarkkinaosapuolien kanssa saavutettuun yhteisymmärrykseen. Direktiiviluonnoksessa vahvistetaan yleinen kehys vuokratyötä varten 27 jäsenvaltiossa. Kyse on erittäin tärkeästä edistysaskeleesta, joka perustuu vakituisten työntekijöiden ja vuokratyöntekijöiden välisen syrjimättömyyden periaatteeseen.

Asiakirjassa sitoudutaan työntekijöille tarjottuihin työskentelyoloihin liittyvään avoimuuteen mutta myös edistämään työntekijöiden ja työnantajien välistä luottamusta. Työntekijöiden turvallisuus ja yritysten edellyttämä joustavuus ovat erittäin tärkeässä asemassa. Tästä syystä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä – jonka pohdinnan perustana ovat juuri yhdenvertainen kohtelu, pääsy ammatilliseen koulutukseen ja vuokratyöntekijöiden edustus työehtosopimusneuvottelujen mukaisesti – on pyrkinyt edistämään työtä ja saavuttamaan yksimielisyyden.

Yhteisössä suojellaan nyt näitä vuokratyöntekijöitä. Vuokratyöntekijöiden suojelemisesta annetussa puitedirektiivissä vahvistetaan uudet työehdot. Olemme vakaasti sitä mieltä, että onnistumme yhdessä edistämään sosiaalista Eurooppaa. Tästä syystä suostumme tietysti äänestämään direktiivin puolesta sellaisena kuin se on tänään annettu tarkasteltavaksemme esittämättä siihen tarkistuksia.

Ieke van den Burg, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on asioita, joiden hyväksi tehdään paljon työtä ja jotka eivät koskaan toteudu, ja on asioita, jotka toteutuvat vasta paljon myöhemmin. Tämä pätee tähän direktiiviin. Sen ei enää odotettu toteutuvan.

Kuusi vuotta sitten, vuonna 2002, tein kovasti töitä komission ehdotuksen esittelijänä ensimmäisessä käsittelyssä työmarkkinaosapuolien edustamista aloista käydyn sosiaalisen vuoropuhelun jälkeen.

Onnistuimme saamaan komission ja neuvoston laajan enemmistön vakuuttuneiksi siitä, että 95 prosenttia tarkistuksistamme ja asiakirjaan ehdottamistamme parannuksista hyväksyttiin, mutta 4 jäsenvaltiota tuolloisista 15 jäsenvaltiosta asettui vastustamaan enemmistön kantaa. Monet puheenjohtajavaltiot yrittivät kovasti selvittää umpikujaan ajautuneen tilanteen, mutta muutaman vuoden kuluttua ehdotus oli – ei ehkä suoranaisesti kuollut, mutta ainakin vajonnut koomaan.

Se oli sääli, koska direktiivissä käsitellyt ongelmat eivät olleet kadonneet mihinkään vaan päinvastoin korostuneet EU:n laajentuessa. Direktiivillä ei myöskään ratkaista täysin maahanmuuttajatyöntekijöihin liittyviä ongelmia, joten asian parissa tehtävää työtä on jatkettava, mutta vuokratyötä koskeva direktiivi on ensimmäinen askel. Siinä selvennetään vuokratyöntekijöiden asemaa ja oikeuksia työsuhteessa vahvistamalla yhdenvertaisen kohtelun periaatetta työläinsäädännön perusperiaatteena, samalla kun korostetaan yhtä lailla tärkeää asiaa eli työehtosopimusneuvottelujen ja asianmukaisten työmarkkinasuhteiden merkitystä vuokratyön kasvavalla ja kehittyvällä alalla.

Korostan tätä niiden kielteisten sivumerkitysten yhteydessä, jotka liittyvät järjestäytyneen ammatillisen vuokratyön alalla toimivien työporukoiden johtajien harjoittamaan hyväksikäyttöön. Tässä direktiivissä kyseinen ala voi todella osoittaa kehittyneisyytensä ja sen edustajat voivat käydä hyvää sosiaalista vuoropuhelua työmarkkinajärjestöjen kanssa sekä pyrkiä hyvin edistyneisiin järjestelyihin joustavuuden ja turvallisuuden parantamiseksi työmarkkinoilla.

Ona Juknevičienė, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, käytän tänään puheenvuoron kollegani Liz Lynnen puolesta, joka on direktiivin ALDE-ryhmän varjoesittelijä. Hän ei päässyt tänään paikalle Strasbourgin-lentoihin liittyvien ongelmien vuoksi.

Jaan hänen yleiset huolenaiheensa tästä asiakirjasta ja erityisesti hänen kantansa, jonka mukaan direktiivi on kaukana ihanteellisesta, mutta se voisi olla huonompikin. Monet Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivat vuokratyövoimaa välittävät yritykset haluavat nyt, että direktiivi hyväksytään, mutta vain siitä syystä, että se on "vähiten huono" vaihtoehto. Kantamme on aina ollut se, ettei asiaa pitäisi hoitaa yhteisössä, ottaen huomioon eri jäsenvaltioiden jyrkät eroavuudet ja perinteet. Ymmärrämme kuitenkin, mikä on vuokratyövoimaa välittävien yritysten tehtävä: luoda ihmisille lisää työpaikkoja ja parantaa työmarkkinoiden joustavuutta.

Neuvosto nivoi direktiivin tietysti työaikadirektiiviin, ja ALDE-ryhmän varjoesittelijä katsoo, että nämä kaksi asiaa liittyvät vastakin toisiinsa. Niinpä ALDE-ryhmän varjoesittelijä tukee asiakirjaa näiden edellytyksien vallitessa ja poliittinen ryhmämme noudattaa hänen suosituksiaan äänestettäessä asiakirjasta.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ilmaisen ryhmäni puolesta myöskin tyytyväisyytemme sopimusta kohtaan. Katsoimme, että sovittelumenettelystä ei aiheudu minkäänlaista lisähyötyä, joten päätimme kannattaa esittelijän näkemystä.

Myönnän, että kun ajatellaan puheenjohtajavaltion kantaa, jonka mukaan kyse on askeleesta kohti sosiaalista Eurooppaa, toivoisimme tämän olevan askel kyseiseen suuntaan. Yhdistyneestä kuningaskunnasta kotoisin olevana parlamentin jäsenenä pidän myönteisenä, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen kannasta lausuttiin kerrankin lämpimiä sanoja. Toivon, että muista alaan liittyvistä asioista, jotka ovat parhaillaan parlamentin käsiteltävinä, esitetään yhtä rakentavia lausuntoja. Mielestäni on hyvin tärkeää, että edistämme vallitsevassa ilmapiirissä tosiasiallisesti työntekijöiden oikeuksia, sen sijaan, että uskottelemme, että vuokratyöntekijät ovat jollakin tavoin merkityksettömämpiä ihmisinä tai talouden kannalta. Kuten eräs puhuja totesi, vaikka jotkut tekevät tällaista työtä omasta vapaasta valinnastaan, toiset joutuvat työskentelemään vuokratyöntekijöinä, koska heillä ei ole valinnan vapautta. Esimerkiksi maaseutualueilla työllistymismahdollisuudet ovat rajoitetut, kun työnantaja on käytännössä vain yksi. Jos vuokratyöntekijä uskaltaa kyseenalaistaa työolot, voi käydä niin, ettei kyseinen yritys enää työllistä häntä.

Olen siis sitä mieltä, että sopimuksessa taattu oikeusvarmuus on erittäin tärkeä. Sillä saatettaisiin esimerkiksi auttaa erästä ihmistä, jonka tapasin Lontoossa: ainoa hotellin keittiössä työskennellyt henkilö, jolla ei ollut vakituista työpaikkaa, oli se, jonka tehtävänä oli puhdistaa uunit hyvin voimakkailla kemiallisilla aineilla, ilman minkäänlaista koulutusta tai suojavarusteita, koska kyseinen työntekijä oli vain vuokratyöntekijä eikä terveydellä ja turvallisuudella ollut sen vuoksi niin paljon väliä. Säädos on erittäin tärkeä tällaisten henkilöiden kannalta, ja odotamme innokkaasti sen nopeaa täytäntöönpanoa.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, viime aikojen pysyvät korkeat työttömyysluvut ovat horjuttaneet työnantajien ja työntekijöiden asemaa työmarkkinoilla. Työntekijät ovat joutuneet hyvin hankaliin tilanteisiin, ja heidän on pitänyt ottaa vastaan kaikenlaisia työpaikkoja voidakseen elättää perheensä. Tästä syystä he ovat suostuneet niin sanottuihin joustaviin työehtosopimuksiin, joissa ei taata asianmukaisia työehtoja ja -oloja. Työnantajien enemmistö on käyttänyt tilannetta häikäilemättä hyväkseen.

Direktiivi, jossa vuokratyöntekijöille taataan yhdenvertainen palkkaus, työterveys ja -turvallisuus, äitiyslomat ja ammatillinen koulutus, on tärkeä askel kohti asianmukaisten sopimusehtojen ottamista uudelleen käyttöön työmarkkinoilla. On merkille pantavaa, että näitä yhdenvertaisia ehtoja on sovellettava ensimmäisestä työpäivästä alkaen. Työmarkkinaosapuolien saavuttama sopimus lisää direktiivin erityisarvoa. Vuokratyöntekijöiden ei pidä jäädä osattomiksi suojelusta.

Tästä syystä katsomme, että on olennaisen tärkeää hyväksyä asiakirja tekemättä siihen tarkistuksia. Oikeudellinen suoja on taattava mahdollisimman pian.

(Suosionosoituksia)

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, huolimatta siitä, että tässä uudessa direktiiviehdotuksessa, josta nyt keskustelemme ja jossa julistetaan työntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun periaatetta työoloihin, työajan enimmäisrajoituksiin ja viikoittaiseen lepoaikaan nähden, mahdollistetaan sellaiset poikkeukset, jotka saattavat käytännössä vaarantaa juuri kyseiset periaatteet, on sitäkin tärkeämpää, että estämme ja minimoimme vuokratyövoimaa välittävien yritysten määrän kasvamisen, jotta teemme lopun epävarmoista työpaikoista ja työntekijöiden oikeuksien jatkuvasta kyseenalaistamisesta.

Haluamme esittämillämme tarkistuksilla esimerkiksi varmistaa, että vuokratyöntekijöitä käytetään ainoastaan poikkeustilanteissa, kuten tavanomaista vilkkaampina aikoina ja vakituisten työntekijöiden ollessa väliaikaisesti estyneinä, vuokratyöntekijöihin sovelletaan muille työntekijöille myönnettyjä työhön ja sosiaalihuoltoon liittyviä oikeuksia, kuten asianomaisella alalla noudatettaviin työehtosopimuksiin sisältyviä oikeuksia, vuokratyöntekijöiden käyttämisellä ei vaaranneta lakko-oikeutta ja vuokratyöntekijöitä koskevat samat työterveyteen ja työturvallisuuteen liittyvät määräykset kuin käyttäjäyrityksen työntekijöitä.

Derek Roland Clark, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, asiaa on vatvottu komission ja neuvoston välillä jo vuodesta 2002, eli kuuden vuoden ajan. Yhteinen kanta saavutettiin vasta tämän vuoden kesäkuussa, mutta nyt asia on heitetty parlamentille kuin kuuma peruna.

Mahtaako tämä äkillinen mielenmuutos johtua talouden tämänhetkisestä laskusuuntauksesta? Oli miten oli, siitä ei ole apua työttömyyden kasvaessa, koska mietinnön mukaan vuokratyöntekijöille on maksettava sama palkka kuin vakituksille kokopäiväisille työntekijöille. Väärin! Yhtäältä vuokratyövoimaa välittävät

yritykset hyödyntävät tätä auttaakseen nuoria heidän elämänsä alussa tai jotta he saisivat uuden tilaisuuden. Toisaalta kokemattomille työntekijöille maksetaan samaa palkkaa kuin kokeneille pitkäaikaisille työntekijöille, mikä on täysin vakiintuneen käytännön vastaista. Tämä ei kannusta työntekijöitä pysymään uskollisina työnantajalleen, mitä jokainen yritys kuitenkin tarvitsee. Kokemus on yhtä kuin ammattitaito, mikä puolestaan on yhtä kuin suurempi palkka. Tämä ei ole hyvä toimenpide. Torjuka se.

Roger Helmer (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, säädös on huono: ei ehkä niin huono kuin se olisi voinut olla, mutta huono yhtä kaikki. Kuten monet parlamentissa esitetyt työllisyysasioita koskevat säädökset, tämäkin perustuu työntekijöiden oikeuksiin, mistä huolimatta sen pääasiallisena vaikutuksena on evätä tuhansilta ja taas tuhansilta ihmisiltä oikeus työhön ylipäättään. Se heikentää työmarkkinoidemme kilpailukykyä ja vähentää niiden joustavuutta. Se vahingoittaa talouttamme, mihin meillä ei todellakaan olisi varaa tällaisina aikoina.

Vuokratyövoimaa pidetään laajalti ja perustellusti keinona, jonka avulla työmarkkinoilta jostakin syystä väliaikaisesti poistuneet työntekijät voivat päästä takaisin vakituisiksi työntekijöiksi.

Me täällä parlamentissa estämme tänään työntekijöitä hyödyntämästä tätä keinoa, joka mahdollistaa heidän töihinpaluunsa. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on vastustanut toimea pitkän aikaa, mutta on lopulta huomannut, ettei se ole enää mahdollista. Ei voisi olla selvempää esimerkkiä siitä, miten EU nujertaa demokratian jäsenvaltioissa.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). - (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Bertrand, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen hyvin tyytyväinen tähän mietintöön, jossa saatetaan päätökseen vuodesta 2002 vireillä ollut asia. Lopputulos on mielestäni tasapainoinen ja suojaa vuokratyöntekijöitä, lisää joustavuutta työmarkkinoilla ja noudattaa toissijaisuusperiaatetta.

Ehdotuksessa varmistetaan yleisesti tasavertainen kohtelu vuokratyövoimaa välittävien yritysten kautta tulleille työntekijöille ensimmäisestä päivästä alkaen. Siinä tarjotaan kuitenkin myös työmarkkinaosapuolille mahdollisuus sopia toisin niin halutessaan. On rohkaisevaa, että parlamentti, neuvosto ja komissio pääsivät sopimukseen, kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden eri käytännöt ja lainsäädäntö tällä alalla. Sopimuksella taataan vakaa kehys vuokratyövoimaa välittävälle yrityksille, joiden merkitys yhteisön työmarkkinoilla on kiistaton. Sääntelyn lisääntyvä avoimuus voi edistää työpaikkojen luomista ja mahdollistaa uudet ja joustavammat työskentelymuodot.

Tiedän, että talouskehitys edellyttää, että työmarkkinat ovat joustavampia, mutta joustavuudesta on hyötyä kaikille vain, jos samalla kunnioitetaan työntekijöiden oikeuksia kaikilta osin, erityisesti työterveyteen ja työturvallisuuteen liittyen. Direktiivin lopullinen teksti on mielestäni hyvä esimerkki tällaisesta tasapainosta. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Bertrand, toivon, että voin ensi kuussa sanoa samaa työaika-direktiivistä.

Kiitän jäsen Désiriä hänen tekemästään työstä samoin kuin varjoesittelijä Moriniä, joka kuuluu kanssani samaan poliittiseen ryhmään. Onnittelten häntä sen johdosta, että hän vaikutti merkittävästi lopputulokseen.

Richard Falbr (PSE). - (CS) Aloitan toteamalla, että äänestän ehdotuksen puolesta, koska nykyinen versio on selvästi parasta, mihin pystymme. Seuraavaksi on mielestäni valvottava tiiviisti tapaa, jolla ehdotus pannaan täytäntöön jäsenvaltioissa. Joissakin jäsenvaltioissa noudatetaan asianmukaisia oikeudellisia järjestelyjä, joilla vuokratyöntekijöiden asemaa säännellään, mutta hiljattain perustettujen vuokratyövoimaa välittävien yritysten akkreditointijärjestelyt ovat valitettavan epätarkoituksenmukaisia. Toisin sanoen kuka tahansa voi työllistää ihmisiä, eikä epäilyttävien vuokratyövoimaa välittävien yritysten toimintaa valvota käytännössä lainkaan. Viitataan tällä tietysti Tšekin tasavallassa vallitsevaan tilanteeseen. Ansioidensa kasvattamiseksi yritykset työllistävät usein työntekijöitä työsuoritukseen perustuvien sopimuksien perusteella työsopimuksien sijaan, jotta yritykset välttyvät maksamasta sosiaaliturva- ja sairaanhoitovakuutusta työntekijöilleen. Tästä seuraa, että palkat voidaan pitää vähimmäispalkkojen tasolla, jolloin työntekijät jäävät selvästi puille paljaille, kun heidän palkoistaan on pidätetty maksut. On yleisesti epäilyttävää, että vuokratyöntekijöiden määrä kasvaa jatkuvasti vakituisessa kokopäivätyössä työskenteleviin nähden. Tästä syystä työtarkastuselimien ja ammattijärjestöjen tehtävänä on kiinnittää huomiota vääristyneisiin käytäntöihin joissakin maissa ja huolehtia siitä, ettei vuokratyöntekijöiden oikeutta liittyä ammattijärjestöihin saa rajoittaa. Direktiiviluonnoksen tämänhetkisen version ilmeisen hyvistä aikeista huolimatta on vielä paljon tehtävää sen täytäntöön panemiseksi. Saanen vielä todeta vastauksena siihen, mitä jotkut Euroopan parlamentin jäsenet ovat todenneet, että palkkaisin heidät mielihyvin vuokratyöntekijöiksi, jotta he huomaisivat itse, miten hauskaa se on.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Virossa sanotaan: ”Parempi myöhään kuin ei milloinkaan”, ja on myönteistä, että olemme vihdoin hyväksymässä vuokratyötä koskevan direktiivin. Vuokratyö on entistä yleisempää, minkä vuoksi on hyvin tärkeää säännellä sitä. Direktiivi on myös hyvin tärkeä niiden maiden kannalta, joilla ei vielä ole pääsyä Euroopan unionin valtioiden työmarkkinoille ja joiden työntekijöitä käytetään ensisijaisesti epäasianmukaisiin tarkoituksiin rikkoen heidän yhtäläisiä oikeuksiaan.

Tiedämme nyt, että vuokratyöntekijöiden suojele taataan hyvin vaihtelevasti jäsenvaltiosta toiseen. On jäsenvaltioita, joissa heitä ei suojella mitenkään. Näin ollen katson, että direktiiviluonnoksella sen nykyisessä sanamuodossa on mahdollista varmistaa vuokratyöntekijöiden perussuojelun vähimmäistaso kaikkialla yhteisössä, millä estetään vuokratyöntekijöiden syrjintä muihin työntekijöihin nähden.

Toivon, että hyväksymme direktiivin ja että emme anna kovin pitkää aikaa sen täytäntöönpanoa varten.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, vuokratyöntekijöitä koskevasta direktiivistä käytävän keskustelun yhteydessä haluan huomauttaa, että vuokratyöntekijöiden määrä Euroopan unionissa on kasvanut merkittävästi, erityisesti viime vuosina. Kasvu johtuu usein taloudellisesta tilanteesta, minkä vuoksi on olennaisen tärkeää vauhdittaa ilmiön oikeudellista sääntelyä yhteisössä. Haluan myös mainita, että on valitettavaa, että vaikka Euroopan komissio teki asiaan liittyviä ehdotuksia, joihin Euroopan parlamentti esitti tarkistuksia vuonna 2002, Euroopan neuvosto pääsi ehdotuksista kompromissiin vasta kesäkuussa 2008. Tuolloin oli kulunut yli kuusi vuotta.

Meidän olisi erityisesti tuettava direktiiviluonnokseen sisältyviä ratkaisuja, jotka koskevat vuokratyöntekijöiden ja muiden työntekijöiden yhdenvertaista kohtelua asemaan ja turvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä, sekä yrityksiltä edellytettävää yhteiskunnallisten normien kunnioittamista vuokratyöntekijöiden ja muiden työntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun alalla palkkaukseen ja työoloihin liittyen.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, työnantajat käyttävät hyväksi vuokratyöntekijöitä; heitä on kohdeltava yhdenvertaisesti ja heidän turvallisuuttaan on puolustettava. Euroopan komissio aikoo kuitenkin purkaa työsuhteita koskevaa sääntelyä ja kehittää joustavia työskentelymuotoja.

Komission virallisten tilastojen mukaan työttömyys oli 4,7 prosenttia vuonna 2007 ja pitkäaikaistyöttömyys 2,8 prosenttia. Jousto- ja turvallisuusmallin edistäminen tarjoaa työnantajille tilaisuuden lisätä vuokratyön osuutta, mikä johtaa vähemmän suotuisiin työskentelyoloihin ja vesittää työehtosopimukset. Poistamalla mahdollisuus säännellä tällaisia asioita jäsenvaltioissa ja siirtämällä asioiden käsittely yhteiskunnalliselle tasolle pyritään saavuttamaan yhteisön työmarkkinoiden rahoituksellinen yhdentyminen.

Vastassamme ovat tähän suuntaan jatkuvasti otetut askeleet, koska ne vahvistavat Euroopan unionille tarjoutunutta tilaisuutta edistää uusliberalistista politiikkaa työntekijöiden kustannuksella. Kaikkien työntekijöiden suojeleminen olisi oltava päätavoitteenamme. Vuokratyöntekijöitä on suojeltava, mutta keskeisinä painopistealoina on pidettävä rauhan ja turvallisuuden ylläpitämistä työpaikoilla sekä kaikkien työntekijöiden hankkimien oikeuksien puolustamista.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, saanen aloittaa onnittelemalla esittelijää hänen mietinnöstään, ei vain sen vuoksi, mitä hän sanoi, vaan myös mietinnön pituuden – vai pitäisikö sanoa lyhyden – johdosta. Olen toiminut parlamentin jäsenenä yhdeksän vuotta, ja tämä on lyhyin mietintö, jonka työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaan kuuluva sosialistiryhmän jäsen on sinä aikana laatinut; toivon, että hän toimii esimerkkinä kollegoilleen, mutta siihen palataan myöhemmin.

Olin myös ilahtunut siitä – ja kiitän häntä tästä – että hän ilmoitti lyhyen mietinnön perusteeksi sen, että suurimmat asianosaiset olivat tosiaan todenneet kannattavansa tätä yhteistä kantaa, minkä vuoksi neuvosto tuki sitä. Ammattijärjestöt ja yritykset – ei ainoastaan yleinen yrityspuoli vaan myös erityisalojen yritykset, eli ne, jotka vastaavat vuokratyövoiman välittämisestä – vastasivat kaikki yhdessä, kuka mistäkin syystä, voivansa tukea yhteistä kantaa.

Meidän on poliittikkoina mielestäni otettava tästä opiksemme sikäli, että kun asianosaiset ilmoittavat itse olevansa tyytyväisiä tilanteeseen, meidän on yritettävä mahdollisuuksien mukaan tasoittaa tietä, joten kiitän häntä siitä, että hän vetosi yhteisymmärrykseen perusteena asian hyväksymiseksi.

Kiitän lopuksi ministeriä siitä, että hän muistutti niitä, jotka tarvitsivat muistutusta, että kun neuvosto laati yhteisen kannan, se laadittiin osana samaa pakettia työaikadirektiivin kanssa. Ryhmämme pohti nimittäin parlamentin toiminnan aikataulutuksen yhteydessä jonkin aikaa asiakokonaisuuksien yhdistämistä ja

niistä keskustelemista joulukuussa. Jatkettuamme pohdintaa ja koska tiedän, että puheenjohtajavaltio Ranska oli hyvin halukas aloittamaan asian käsittelyn, mukauduimme kuitenkin mielellämme tähän, jotta voisimme tosiaankin edetä asiassa. Se on mielestäni asiakirjan sanoma: asiassa eteneminen. Kun käsittelemme työaikadirektiiviä koskevan paketin toista osaa, toivon, että toimimme osaltamme vastuullisesti ja etenemme asiassa.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, erityisesti työnantajat hyödyntävät jokaista tilaisuutta vaatiakseen entistä enemmän liikkuvuutta ja joustavuutta yhteisön työmarkkinoilla. Yhdenvertainen kohtelu ja sosiaaliset vähimmäisnormit ovat ainoa keino lievittää levottomuutta, jota avoimet työmarkkinat ja sääntelyn purkaminen aiheuttavat työntekijöissä. Euroopan unioni tarvitsee ennalta ehkäiseviä toimia työmarkkinoita varten, jotka onneksi ovat avautumassa entistä enemmän.

Käsiteltävänä oleva mietintöluonnos, joka koskee vuokratyövoimaa, osoittaa, miten vaikeaa alalla on edistyä. Neuvosto on estänyt direktiivin käsittelyn kuuden vuoden ajan pätevyydeltään vaihtelevin perustein. Ehdotuksessa taataan, että vuokratyöntekijöitä kohdellaan yhdenvertaisesti muihin työntekijöihin nähden ensimmäisestä työpäivästä alkaen, vaikkakin tietyin rajoituksin. Yhdenvertaisen kohtelun tärkeimpiä periaatteita ovat oikeus työlaainsäädännön mukaisiin oikeuksiin ja oikeus saada sama palkka samasta työstä. On hyvin tärkeää, että direktiivi ei vaikuta haitallisesti jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, jonka perustat vaihtelevat suuresti ja jotka ovat direktiiviä parempia. Ranskan puheenjohtajakaudella on otettu oikea kurssi.

Niiden, jotka estivät työaikadirektiivin samoin kuin siirrettävyydirektiivin käsittelyn, olisi vastaavasti nyt korjattava vääristynyttä ajattelutapaansa sosiaalasioissa ja ymmärrettävä, että sosiaalinen Eurooppa tarvitsee vähimmäisnormeja. Se on ainoa tapa edistää Euroopan unionin hyväksymistä ja ymmärtämistä ja jopa siihen samastumista.

Csaba Óry (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, käsiteltävänä oleva direktiivi on merkittävä edistysaskel yhtenäisten eurooppalaisten työmarkkinoiden luomisen ja kaikkien EU:n työntekijöiden yhdenvertaisten mahdollisuuksien takaamisen kannalta. Se ei tietenkään tarkoita, että tällä EU:n säädöksellä luodaan yhdenmukainen yhteisön kehys, joka koskee vuokratyöntekijöiden työllisyyttä. Se ei ole myöskään tarpeen saati toivottavaa, koska toissijaisuusperiaatteen mukaisesti työllisyysalaa koskeva perustuslainsäädäntö kuuluu tältä osin edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan. On kuitenkin syytä pitää myönteisenä ja oikeansuuntaisena pyrkimystä ottaa käyttöön selkeitä ja yksiselitteisiä vähimmäisvaatimuksia kaikkialla EU:ssa, minkä ansiosta vuokratyöntekijöitä suojataan koko yhteisön alueella.

Katson, että ideologisista näkemyksistä ja puoluekannoista riippumatta lienemme kaikki samaa mieltä siitä, että raskaana olevien naisten suojelu, miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun takaaminen ja kaikenlaisen etniseen alkuperään, uskontoon, mielipiteisiin, ikään tai johonkin vähemmistöryhmään kuulumiseen perustuvan syrjinnän torjuminen ovat perustavan tärkeitä tavoitteita. Kaikki nämä seikat puoltavat pyrkimystä säännellä näitä asioita yhtenäisesti koko EU:ssa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi EU:n lainsäätäjät ovat laatineet vähimmäisvaatimuksia koskevan järjestelmän. On tärkeää, että sen lisäksi, että direktiivissä vaalitaan yksilöiden ammatillista kehitystä, siinä edistetään yhteisön taloudellisia etuja varmistamalla, että vuokratyöntekijöille taataan myös yhdenvertaiset mahdollisuudet saada koulutusta ja lastenhoitoa sekä osallistua muihin infrastruktuuriohjelmiin. Tämä pätee myös toimeksiantojen välisinä aikoina. On kaikkien etujemme mukaista, että vuokratyöntekijöitä ei syrjitä, että heilläkin on mahdollisuus laajentaa tietämystään ja että työelämän ja muun elämän yhteensovittamisesta ei muodostu heidän kannaltaan ylitsempäämätöntä ongelmaa. Tarvitsemme tällä alalla yhtenäistä näkemystä, minkä vuoksi kannatan direktiivin hyväksymistä. Arvoisa puhemies, paljon kiitoksia.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Sen pohjalta, mitä esittelijä Désir on tehnyt, sitä voidaan kuvailla latinankielisellä lauseella *Multum in parvum* (monta yhdessä). Tällä tavalla voidaan luokitella tämänpäiväinen direktiiviehdotus, koska siinä taataan oikeus työhön silloinkin, kun työnteko on väliaikaista tietyistä suoritettavaan työhön liittyvistä seikoista johtuen. Katson, että tällaisen toimen ansiosta edistetään sellaisia ammatteja, joita tarvitaan vain harvoin tai joita tarvitaan harvoin tietyllä työpaikalla, siten, että kyseisten ammattien edustajat yhdistävät voimansa markkinoiden kysynnän mukaan. Siten luodaan eräänlainen ammatillinen mosaiikki ihmisistä, joita voidaan kuvailla renessanssiajan *uomo universale* -ihmisiksi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluan kiittää esittelijä Désiriä. Keskustelu kuuluu osana toimiin, joita on toteutettava luodaksemme yhteisön kehyksen; sen avulla takaamme yhteisön kansalaisille asianmukaiset työskentely- ja elinolot. Vähimmäistason suojelun takaaminen vuokratyöntekijöille on osa sosiaalisen

Euroopan rakentamista. Eurooppalaisten yritysten on voitava valita tarvitsemansa työntekijät ja ammattitaito, jotta Euroopan unionista tulee kilpailukykyisin tietoon perustuva talousalue.

Olen sitä mieltä, että jos takaamme vuokratyöntekijöille samat ehdot, joita sovelletaan käyttäjäyrityksien työntekijöihin, emme pelkästään suojele vuokratyöntekijöitä vaan ennen kaikkea paikallista vakituista henkilöstöä. Nämä yhtäläiset ehdot liittyvät työaikaan, lepoaikaan, palkalliseen lomaan, palkkatasoon, asemaan ja turvallisuuteen. Takaamalla vuokratyöntekijöille asianmukaiset työskentelyolot pääsemme eroon laittomasta työnteosta ja sosiaalisesta polkumyynnistä. Olen sitä mieltä, että parannamme sosiaalista Eurooppaa ottamalla ammattijärjestöt mukaan päätöksentekoon tiettyjen poikkeuksien myöntämiseksi työehtosopimuksien avulla.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, kuten kollegani, jäsen Lambert, on jo todennut, kyse on hyvin tärkeästä läpimurrosta matkalla kohti sosiaalista Eurooppaa, vaikkakin vasta ensimmäisestä askeleesta. Kansalaiset odottavat meidän toteuttavan todellisia toimia edistyäksemme kohti sosiaalista Eurooppaa sekä varmistavan, että työntekijöiden oikeudet sisämarkkinoilla ja periaate, jonka mukaan on maksettava sama palkka samassa työpaikassa tehtävästä samasta työstä, otetaan asianmukaisesti huomioon.

Euroopan parlamentti on onnistunut sisällyttämään yhdenvertaisuuden periaatteen direktiiviin; komission alkuperäinen ehdotus ei sisältänyt kyseistä periaatetta. On hyvin tärkeää, että neuvosto on tukenut meitä tässä asiassa, koska on olennaisen tärkeää, että kilpailu sisämarkkinoilla perustuu laatuun eikä palkkoihin.

Haluan mainita lopuksi vielä yhden asian. On yhtä tärkeää saavuttaa läpimurto myös työaikadirektiiviin liittyen, ei kuitenkaan sellainen läpimurto, jollaista jäsen Bushill-Matthews esittää, vaan sellainen, johon ei sisälly minkäänlaisia vapautuksia, kuten parlamentin käsittelyssä ehdotettiin. Voin vain kehottaa neuvostoa tukemaan meitä tässäkin.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Käsittelemme erityisen tärkeää asiaa. Olen tietoinen monista huolenaiheista, jotka liittyvät vuokratyöntekijöiden asemaan ja tilanteeseen. Tarkoitan virallisia ja oikeudellisia kysymyksiä sekä työehtoja. Tämä käy erityisen selvästi ilmi työllistettäessä runsain mitoin uusista jäsenvaltioista kotoisin olevia ihmisiä. He ovat valmiit ottamaan vastaan mitä hyvänsä työtä niin kotimaassa kuin ulkomaillakin korkeiden työttömyyslukujen vuoksi. Työehdot ja työskentelyolot eivät voi riippua työmarkkinatilanteesta ja työvoiman saatavuudesta. Korostan, että työehtojen ja -olojen on vastattava voimassa olevia työllisyysalan normeja ja edellytyksiä. Tämä koskee turvallisuutta, sosiaaliturvaa, vakuutusala ja palkkatasoa.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin ylpeä siitä, että osallistuin valiokunnassa toimitettuun äänestykseen tästä direktiivistä ja siitä, että osallistun tänään keskusteluun vuokratyöntekijöitä koskevasta direktiivistä toimitettavasta äänestyksestä. Direktiivi oli Labour-hallituksen keskeinen painopiste kotimaassani Yhdistyneessä kuningaskunnassa sekä osa ammattijärjestöjemme kanssa tehtyä niin sanottua Warwick Agreement -sopimusta, ja nyt loppaus vihdoin täytetään.

Kannatan direktiiviä mielihyvin ja olen kampanjoinut sen puolesta kolmesta syystä.

Ensimmäinen syy on, että vuokratyöntekijät ovat haavoittuvassa asemassa, riippumatta siitä, mitä vastustajamme sanovat. Yhdistyneen kuningaskunnan ammattiliittojen keskusjärjestön (Trades' Union Congress, TUC) tekemässä tutkimuksessa 80 prosenttia vastaajista ilmoitti, että heitä oli kohdeltu huomattavasti huonommin palkkaukseen, koulutukseen ja palkallisiin vapaisiin liittyvissä asioissa, ja että he halusivat tilanteen kohentuvan.

Toinen syy on, että laajentumisen jälkeen suurin Itä-Euroopasta kotoisin olevien maahanmuuttajien ryhmä, joka on tullut työskentelemään Yhdistyneessä kuningaskunnassa, on tullut kotiseudulleni Itä-Englantiin, usein vuokratyövoimaa välittävien yrityksien kautta; näissä yrityksissä, joiden toimintaa ei säännellä, on liian usein syyllistytty väärinkäytöksiin. Niistä tehdään loppu.

Viimeinen syy on, että Yhdistyneen kuningaskunnan ammattiliittojen keskusjärjestö (TUC) ja Yhdistyneen kuningaskunnan teollisuudenalojen yhteisjärjestö (Confederation of British Industry, CBI) ovat tehneet sosiaalisen kumppanuussopimuksen, mikä on harvinaista Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Sopimus muuttuu säädökseksi tämän äänestyksen myötä.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin myös onnitella puheenjohtajavaltion ja komission lisäksi esittelijää ja kaikkia niitä, jotka auttoivat meitä hyväksymään direktiivin; se oli Euroopan unionin kannalta uusi saavutus, joka hyödyttää kansalaisia. Haluan myös muistuttaa parlamenttia siitä, että suuri osa vuokratyöntekijöistä on naisia.

On erityisen ilahduttavaa, että myös naispuolisten vuokratyöntekijöiden oikeuksia suojataan ensimmäisestä päivästä alkaen, kuten vanhempien oikeuksia yleensäkin, eivätkä he tästä syystä joudu huonompaan asemaan. Tämän Euroopan unionin niin kansalaisia, työnantajia kuin työntekijöitäkin koskevan uuden ehdotuksen tavoitteena on nimittäin taata inhimillinen kohtelu, kun otetaan huomioon, että ehdotuksen mukaan yhden päivän ja yhden kuukauden aikana tehty työ on yhtä arvokasta ja kunnioitettavaa.

Toivon, että kaikki, mistä on sovittu, voidaan panna täytäntöön, koska lain täytäntöönpano on kompastuskivemme. Esimerkiksi Kreikassa laki on sisällytetty lainsäädäntöön, ja siinä säädetään vuokratyöntekijöiden ja vakituisten työntekijöiden yhdenvertaisesta kohtelusta. Ongelmana on kuitenkin lain täytäntöönpano.

Xavier Bertrand, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, yhden joihinkin edellisiin puhujiin ja vahvistan, että vuokratyötä koskevan uuden direktiivin hyväksyminen on todellinen edistysaskel. Joku nimitti sitä läpimurroksi, jota pidän täysin oikeana ilmaisuna.

Ainoa ongelma on, ettei työmme pääty tähän, mistä olen hyvin tietoinen. Saamme tulevana viikkoina muita tilaisuuksia osoittaa, että on mahdollista saavuttaa sosiaalista Eurooppaa koskevaa lisäedistystä. Tarkoitin tällä tietysti työaikadirektiiviä, joka on Luxemburgissa 9. kesäkuuta 2008 hyväksytyin yhteisen kannan toinen asiakokonaisuus.

Olen tietoinen ongelmista, joita joillakin teistä on tähän asiakirjaan nähden, mutta haluan muistuttaa teille tänä iltana, että ainoa tapa saada neuvosto tukemaan asiakirjaa, jota olette hyväksymässä ja jossa vahvistetaan vuokratyöntekijöiden oikeuksia, oli yhdistää se työaikadirektiiviin.

Tarkoitin myös eurooppalaisia yritysneuvostoja koskevaa direktiiviä, jota on tarkistettava. 14,5 miljoonaa eurooppalaista työskentelee yrityksissä, joissa on perustettu tällaisia yritysneuvostoja. He odottavat direktiivin tarkistamista, jotta heidän sosiaalisia oikeuksiaan parannettaisiin tulevaisuudessa; rehellisyyden nimissä on todettava, että nykyisen taloudellisen ilmapiirin vuoksi direktiivin tarkistaminen on entistä tärkeämpää, tarpeellisempää ja kiireellisempää.

Tältä osin olemme saaneet ensimmäisen tilaisuuden osoittaa, että neuvosto ja parlamentti haluavat hoitaa tehtävänsä yhteislainsäätäjinä. Kuten tiedätte, Euroopan työmarkkinaosapuolet ovat jo osoittaneet ymmärtävänsä, mikä asiassa on panoksena: ne esittivät kesän lopussa kahdeksan yhteistä ehdotusta, joiden pohjalta työmarkkinaosapuolet ovat valmiit – ne ovat ilmoittaneet olevansa valmiit – hyväksymään komission ehdotuksen, hyvä Vladimir. Meidän on nyt osoitettava suhtautuvamme yhtä päättäväisesti toimien toteuttamiseen.

Hyvät parlamentin jäsenet, hyvä jäsen Désir, arvoisa komission jäsen, vuokratyövoiman ala on kasvanut Euroopassa tähän asti täydellisessä oikeudellisessa tyhjiössä ilman minkäänlaisia työntekijöitä koskevia todellisia takuita. Huomisesta alkaen voimme sanoa, että tilanne on saatettu päätökseen. Huomisesta alkaen voimme myös todeta, että aikana, jolloin maanosallamme on vakavia taloudellisia ja rahoituksellisia ongelmia, haluamme politiikkoina yhdistää voimamme ja toteuttaa toimia käynnistääksemme sosiaalisen Euroopan uudelleen.

Vladimír Špidla, *komission jäsen*. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelu on mielestäni osoittanut selvästi direktiivin merkityksen, kun otetaan huomioon, miten moneen työntekijään se vaikuttaa ja millaisia parannuksia se tuo tullessaan. Keskustelu on myös osoittanut, että direktiivistä on vallinnut aito, voimakas yhteisymmärrys, joka on kummunnut kauaskantoisista keskusteluista ja työmarkkinaosapuolien yksimielisyydestä ja tuesta. Keskustelussa on myös tuotu esille direktiivin viivästyminen, mutta kuten sanonta kuuluu joissakin kielissä: "Parempi myöhään kuin ei milloinkaan". Tšekin kielessä on vastaava sanonta, kuten varmasti muissakin kielissä. Pitkittyneiden ponnistuksien jälkeen olemme saavuttaneet todellista edistystä, koska direktiivi on nyt yhtä merkittävä, jollei vielä merkittävämpi, kuin kuusi vuotta sitten.

Hyvät parlamentin jäsenet, haluan vielä mainita mielestäni merkille pantavan seikan, eli sen, että tämä direktiivi, tämä hyvin haastava direktiivi, jossa avataan ovi sosiaaliselle Euroopalle, on hyväksytty 27 jäsenvaltion yhteisössä sen jälkeen, kun 15 jäsenvaltion yhteisö esti sen käsittelyn vuosien ajan. Tämä on mielestäni selvä esimerkki siitä, että 27 jäsenvaltion yhteisö pystyy saavuttamaan edistystä sosiaalialalla.

Hyvät parlamentin jäsenet, monet teistä mainitsivat muut parlamentin käsiteltävinä olevat direktiivit. Katson, että tänään toteuttamamme toimi on lupaava merkki siitä, miten voimme lähestyä tulevia direktiivejä. Meidän on tietenkin vielä käsiteltävä haastavia ja monimutkaisia asioita, mutta katson tästä huolimatta, että olemme

nyt luoneet tietynlaista dynamiikkaa ja että meillä on entistä paremmat mahdollisuudet saavuttaa myönteisiä tuloksia.

Harlem Désir, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aloitan kiittämällä parlamentin kollegojani heidän huomaautuksistaan samoin kuin varjoesittelijöitä, koordinaattoreita ja kaikkia muita keskusteluun osallistuneita saamastani tuesta ja prosessin päätökseen saattamisen tukemisesta.

On totta, että mietintö voidaan kiteyttää perusteluosaan ja pyyntöön vastata myönteisesti. Direktiivin toivoakseni välitön hyväksyminen kahden päivän kuluessa on voitto Euroopan parlamentille ja voitto työmarkkinaosapuolille, ja käytän tilaisuutta hyväkseni vastatakseni Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston jäsenille, jotka esittivät joitakin tarkistuksia. Ymmärrän, mihin tarkistukset perustuvat olennaisilta osin, mutta haluan kuitenkin korostaa, että Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön edustaja puhui jälleen kerran poliittisten ryhmien puheenjohtajille muutama päivä sitten ja totesi, että direktiivin hyväksyminen tarkistamattomana olisi selvä osoitus siitä, että sosiaalinen edistys EU:ssa on sekä tarpeen että mahdollista, ja että sosiaalinen Eurooppa on yhä voimissaan.

Vuokratyövoiman alan kasvaessa ja muiden epätyypillisten työsopimusten yleistyessä tarvitsemme oikeudellista kehystä, ja siitä olemme nyt päättämässä. Eurooppa on alue, jolla oikeusperiaatteet vallitsevat; sen on oltava sellainen alue kansalaisoikeuksien sekä taloudellisten ja yhteiskunnallisten normien vuoksi. Eri direktiiveissä vahvistetaan jo kaikkien työntekijöiden suojelua ja oikeuksia. Nyt, kun vuokratyöntekijöitä on entistä enemmän, on varmistettava, että heillä on samat oikeudet, ja että vuokratyövoimaa ei voida käyttää väärin joko kyseisten tai muiden työntekijöiden oikeuksien kiertämiseksi, mistä aiheutuisi painostusta ja sosiaalista polkumyyntiä.

Hyväksymällä direktiivin haluamme myös osoittaa, että sosiaalista Eurooppaa voidaan edistää ja että sillä on todellisuuspohja, toisin kuin mitä olemme joskus kuulleet komission jäsenien väittävän – ei komission jäsenen Špidlan, mutta muiden komission jäsenien. Me voimme antaa myös sosiaalialaa koskevaa lainsäädäntöä toimien yhteislainsäätäjänä ja osoittaa siten neuvoston jäsenille, jotka ovat jo liian kauan estäneet tämän ja muiden säädösten hyväksymisen, että on turha pelätä sosiaalisen Euroopan edistymistä, ja jos voimme näyttää toteen, että yhteisö puolustaa kansalaisia ja työntekijöitä, voimme lähentää kansalaisia ja unionin toimielimiä sekä lievittää Irlannissa, Alankomaissa ja kotimaassani Ranskassa ilmaistuja huolenaiheita.

Olen sitä mieltä, että edistämällä sosiaalialaa koskevia direktiivejä voimme myös edistää poliittista Eurooppaa sekä lisätä tukea, jota ihmiset osoittavat poliittisen Euroopan edistämiseksi.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan 22. lokakuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) EU:n jäsenvaltioissa käytettävään vuokratyövoimaan kuuluvien Euroopan kansalaisten oikeuksien vahvistaminen direktiivillä on ollut todellinen menestys sosiaalisen Euroopan kannalta. Ongelmana on, noudattavatko unionin jäsenvaltiot ja työnantajat direktiivin määräyksiä, koska työmarkkinoilla toimitaan tietyissä tapauksissa teorian vastaisesti. Mainittakoon esimerkiksi, että Romanian ja Bulgarian kansalaisten tutkintotodistuksia ei ole tunnustettu valtioiden liittyttyä EU:hun, vaikka direktiivissä säädetäänkin toisin. Kysymys kuuluu: mitä on tehtävä, jotta EU:hun liittyneiden uusien jäsenvaltioiden kansalaiset eivät menetä luottamustaan arvellessaan, että vaikka jokin asia on hyväksytty Brysselissä, Euroopan pääkaupunkien hallitukset voivatkin päättää jotakin muuta? On myös otettava huomioon, että meneillään on taloudellinen kriisi, joka vaikuttaa joka tapauksessa siihen, miten työvoimaa koskevat direktiivit pannaan täytäntöön Euroopan valtioissa. Euroopan komission olisi luotava välittömästi asianmukainen järjestelmä, jolla valvotaan työvoimaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa ja langetetaan valikoimattomia rangaistuksia asianmukaisia valtioita kohtaan.

14. Avioliittoasioissa sovellettava laki – Asetuksen muuttaminen tuomioistuimen toimivallan sekä avioliittoasioissa sovellettavaa lakia koskevien sääntöjen antamisen osalta (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

– jäsen Gebhartin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta asetukseksi asetuksen (EY) N:o 2201/2003 muuttamisesta tuomioistuimen toimivallan osalta sekä avioliittoasioissa sovellettavaa lakia koskevien sääntöjen antamisesta (KOM(2006)0399 – C6-0305/2006 – 2006/00135(CNS)) (A6-0361/2008) ja

– Evelyne Gebhartin ja Gérard Deprezin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta komissiolle esittämästä suullisesta kysymyksestä: Neuvoston asetusta asetuksen (EY) N:o 2201/2003 muuttamisesta tuomioistuimen toimivallan osalta sekä avioliittoasioissa sovellettavaa lakia koskevien sääntöjen antamisesta (O-0106/2008 – B6-0477/2008).

Evelyne Gebhardt, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, keskustelemme tänään asiasta, joka on hyvin tärkeä kansalaisille. Meidän Eurooppamme on miellyttävä paikka, jossa ihmiset nauttivat lisääntyvästä liikkuvuudesta. Siellä solmitaan yhä enemmän avioliittoja eri valtioiden kansalaisten välillä tai avioparit muuttavat toiseen valtioon, ja tämä on tietenkin hyvä asia ja yksi Euroopan unionin saavutuksista. Valitettavasti tähän saavutukseen liittyy kuitenkin myös epäkohta, sillä nämä avioliitot päättyvät usein eroon, ja sitten tarvitaan avioeroa.

Nykyinen lainsäädäntö on tietyiltä osin niin huono, ettei pari kenties löydä pätevää tuomaria tai sovellettavaa lainsäädäntöä avioeron käsittelyyn. Tämä on luonnollisesti hyvin ikävä tilanne näille kansalaisille, ja meidän on löydettävä ratkaisu ja vastaus tähän. Tämä koskee ihmiselämää, joka on hyvin tärkeää.

Tämän vuoksi olen iloinen siitä, että Euroopan komissio on tarttunut aiheeseen, ja haluan toistaa heti aluksi, ettei tässä asiassa pidä yhdenmukaistaa lainsäädäntöä – tämä ei todellakaan ole sallittua ja sopimuksessa Euroopan unionista sekä Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa todetaan varsin selvästi, että alan lainsäädäntö kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Meidän on kuitenkin varmistettava avoimuus ja se, että kansalaiset voivat turvautua tähän lainsäädäntöön. Loppujen lopuksi lainsäädäntö on hyvin moninaista. Esimerkiksi Maltassa avioeroa ei tunneta, ja Ruotsissa avioeron voi saada puolessa vuodessa. Alankomaissa homoseksuaalien väliset avioliitot ovat sallittuja, ja Puolassa sellaista on mahdoton ajatella. Tämä herättää kysymyksiä, ja niihin on vastattava.

Olemme tehneet Euroopan parlamentissa hyvää työtä ja rakentavaa yhteistyötä Euroopan komission ja myös neuvoston kanssa. Neuvosto on avainasemassa – sen on päätettävä yksimielisesti siitä, mitä tällä alalla tulevaisuudessa tehdään. Valitettavasti ongelma onkin nyt siellä, mutta palaan tähän myöhemmin. Euroopan komission meille esittämä vastaus on hyvin myönteinen. Ensinnäkin komissio haluaisi lisätä mahdollisuutta parin avioeroon sovellettavan lain valintaan, jos molemmat osapuolet ovat suostuvaisia – vaikka on sanomattakin selvää, että jos tätä on todella tarkoitus soveltaa, on oltava yhteys parin elämään, asuinpaikkaan tai avioliiton solmimispaikkaan tai muihin näkökohtiin.

Herää myös kysymys siitä, mitä tapahtuu, jos pari tai vain toinen heistä haluaa avioeron, eikä pari pääse yhteisymmärrykseen sovellettavasta lainsäädännöstä. Katsomme, että tällaisessa tilanteessa valinnan vapaus ei voi olla niin suuri, sillä meidän on varmistettava, että laaditaan luettelo. Emme voi hyväksyä edullisimman oikeuspaikan etsimistä. Emme voi hyväksyä tilannetta, jossa vahvempi kumppaneista valitsee itselleen suotuisimman lainsäädännön toisen vahingoksi. Tätä ei voida hyväksyä. Tämän vuoksi meillä on kaksi eri vastausta näissä asioissa.

Yhtä erityisen merkittävää periaatetta on selvästi sovellettava molemmissa tapauksissa: meidän on varmistettava, että molemmat osapuolet ovat hyvin tietoisia lainsäädännön valinnan seurauksista – niin sosiaalisista kuin oikeudellisista seurauksista. Esimerkkejä ovat huoltajuuteen, elatusapuun ja muihin tällaisiin liittyvät asiat. Osapuolten on oltava näistä tietoisia ennen päätöksen tekoa. Pyydämme, että tuomarit tarkistavat, että osapuolet ovat todella tietoisia valintansa seurauksista.

On myös tärkeää, että estämme jostain muualta peräisin olevan lainsäädännön soveltamisen, joka ei ole Euroopan unionin periaatteiden mukainen – esimerkiksi vaikkapa sharia-lain tai Kiinan lainsäädännön. Myös tämän osalta olemme saaneet aikaan selkeän sanamuodon – erityisesti tarkistuksilla 25 ja 30, joita yritin vielä vahvistaa tarkistuksellani 36 – todeten erityisesti, että sovellettavan lain on oltava Euroopan unionin peruseriaatteiden mukainen, tai sitä ei voida soveltaa. Meille tämä on sanomattakin selvää.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on esittänyt useita tarkistuksia, joita en mitenkään voi hyväksyä. Niissä asetettaisiin täydellinen rajoitus siihen, mitä meillä jo on, ja lisäksi ne olisivat nykyisen kansainvälisen oikeuden, esimerkiksi Haagin sopimuksen vastaisia. Emme voi hyväksyä tätä. Tarvitaan lisää vuoropuhelua, ja toivon meidän löytävän ratkaisun ongelmaan huomiseen

mennessä. Olen joka tapauksessa hyvin kiitollinen jäsen Demetrioulle hänen yhteistyöstään kanssani; se on ollut hyvin rakentavaa.

Neuvostolla on suuri ongelma: sen on tehtävä yksimielinen päätös, ja tällä hetkellä yksi jäsenvaltio yksinkertaisesti estää yksimielisyyden. Tämän vuoksi valiokuntamme esitti suullisen kysymyksen neuvostolle ja komissiolle. Minusta on todella valitettavaa, ettei neuvosto ole nyt paikalla vastaamassa kysymykseen. Ministeri poistui juuri. Meidän on tärkeää tietää, mitä nyt tehdään, niin omasta puolestamme kuin kansalaisten ja Euroopan unionin tulevaisuudenkin kannalta.

Ensimmäinen kysymys Euroopan komissiolle – olen iloinen siitä, että olette täällä vastaamassa, arvoisa komission jäsen Barrot – kuuluu seuraavasti: aiotteko vetää takaisin ehdotuksenne? Toinen kysymys kuuluu: aiotteko ehdottaa neuvostolle tiiviimmän yhteistyön menettelyn käynnistämistä EY:n perustamissopimuksen 11 artiklan nojalla ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 43–45 artiklan mukaisesti? Olisin toivonut neuvoston kertovan, aikooko se todella valita tämän linjan, sillä tämä on merkittävä asia.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

Jacques Barrot, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, yritän aluksi vastata jäsen Gebhardtin mietintöön ja tarkastelen sitten suullista kysymystä, jonka olette hyvin sopivasti liittäneet mietintöön. Olen iloinen nähdessäni, että myös jäsen Deprez on täällä.

Paljon kiitoksia, arvoisa jäsen Gebhardt, mietinnöstänne, joka on varsin huomionarvoinen, eikä vähiten komission kanssa näin hienovaraisen ja arkaluonteisen asian osalta tekemänne erinomaisen yhteistyön vuoksi.

Rooma III -ehdotus on todellakin lähellä sydäntämme, eikä vain komissiossa. Tiedän sen olevan hyvin tärkeä myös Euroopan parlamentille. Uskon, että sillä on merkittävä vaikutus ihmisten vapaan liikkuvuuden tukemisessa Euroopan unionissa.

Arvoisa puhemies, haluan hieman tarkastella käytettävissämme olevia tietoja: Euroopan unionissa solmitaan vuosittain 2 200 000 avioliittoa, joista 350 000 on kansainvälisiä avioliittoja. Tämä on jo huomattava määrä, ja ilmiö on selvästi kasvamassa. Tämä ehdotus koskee vuosittain noin 170 000 avioeroa, joka on noin 19 prosenttia kaikista Euroopan unionin vuosittaisista noin 875 000 avioeroista. Kaksikymmentä prosenttia, se on merkittävä luku!

Tämän vuoksi komissio on laajalti samaa mieltä kanssanne, arvoisa jäsen Gebhardt, Rooma III -ehdotuksen merkityksestä. Se tarjoaa laajempaa ennakoitavuutta ja oikeusvarmuutta näille pareille. Kuten korostitte, ilman puitteita parit joko etsivät edullisimman oikeuspaikan tai vahvempi puoliso sanoo viimeisen sanan.

Tämän vuoksi komissio tukee laajasti alkuperäistä Rooma III -ehdotusta, tietyin varauksin. Komissio tukee parlamentin tarkistuksia, joilla pyritään varmistamaan, että puoliset voivat tehdä tietoon perustuvan valinnan. Tämän vuoksi komissio on samaa mieltä parlamentin kanssa tarpeesta tiukentaa avioehdon virallisia vaatimuksia ja suojella heikompa puolisoa, mutta meidän on myös otettava huomioon erot jäsenvaltioiden lainsäädännöissä tämän osalta. Kuten aivan oikein korostitte, kyse ei ole yhdenmukaistamisesta.

Komissio on tyytyväinen myös parlamentin ehdotuksiin, joilla pyritään parantamaan kansalaisten tietoisuutta kansallisista ja eurooppalaisista avioehto- ja avioerosopimuksia koskevista lainsäädännöistä. Yhdestä asiasta olemme eri mieltä. Komissio ei katso tarpeelliseksi sisällyttää uutta toimivaltaa koskevaa kriteeriä, joka perustuu siihen, missä avioliitto on solmittu, sillä avioliiton solmimispaikan ja eroavan parin tilanteen välinen yhteys on hyvin hatara.

Komissio tukee kuitenkin parlamentin tarkistusta, joka koskee puolison mahdollisuutta turvautua tähän tuomioistuimeen viimeisenä keinona, jos avioeron saaminen tavanomaisen asuinpaikan tuomioistuimesta osoittautuu mahdottomaksi, mutta katsomme tämän poikkeustapaukseksi.

Komissio haluaisi myös jättää termin ”asuinpaikka” tulkinnan tuomioistuimen tehtäväksi. Termiä käytetään jo useissa lainsäädäntövälineissä eikä sitä ole vielä tähän mennessä virallisesti määritelty, mutta kansallisilla tuomioistuimilla ei vaikuta olleen suuria ongelmia sen soveltamisessa. Katsomme, että jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien moninaisuuden kunnioittamiseksi voimme luottaa tuomioistuimeen.

Emme myöskään katso tarpeelliseksi rajoittaa Rooma III -ehdotusta pelkästään jäsenvaltioiden lainsäädäntöön. Tämä on tärkeä asia, sillä jäsenvaltiot haluavat edelleen soveltaa sellaisten kolmansien maiden

avioerolainsäädäntöjä, jotka jakavat demokraattiset arvomme. Jos esimerkiksi saksalainen tai ranskalainen nainen menee naimisiin sveitsiläisen miehen kanssa, meistä vaikuttaa järkevältä, että on mahdollista soveltaa myös sääntöjä, jotka olemme itsellemme asettaneet, tähän avioliittoon tai tähän avioeroon.

Pitäkää kuitenkin mielessä, että komissio on tietenkin samaa mieltä parlamentin kanssa syrjimättömyyslausekkeen sisällyttämisestä, jolloin kuka tahansa eurooppalainen tuomari voi sulkea pois sellaisen kolmannen maan lainsäädännön soveltamisen, joka ei ole puolisoiden tasa-arvoperiaatteen mukainen. Epäilemättä syrjimättömyyslauseke edelleen antaa meidän soveltaa sitä esimerkiksi Sveitsin kansalaisen ja jäsenvaltion kansalaisen tai Norjan kansalaisen ja jäsenvaltion kansalaisen väliseen avioliittoon.

Tarkastelen seuraavaksi kysymystä siitä, kuinka saamme Rooma III -ehdotuksesta menestyksekkään, ja kiitän vielä kerran jäsen Gebhardtia ja jäsen Depreziä heidän suullisesta kysymyksestään, jossa minua moititaan Rooma III -ehdotuksen edistymisestä. Pahoittelen tietenkin kanssanne umpikujaa neuvostossa Rooma III -ehdotusta koskevilla neuvotteluilla. Viime heinäkuussa keskustelimme oikeusministerien kanssa tiiviimmän yhteistyön menettelyn mahdollisuudesta Rooma III -ehdotuksen osalta, ja heinäkuun lopussa yhdeksän jäsenvaltiota esitti komissiolle tiiviimpää yhteistyötä koskevan pyynnön. Se on yli kolmasosa Rooma III -ehdotuksen hyväksymiseen osallistuvista jäsenvaltioista. Tämän vuoksi on selvää, että komission on tarkasteltava tiiviimpää yhteistyötä koskevaa pyyntöä, mutta kuten varmasti ymmärrätte, jos toivomme ehdotukselle menestystä, meidän on kiinnitettävä huomiota koko asianyhteyteen.

Nyt haluan vastata komissiolle esittämiinne kolmeen kysymykseen. Ensinnäkin voin kertoa teille, ettei alkuperäisen Rooma III -ehdotuksen takaisin vetämistä suunnitella. Jos komissio suostuu antamaan neuvostolle ehdotuksen tiiviimmästä yhteistyöstä Rooma III -ehdotuksen osalta, se voi kuitenkin oikeudellisen selkeyden vuoksi vetää pois alkuperäisen ehdotuksensa, kun päätös on tehty, sen muuttamiseksi, mutta näin siis vain siinä tapauksessa, että meillä todella on mahdollisuus käynnistää tiiviimpi yhteistyö. Joka tapauksessa takaisin vetämistä ei suunnitella.

Haluan käyttää tätä mahdollisuutta esittääkseni lyhyen yhteenvedon tiivistetyssä yhteistyömekanismeissa noudatetusta menettelystä. Vähintään kahdeksan jäsenvaltion on ensin esitettävä komissiolle pyyntö, kuten tässä tapauksessa on käynyt. Jos pyyntö täyttää muut sopimuksessa Euroopan unionista esitetyt kriteerit – jos se on yhtenäismarkkinoita koskevien sääntöjen mukainen – komissio voi välittää pyynnön neuvostolle. Jos komissio päättää toisin, sen on esitettävä tälle perustelut. Neuvoston on sitten hyväksyttävä tiiviimpi yhteistyö sen jälkeen kun se on kuullut parlamenttia tai saanut tämän suostumuksen, tilanteesta riippuen.

Tiiviimpää yhteistyötä koskeva pyyntö tietenkin herättää kysymyksiä, niin oikeudelliselta kuin poliittiselta kannalta. Meidän on vastattava yhteistä toimintaa koskevaan tarpeeseen perhelainsäädännön alalla, mahdollisimman lähellä kansalaisia, ja suhteutettava tämä tarve siihen riskiin, että Euroopan oikeusalue mahdollisesti pirstaloituu lukuisten tiiviimpää yhteistyötä koskevien sopimusten seurauksena. Ennen lausuman antamista haluan tietenkin kuulla Euroopan parlamentin jäsenten näkemykset, ja haluan todellakin jäsenvaltioiden selventävän kantojaan.

Joka tapauksessa haluan vakuuttaa Euroopan parlamentille, että aikomukseni – eikä pelkästään aikomukseni vaan myös toiveeni – on edistää oikeudellista yhteistyötä siviiliasioissa Euroopassa. Perhelainsäädännön ei pidä olla siviililainsäädäntöä alempiarvoinen – se olisi jokseenkin paradoksaalista, sillä sen kattamat asiat ovat lähimpänä kansalaisten jokapäiväistä elämää. Onneksi edistystä on tapahtunut avioeropäätösten, vanhempien vastuuta ja lasten tapaamisoikeutta koskevien päätösten levittämisessä.

Tästä aiheesta haluan todeta myös, että nyt kun meillä on tekstit, minun on komission jäsenenä avullanne varmistettava, että sääntöjä noudatetaan. Ajattelen nyt erityisesti lasten tapaamisoikeutta ja huoltajuutta, joiden osalta nykyinen tilanne Euroopassa ei ole täysin tyydyttävä.

Yhteenvetona totean, että meidän on saatava aikaan lainsäädäntöehdotus tähän sovellettavasta lainsäädännöstä. Haluan vielä lisätä, että laadimme samanaikaisesti avioliittojärjestelmiin sovellettavaa lainsäädäntöä, ja se voidaan hyväksyä vuoden 2010 alussa.

Arvoisa puhemies, tämä on tilanne tässä asiassa. En tietenkään voi ennustaa jäsenvaltioiden kanssa hyvin pian toteutettavan kuulemisen tuloksia. Voin kuitenkin sanoa, että komissio haluaa todellista edistymistä, kuitenkin jälleen kerran varmistaen, että saamme mukaamme jäsenvaltioiden enemmistön. Tässä näkemykseni lyhyesti, mutta teidän ja parlamentin – sillä kuuntelen teitä tarkkaan – tavoin toivon, että asiat etenevät.

Carlo Casini, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, oikeudellisten asioiden valiokunta, jonka lausunnon valmistelijana minulla on kunnia toimia, tutki tarkkaan kyseisen asetusehdotuksen.

Valiokunnan yksimielisesti hyväksymässä lausunnossa esitetyt ehdotukset saivat kuitenkin vain osittaisen hyväksynnän kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa. Minun on kuitenkin todettava, että olemme yhdessä pyrkineet järjeistämään neuvoston alkuperäistä ehdotusta mahdollisimman paljon lisäämällä siihen oikeusvarmuutta koskevia tekijöitä.

Kahden valiokunnan jäsen Gebhardtin avulla – haluan kiittää häntä – hyväksymät kompromissitarkistukset on otettu hyvin vastaan, ja niillä on vahvistettu periaatteita, joihin viittasimme, jotta saisimme asetukselle vauhtia. Tämän osalta sellaisen valtion viranomaisia, jossa ei säädetä avioerosta ja joka ei tunnusta kyseistä avioliittotyyppiä, ei velvoiteta purkamaan avioliittoa.

Yhdestä seikasta on kuitenkin vielä erimielisyyttä – sen jäsen Gebhardt mainitsi aiemmin. Yksinkertaisesti asia on seuraava: lain valinta on täysin uutta oikeudellisessa maailmassa, sillä tavallisesti ei ole mahdollista valita lakia, on vain mahdollista valita tuomari, ja tämä tekee tästä täysin uuden käsitteen. Mihin lakiin me haluamme turvautua tässä lain valinnassa? Yhden Euroopan unionin 27 jäsenvaltion lakiin vaiko minkä tahansa maailman valtion lakiin? On totta, että tällä on rajansa. Raja on julkisessa politiikassa jo määritetty, eikä tietyssä valtiossa voida soveltaa mitä tahansa lakia, jossa säädetään avioliitosta, jota ei tässä valtiossa tunnusteta.

Katson, että jos todella toivomme oikeusvarmuutta – vastustukseni on teknistä – jos todella haluamme ottaa käyttöön sovellettavan lain valinnassa vertailun, jos todella haluamme noudattaa heikointa lainsäädäntöä – sillä emme saa unohtaa sitä, että lain valinta edellyttää yksimielisyyttä ja että yksimielisyyteen voi kohdistua melkoisia paineita – jos todella haluamme rakentaa eurooppalaisen oikeusalueen, minusta kaikkien näiden tarkistusten hyvä puoli on se, että lain valinta rajoittuu Euroopan unionin 27 jäsenvaltion lainsäädäntöön.

Tämän kannalta, vaikka olemmekin esittäneet useita tarkistuksia, kyse on pohjimmiltaan samasta asiasta, ja koska on kyse teknisestä tarkistuksesta, joka ei muuta yleistä mielipidettämme ehdotuksesta, vetoamme kaikkien parlamentin jäsenten terveeseen järkeen tämän tarkistuksen hyväksymiseksi.

Panayiotis Demetriou, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijää pitkäaikaisesta yhteistyöstä, joka johti keskusteluun tänään esitettyyn mietintöön, ja huomauttaa, että pidimme useita kokouksia, joissa keskustelimme kaikesta aineistosta.

Perhelainsäädäntö on vakava asia, ja tämä erityinen näkökohta, jota tarkastelemme avioeron yhteydessä, nimittäin tuomioistuimen toimivalta ja lain valinta, on ja on aina ollut yksi perhelainsäädännön vakavimmista näkökohdista.

Haluan korostaa, että haluamme toimillamme tukea perheinstituutiota, emme kannustaa avioliiton purkamiseen. Avioero on kuitenkin nykyisin sosiaalinen ilmiö, ja meidän on tarkasteltava sitä realistisesti. Emme halua helpottaa avioeron saamista, mutta kun avioliitto saavuttaa pisteen, jossa se ei enää voi jatkua, meidän on kyettävä tarjoamaan laillinen ulospääsy siten, ettei kumpikaan osapuolista joudu kantamaan kaikkea ahdinkoa ja rankaisemista.

En usko, että on helppoa tapaa valita avioeroon sovellettavaa lakia, mutta voimme selventää jukista politiikkaa ja ihmisoikeuksia antaaksemme tuomioistuimille harkintavallan hylätä sellaiset lait, joissa ei kunnioiteta eurooppalaisia tapoja, ihmisoikeuksia ja yleistä järjestystä.

Mitä tulee tiiviimpään yhteistyöhön, katson, että komission – ja kiitän teitä, arvoisa komission jäsen, tänään esittämästänne kannastanne – olisi edistettävä asiaa vielä pidemmälle, jotta etenisimme mahdollisuuksien mukaan pisteeseen, jossa tiiviimpi yhteistyö on hyväksyttävää.

Inger Segelström, PSE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää jäsen Gebhardtia hänen tekemästään rakentavasta työstä ja sanoa, että olen pahoillani siitä, ettei ollut mahdollista päätyä samaan näkemykseen kuin Ruotsi ja minä itse. Tämän vuoksi en voinut äänestää mietinnön puolesta valiokunnassa enkä täysistunnossa. Minulle ruotsalaisena sosialidemokraattina ehdotus on naisten ja miesten tasa-arvon kannalta askel taaksepäin. Siksi nämä asiat olisi vastaisuudessaakin ratkaistava kansallisella tasolla.

Minusta olisi ollut riittävää, että avioero voidaan myöntää vain, kun osapuolet ovat siitä täysin yksimielisiä. Ehdotus merkitsee sitä, että heikompi osapuoli, useimmiten nainen, voi nyt joutua miehensä pakottamaan ratkaisuun, koska mies joko toimii ensin tai turvautuu pakottamiseen. Tuomioistuimet voivat näin joutua soveltamaan lakia, johon ne suhtautuvat hyvin kriittisesti – loukkaavia lakeja tai lakeja, joihin sisältyy antiikkinen ja vanhanaikainen näkemys naisista, avioliitosta ja avioerosta. Minulle avioeron nopea ratkaisu ei ole niin tärkeää kuin tasa-arvo ja se, että naiset voivat kokea olonsa turvalliseksi. Aion siis jatkaa pyrkimyksiäni ja äänestää tätä ehdotusta vastaan, kunnes löydämme toisen ratkaisun.

Sophia in 't Veld, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, ennen keskustelun aiheena olevan asian käsittelyä haluan ehdottaa, että pyytäisimme vastaisuudessa jokaista neuvoston puheenjohtajaa tuomaan parlamenttiin vahanuken tai puhallettavan nukan, sillä neuvosto on aina poissa tällaisista keskusteluista, ja minusta on mukava osoittaa sanani jollekin. Voitte välittää tämän pyynnön virallisesti puheenjohtajavaltiolle. Uskon kollegojen olevan asiasta samaa mieltä.

Haluan ensinnäkin onnitella esittelijää ja ilmaista myös ryhmäni puolesta tukemme esittelijälle, joka on tehnyt erinomaista työtä kuluneen vuoden ajan. Kaikki kunnia hänelle.

Arvoisa puhemies, EU ei tietenkään piittaa aviollisesta etiikasta, mutta haluaa taata kaikkialla EU:n kansalaisten oikeudet riippumatta siitä, kenen kanssa nämä päättävät avioitua. Meille ei tietenkään kuulu se, kenen kanssa he päättävät avioitua, mutta meidän tehtävämme on turvata kansalaisten oikeudet. Tämän osalta on erityisen valitettavaa, etteivät jäsenvaltiot onnistuneet pääsemään sopimukseen.

Erittäin arvostetuille ruotsalaisille kollegoilleni haluan sanoa, että minusta tuntuu, että asiasta on vallalla valtava väärinkäsitys. Minusta ihmisoikeuksia ja erityisesti naisten oikeuksia pikemminkin vahvistetaan kuin heikennetään tällä. Olen todellakin tyytyväinen siihen, että 2000-luvulla ihmiset voivat tehdä itse päätöksiä omasta elämästään – ja avioero voi olla olennainen osa tätä.

Lisäksi haluan esittelijän tavoin todeta, että myös ryhmämme äänestää Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittämiä tarkistuksia vastaan, ja olen myös eri mieltä jäsen Casinin väitteistä.

Kysymys on myös periaatteesta, sillä katson, että meidän on itse päätettävä, mitä haluamme kansalaisillemme, eikä meidän pidä pelätä sharia-lain ottavan meidät valtaansa. Tähän ehdotukseen ja Euroopan parlamentin sosialistiryhmän lisätarkistukseen, jota me tuemme, sisältyy riittävät takeet. Tästä on keskusteltu aikaisemmin.

Lisäksi haluan todeta seuraavaa – ja tämä vastauksena jäsen Casinin huomautuksiin – nimittäin että on hyvin karkeaa käyttää samoja argumentteja tiettyjen oikeusjärjestelmien – kuten esimerkiksi sharia-lain – pois sulkemiseksi kuin mitä käytetään tai mihin viitataan Euroopan unionissa, täysin laillisten avioliittojen tunnustamatta jättämiseksi EU:ssa puhtaasti parin seksuaalisen suuntautumisen perusteella. Tämä on mielestäni täysin poikkeavaa.

Toistan vielä, että mielestäni on erityisen valitettavaa, etteivät jäsenvaltiot onnistuneet pääsemään sopimukseen.

Jos olen ymmärtänyt oikein, komissio pyrkii edelleen eurooppalaiseen ratkaisuun. Olen tästä todella iloinen. Ymmärrän, että tämä on hyvin vaikeaa: jos ongelmaa ei ole ratkaistu edes presidentti Sarkozyn mittavilla pyrkimyksillä, sen on oltava todella vaikeaa.

Lopuksi voin vain esittää toiveen, että jos vastoin kaikkia odotuksia tiiviimpään yhteistyöhön päädytään, kaikki sopimukseen päässeet 26 jäsenvaltiota, kotimaani mukaan lukien, noudattavat sitä.

Kathalijne Maria Buitenweg, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, komission tällä viikolla julkaiseman tutkimuksen mukaan pitkämatkalaiset kärsivät usein päänsäryistä, unen puutteesta ja huonoista ihmissuhteista, ja tästä seuraa, että kaikissa tällaisissa kansainvälisissä ympäristöissä, myös täällä parlamentissa on todennäköisesti hyvin korkea avioeroaste. Joka tapauksessa komission jäsen Barrot'n hetki sitten mainitsemat luvut viittaavat siihen, että kansainväliset suhteet päättyvät paljon todennäköisemmin avioeroon kuin kansalliset suhteet.

On kuitenkin paljon vaikeampaa virallistaa näitä avioeroja, vaikka niiden vaikutus on valtava, sillä toinen osapuolista on aina peräisin vieraasta valtiosta, jossa parilla ei ole sosiaalista turvaverkkoa tai jossa se ei tunne riittävästi tilannetta valtiossa, ja tämän vuoksi tasapuoliseen ratkaisuun on hyvin vaikea päästä.

Tämän vuoksi haluan ilmaista arvostukseni esittelijä Gebhardtin työtä kohtaan. Minusta hän on ollut hyvin tunnollinen ja varmistanut, että erityisesti heikomman tai asioista vähemmän tietävän osapuolen oikeuksia vahvistetaan ja että kaikille osapuolille todella annetaan tarpeeksi tietoa heidän oikeuksistaan ja he tietävät oman parhaansa.

Minusta tämän osalta on tärkeää, ettei Internet-sivustolla ole pelkästään jonkinlaista taloudellista yhteenvetoa ja tietoa siitä, kuinka nopeasti avioeron voi saada, vaan että siellä esimerkiksi kiinnitetään huomiota vanhemmuuteen liittyviin vaihtoehtoihin. Olen nimittäin sitä mieltä, että lasten oikeudet on turvattava, vaikka se onkin vanhempien asia. Koska siitä, mikä on oikein ja lapsen etujen mukaista, päättävät vanhemmat eikä hallitus, on oltava mahdollista saada aikaan sopiva ratkaisu, mieluiten sellainen, jossa molemmat

vanhemmat huolehtivat lapsista. On joka tapauksessa saatava aikaan sopimus. Kaiken ei pidä jäädä naisen harteille, vaan on tehtävä sopimus siitä, kuinka molemmat vanhemmat hoitavat asian.

Minuakin kummastuttaa ruotsalaisen kollegamme huomautus, sillä jos nainen haluaa pois avioliitostaan, on varmasti kauheaa, jos hänen puolisonsa ei ole suostuvainen.

Lopuksi haluan todeta esittelijälle, ettei Alankomaissa ole homoavioliittoja. Meillä on kaikille pariskunnille avoin avioliitto, heidän sukupuolestaan riippumatta. On yksinkertaisesti vain yksi avioliitto, joten pelkästään Euroopan unioni, ei Alankomaat, erottele alankomaalaisia avioliittoja.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, ehdotuksella on määrä varmistaa, että ihmiset, jotka eroavat, voivat aidosti valvoa oikeuksiaan ja saada tarvitsemansa tiedot. Oikeus saada tietoja ja tietämys asioista eivät kuitenkaan perustu yhteisiin säädöksiin. Ne eivät itsessään lisää ihmisten tietoja.

Kotimaassani Ruotsissa sääntö on sellainen, että jos parilla ei ole yhteisiä pieniä lapsia, riittää, että ihmiset pelkästään ilmoittavat avioerostaan. On myös esimerkkejä EU:n jäsenvaltioista, joissa avioero on täysin kielletty. Tämä jos mikään todistaa lainsäädäntötarpeen tällä alalla. Lissabonin sopimuksessa todellakin asetetaan joitakin siviili- ja perhelainsäädännön näkökohtia ylikansalliselle tasolle, mutta tällä hetkellä meillä ei ole Lissabonin sopimusta. Kysyn miksi komissio esittää ehdotuksia alalla, joka on tähän asti kuulunut kansalliseen toimivaltaan. Ryhmämme ei äänestä tämän ehdotuksen puolesta. Katson myös, että kollegani Euroopan parlamentin sosialistiryhmästä, jäsen Segelström, esitti erinomaisen kannanoton.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, kansainvälinen yksityisoikeus koskee kahta asiaa. Ensimmäinen kysymys kuuluu: mikä on toimivaltainen tuomioistuin? Toinen kysymys kuuluu: mitä lainsäädäntöä tuomioistuimen on sovellettava.

Minusta on ymmärrettävää, että ensimmäistä kysymystä tarkastellaan yhteisön tasolla. Tällä taataan se, että jokainen Euroopan kansalainen voi saada asiansa tuomioistuimen ratkaistavaksi.

Toinen kysymys koskee alaa, jota tavallisesti käsittelevät itse jäsenvaltiot, ja niin todella kuuluukin olla. Olemassa olevaan kansalliseen lainsäädäntöön liittyy useita kansallisia periaatteita, ja ne on otettava huomioon.

Komission ehdotuksella pyritään kuitenkin yhdenmukaistamaan näitä ristiriitoja koskevia sääntöjä. Jäsen Gebhardtin mietinnössä noudatetaan suurinta osaa komission ehdotuksesta, eikä siinä pyritä poistamaan ehdotuksesta II a lukua. Tästä syystä äänestän mietintöä ja ehdotusta vastaan. Pyydänkin myös neuvostoa hylkäämään komission ehdotuksen.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Ensinnäkin haluan kiittää esittelijä Gebhardtia hänen tekemästään erinomaisesta työstä. On ilahduttavaa, että asetusehdotuksessa laaditaan selkeä ja kattava oikeudellinen kehys, joka koskee niin tuomioistuimen toimivaltaa, avioliittoasioita koskevien tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä kuin sovellettavaa lainsäädäntöä koskevia sääntöjä, antaen osapuolille tietyn asteisen itsemääräysvallan.

Komission ehdotuksessa tarjotaan osapuolille mahdollisuus valita yhteisellä sopimuksella toimivaltainen tuomioistuin ja sovellettava lainsäädäntö. Tämän oikeuden tarjoaminen puolisoille avioeromenettelyssä lisää osapuolten riippumattomuutta ja antaa heille valinnanvapauden tiettyjen vaihtoehtoisten kriteerien mukaisesti. Meidän on varmistettava, että osapuolet tekevät tietoon perustuvan valinnan. Toisin sanoen molemmille puolisoille on asianmukaisesti kerrottava heidän valintansa käytännön vaikutuksista. Tämän osalta on tärkeää, että tarkastelemme parasta tapaa varmistaa se, että kattavat tiedot ovat saatavilla ennen sopimuksen allekirjoittamista. Tietojen on myös oltava saatavilla kummankaan puolison taloudellisesta tilanteesta riippumatta.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, tohtori Johnsonilta kysyttiin kerran, mitä neuvoja hän antaisi avioliittoa harkitsevalle nuorelle parille. Hänen vastauksensa oli ”alkää”. Hän myös kuvasi toista avioliittoa ”toivon voitoksi kokemuksesta”.

Tämän mietinnön on herätettävä samanlaisia vastauksia. Mitä neuvoja on annettava valtioille, jotka suunnittelevat avioerolainsäädäntönsä laatimisen antamista Euroopan unionille? Vastaus on jälleen ”alkää”. Sen tekeminen on varmasti vähintäänkin toivon voitto kokemuksesta, kun otetaan huomioon kaikki esimerkit taitamattomasta ja haitallisesta EU:n lainsäädännöstä. Ihmeellistä kyllä, myös neuvosto vaikuttaa päätelleen näin tässä asiassa. Neuvosto ei huoli komission ehdotuksia. Neuvosto vaikuttaa järkevästi peräytyvän

jyrkanteen laidalta ja kuuntelevan vanhaa sanontaa ”avioidu kiireellä, kadut pitkään”. Kylläpä siitä tulee hauskaa, kun komissio esittää ehdotuksia homoavioliittojen ja sharia-lain yhdenmukaistamisesta!

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elämme aikoja, joina rajat häviävät, ja kansalaiset voivat liikkua ja avioitua vapaasti. Tähän mennessä kuitenkin emme kuitenkaan ole kyenneet helpottamaan asioita niille, jotka ovat päättäneet lähteä eri suuntiin. Yksi esimerkki yhdenmukaisen avioerolainsäädännön puutteeseen liittyvistä ongelmista on puolalaisten ja saksalaisten väliset avioliitot. Noin 100 000 tällaista paria on rekisteröinyt avioliittonsa vuoden 1990 jälkeen. Monet liitoista eivät ole kestäneet aikaa.

Viime vuonna Euroopan parlamentti käsitteli useita tapauksia, joissa puolalaiset olivat menettäneet yhteyden lapsiinsa Saksan lapsista ja nuorista vastaavien viranomaisten päätösten vuoksi. Sieppausväitteet ja väitteet puolan kielen käyttökiellosta ovat vain kaksi esimerkkiä näiden vanhempien ja lasten kohtaamasta nöyryyttävästä kohtelusta. Vastauksena edellä mainittujen instituutioiden ihmisoikeusloukkauksiin Saksassa perustettiin lasten syrjintää vastustava vanhempien puolalainen yhdistys. Jos onnistumme saamaan aikaan ehdotetut muutokset avioerolainsäädäntöön, autamme useita kansalaisia saattamaan sivistyneesti päätökseen tietyn vaiheen elämässään. Kaikkein tärkeintä on, ettei meidän pidä sallia lasten erottamista toisesta vanhemmastaan.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Barrot, todistin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa jäsen Gebhardtin sekä kollegani Demetrioun tämän mietinnön yhteydessä tekemää työtä. Jäsen Gebhardt on jo korostanut sitä, että lisääntynyt liikkuvuus johtaa avioliittojen mutta myös avioerojen lisääntymiseen. Erot kansallisissa lainsäädännöissä johtavat oikeudelliseen epävarmuuteen ja erityisesti asioista paremmin perillä olevan puolison epäreiluihin mahdollisuuksiin turvautua tuomioistuimiin, jotka soveltavat hänen etujensa kannalta suotuisampaa lainsäädäntöä. Kannatan tämän vuoksi aloitetta, joka on mielestäni hyvin tärkeä, koska siinä esitetään tuomioistuimen toimivaltaa, tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva selkeä ja kattava oikeuskehys.

Minun on sanottava, että kaikki, mikä vähentää tarpeettomia konflikteja, takaa enemmän oikeutta ihmisille mutta myös luo erityisesti lisää luottamusta oikeusprosessiin osallistuvien välille. Näin edistetään myös sitä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta, jota me kaikki toivomme.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Sikäli kuin minä tiedän, perustamissopimuksissa ei säädetä mitään avioliittolainsäädännöstä, toisin sanoen siitä, että perhelainsäädäntöä tarkasteltaisiin unionin tasolla. Tämän vuoksi katson, että komission ehdotus on tyypillinen esimerkki täysin tarpeettomasta hyperaktiivisuudesta, joka johtaa ainoastaan sekaannukseen Euroopan unionin todellisen toimivallan luonteesta.

Minusta tämä on tarkoituksellista sekaantumista alaan, ja sillä pyritään lisätoimiin avioliittolainsäädännön ja sen yhdenmukaistamisen alalla. Tällainen toiminta on täysin tarpeetonta, sillä nykyinen kansainvälinen yksityisoikeus kykenee ratkaisemaan avioliitto-ongelmat ja myös avioerot kansainvälisellä tasolla.

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (SL) Toivoisin voivani todeta, että avioerojen määrä Euroopassa olisi vähenemään päin. Näin ei valitettavasti ole, joten meidän on tarkasteltava sitä, kuinka voimme parantaa ketjun heikoimpien lenkkien, nimittäin lasten, asemaa.

Valitettavasti lapset ovat pääasiallisia uhreja, varsinkin valtioissa, joissa oikeuskäsittelyissä ilmenee pitkiä viivästyksiä. Kotimaani Slovenia on esimerkki valtiosta, jossa lapset kärsivät suuresti ennen kuin tuomioistuimet saavat päätettyä, kumman vanhemman luokse lapset jäävät. Tämä johtaa myös suuriin perhetragedioihin, ja sillä on vakavia psykologisia vaikutuksia moniin lapsiin.

Tiedän useita tällaisia tapauksia ja toivon, että tämä yhteinen direktiivi osaltaan parantaa tilannetta yksittäisissä jäsenvaltioissa.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Entisten kommunistivaltioiden tapauksessa yksi alueen tyttöjen tapa paeta heihin kohdistunutta sortoa oli avioitua, joskus todella rakkaudesta, mutta useimmiten hyödyn vuoksi. Tämä on kuitenkin johtanut useisiin sieppauksiin, psykologista ja fyysistä kidutusta käsittäviin tapauksiin ja ihmisten tuhoamiseen. Kaiken tämän seurauksena näistä avioliitoista syntyneet lapset kärsivät eniten. Tietämättömyyttä lainsäädännöstä käytetään usein tekosyynä, mutta se on täysin väärin. Voisimme tarkastella tällaisissa tapauksissa sen suosittelamista, että kun avioliitto on päättynyt, kun vallalla on rakkauden, ymmärryksen ja ystävyyden ilmapiiri, olisi säädettävä hyvin selkeistä avioeroehdoista, joissa otetaan huomioon avioliitosta syntyneet lapset.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia puheenvuoron käyttäneitä. Haluan vahvistaa jäsen Segelströmille, että olen todellakin aloittanut keskustelut Ruotsin viranomaisten kanssa. Meillä on kuitenkin suuria vaikeuksia ymmärtää valtionne kantaa. Kuten jäsen Gebhardt totesi, Rooma III -ehdotuksen keskeinen tavoite on todellakin suojata heikommassa asemassa olevaa puolisoa tilanteessa, jossa evioehtoja solmitaan. Toimimme nimenomaan tässä hengessä, ja on aivan totta – kenties meidän on jatkettava vuoropuhelua – ettemme ymmärrä, että sellaisen pariskunnan osalta, jossa toinen on ruotsalainen, meidän olisi otettava huomioon, että sääntöjen puuttuessa sovelletaan voimakkaamman oikeuksien periaatetta. Tästä juontavat ymmärrysvaikeutemme. Otamme kuitenkin jälleen huomioon kantanne ja ruotsalaisen kolleganne kannan.

Haluan ohimennen myös korjata joitakin väärinkäsityksiä. Eräät ovat sanoneet, ettei tämä kuulu toimivaltaamme, että nämä asiat kuuluvat yksinomaan kansalliseen toimivaltaan. Tässä piilee paradoksi. Jäsenvaltio ei voi harjoittaa kansallista toimivaltaa kysymyksissä, jotka koskevat kahta henkilöä, joista toinen on kyseisen jäsenvaltion kansalainen ja toinen ei ole. On loogista, että Euroopan unioni todellakin pyrkii järjestämään hieman näitä asioita, varsinkin kun, toisin kuin täällä on todettu, kansainvälisessä yksityisoikeudessa ei ole vastauksia tällaisiin ongelmiin, ja koska meillä on alue, jossa on vapaa liikkuvuus, ja tämä tulee luonnollisesti aiheuttamaan yhä enemmän ongelmia. Jos tämä huolenaihe vaivaa komissiota, kuten se vaivaa parlamenttia, ei ongelman tarkasteleminen ole harhaista. Pikemminkin kyse on vastauksesta niiden pariskuntien kasvavan määrän odotuksiin, jotka haluavat välttää joutumista hyvin riitaisaan tilanteeseen erimielisyyksissä ja eroissa. Tämä on ongelman ydin. Varmuuden vuoksi en salli sanottavan, että neuvosto olisi kieltäytynyt. Se ei ole kieltäytynyt, se on esittänyt erilaisia mielipiteitä! Joka tapauksessa yhdeksän jäsenvaltiota on pyytänyt tiiviimpää yhteistyötä. Tämän haluan sanoa lopuksi. Muistutan, että Rooma III -ehdotukseen sisältyy syrjimättömyyslauseke, joka mahdollistaa sellaisen ulkomaisen lainsäädännön syrjäyttämisen, joka ei takaa puolisoitten tasa-arvoa. Tämä on selvää. Me emme nyt puhu sharia-laista, kyse on naisten ja miesten tasa-arvon periaatteesta, ja tekstillä vahvistetaan sellaisten naisten integraatiota, jotka elävät yhteisellä eurooppalaisella maaperällä, katsomalla ensisijaiseksi asuinmaan lainsäädäntö. Nämä naiset voivat pyytää tuomaria soveltamaan tapaukseensa eurooppalaista lainsäädäntöä, jos se on enemmän yhtäläisten oikeuksien mukaista. Katson, että meidän on syytä pitää se mielessä.

Tämä keskustelu on joka tapauksessa ollut mielenkiintoinen, ja kiitän kaikkia puheenvuoron käyttäneitä. Kiitän myös jäsen Gebhardtia ja jäsen Depreziä siitä, että he ovat halunneet tarttua tähän mahdollisuuteen selvittää, olemmeko jäsenvaltioiden uuden kuulemiskierroksen alla sitoutuneet tiiviimpää yhteistyötä koskevaan menettelyyn. Tämä keskustelu on päättymässä, ja kiitän suuresti Euroopan parlamenttia, sillä uskon jäsenten suuren enemmistön todella haluavan meidän jatkavan tällä tiellä huolehtien siitä, että päädyimme mahdollisimman laajaan konsensukseen. Kiitän parlamenttia.

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

Evelyne Gebhardt, *esittelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia puhujia. Haluan vielä kerran tehdä selväksi, että olemme vahvistaneet entisestään komission ehdottamia säännöksiä, jotka jo sisältyvät Rooma III -ehdotukseen, toteamalla esimerkiksi varsin selvästi tarkistuksessa: Jos – – mukaisesti sovellettavassa laissa ei tunnusteta eroa tai avioeroa tai se tunnustetaan tavalla, joka syrjisi toista puolisoa, sovelletaan tuomioistuinvaltion lakia.

Tämä tarkoittaa sitä, että tällaisissa tapauksissa, esimerkiksi Ruotsissa, tuomiovalta on Ruotsissa. Olemme todenneet varsin selvästi, että tällaisiin tapauksiin on selkeä vastaus. Tätä ei todellakaan olisi voitu enää selvemmin todeta tekstissä – ja tämän vuoksi en ymmärrä, mikä on ongelmana. Meidän on kuitenkin pyrittävä ymmärtämään mikä se on – ja olen kiitollinen komission puheenjohtaja Barrot'lle siitä, että hän ilmaisi näkemyksensä niin selkeästi, sekä hänen halukkuudestaan keskustella jälleen kerran ruotsalaiskollegojemme kanssa – sillä minä olen yhä ymmälläni.

Loppujen lopuksi asetuksella on määrä parantaa entisestään nykyistä lainsäädäntöä. Myönteisen ratkaisun saaminen on hyvin tärkeää minulle naisena, joka on aina pyrkinyt parantamaan naisasiaa, sillä heikompi osapuoli on yleensä nainen. Meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että saadaan aikaan hyvä kanta.

Toivon myös, että siinä kompromissihengessä, johon olemme aina pyrkineet – olen tästä hyvin kiitollinen jäsen Demetrioulle – saamme vielä jäsen Casinin vakuutettua siitä, että meillä on hyvä kanta. Perusta tälle löytyy myös tarkistuksesta 38, jossa selvennämme vielä kerran – vaikka tämä onkin jo mainittu tekstissä – että jäsenvaltioissa sovelletaan luonnollisesti vain todella Euroopan unionin periaatteiden ja ihmisoikeuskirjan

mukaista lainsäädäntöä, sillä se on meille sanomattakin selvää. Mikään muu ei tule kysymykseen. Mikään unionin tuomioistuin ei voi soveltaa muunlaista lainsäädäntöä. Minusta sellaista on mahdotonta edes ajatella – mikä tietenkin on tehty selväksi.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), kirjallinen. – (PL) Lisääntynyt sosiaalinen liikkuvuus on johtanut yhä suurempaan määrään seka-avioliittoja ja myös avioeroja. Usein on ilmennyt vaikeuksia sovellettavan lainsäädännön valinnassa, kun parin molemmat osapuolet ovat lähtöisin EU:n eri jäsenvaltioista tai kun toinen on Euroopan kansalainen ja toinen ei ole. Tämän vuoksi seka-avioliittoja koskevia säännöksiä on kiireellisesti yhdenmukaistettava syrjinnän ehkäisemiseksi avioeromenettelyissä.

Tuomioistuimen valinta on tehtävä sen perusteella, että molemmat parin osapuolet saavat kattavaa tietoa kansallisen lainsäädännön ja yhteisön lainsäädännön merkittävimmistä näkökohdista. Heidän on myös oltava tietoisia avioeroon ja asumuseroon liittyvistä menettelyistä. Mahdollisuus valita sopiva tuomioistuin ja lainsäädäntö ei saa rikkoa molempien puolisojen oikeuksia ja yhtäläisiä mahdollisuuksia. Tämän vuoksi tietyn valtion lainsäädännön valitsemisen on oltava valinta sen valtion lainsäädännöstä, jossa avioliitto on solmittu, tai sen valtion lainsäädäntö, jossa puoliset ovat asuneet viimeiset kolme vuotta, tai kotimaan lainsäädäntö.

Lisäksi vaikuttaa asianmukaiselta soveltaa periaatetta, jonka mukaan valitaan sen valtion lainsäädäntö, jossa tuomioistuin sijaitsee, kun on vaarana, että toista puolisoista syrjitään. Esimerkki voi olla sellaisista kolmansista maista lähtöisin olevien naisten tapaukset, joissa avioeroa ei tunnusteta, mutta jotka oleskelevat EU:ssa ja hakevat avioeroa tai asumuseroa. Tällaisissa tilanteissa henkilön riippumattomuuden ilmaisuna avioeron tai asumuseron saavan henkilön etujen on oltava tärkeämpiä kuin kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanoa korostavien argumenttien.

Gyula Hegyi (PSE), kirjallinen. – (HU) Unkarissa julkista mielipidettä kuohuttavat toisinaan tapaukset, joissa ulkomaalainen puoliso vie ulkomaille unkarilaisen vanhemman lapset. Julkinen mielipide tuntee usein sympatiaa äitiä kohtaan, jonka lapset on viety pois, mutta usein pahoitellaan myös sellaisen isän tilannetta, jonka lapsi on viety, jos lapsi päätyy vieraisiin ja epäsuotuisiin oloihin. ”Seka-avioliittojen” määrä lasvaa Euroopan unionissa, mutta usein näiden avioliittojen purkamista ja lasten huoltajuutta koskevat säännöt ovat kaoottisia ja ristiriitaisia. Tähän mennessä yhteisön lainsäädännössä on säännelty ainoastaan riita-asioiden ratkaisusta, kuten toimivaltaisesta tuomioistuimesta, toisin sanoen avioero- ja lasten huoltajuusasioissa toimivaltaisesta tuomioistuimesta. Siinä ei kuitenkaan ole tarjottu ratkaisuja avioliittoasioissa sovellettavasta lainsäädännöstä, toisin sanoen sen määrittämisestä, minkä valtion lainsäädäntöä tuomioistuimen olisi sovellettava menettelyissään. Jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen väliset suuret eroavuudet ovatkin johtaneet oikeudelliseen epävarmuuteen, mikä on usein pakottanut osapuolet käynnistämään menettelyn mahdollisimman nopeasti, jotta sovellettaisiin kaikkein suotuisimpia oikeussääntöjä. Nyt valmisteltavana olevalla asetuksella pyritään korjaamaan tämä tilanne ensinnäkin suosimalla osapuolten välistä sopimusta. Tämä voi soveltua yhteisestä susostumuksesta haettavaan avioeroihin, mutta tietäen kuinka asiat usein ovat käytännössä, pelkään tämän ratkaisevan vain vähän oikeudellisia kiistoja. Oikea ratkaisu olisi pyrkiä pidemmän ajanjakson aikana kehittämään yhdenmukaisia eurooppalaisia lasten huoltajuutta koskevia säädöksiä.

Antonio Masip Hidalgo (PSE), kirjallinen – (ES) Kannatamme tässä asiassa tiiviimmän yhteistyön mekanismia, sillä se varmistaisi suuremman oikeusvarmuuden ja vakauden, estäisi edullisimman oikeuspaikan etsimisen ja edistäisi Euroopan yhdentymistä.

Lisäksi uusi järjestelmä on hyödyllinen, koska siinä asetetaan ensisijaisesti sovellettavaksi lainsäädännöksi avioparin tavanomaisen asuinpaikan lainsäädäntö. Espanjan osalta tämä korvaa yhteisen kansallisuuden lainsäädäntöä koskevan kriteerin, mikä ottaen huomioon Espanjassa asuvien maahanmuuttaneiden avioparien määrän on hyvin käytännöllistä oikeutta etsiville tuomioistuimille ja kansalaisille.

15. EU:n ja Australian välisen matkustajarekisteritietoja koskevan sopimuksen arviointi – EU:n matkustajarekisteri (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– jäsen in 't Veldin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä Euroopan unionin ja Australian välisen sopimuksen tekemisestä Euroopan unionista saatujen lentoliikenteenharjoittajien PNR- eli matkustajarekisteritietojen käsittelemisestä ja siirtämisestä Australian tullilaitokselle [2008/2187(INI)] (A6-0403/2008) ja

– Sophia in 't Veldin, Martine Rouren, Philip Bradbournin ja Sylvia-Yvonne Kaufmannin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä EU:n matkustajarekisteristä (B6-0476/2008) (O-0100/2008).

Sophia in 't Veld, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, aloitan toisella huomautuksella neuvoston poissaolosta, sillä muistiinpanoissani olen esittänyt joitakin huomioita Eruoopan parlamentin ja neuvoston hyvästä yhteistyöstä, vuoropuhelusta, Lissabonin sopimuksen hengestä ja niin edelleen, mutta neuvosto loistaa poissaolollaan myös tässä keskustelussa. Minusta se on täysin häpeällistä, sillä juuri neuvosto moukaroi PNR-politiikka ja sen on vastattava kysymyksiin, eikä se ole täällä edustettuna. Neuvosto on esittänyt julkisesti juhlallisia vetoomuksia Euroopan parlamentin osallistumisesta, mutta nyt näemme, minkä arvoisia neuvoston vetoamukset ovat – arvottomia. Minusta tämä on loukkaus, ei niinkään Euroopan parlamenttia kohtaan, vaan kansalaisia kohtaan, joilla on oikeus saada vastauksia ja oikeus avoimeen päätöksentekoon. Arvoisa puhemies, olkaa siis hyvä ja välittäkää tyytymättömyyteni puheenjohtajavaltion edustajille.

Tämä yhteiskeskustelu koskee toisaalta EU:n matkustajarekisteriä koskevia ehdotuksia ja toisaalta EU:n ja Australian välistä sopimusta PNR-tietojen käsittelemisestä. Ongelma on pääosin sama, ja ongelmista on jo keskusteltu Yhdysvaltojen ja myöhemmin Kanadan kanssa tehtyjen sopimusten yhteydessä.

Yksi keskeisistä seikoista on tarkoituksien rajaaminen, sillä kaikki muu perustuu tähän – tarkoituksien rajaamiseen, tai toisin sanoen ehdotuksen varsinaisiin perusteluihin. Nyt kaikki on pielessä perusteluissa, kaikki on pielessä tarkoituksien rajaamisessa. Minä kuvaan tätä teille.

Ensinnäkin, toissijaisuusperiaate: komissio ja neuvosto ilmoittavat, että ehdotuksella pyritään yhdenmukaistamaan kansallisia järjestelmiä. Kuitenkin vain harvalla jäsenvaltiolla – käsittääkseni kolmella tähän mennessä – joko on PNR-järjestelmä käytössä tai sellaista suunnitellaan. Tämän vuoksi ehdotuksella ei kerta kaikkiaan voida yhdenmukaistaa kansallisia järjestelmiä, sillä sellaisia ei ole. Pikemminkin ehdotuksella luodaan kaikille jäsenvaltioille velvoite perustaa tällainen PNR-tietojen keruujärjestelmä. Kustun tätä politiikanpesuksi, sillä mitä ikinä emme voi saada aikaiseksi kansallisella tasolla, se pyritään saavuttamaan EU:n takaoven kautta. Olen hyvin eurooppamielinen, mutta en pidä tästä.

Lisäksi komissio on ehdottanut hajautettua järjestelmää, joten eurooppalainen lisäarvo on sitäkin epäselvempää, ja sillä luodaan liikenteenharjoittajille toimimaton sääntöjen ja järjestelmien tilkkutäkki ja kansalaisille hyvin hämärä järjestelmä.

Komission ehdotuksessa mainittu tarkoituksiperä on tunnistaa henkilöt, jotka ovat tai saattavat olla osallisia terroritekoon tai järjestäytyneeseen rikollisuuteen, sekä heidän liittolaisensa, luoda ja päivittää riski-indikaattoreita, tarjota tiedustelutietoa terroristihyökkäyksiin liittyvistä matkustusmuodoista ja muista suuntauksista käytettäväksi rikostutkinnassa sekä terrorismiin ja järjestäytyneeseen rikollisuuteen osallistuvien saattamiseksi oikeuteen.

Ehdotuksessaan komissio väittää, että EU on kyennyt arvioimaan PNR-tietojen arvon ja ymmärtämään niiden tarjoamat mahdollisuudet lainvalvonnan tarkoituksissa. Tähän mennessä emme kuitenkaan ole nähneet mitään konkreettista näyttöä tämän väitteen tukemiseksi. Yhdysvaltojen tähän mennessä tarjoama näyttö on ollut hataraa, ja rehellisesti sanoen Yhdysvaltojen hallinnon eri virastoilta suunnilleen vuoden aikana saamamme tiedot vaikuttavat ainoastaan osoittavan, ettei PNR-tietojen valtava kerääminen ja käsittely ole lainkaan hyödyllistä.

Yhdysvaltojen PNR-järjestelmää on arvioitu yhden ainoan kerran, eikä tuloksia arvioitu. Itse asiassa Yhdysvaltojen turvallisuusministeriön rahoittama hiljattain julkaistu raportti herättää merkittäviä epäilyksiä käyttäytymisen seurannan hyödyllisyydestä mahdollisten terroristien tunnistamisessa. Tämä on helppo ymmärtää, sillä kuinka PNR-tietojen perusteella voidaan kehittää mahdollisten terroristien riskiprofiileja? Tämä on ilmiselvää järjettömyyttä. Kuinka ihmisen puhelinnumeron tai hänen luottokorttinsa numeron perusteella voidaan määrittää, onko tällä pahoja aikomuksia? Toisin sanoen komission ehdotuksessaan esittämä tarkoituksiperä on selvästi pätemätön ja perusteeton, ja kuitenkin neuvosto työskentelee sen pohjalta.

Komissiolle ja neuvostolle vaikuttaa olevan epäselvää, mitä PNR-tiedoilla voidaan ja mitä niillä ei voida tehdä. PNR-rekisterit sisältävät hyvin pintapuolista tietoa, ja keskimäärin enintään kymmenen kenttää, joihin

merkitään aivan perustietoja. On siis täysin epäselvää, kuinka nämä tiedot voisivat auttaa tunnistamaan korkean riskin henkilöitä.

Lainvalvontaviranomaisilla on jo tarvittava toimivalta PNR-tietojen saamiseksi tapauskohtaisesti tunnettujen epäiltyjen ja mahdollisten liittolaisten rikostutkintaa tai syytteeeseen asettamista varten. Komission ehdotuksella pelkästään poistettaisiin etsintäluvan ja perustelujen velvoite. Jos lainvalvontaviranomaiset siis tarvitsevat lisää toimivaltaa, niiden on osoitettava milloin ja millä tavalla nykyiset valtuudet ovat olleet riittämättömiä. Tähän mennessä emme ole saaneet kysymykseen vastausta.

Meillä on jo API-tietoja koskeva direktiivi, ja tietoja voidaan todellakin käyttää henkilöiden tunnistamiseen ja niitä voidaan verrata seurantalistalla oleviin henkilöihin. Tämä ei ole mahdollista PNR-tietojen osalta. Kun meillä kerran on API-tietoja koskeva direktiivi, miksi tarvitsemme enemmän? Tätä ei ole osoitettu.

Kaikkien matkustajien PNR-tietojen automaattinen järjestelmällinen analysointi voi olla hyödyllistä muissa tarkoituksissa, esimerkiksi huumekaupan tai laittoman maahanmuuton torjunnassa. Ne voivat olla hyvin perusteltuja ja oikeutettuja tarkoituksiperiä, mutta niistä on keskusteltava ja on lopettava puhuminen terroristihökkäysten torjunnasta, sillä se on jotain aivan muuta.

Jos komissio ja neuvosto aikovat laajentaa ehdotuksen soveltamisalaa kattamaan muita tarkoituksiperiä, kuten juuri totesin, niiden on selvennettävä yksityiskohtaisesti jokaisen mainitun tarkoituksiperän osalta kuinka PNR-tietoja on määrä käyttää. Toisin sanoen PNR-tietoja voidaan käyttää kohdennetulla tavalla tietyissä käynnissä olevissa konkreettisisä tutkimuksissa. PNR-tietoja voidaan käyttää automaattiseen järjestelmälliseen analysointiin, esimerkiksi huumekaupan torjumiseksi, mutta siinä tapauksessa tietoja ei tarvitse säilyttää. Meidän on siis saatava tietää täsmälleen tarkoituksiperät.

Tästä pääsenkin, sanotaanko, oikeusperustaan, sillä jos lukee EU:n ja Australian välisen PNR-sopimuksen pienen pränin – ja tämä koskee myös EU:n ja Yhdysvaltojen välistä PNR-sopimusta – kyse ei ole ainoastaan terrorismin ja rikollisuuden torjunnasta vaan myös maahanmuutosta, kansanterveyteen kohdistuvista uhista, hallinnollisista tarkoituksiperistä, tullista, maahanmuutosta, valvonnasta ja julkishallinnon tilintekovelvollisuudesta. Tällä ei ole mitään tekemistä terrorismin torjunnan kanssa.

Komissio ja neuvosto ovat valinneet kolmannen pilarin välineen PNR-ehdotukselle sekä muiden valtioiden kanssa tehtäville sopimuksille, mutta kolmas pilari koskee poliisi- ja oikeusalan yhteistyötä Euroopan unionissa. Se ei koske turvallisuutta muissa valtioissa.

Komissio saattaa väittää, että hyödyimme epäsuorasti oman turvallisuutemme osalta toimittaessamme tietoja esimerkiksi amerikkalaisille, australialaisille ja eteläkorealaisille. Tämä voi hyvinkin olla totta, mutta sitten haluaisin tietää, kuinka kansanterveys liittyy tähän. Kuinka maahanmuutto liittyy tähän? Kuinka julkishallinnon valvonta ja tilintekovelvollisuus liittyy tähän? Ei niillä ole mitään tekemistä tämän kanssa.

En puutu kaikkiin muihin täytäntöönpanon yksityiskohtiin, mutta kysymykseen tarkoituksiperistä ja perusteluista on vastattava ennen mitään muuta, sillä väitettä, että tästä olisi ollut hyötyä terrorismin torjunnassa ei ole tähän mennessä osoitettu todeksi. Odotamme edelleen näyttöä, ja haluan todella saada sellaista. Ja jos näyttöä ei ole, meidän on tarkasteltava ehdotusta uudelleen.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, olemme kuulleet syyttäjän varsin eloisan puheenvuoron. En tiedä vastaanko kaikkiin näihin kysymyksiin, mutta aluksi kiitän teitä, jäsen in't Veld, meille antamastanne mahdollisuudesta ensinnäkin keskustella Australian ja Euroopan unionin välillä 30. kesäkuuta tehdystä PNR-sopimuksesta.

Sopimus on tulosta tämän vuoden maaliskuussa alkaneista neuvotteluista, joita puheenjohtajavaltio Slovenia on johtanut komission avustuksella. Sopimus on voimassa seitsemän vuotta. Sen tarkoituksena on tarjota oikeussuoja lentoliikenteen harjoittajille ja varausjärjestelmille Euroopan unionissa siirrettäessä PNR-tietoja Australian tullilaitokselle noudattaen samalla EU:n tietosuojalainsäädäntöä.

Sopimukseen sisältyy merkittäviä pyrkimyksiä, joissa otetaan huomioon tietosuoja-alaa koskevat huolenaiheet, henkilöiden oikeus saada sopimuksen perusteella säilytetyjä henkilötietojaan sekä henkilöiden oikeus kansalaisuudesta riippumatta esittää valituksia tietojen käsittelystä Australian yksityisyydensuojavaltuutetulle.

Parlamentti on aina kannattanut niin kutsuttuun työntöjärjestelmään perustuvia PNR-tietojen siirtoja. Siirtymäkauden jälkeen PNR-tiedot siirretään Australian tullilaitokselle pelkästään työntöjärjestelmän avulla. Toisin sanoen Australian tullilaitoksella ei ole suoraa pääsyä näiden tietojen tietokantaan. Sopimukseen

sisältyy myös merkittävät takeet, jotka koskevat PNR-tietojen tallennusta, tietojen siirtoa muille virastoille tai kolmansien valtioihin, ja siinä esitetään selkeät viittaukset tarkoitukseen, joissa tietoja voidaan käyttää.

Mitä tulee PNR-tietojen tarkoitukseen, suositusluonnoksessa väitetään, että tämä ei olisi Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan mukaista. Vastauksena totean, että sopimuksessa määrätään, että PNR-tietoja voidaan käyttää kolmeen tarkoitukseen, jotka esitetään tarkkaan. Ne ovat terrorismin ja siihen liittyvien rikosten torjunta, muun vakavan luonteeltaan kansainvälisen rikollisuuden, mukaan lukien järjestäytyneet rikollisuus, torjunta ja kolmanneksi edellä mainituista rikoksista johtuvien pidätysmääräysten ja säilöönoton välttelyn torjunta. Uskoakseni voitte halutessanne sanoa, että tässä tapauksessa tarkoitukset on määritetty.

Selvyyden vuoksi sopimuksessa määrätään myös, että PNR-tietoja voidaan käsitellä lisäksi tapauskohtaisesti, jos se on tarpeen rekisteröidyn henkilön elintärkeiden etujen suojaamiseksi. Selvyyden vuoksi sopimuksessa määrätään, että PNR-tietoja voidaan käsitellä tapauskohtaisesti, jos tuomioistuimen päätöksellä sitä erityisesti vaaditaan, esimerkiksi tapauksessa, jossa käsittely on toteutettava sen varmistamiseksi, että PNR-tietoja käsitellään Australian ihmisoikeuslainsäädännön mukaisesti.

Haluan kertoa teille, että vastaisuudessa pidän hyvää huolta siitä, että parlamentti osallistuu tällaisiin neuvotteluihin. Olen täysin tietoinen tarpeesta tiedottaa parlamentille. Minusta vaikuttaa siltä, että on saatu tietty määrä takeita tiedon tarkoituksesta, siitä, mihin tietoja voidaan käyttää sekä tiedon tallentamisesta. Koska näin on, olen pyrkinyt olemaan objektiivinen ja katson kuitenkin, että tämä sopimus oli tarpeellinen. Koska meillä on avulias kumppani, jolla on tietosuojaa-asioista vastaava toimielin, katson meillä todella olevan syytä olettaa, että sopimusta sovelletaan täysin tietosuojavaatimusten mukaisesti.

Siirryn nyt tärkeimpään, jos näin voi sanoa, esittämäänne suulliseen kysymykseen, jossa selvästi esitätte PNR-asiaan liittyvän ongelman. Kansainvälinen terrorismi ja rikollisuus ovat vakava uhka, ja on totta, että PNR-tietojen kerääminen ja analysointi vaikuttavat tehokkaalta välineeltä terrorismin ja rikollisuuden torjunnassa. PNR-tiedot ovat todellakin kaupallisia tietoja, jotka matkustaja toimittaa lentoliikenteen harjoittajalle vapaaehtoisesti. Lentoliikenteen harjoittajat keräävät näitä tietoja varausjärjestelmiään varten.

Eräät valtiot ovat hiljattain alkaneet edellyttää, että lentoliikenteen harjoittajat siirtävät PNR-tiedot niille keinona ehkäistä ja torjua terrorismia ja vakavia rikoksia, kuten ihmis- ja huumekauppaa. Näitä valtioita ovat Yhdysvallat, Kanada, Yhdistynyt kuningaskunta, Australia, Uusi Seelanti ja Etelä-Korea. Nämä ovat Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta kolmansia maita, jotka ovat alkaneet vaatia lentoliikenteen harjoittajilta PNR-tietojen siirtämistä niille.

Tietyt jäsenvaltiot – Ranska, Tanska, Ruotsi ja Belgia – ovat käynnistäneet samansuuntaisia lainsäädäntömenettelyjä tai harkitsevat lainsäädäntömenettelyn käynnistämistä. Useat muut valtiot ovat alkaneet tarkastella ajatusta PNR-tietojen käyttämisestä. Ollaan kuitenkin vielä alkuvaiheessa.

Meidän on otettava huomioon se, että PNR-tiedot ovat yksinkertaisesti väline, jota lainvalvontaviranomaiset voivat käyttää muiden välineiden ja tietojen joukossa, sillä esittämämme kysymystä tällaisen käytön todellisesta hyödyllisyydestä ei voida arvioida kuin siinä yhteydessä, missä poliisiviranomaiset käyttävät PNR-tietoja yhdessä muiden välineiden kanssa.

On tietenkin hyvin vaikeaa käsittää täsmällisesti PNR-tietojen hyödyllisyyttä. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että tietyissä PNR-tietoja käyttäneissä valtioissa ne ovat aidosti osoittautuneet hyödylliseksi keinoksi terrorismin ja rikollisuuden torjunnassa. Viranomaiset ovat arvioineet PNR-tietoja joka valtiossa. Näiden arviointien tulokset ovat kokonaisuudessaan myönteisiä ja vahvistavat sen, että PNR-järjestelmien käyttö on ollut tehokasta.

Valmistellessaan EU:n matkustajarekisteriä koskevaa ehdotustaan komissio oli tiiviissä yhteydessä jäsenvaltioiden poliisiviranomaisiin. Komissio oli selvästi hyvin tyytyväinen jäsenvaltioiden toimittamaan näyttöön. Suurin osa näytöstä perustui luottamukselliseen tietoon, eikä sitä voitu jakaa avoimella foorumilla. Parlamentti järjesti PNR-tietoja koskevan kuulemisen, jossa neljä jäsenvaltiota ja kolme muuta valtiota esittelivät PNR-tietojen käyttöään ja todistivat sen menestyksekkyyttä. Tietojen luottamuksellisuuden ja arkaluontoisuuden vuoksi kuuleminen kuitenkin järjestettiin suljettuna tilaisuutena.

Haluan sanoa muutaman sanan automaattisista analyysimenetelmistä, sillä tämä on todellinen aihe. On totta, että PNR-tietoja analysoidaan tavallisesti automaattisesti riski-indikaattorien perusteella, mutta minun on korostettava seuraavaa. Komissio haluaa taata, ettei tällainen automaattinen analysointi koskaan johda suoraan henkilöön vaikuttavaan päätökseen. Asiantuntijaviranomaisen on aina analysoitava automaattisen analysoinnin tulokset uudelleen manuaalisesti.

Komission ehdotuksessa ehdotetaan, että PNR-tietoja käytettäisiin terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan, erityisesti huume- ja ihmiskaupan torjuntaan, ja tämän olette varmasti valmistautuneet tunnustamaan. Haluan lisätä, että PNR-tiedot voivat olla hyödyllisiä myös muiden vakavien rikosten torjunnassa, joilla ei ole mitään tekemistä järjestäytyneen rikollisuuden kanssa. Tästä huolimatta olemme rajanneet ehdotuksen koskemaan järjestäytyntä rikollisuutta oikeasuhteisuuden vuoksi.

Jotkut jäsenvaltiot katsovat, että PNR-tietoja voitaisiin yleisesti käyttää laittoman maahanmuuton torjunnassa sekä kansanterveyden ja lentoliikenteen turvaamisessa. Laittoman maahanmuuton torjunnassa PNR-tiedot voisivat olla hyödyllisiä, koska on totta, että niistä saadaan nopeammin tietoja kuin API-tiedoista. Lentoliikenteen turvallisuuden alalla PNR-tiedot voisivat olla hyödyllisiä, jos PNR-järjestelmät tarjoaisivat mahdollisuuden kieltää rikollisten tai mahdollisten terroristien pääsyn koneeseen, mutta komission ehdotuksessa ei käsitellä tällaisia valtuuksia.

Mitä tulee kansanterveyteen, PNR-tiedot voisivat olla hyödyllisiä mahdollisten epidemioiden torjunnassa. Jos matkustaja saa tietää sairastavansa tautia, joka voi aiheuttaa epidemian, PNR-tietoja voitaisiin käyttää yhteyden ottamiseen muihin saman koneen matkustajiin ja heidän neuvomiseensa. Tätäkään ei käsitellä komission ehdotuksessa, sillä näyttö oikeasuhteisuudesta puuttui. Olen pahoillani, etten voi olla täysin samaa mieltä kansanne, mutta minusta ehdotuksessa määritetyt tarkoituserät ovat riittävän tarkkoja sellaisten oikeudellisten takeiden antamiseen, joita me kaikki toivomme.

Mainitsitte myös toissijaisuuden ja pohditte sitä, tarvitaanko yhteisön aloitetta. Komissio katsoo tämän Euroopan unionin ehdotuksen tarpeelliseksi. Kolme jäsenvaltiota on jo säätänyt PNR-tietoja koskevaa kansallista lainsäädäntöä, ja monet muut jäsenvaltiot käyttävät jo PNR-tietoja muilla tavoin. Näiden järjestelmien vertailussa paljastuu useita eroavuuksia niin lentoliikenteen harjoittajille asetetuissa velvoitteissa kuin tarkoituksiperissäkkin.

Tällaiset eroavuudet hankaloittavat asioita matkustajien kannalta ja aiheuttavat varmasti vaikeuksia lentoliikenteen harjoittajille. Ehdotuksella pyritään tämän vuoksi yhdenmukaistamaan lentoliikenteen harjoittajien velvoitteita sekä tarjoamaan PNR-tietoja käyttäville jäsenvaltioille yhdenmukaiset säännöt. Samalla siinä velvoitetaan jäsenvaltiot noudattamaan tietosuojamekanismejamme.

Lisäksi ehdotuksella mahdollistetaan poliisivoimien entistä tehokkaampi yhteistyö. Komissio katsoo ennen kaikkea, että näinä aikoina kansainvälinen terrorismi ja rikollisuus ovat vakava uhka ja että nämä toimenpiteet on toteutettava näiden ongelmien ratkaisemiseksi kunnioittaen kuitenkin täysimääräisesti ihmisoikeuksia ja perusoikeuksia.

Otitte puheeksi myös tietojen keruun hajautettua kehystä koskevan valintamme toteamalla: "Eikö todella olekin niin, että valitessamme hajautetun järjestelmän me menetämme valvontavallan?" Komissio tutki keskitetyn järjestelmän vaihtoehtoja verrattuina hajautettuun järjestelmään, ja kuullessamme jäsenvaltioita kävi ilmeiseksi, että PNR-tietojen käsittely edellyttää sellaisten tietojen käyttöä, jotka ovat erityisen arkaluontoisia. Tämän vuoksi jäsenvaltiot olivat haluttomia jakamaan näitä tietoja keskitetyn eurooppalaisen PNR-elimen kanssa.

On totta, että keskitetty järjestelmä olisi edullisempi ja siihen liittyisi tiettyjä etuja, mutta käytännön toiminnan vuoksi valitsimme hajautetun kehyksen vaihtoehdon. Tietosuojan kannalta hajautettu vaihtoehto antaa myös jokaiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden omiin suojoitimiin tietojen saatavuudessa ja tiedonvaihdossa.

Arvoisa puhemies, lopuksi pyydän anteeksi puheenvuoroni pituutta, mutta tämä on tärkeä asia, joka koskee Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien demokraattisen valvonnan harjoittamista. Komissio on todellakin tietoinen siitä, että sen ehdotus on hyväksyttävä kuulemismenettelyn kautta. Komissio haluaa olla parlamentin kanssa tiiviissä yhteydessä. Kansalliset parlamentit osallistuvat vahvasti menettelyyn, sillä suurin osa kansallisista parlamenteista tarkastelee tai tulee tarkastelemaan ehdotusta. Tietosuojaviranomaiset osallistuvat PNR-järjestelmään ja vastaavat järjestelmien riippumattomasta valvonnasta.

Tämän vuoksi arvoisa jäsen in't Veld katson esittämänne syytökset vakaviksi. Ole tehnyt parhaani vastatakseni niihin rehellisesti. Katson kuitenkin yhteisön kehyksen hyödylliseksi, jos emme halua sitä, että jokainen jäsenvaltio laatii ja toteuttaa täysin erilaisia PNR-aloitteita, sillä siihen liittyy todellinen riski, että tiettyjä tietosuojasääntöjä ei noudateta.

Mitä hyödyllisyyteen tulee, on totta, että meidän on määritettävä käyttö ja että meidän on kiinnitettävä tiiviisti huomiota tietojen asianmukaiseen käyttöön. On kuitenkin myös totta, että järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa meillä on niin valtava tehostamisen tarve, että katson lisäresurssien ansaitsevan arvostusta. Tässä yksinkertaisesti vastaukseni esittämiinne syytöksiin, jotka kuuntelin hyvin huolellisesti.

Puhemies. – (PL) Kiitän esittelijää hänen esittämästään johdannosta sekä perusteellisesta selvityksestä. Haluan myös tiedottaa esittelijälle siitä, että vaikka Euroopan parlamentti päättääkin esityslistasta, sitä ehdottaa puheenjohtajakokous. Päätös siitä, missä kohdin esityslistaa kukin aihe on, määrittää sen, onko neuvoston edustaja paikalla. Puheenjohtajakokouksessa ei ehdotettu, että asia otettaisiin jonkun muun päivän kuin maanantain esityslistalle. Neuvoston edustajat eivät osallistu maanantain keskusteluihin. Ehdotan tämän vuoksi, että jos esittelijällä on huomautuksia asiasta, hän osoittaa ne ryhmänsä puheenjohtajalle, joka olisi voinut vaikuttaa asiaan, muttei tehnyt niin. Neuvoston edustaja ei siis ole paikalla tänään, mutta tämä ei ole osoitus halveksunnasta parlamenttia kohtaan. Poissaolon syy on puhtaasti menettelyyn liittyvä.

Sophia in 't Veld (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan vastata aivan lyhyesti, koska katson, että neuvoston olisi niin kohteliaisuusyistä kuin poliittisistakin syistä oltava täällä ja olen varma, että sieltä joutaisi yksi ministeri tännekin. Viimeisten kahden kuukauden aikana meillä on ollut keskusteluja, joissa neuvosto on ollut edustettuna keskustelun puoliväliin asti.

Minusta tätä on mahdoton hyväksyä, eikä minun tehtäväni ole kertoa tästä ryhmälleni. Parlamentin puheenjohtajiston tehtävänä on välittää tyytymättömyytemme Euroopan unionin puheenjohtajavaltiolle.

Puhemies. – (PL) Paljon kiitoksia. Panen merkille tyytymättömyytenne, mutta olkaa hyvä ja esittäkää valituksenne ryhmänne johtajalle, joka olisi voinut vaikuttaa siihen, että aiheesta olisi keskusteltu silloin, kun neuvoston edustaja on paikalla, mutta ei tehnyt niin. En esittänyt esittelijälle kysymyksiä, mutta ymmärrän hänen ilmaiseensa huolensa.

Philip Bradbourn, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, matkustajarekisterit eivät tietenkään ole uusi käsite lentoliikenteen turvallisuudessa. Parlamentissa on useaan otteeseen keskusteltu niiden puutteista ja ansioista.

Yleisesti huoleni koskevat – riippumatta siitä, onko järjestelmä Yhdysvaltojen, Kanadan, Australian vaiko yleisesti EU:n käytössä – sitä, kuka tietoja käyttää, mihin tarkoitukseen ja kuinka ne suojataan. Minusta PNR-järjestelmät ovat arvokas väline terrorismin torjunnassa, mutta meidän on varmistettava, ettei järjestelmästä tule jälleen yksi väline kansalaisia koskevien tietojen säilyttämiseen. PNR-tietojen tarkoituksen on oltava terrorismin torjunta, ja valitettavasti minun on sanottava, ettei arvoisa komission jäsen avoimella lausunnollaan saanut minua vakuuttuneeksi siitä, että kyse on meidän kaikkien toivomasta tarkoituspärien rajaamisesta. Tarkoituspäriä olis rajattava ainoastaan terrorismia torjuviin järjestöihin. Terrorismin vastaisista toimenpiteistä ei saa tulla veruke kaikkia koskevien henkilötietojen keräämiselle. Meidän on erityisesti pidettävä huolta siitä, että tällaisissa järjestelmissä pysytään siinä, mitä varten ne on suunniteltu, ja se on tuki turvallisuuspalveluille suurimman uhan aiheuttavien henkilöiden tunnistamiseksi ja havaitsemiseksi.

Olen tyytyväinen PNR-järjestelmiin osana terrorismin vastaista lähestymistapaamme, mutta katson yhtä lailla, että meidän on oltava joustavia lähestymistavassamme neuvotellessamme kolmansien maiden kanssa. Meidän on tarkasteltava hyvin tärkeää EU:n kansalaisten tietosuojaa ja sitä, siirretäänkö tietoja muille ja millä tavoin.

Tämän vuoksi kehotan parlamenttia suhtautumaan PNR-tietoihin vakavasti osana yleisiä pyrkimyksiä tehdä lentoliikenteestämme turvallisempaa. Kun tarkastelemme asiaa suhteellisesti ja vähennämme väärinkäyttömahdollisuuksia, PNR-järjestelmät voivat olla tärkeä väline viattoman matkustajan suojelemissa ja mahdollisten terroristien häirinnässä. Lopuksi totean, kuten olen aina sanonut, että nämä järjestelmät saavat minut henkilökohtaisesti tuntemaan oloni turvallisemmaksi yli kymmenessä tuhannessa metrissä.

Roselyne Lefrançois, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään kahdesta toisiinsa liittyvästä asiasta: Australian ja Euroopan unionin välisestä lentoliikenteenharjoittajien PNR- eli matkustajarekisteritietojen siirtämisestä koskevasta sopimuksesta sekä EU:n matkustajarekisterin perustamisesta. Australian kanssa tehty sopimus vaikuttaa meistä paljon helpommin hyväksyttävältä kuin muut EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa tehdyt sopimukset. On erityisen ilahduttavaa, että tiedoista on tehty nimettömiä ja että tiedon siirrolle ja myöhemmälle käytölle on asetettu rajoituksia.

Olemme myös erityisen tyytyväisiä siihen, että Australian viranomaiset ovat vahvistaneet, ettei arkaluontoista tietoa, kuten ruokamieltymyksiä, kannata kerätä. Meillä on kuitenkin vielä joitakin huolia, sillä niitä tarkoituspäriä, joissa tietoja voidaan käyttää, ei ole määritetty kovin hyvin. Lisäksi tietojen säilytysaika ja vaadittujen tietokenttien määrä vaikuttavat meistä liiallisilta.

Lopuksi katson, että on tärkeää saada selkeämpi määritelmä Euroopan kansalaisten tietosuojasta. Kehotamme myön neuvostoa ja jäsenvaltioita nopeuttamaan demokraattista valvontaa ottamalla Euroopan parlamentin mukaan valmisteluun ennen sopimusten finalisointia.

Australian kanssa tehdyn sopimuksen yhteydessä ilmitulleet seikat osoittavat EU:n PNR-järjestelmän perustamiseen liittyvät ongelmat. Me emme saa tyytyä vain vastaamaan EU:n ulkopuolisten valtioiden esittämiin pyyntöihin. Euroopan unionin on toimittava esimerkkinä ja jatkettava kansalaistensa yksityiselämän perinteistä suojelua. Emme suostu yksinkertaisesti hyväksymään identtisiä jäljennöksiä Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välillä tehdystä sopimuksesta. Meidän on keskusteltava avoimesti sen varmistamiseksi, onko PNR-tietojen käyttö aidosti hyödyllistä, ja jos näin on, millä edellytyksillä se tehdään.

Sarah Ludford, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, sikäli kuin ymmärrän, käyttöön on otettu uusi sääntö, ainakin neuvoston puheenjohtajavaltion osalta, että se ei ole edustettuna maanantaisin! Strasbourgissa vain vastentahtoisesti saapuvana haluaisin samaa sääntöä sovellettavan minuunkin.

Kuten esittelijä totesi, PNR-tietojen käyttöä koskevat suunnitelmat ovat epäselviä ja oikeudellisesti epävarmoja. Vaarana on, että tämä vaikuttaa valtion valvonnalta. Itse olen erityisen huolissani tiedonlouhinnasta sekä käyttäytymis- ja henkilöllisyysprofiloinnista. Laillisuutta ja tehokkuutta koskevien kysymysten lisäksi olen huolissani siitä, mitä tapahtuu huomion kohteeksi valituille henkilöille.

Tämä voi johtua siitä, että he tuntevat jonkun poliisille tutun. Komission varapuheenjohtaja Barrot sanoi, ettei lainvalvontatoimia voida toteuttaa pelkästään automaattisen käsittelyn perusteella, mutta mitä tapahtuu alkuperäiselle jonkun mahdollisesti kiinnostavan henkilön valinnalle? Meille on vakuutettava täysimääräisesti, että jäljet poistetaan.

Jos tietoja jaetaan ja tallennetaan, seitsemän kuukauden kidutukseen JFK-lentokentältä poimitun Maher Arrarin kurja kohtalo ei ole enää mielikuvituksellinen.

Kathalijne Maria Buitenweg, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan palata jäsen Bradbournin sanomaan. Minäkään en vastusta matkustajatietorekistereitä (PNR) sellaisenaan, vaikka sellainen vaikutelma jossain määrin syntyy. Tärkeää on, ja tässä olen täysin samaa mieltä esittelijän kanssa, että on tarkasteltava hyvin huolellisesti sitä, kuinka välinettä voidaan käyttää parhaiten ja koska sen hyödyllisyys ja tarve on todella määritetty.

Tässä yhteydessä haluan esittää komissiolle toisen ehdotuksen. Komission jäsen Barrot totesi, että hän haluaisi kovasti tehdä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa, ja minä arvostan tätä, mutta hyödyllisyyden ja tarpeen osalta on vielä avoimia seikkoja, jotka on ratkaistava, ja uskoakseni juuri nämä seikat ovat tätä asiaa koskevan komission, neuvoston ja parlamentin välisen keskustelun keskiössä.

Arvoisa komission jäsen, sanotte, että teillä on suuri määrä arviointeja, jotka osoittavat suuren hyödyn. Minun tietääkseni, aiheesta lukemani perusteella tietoja on saatu pääasiassa maahanmuutosta, ja se ratkaisee useita asioita, mutta tietojeni mukaan tästä ei ole ollut mitään etua terrorismin torjunnalle. Tarkastelen asiaa kuitenkin mielelläni kanssanne jossain vaiheessa.

Ehdotan siis, että toteutetaan selvitys, ja että keskustelemme yhdessä määrittääksemme tutkimuksen, että ensin toteutetaan selvitys ja sitten keskustelemme asiasta perinpohjaisesti. Meillä ei periaatteessa ole mitään PNR-järjestelmiä vastaan, mutta haluamme, että tietoja käsitellään varoen yksityisyyden suojaa koskevan politiikkamme periaatteiden mukaisesti. Toivon teidän olevan halukas tukemaan tätä. Voisitko vastata tähän?

Mitä tulee Australian kanssa tekemäänne sopimukseen, se voi hyvinkin olla omaa luokkaansa verrattuna muihin sopimuksiin, esimerkiksi Yhdysvaltojen kanssa tehtyyn, mutta kysynkin, mitä muita sopimuksia vielä valmistellaan. Sanoitte hetki sitten, että tapahtuipa mitä tahansa, tämä ei koskaan päädy sortohallintojen käsiin. Tämän perusteella oletan, ettemme koskaan neuvottele tästä Venäjän tai Kiinan kanssa. Voitteko kuitenkin vahvistaa tämän ja kenties esittää meille luettelon niistä valtioista, joiden kanssa parhaillaan neuvotellaan, neuvotteluista, joista me saamme kuulla vasta muutaman kuukauden kuluttua?

Giusto Catania, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, komission jäsen Barrot'n sanat eivät saa minua vakuuttuneeksi siitä, että näiden PNR-tietojen käytöstä olisi mitään todellista hyötyä. Vieläkään ei ole selvää näyttöä siitä, että näistä tietoista olisi oikeaa hyötyä terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa.

Totuus on, että tässä kiihkossa tunnistaa väitettyjä terroristeja kaikista on tullut epäiltyjä. Minusta tiettyjä kerättävien tietojen käyttöä ja käsittelytapaa koskevia seikkoja on selvennettävä. Sitä vastoin todistamme usein – käytettävissämme olevien tietojen perusteella – mielivaltaista ja harkitsematonta toimintaa, kun tietoja siirretään usein eteenpäin eikä aina asianmukaisella tavalla.

Minusta tietojen kiskomishalukkuus ei auta henkilön suojan puolustamisessa. Turvallisuuden perusteeton vapauden ylittävä vaaliminen on usein johtanut oikeuksiemme takeiden poistamiseen.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, haluan puhua erityisesti Australian kanssa tehdystä sopimuksesta ja onnitella jäsenin 't Veldiä erinomaisesta työstä tämän mietinnön osalta. Haluan onnitella myös komission jäsen Barrot'a Euroopan komission menestyksekkäistä neuvotteluista. Australian kanssa tehtävä sopimus on yleisesti ottaen myönteinen. Se on hyvä esimerkki siitä, kuinka pitkä tie on kuljettu PNR-asioita koskevista ensimmäisistä keskusteluista. Tuolloin Euroopan parlamentti katsoi mahdolltomaksi, että PNR-tietoja siirrettäisiin, ellei saataisi takeita siitä, että ne suojataan asianmukaisesti ja että yhteisön sääntöjä noudatetaan.

Sopimuksella vastataan useimpiin esittämiimme huolenaiheisiin ja siinä taataan riittävä tietosuojaa, ensinnäkin, koska Australian lainsäädäntö suojaa unionin kansalaisten yksityisyyttä, ja toiseksi, koska suunnitellaan järjestelmää, joka takaa, että henkilöt kansalaisuudestaan tai asuinmaastaan riippumatta voivat harjoittaa oikeuksiaan ja heillä on pääsy riitojenratkaisumekanismiin. Siihen sisältyy jopa tietosuojaviranomaisten mahdollisuus pysäyttää tiedonsiirto tapauksessa, jossa sopimusta rikotaan. Kolmanneksi siinä veloitetaan yhteiseen tarkistukseen, johon tietosuojaviranomaiset osallistuvat, ja neljänneksi arkaluontoisten tietojen osalta tulli on erityisesti todennut, etteivät he halua tai tarvitse arkaluontoisia tietoja, mistä olen hyvin iloinen. Olen samaa mieltä jäsenin 't Veldin kanssa siitä, että tämä on hyvä esimerkki muille valtioille.

Arvoisa komission jäsen Barrot, voin kuitenkin vain pahoitella sitä, etteivät neuvosto ja komissio kumpikaan ole pitäneet täysistunnossa antamiaan lupauksia tehdä tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa tässä asiassa. Panin merkille komission jäsen Barrot'n lausunnon, jonka mukaan tämä ei tule toistumaan vastaisuudessa, mutta totuus on, että jälleen yksi sopimus on tehty ilman että parlamentille olisi tiedotettu missään vaiheessa sen paremmin neuvotteluvaiheiden käytöstä kuin sopimuksen tekemisestäkään. Demokraattinen legitimiys on tärkeää tällaisessa välittömästi kansalaisten perusoikeuksiin vaikuttavassa sopimuksessa. Sitä ei saavuteta jälkikäteen tehtävillä arvioinneilla ja kansallisten parlamenttien hyväksynnällä, koska kuten komission jäsen tietää, kansallisesta valvonnasta vastaa vain kymmenen 27 jäsenvaltiosta.

Siihen asti kunnes Lissabonin sopimus tulee voimaan ja Euroopan parlamentti voi tasapuolisesti osallistua PNR-sopimusten tarkistusmenettelyyn, toivomme vähintäänkin reilun yhteistyön periaatteen kunnioittamista toimielinten välillä. Tämä on vetoomukseni.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, mitä tulee EU:n matkustajarekisteriin, esititte järkyttävän lausunnon, arvoisa komission jäsen. Sanoitte ehdotuksessanne, että kieltäydyste pyytämästä tietoja Eurooppaan saapuvista ulkomaisista matkustajista esimerkiksi laitonta maahanmuuttoa tai tauteja koskevissa asioissa, koska katsotte, että sellainen olisi suhteetonta.

Miksi sitten allekirjoititte Yhdysvaltojen kanssa sopimuksen, joka sallii nimenomaan näiden tietojen antamisen Euroopan kansalaisista Yhdysvaltojen hallinnolle? Itse asiassa myönsitte, että EU:n ja Yhdysvaltojen sopimus on yhteisön suhteellisuuslainsäädännön vastainen.

Sanoitteko muutakin virheellistä. Toistitte puheenvuorossanne useasti, että PNR-tiedot ovat hyödyllisiä todistamatta tätä. Yhteisön lainsäädäntö kuitenkin edellyttää, että tietojen on oltava tarpeellisia, ei pelkästään hyödyllisiä. Jos yhteisön lainsäädäntö on muuttunut, olkaa ystävällinen ja kertokaa siitä meille, ja jos se ei ole muuttunut, velvollisuuteenne on osoittaa, että PNR-tiedot ovat tarpeellisia eivätkä pelkästään hyödyllisiä.

Australian osalta, mitä mieltä meidän on keskustella tänään Australian kanssa tehdystä PNR-sopimuksesta, kun se on jo allekirjoitettu ja sinetöity? Ei tämä ole teoreettinen kysymys. Kute tiedätte, Yhdysvaltojen tapauksessa Yhdysvallat aloitti yksittäisten Euroopan unionin jäsenvaltioiden painostamisen jo ennen kuin PNR-sopimuksen muste oli ehtinyt kuivua ja vaati jopa enemmän tietoja kuin mistä PNR-sopimuksessa määrättiin korvauksena siitä, että ne sisällytettiin viisumivapausohjelmaan. Tietoja ja henkilötietoja vaadittiin yli PNR-sopimuksessa asetettujen vähäisten mutta silti voimassa olevien rajoitusten.

Presidentti Bush hyväksyi kuusi Euroopan valtiota ohjelmaan kaksi päivää sitten ylenpalttissa seremoniassa, mutta ilmoitti, että kuutta muuta valtiota, muun muassa Kreikkaa, ei hyväksytty. Tällainen selkeä painostus tiettyjä Euroopan valtioita kohtaan, jotta ne hyväksyisivät perustuslakinsa ja lainsäädäntönsä vastaisia ehtoja

tai, mikä vielä pahempaa, mukauttaisivat ulkopoliittikaansa kolmannen maan toiveiden mukaisesti – kuten Kreikan tapauksessa olemme kuulleet – edellyttää komission välittömiä tutkimuksia ja asiaan puuttumista sekä neuvoston tuomiota. Valitettavasti ja itselleen häpeäksi neuvosto ei ole täällä tänään edustettuna.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Tapa, jolla pyritään keräämään henkilötietoja mahdollisten ongelmien tai henkilökohtaisten tapausten ehkäisemiseksi (kuten komission jäsen Barrot todella sanoi: ”terrorismin ja vakavien rikosten torjunta ... tulevien tapahtumien, ei jo toteutuneiden tapahtumien”) on räikeää ihmisoikeuksien rikkomista, puhumattakaan alan henkilötietojen suojaa ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta koskevan lainsäädännön rikkomisesta.

Katsomme, että kun tehdään henkilöä koskevia päätöksiä, tämä on joko alusta alkaen tunnustettava ihmisoikeuksien rikkomiseksi tai sitten on sovittava, että kyseisen henkilön on annettava suostumuksensa, ja silloinkin vain sillä olettamuksella, ettei muiden turvallisuuteen kohdistu uhkaa. Tämä keskiaikaisten linnoitusten tyyppinen strategia, jota keskustelussamme esitettiin, on ristiriidassa lentokentillä käytetyn avoimien ja turvallisten järjestelmien strategian kanssa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Päätöksessä matkustajatietorekisterin perustamisesta todetaan, että tiedot välitetään edelleen tapauksissa, joissa lennetään EU:sta kolmansiin maihin, joiden kanssa Euroopan unioni on allekirjoittanut henkilötietojen suojaamista koskevan sopimuksen. Arvoisa komission jäsen, mainitsitte, että eräät jäsenvaltiot ovat jo panneet täytäntöön erityistä kansallista lainsäädäntöä. On tärkeää, että lainsäädäntö hyväksytään demokraattisesti, mikä tarkoittaa kansallisten parlamenttien osallistumista päätöksentekoon.

Haluan kiinnittää huomionne siihen, että jäsenvaltion lainsäädäntöä ei tältä osin sovelleta toisten jäsenvaltioiden kansalaisiin. Jos esimerkiksi Romanian kansalaisen on lentääkseen Australiaan valittava kansainvälinen reitti, joka lähtee toisesta jäsenvaltiosta, Romanian kansalaisen olisi tunnettava kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntö ja erityisesti annettava suostumuksensa henkilötietojensa keräämiseen ja käsittelyyn. Minun tietääkseni Euroopan parlamentin kuuluisi osallistua komiteamenettelyn kautta sopimukseen, joita yhteisö allekirjoittaa kolmansien maiden kanssa tällä alalla.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää kaksi lyhyttä huomautusta. Ensinnäkin pyytäisin komission jäsentä välittämään sisäministerielle tänään kuullut huolet. Meille on kerrottu, että PNR-tiedot tarjoavat mahdollisuuden rikosten torjuntaan. Monet ovat täällä parlamentissa todellakin vakuuttaneet sitä. Meitä huolestuttaa kuitenkin se, onko tämä oikeasuhteista. Varastoimme miljoonia, jopa miljardeja tietoja kymmeneksi vuodeksi kenties muutamaa tapausta varten. Onko tämä oikeasuhteista? Tämä huolestuttaa meitä kaikkia.

Toinen seikka, jonka haluan sanoa, on, etten ymmärrä miksi me puhumme Euroopan PNR-järjestelmästä. Tarkasteltavana oleva ehdotus koskee 27 kansallisen PNR-järjestelmän kehittämistä, ei EU:n järjestelmää. Jos jäsenvaltioilla on näin polttava tarve saada rikollisuuden torjuntaan sovellettava väline, ehdotamme, että sisäministerit menevät kansallisiin parlamentteihinsa keskustelemaan tästä ja panemaan sen täytäntöön siellä. Yhteisistä tietostandardeista keskusteleminen on asia erikseen, mutta sen asettaminen oikeus- ja sisäasioiden neuvoston pakolliseksi tavoitteeksi on toinen asia. Minusta tuntuu, etteivät sisäministerit ole saaneet vietyä asiaa läpi kotimaissaan, kansallisella tasolla, joten he pyrkivät tekemään sen neuvoston kautta. Tämän vuoksi meidän on kieltäydyttävä tästä.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa komission jäsen Barrot, olen iloinen mahdollisuudesta keskustella asiasta kanssanne, vaikkette enää olekaan liikenneasioista vastaava komission jäsen. Minulla on kuitenkin monia iloisia muistoja yhteistyöstä kanssanne tuolta ajalta. Tietojen vaihdon osalta muistan kuitenkin keskustelumme liikenne- ja matkailuvaliokunnassa, kun tarkastelimme matkustajien turvallisuuden ja henkilötietojen suojaamisen kaltaisista asioista estääksemme niitä joutumasta väriin käsiin. Nämä ovat hyvin tärkeitä asioita. Tämän vuoksi katson, että tiedon levittäminen, olosuhteet ja tiedon vastaanottajat, saatavuuden periaate ja tavoitteet ovat kaikki sopimuksen kannalta tärkeitä asioita.

Olemme varovaisia yhteistyössämme Yhdysvaltojen kanssa. Tiedämme, kuinka tärkeä valtio on. Kehotan teitä kuitenkin pitämään mielessä, että meidän eurooppalaisten olo tehdään usein epämurkavaksi lentokentillä. Emme saa unohtaa sitä. Kiitos.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, terrorismi ja vakava järjestäytyneet rikollisuus ovat globaaleja ilmiöitä. Niiden torjuntakeinojen on siis oltava oikeasuhteisia ja tehokkaita.

Panin huolellisesti merkille kysymyksiin annetut vastaukset. Vastaukset olivat aivan oikeita. On totta, että on vaadittava takeita ja että tämä on arkaluontoinen asia. On kuitenkin myös totta, että on täysin tuomittavaa tarjota globaalia ja yhdenmukaista ratkaisua.

Jokseenkin terrorismista erillään olevat henkilöt ovat pikemminkin huolissaan henkilökohtaisista takeista. Minä olen huolissani sekä yksilökohtaisista että yleisistä takeista. On hyvin tärkeää, että aloitamme sieltä, mistä voimme. Jos meidän on aloitettava lentoliikenteestä, koska lentoliikenteen harjoittajilla jo on nämä tiedot, silloin meidän on aloitettava sieltä.

Vaadimme takeita, arvioimme soveltamisalan ja aloitamme kansainvälisestä liikenteestä. On kuitenkin pantava merkille, että sen jälkeen siirrymme kansalliseen liikenteeseen, sillä terroristit eivät useimmiten tule ulkopuolelta vaan ovat kotoperäisiä. Kysykää vaikka Yhdysvalloilta ja kaikilta muiltakin, sillä näin asia on ja näin meidän on sitä käsiteltävä vastaisuudessa.

Jacques Barrot, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia puheenvuoron käyttäneitä Euroopan parlamentin jäseniä ja voin vakuuttaa teille, että olen varmasti paikalla tällä viikolla kokoontuvassa neuvostossa, jossa kerron täällä esitetyistä huomautuksista.

Aluksi haluan muistuttaa, että mielestämme PNR-järjestelmän hyödyllisyyttä ei voida sivuuttaa terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa. Monet teistä tunnustivat tämän avoimesti. Emme siis selviä ilman PNR-järjestelmää, ja minun on kerrottava teille, ettei järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta vastaava komission jäsen ole halukas luopumaan hyödyllisistä resursseista. Meidän on kuitenkin myös käytettävä järjestelmää asianmukaisesti, ja tässä olen samaa mieltä kansanne, tarkoitusperät ja oikeasuhteisuus ovat tärkeitä. Meidän on pidettävä kiinni tarkoitusperistä ja – kuten jäsen In 't Veld totesi – tarkoitusperät on ilmaistava tarkkaan ja oikeasuhteisuus on taattava. Minun on vastattava yhteen jokseenkin kiivaan jäsen Lambrinidisin erityisesti mainitsemaan seikkaan. Yhdysvaltojen ja EU:n välisessä sopimuksessa tarkoitusperä on terrorismin ja rikollisuuden torjunta, piste. Tämän vuoksi meidän on varmistettava oikeasuhteisuus ja tarkoitusperä.

Arvoisa jäsen Ludford, kannatan suuresti sitä, mitä monet teistä sanoivat tarpeesta varmistaa, ettei tietoja säilytetä sen jälkeen kun niitä on käytetty tarkoitukseen, jota varten ne on kerätty. Olette oikeassa sanoessanne, että meidän on vältettävä kaikenlaista tallentamista, joka voisi myöhemmin johtaa perusoikeuksien kannalta tuomittavaan käyttöön.

Seuraavaksi haluan tarkastella demokraattista valvontaa, ensinnäkin EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa käytävissä neuvotteluissa. On hyvin selvää, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 24 ja 38 artiklan mukaan kansainvälisissä neuvotteluissa neuvottelua johtaa puheenjohtajavaltio, jota komissio avustaa tarvittaessa. Perussopimuksen 24 artiklassa ei velvoiteta puheenjohtajavaltiota tiedottamaan parlamentille tai kuulemaan parlamenttia, joten on puheenjohtajavaltion tehtävä tarvittaessa tiedottaa parlamentille neuvottelujen tilasta. Komissio voi kuitenkin puheenjohtajavaltiota kuultuaan ja asianmukaisen tilaisuuden tarjoutuessa tiedottaa parlamentille tällaisten asioiden edistymisestä. Vakuutan teille, ettei mikään muu Euroopan ulkopuolinen valtio ole tähän mennessä esittänyt PNR-neuvottelua, joten asia on selvä. Jos näin tapahtuisi, uutena alasta vastaavana komission jäsenenä pyytäisin varmasti puheenjohtajavaltiolta luvan tiedottaa asiasta vastaavalle parlamentin valiokunnalle neuvottelujen etenemisestä. Haluan tehdä tämän sitoumuksen teille.

Kolmanneksi – jäsen Weber viittasi juuri tähän – kyllä, on olemassa 27 kansallista järjestelmää, mutta järjestelmät eivät ole kovin erilaisia, ja kansallisia parlamenteja on kuultu asiasta. Minun tietojeni mukaan kansallisilla parlamenteilla on ollut mahdollisuus ilmaista mielipiteensä ja lähettää meille huomautuksiaan. Arvoisa puhemies, olen täysin tietoinen siitä, etten ole vastannut kaikkiin huomautuksiin, mutta tulemme tarkastelemaan useita hyvin perusteltuja huomioita. Uskon todella – ja tulkiten nyt keskustelun henkeä – ettemme voi luopua resursseista, jos se voi olla hyödyllinen. On sanottu, ettei tehokkuutta ole osoitettu. Vaikka tämä onkin totta, jotain näyttöä on kuitenkin saatu, ja kuten hetki sitten sanoin, suljetussa kokouksessa annetuissa tiedoissa useat todistajat kertoivat, että PNR-järjestelmä voi olla hyödyllinen. Olen edelleen vakuuttunut siitä, että se voi olla hyvin hyödyllinen järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa.

Koska näin on, on noudatettava tarkoitusperiä. Meidän on vältettävä tietojen tallentamista ja tämän vuoksi tarvitsemme varsin tiukkasatoista valvontaa. Tämän vuoksi meidän on minusta otettava kaikki tietosuojaelimet mukaan toimintaan, kuten lopuksi totesin. Osallistuin torstaina tietosuojasta Euroopassa vastaavien elinten enemmistön järjestämään tietosuojakokoukseen ja sain vaikutelman, että jäsenvaltioissa on nyt kasvava halu luovuttaa tietosuojatehtävät riippumattomille viranomaisille, joiden ääni tulee todennäköisesti kuulumaan.

Tämän halusin sanoa hyvin mielenkiintoisen ja minulle hyvin hyödyllisen keskustelun päätteeksi, ja kerron tästä keskustelusta jäsenvaltioille ja niiden ministereille. Minä sitoudun tähän.

Sophia in 't Veld, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen vastauksestaan ja keskustelen hänen kanssaan mielelläni kaikista yksityiskohdista. Palaan vielä lyhyesti tarkoitukseen, sillä on paljon väärinkäsityksiä siitä, mitä PNR-tiedoilla voidaan ja mitä ei voida tehdä. PNR-tiedot ovat nyt jo saatavilla ilman EU:n PNR-järjestelmää etsintäluvalla ja perustellusta syystä. Tarvetta laajempaan rajoittamattomaan toimivaltaan ei kuitenkaan ole osoitettu. En siis kiistä itse PNR-tietojen hyödyllisyyttä, kiistan niiden laajan keräämisen ja automaattisen analysoinnin hyödyllisyyden.

En ole mielipiteineni yksin, olen hyvässä seurassa. Tietosuojaviranomaiset ovat samaa mieltä, mutta heistä ei piitata. Samaa sanovat lentoliikenteen harjoittajat. Lentokenttien turvallisuusasiantuntijat sanovat samaa, ja lainaan Yhdysvaltojen turvallisuusministeriön tilaamaa raporttia – jonka toimitan teille mielelläni. Siinä todetaan seuraavaa: ”terroristien automaattinen tunnistaminen tiedonlouhinnan tai muun tunnetun menetelmän avulla ei ole tavoitteena toteutettavissa”. En ole keksinyt tätä. Nämä ovat Yhdysvaltojen turvallisuusministeriön palkkaamia turvallisuusasiantuntijoita.

Hyödyllisyydestä on näyttöä, kuten totesitte, arvoisa komission jäsen, mutta se liittyy huumekauppaan, laittomaan maahanmuuttoon tai muihin tarkoitukseen. Tämä voi tulla teille yllätyksenä, mutta minä en edes vastusta PNR-tietojen käyttöä näihin tarkoitukseen. Meidän on kuitenkin määritettävä tarkoituserät hyvin täsmällisesti oikeasuhteisuuden ja riittävien oikeudellisten takeiden varmistamiseksi.

Haluaisin päättää puheenvuoroni hyvin henkilökohtaiseen huomioon. Olen hyvin tyytymätön tapaan, jolla olemme väitelleet PNR-järjestelmistä nyt jo viiden vuoden ajan, neuvoston ja komission vain rynnissä eteenpäin kuin hallinnasta karannut juna. Irlantilaisille EU:n kansalaisille haluan sanoa, että jos haluatte minun tavoin lopettaa tällaisen epädemokraattisen ja kaikkea muuta kuin avoimen päätöksenteon, olkaa hyvät ja äänestäkää uuden EU:n perussopimuksen puolesta.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona.

16. Erasmus Mundus -ohjelma (2009–2013) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Marielle De Sarnezin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi ohjelman käynnistämisestä korkea-asteen koulutuksen laadun parantamiseksi ja kulttuurien välisen ymmärtämyksen edistämiseksi kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön avulla (Erasmus Mundus) (2009–2013). [COM(2007)0395 – C6-0228/2007 – 2007/0145)COD]]

Marielle De Sarnez, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, tänä iltana keskustelemme vuosien 2009–2013 Erasmus Mundus -ohjelmasta, josta olemme lopultakin päässeet sopimukseen neuvoston kanssa. Siten ohjelma voi tulla voimaan tammikuussa 2009, ja se hyödyttää opiskelijoita lukuvuoden alusta, syyskuusta alkaen. Kiitän kaikkia kollegoita, jotka toimivat työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan, budjettivaliokunnan, kehitysyhteistyövaliokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan lausuntojen valmistelijoina, sekä kollegoitani kulttuuri- ja koulutusvaliokunnassa. Kiitän tietysti Euroopan komissiota. Kiitän myös Erasmus Mundus -ohjelman puheenjohtajaa ja toimeenpanovirastoja, jotka ovat pystyneet auttamaan meitä asiantuntemuksellaan sekä ennen kaikkea kokemuksellaan.

Melkein päivälleen viisi vuotta Erasmus Mundus -ohjelman hyväksymisen jälkeen olen iloinen voidessani esitellä teille tämän toisen sukupolven ohjelman, jonka tavoitteena on edelleen huippuosaamisen edistäminen EU:n korkeakouluissa. Sen avulla EU:n ulkopuolisten valtioiden ja EU:n jäsenvaltioiden lahjakkaimmat opiskelijat voivat osallistua korkeatasoisiin yhteisiin ohjelmiin vähintään kolmessa yliopistossa ja hyötyä korkealaatuisesta vastaanotosta ja merkittävistä stipendeistä.

Edellisen ohjelman luvut puhuvat puolestaan: vuosina 2004–2008 valittiin ja hyväksyttiin 103 maisteriohjelmaa, yli 6 000 opiskelijaa sai Erasmus Mundus -stipendin, EU:n ulkopuolisista valtioista tuli yli 1 000 opettajaa EU:n yliopistoihin ja ohjelmaan osallistui yli 400 korkeakoulua EU:sta ja EU:n ulkopuolelta.

Uusi ohjelma sisältää kolme toimintoa. Ensimmäisellä niistä avataan ohjelma tohtorin tutkintoon, ja se antaa eurooppalaisille opiskelijoille myös mahdollisuuden saada stipendejä, vaikkakin alhaisemmalla tasolla. Toinen toiminto on omistettu yksinomaan muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden korkeakoulujen kanssa toteutettaville kumppanuuksille, ja kolmas toiminto käsittää kansainvälisesti toteutettavat tiedotuskampanjat. Talousarvio on 950 miljoonaa euroa. Vertailun vuoksi, ensimmäisen ohjelman talousarvio oli vain 230 miljoonaa euroa.

Euroopan parlamentti on tehnyt ohjelmaan joitakin erittäin merkittäviä parannuksia, ja haluaisin näyttää ne teille, jotta voin antaa kunnian tietystä miehestä teille. Ensimmäinen parannus on se, että opintojen valintaperusteet perustuvat nyt akateemiseen huippuosaamiseen, ja se koskee myös kumppanuuksia. Toiseksi ohjelmassa noudatetaan maantieteellistä jakautumista koskevia perusteita mahdollisimman tasapainoisen edustuksen saavuttamiseksi. Kolmanneksi noudatetaan naisten ja miesten tasa-arvon ja syrjimättömyyden periaatteita. Neljänneksi on poistettava hallinnolliset esteet ja menettelyt, erityisesti viisumien yhteydessä. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavia toimia viisumien myöntämisen helpottamiseksi EU:n ulkopuolisista valtioista tuleville opiskelijoille, jotka liikkuvat jäsenvaltiosta toiseen. Pidämme tätä kohtaa erityisen tärkeänä, vaikka sitä oli hieman hankala ratkaista neuvotteluissamme neuvoston kanssa.

Seuraava asia on se, että opiskelijoita kannustetaan opiskelemaan vieraita kieliä vastaanottavissa yliopistoissa. Tohtorintutkintoihin liittyy laitoksia vähintään kolmesta eri jäsenvaltiosta. Se mahdollistaa tutkimusaiheiden ja mahdollisten väitöskirjojen huomattavan suuren määrän ja tarjoaa paljon vaihtelevammat liikkumismahdollisuudet. Stipendit suunnitellaan yksilöllisesti ja niissä otetaan huomioon lukukausimaksut sekä opiskelijoiden menojen arvioitu määrä. Lukukausimaksujen alalla on tehty tiivistä yhteistyötä Tanskan pysyvän edustuston ja Tanskan opetusministeriön asiantuntijan kanssa ja siten on päästy kompromissiin, jonka kaikki ovat hyväksyneet. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia yliopistojen kanssa tuetaan, ja erityistä huomiota kiinnitetään aivovientiin. Toisen toiminnon puitteissa varoja osoitetaan ja käytetään kehitysyhteistyön ja ulkosuhteiden välineiden tavoitteiden mukaisesti. Yliopistoissa saatavilla olevia tietoja selkiytetään. Kahden vuoden kuluttua valmistuva arviointikertomus on yksityiskohtainen, ja se jaotellaan toimintojen ja maantieteellisten alueiden mukaan.

Hyvät naiset ja herrat, lopuksi totean, että Erasmus Mundus on hieno ohjelma ja näinä vaikeina aikoina se antaa EU:sta myönteisen kuvan. Toivon siksi, että Euroopan parlamentti hyväksyy sen ja täyttää monien opiskelijoiden, opettajien ja tutkijoiden toiveet EU:ssa ja koko maailmassa.

Ján Fige', komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että saan olla taas täällä ja kiittää koulutusohjelman eli seuraavaa viittä vuotta koskevan toisen Erasmus Mundus-ohjelman saamasta vahvasta poliittisesta tuesta. Katson, että sopimuksen tekeminen ensimmäisessä käsittelyssä vahvistaa todellakin kyseisen tuen.

Kiitän erityisesti esittelijää Mariella De Sarnezia mutta myös kulttuuri- ja koulutusvaliokuntaa sekä muita valiokuntia, erityisesti ulkoasiainvaliokuntaa ja kehitysyhteistyövaliokuntaa tehostetun yhteistyön kumppaneina.

Kuten esittelijä totesi, kyseessä on ohjelma, jonka laatu on maailmanluokkaa. Sillä edistetään kulttuurien välistä ymmärtämystä mutta myös ihmisten välisiä kontakteja, ja ohjelman käynnistämisen jälkeen meillä on ollut yli sata yhteistä eurooppalaista maisteriohjelmaa. Opiskelijoille ja opettajille on annettu yli 7 000 stipendiä. Katson myös, että entistä suuremmalla talousarviolla voimme, kuten mainittiin – erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston ansiosta – vastata ohjelmaa koskevaan kasvaneeseen kysyntään ja innostukseen. Ohjelman toisessa vaiheessa jatketaan nykyisiä toimintoja mutta myös innovointia. Ohjelmassa on uusia osatekijöitä, koska sitä laajennetaan tohtoritasolle; se tarkoittaa sitä, että kolmansien maiden yliopistot voivat osallistua yhteisiin ohjelmiin; ohjelma tarjoaa kokopäiväisen opiskelun stipendejä eurooppalaisille opiskelijoille maisteri- ja tohtorikursseihin osallistumiseksi.

Kuten jo totesimme, ”Erasmus Mundus ulkoikkunat” tai yhteistyöikkunat tulivat yhteen taloon tai saman katon alle. Tässä toiminnossa rahoitetut kumppanuudet jatkuvat: ne mahdollistavat osaamisen siirtämisen ja opiskelijoiden ja opettajien vaihdon korkeakoulutuksen kaikilla tasoilla. Kumppanuuksissa kunnioitetaan luonnollisesti kyseisten valtioiden tarpeita ja painopistealoja, ja siten edistetään niiden kehitystä.

Lopuksi totean olevani todella tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat voineet tukea ohjelmarakennetta sellaisena kuin sitä ehdotimme, ja olen tyytyväinen myös arvokkaihin panoksiin asioissa kuten viisumit tai heikossa asemassa olevat ryhmät tai uusien tohtorikurssien minimivaatimukset.

Onnittelen vielä parlamenttia tehdystä työstä, koska se ei ollut helppo. Olemme komissiossa täysin samaa mieltä saavutetusta sopimuksesta, mitä heijastavat Marielle De Sarnezin, Doris Packin, Ljudmila Novakin, Christa Pretsin ja Helga Trüpelin jättämät kompromissitarkistukset. Heti kun muodollinen lainsäädäntöprosessi on saatu päätökseen, käynnistämme ehdotuspyynnöt nykyisten kurssien sujuvan jatkumisen varmistamiseksi ja uusien ohjelmien valitsemiseksi.

Samuli Pohjamo, *ulkoasiainvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (FI) Arvoisa puhemies, ulkoasianvaliokunnan lausunnon esittelijänä haluan keskittyä ohjelman ulkopoliittiseen ulottuvuuteen. Varat tähän osaan otetaan eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineestä ja liittymistä valmistelevalta välineestä.

Ulkoasianvaliokunnan tarkistuksilla haluttiin varmistaa, että ohjelman tavoitteet ilmentävät näiden poliitikkojen painopisteitä. Valiokunta muistutti myös parlamentin oikeudesta valvoa yhteisen avun toimeenpanoa ja kehotti parantamaan viisumikäytäntöjä. Monet ulkoasianvaliokunnan tarkistukset on otettu huomioon, josta haluan kiittää esittelijä De Sarnezia ja kulttuurivaliokuntaa. Haluan edelleen korostaa varainhoidosta tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ja neuvoston päätöksen 1999/468/EY ja erityisesti sen 8 artiklan merkitystä, joiden nojalla komissio kuulee parlamenttia.

Lopuksi haluan vielä muistuttaa EU:n arvoista ja ulkopoliittisista tavoitteista ohjelmaa toteutettaessa sekä ohjelman paremmasta tiedottamisesta kolmansissa maissa.

Alessandro Battilocchio, *kehitys yhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, ensinnäkin kiitän esittelijää Marielle De Sarnezia, joka on laatinut erinomaisen yhteenvetomietinnön huolimatta olosuhteista, joissa komissio sekä ennen kaikkea neuvosto eivät ole aina suhtautuneet avoimesti Euroopan parlamentin pyyntöihin.

Kehitys yhteistyövaliokunta hyväksyi lausuntoni yksimielisesti. Jotkut huomautuksistamme on hyväksytty; toisiin kohtiin emme ole vielä täysin tyytyväisiä. Velvollisuudentunnosta olemme kuitenkin päättäneet ottaa askelen taaksepäin, koska pidämme tärkeimpänä sitä, että koko paketti hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä sen takaamiseksi, että ohjelma voi alkaa 1. tammikuuta ensi vuonna.

On hienoa, että opiskelijoiden rahoitus on nelinkertaistettu, mutta haluaisin huomauttaa, että huomattava osa rahoista on otettu kehitys yhteistyövaroista: kehitys yhteistyön rahoitusvälineestä ja Cotonoun sopimuksesta. Aiomme siksi valvoa, että yleisiä lainsäädäntöpuutteita noudatetaan ehdottomasti, erityisesti kehitys yhteistyön rahoitusvälineen osalta. Nyt haluaisin toivottaa onnea Euroopan ja koko maailman nuorille, jotka ystävyden ja jakamisen hengessä osallistuvat oppimisen ja kasvamisen halusta tähän erikoislaatuisen koulutuskokemukseen.

Teresa Riera Madurell, *naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, me naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa katsomme, että ohjelman ensimmäisen vaiheen menestys ei ollut mitenkään rohkaisevaa naisten osallistumisen osalta: naisopiskelijoiden osuus oli 44 prosenttia, mutta osallistuminen vaihteli huomattavasti maasta riippuen, ja naisopettajien osuus oli vain 22 prosenttia, mitä meidän mielestämme ei voida hyväksyä.

Toisessa vaiheessa meillä on siksi kaksiosainen tavoite: ensinnäkin puolustaa jälleen kerran yhtäläistä oikeutta koulutuksen oikeudenmukaisten ja demokraattisten yhteiskuntien takaamiseksi ja toiseksi lisätä naisten osallistumista, jotta lahjakkuuksia ei hukata tieteen ja kulttuurin alalla. Se voidaan saavuttaa sukupuolisensitiivisillä valintaperusteilla, sukupuolten osalta tasapainoisella edustuksella ohjelman komiteoissa sekä sukupuoleen perustuvilla tiedoilla arviointikertomuksissa.

Tiedämme, että naisten tilanne monissa maissa estää sukupuolten tasa-arvon lisäämisen, mutta katsomme, että komissiolta vaaditaan tässä suhteessa lisäponnisteluja.

Onnittelen esittelijää.

Ljudmila Novak, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (SL) Keskusteluun Erasmus Mundus -ohjelmasta osallistui monta valiokuntaa, joten esittelijän ei ollut helppo löytää kompromissiratkaisuja. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä kannattaa voimakkaasti ohjelman hyväksymistä mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, ensimmäisessä käsittelyssä, niin että se voidaan panna täytäntöön ensi vuonna.

Maailmanlaajuinen kehitys vaatii erilaisen asiantuntemuksen ja tieteellisten saavutusten vaihtoa sekä nuorten tutkijoiden kannustamista aktiivisuuteen. Tällä ohjelmalla edistetään huippuosaamista ja sukupuolten yhtäläistä edustusta ja mahdollistetaan erityistarpeita omaavien ihmisten tasavertainen osallistuminen siihen.

Vaikka haluamme houkuttaa nuoria tutkijoita kolmansista maista, meidän ei pitäisi siinä yhteydessä kannustaa aivovientiä kolmansista maista, joilta puuttuu jo koulutettua henkilöstöä omiin tarpeisiin köyhyyden vähentämistä koskevilla ponnisteluilla. Liian usein käy niin, että annamme toisella kädellä apua ja otamme toisella kädellä vielä enemmän takaisin.

Tässä ohjelmassa, kuten muissakin tapauksissa, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä tukee voimakkaasti hallinnollisten esteiden vähentämistä ja viisumien myöntämistä koskevan järjestelmän kehittämistä, niin että parhaat opiskelijat ja tutkijat voivat omistautua opintoihin ja tutkimukseen omalla erityisalallaan eikä heidän tarvitse huolehtia hallinnollisista esteistä, jotka estävät opiskelun aloittamisen.

Lissy Gröner, *PSE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, tukemalla Erasmus Mundus -ohjelmaa Euroopan parlamentti lähettää oikean viestin kriisin hetkellä. Lähentyminen koulutuksen avulla ja EU:n kehittäminen koulutuksen maailmanlaajuisiksi osaamiskeskukseksi ovat sosiaalidemokraattien perinteisiä vaatimuksia.

Kyseisen ajanjakson 950 miljoonan euron talousarvio vaikuttaa vaatimattomalta, erityisesti verrattuna satoihin miljardeihin euroihin, jotka nyt kulutetaan pankinjohtajien epäonnistumisen seurauksena.

Huippuosaamista koskevaa tavoitetta, joka on ohjelman ensimmäisen vaiheen taustalla, olisi tavoiteltava edelleen. Uudella ohjelmalla pyritään myös edistämään kulttuurien välistä ymmärtämystä ja yhteistyötä kolmansien maiden kanssa sekä edistämään niiden kehitystä korkeakoulutuksen alalla. Tärkeimmät uudet kohdat ensimmäiseen aloitteeseen verrattuna ovat yhteisten tohtoriohjelmien mukaan ottaminen, suuremmat apurahat ja tehokkaampi rakenteellinen yhteistyö kolmansien maiden yliopistojen kanssa.

Kaikilla kolmella alalla on edistytty. Maisteri- ja tohtoriohjelmilla pyritään edistämään EU:n korkeakoulujen huippuosaamista maailmanlaajuisella tasolla. Silläkin alalla on edistytty. Kolmansien maiden opiskelijoiden kasvaneet menot on otettu huomioon, ja esittelijämme neuvottelutaitojen ansiosta keskeisiä perusteita, jotka Euroopan parlamentti halusi lisätä Erasmus Mundus III -ohjelmaan, on parannettu.

Tavoitteemme – maantieteellinen tasapaino, sukupuolten tasapaino, viisumin saamista koskevien esteiden poistaminen – ovat saaneet osakseen neuvoston tuen. Onnistuimme siinä nuoriso-ohjelmassa, ja meidän on tehtävä se myös tässä Erasmus-ohjelmassa.

Puhetta johti

varapuhemies Adam BIELAN

Hannu Takkula, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (FI) *ALDE-ryhmän puolesta.* – Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari Ján Figel', haluan aloittaa kiittämällä erinomaista esittelijäämme Marielle De Sarnezia tästä Erasmus Mundus -ohjelmasta. On totta, aivan niin kuin komissaari täällä painotti, että tämä on merkittävä ohjelma, tämä on esimerkillinen ohjelma. Tämä on yksi niistä menestystarinoista, joita Euroopan unionissa olemme saaneet tehdä, nähdä ja toteuttaa, ja uskon, että tässä uudessa muodossa ohjelma tulee entisestään laajentumaan ja olemaan entistä suurempi menestys.

Nyt annamme mahdollisuuden myös kolmansien maiden opiskelijoille tulla mukaan tähän ohjelmaan, kartuttaa sitä kautta omaa osaamistaan ja palata takaisin omaan maahansa rakentamaan hyvinvointia myös sinne. On tärkeää, että kehitysyhteistyö ja sosiaalinen aspekti ovat vahvasti mukana, koska sitä eurooppalaisen ajattelun pitää olla, että olemme myös valmiita antamaan omastamme muille maanosille ja sitä kautta rakentamaan ei vain Eurooppaa vaan koko yhteistä maailmaamme.

Nuoret tutkijat, nuoret opiskelijat sekä opettajat ovat etujoukkoa, kun rakennamme Eurooppaa Lissabonin strategian tavoitteiden mukaisesti. Innovaatiot, tutkimus, uuden lisäarvon synnyttäminen, sitä me tarvitsemme, jos haluamme huolehtia siitä, että talouskasvu on kestävää myös tulevina vuosikymmeninä.

Tasa-arvo on otettu erinomaisesti huomioon tässä ohjelmassa. On tärkeää, että huolehdimme tasa-arvosta ja on niin ikään tärkeää huolehtia siitä, että myös vammaiset pääsevät täysimääräisesti mukaan näihin ohjelmiin. Yksi huolenaihe, joka on tullut esiin monessa puheenvuorossa on, byrokraatiaan tai viisumikäytäntöihin liittyvät aiemmat ongelmat, ja toivottavasti voimme purkaa myös niitä osaltamme ja sitä kautta huolehtia, että tästä ohjelmasta saadaan tuloksia hyvin nopeasti ja saamme siten nähdä sen tuomat menestystarinat.

Kiitos arvoisa puhemies, kiitos esittelijä Marielle De Sarnez, tämä on hyvää työtä, tästä on hyvä mennä eteenpäin.

Mikel Irujo Amezaga, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa komission jäsen, arvoisa Marielle De Sarnez, uskon, että valmiutenne päästä yhteisymmärrykseen tarkistuksista sai käytännössä yksimielistä kiitosta ja tunnustusta valiokunnassa, ja samoin on käymässä täällä.

Kuten totesitte puheenvuorossanne, yksi ohjelman monista tavoitteista on välittää myönteinen kuva. Meidän mielestämme mietinnön myönteinen saavutus on ollut onnistuneen tasapainon löytäminen alkuperäisessä ehdotuksessa huippuosaamiseksi nimetyn asian ja todellisen kehitysyhteistyön välillä. Tarve välttää huippuosaamisessa aivovientä heijastuu mielestäni selvästi tarkistuksissa. Olemme onnistuneet pääsemään yleiseen yhteisymmärrykseen tässä asiassa, jota pidämme mietinnön selvästi myönteisenä tuloksena. Toinen myönteinen kohta on valvonnan lisäämistä koskeva vaatimus stipendien myöntämistä koskevassa kohdassa. Se oli alun perin myös yksi ryhmämme tarkistus, joka hyväksyttiin. Kiitän vielä kerran Marielle De Sarnezia ja onnittelen myös valiokuntaa mietinnöstä.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestän huomenna painokkaasti mietintöä vastaan, koska en voi hyväksyä Erasmus Mundus -ohjelmaa nykyisessä muodossa. En voi hyväksyä ohjelmaa, koska siinä annetaan kohtuuton etusija EU:n ulkopuolisille opiskelijoille eurooppalaisiin opiskelijoihin nähden.

Loppujen lopuksi luvut puhuvat puolestaan. Sen jälkeen kun ohjelma käynnistettiin vuonna 2004, siihen on osallistunut unionin ulkopuolelta noin 4 150 opiskelijaa. Yhden vuoden kurssin apuraha on 21 000 euroa, ja kahden vuoden kurssin apuraha on 42 000 euroa. Se tarkoittaa sitä, että unionin ulkopuolelta tulleiden opiskelijoiden kustannukset ovat jopa 161 850 000 euroa.

Ohjelmaan osallistuneet noin 200 EU:sta tullutta opiskelijaa saivat keskimäärin vain 3 100 euron apurahan Euroopan ulkopuolella opiskelua varten. Heidän kokonaiskustannuksensa ovat vain 620 000 euroa.

Tällainen syrjintä on minusta sietämätöntä, ja ohjelman laajentaminen on siksi aivan väärin.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, onnittelen esittelijää erinomaisesta työstä ja työn onnistuneesta koordinoinnista muiden valiokuntien kanssa. Kolmansista maistaa tullee opiskelijoille myönnettiin 4 424 stipendiä, ja 323 yliopistoa osallistui ohjelmaan vuosina 2004–2008. Se antaa meille kuvan ohjelman koosta.

Uusi Erasmus Mundus -ohjelma on mukautettava liikkuvuuden kysynnän kasvuun samalla kun sen normit on säilytettävä. Pidän stipendien myöntämistä eurooppalaisille jatko-opiskelijoille ja tohtoriopiskelijoille välttämättömänä liikkuvuuden lisäämiseksi EU:ssa ja kolmansissa maissa, sillä aikarajoitukset ovat aikaisemmin rajoittaneet heidän liikkumistaan.

Olen esittelijän kanssa samaa mieltä myös siitä, että stipendejä määriteltäessä on pohdittava lukukausimaksujen tasoa, opiskelun yleisiä kustannuksia sekä kustannuksia, jotka liittyvät opiskelijan oleskeluun kohdemaassa. Lopuksi muistutan, että komission olisi keskusteltava mahdollisuudesta myöntää erityiskannustimia valtioille kuten Kreikka, Itävalta, Slovakia ja yleensäkin Euroopan unionin uudet jäsenvaltiot, jotka ovat aliedustettuja Erasmus Mundus -yhteenliittymissä. Sillä yhdenmukaistetaan politiikkaa koulutusalan liikkuvuuden lisäämiseksi Euroopan unionissa.

Christa Prets (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen erittäin tyytyväinen siihen, että viiden vuoden jälkeen – jotka ohjelma on kestänyt – voimme jo nähdä edistystä ja voimme viedä ohjelmaa askeleen eteenpäin sisällön ja rahoituksen alalla.

Euroopan parlamentti ei yleensä ole näin innokas hyväksymään mietintöä ensimmäisessä käsittelyssä, mutta katson, että mietintö on niin hyvin kirjoitettu ja voimme tukea sisältöä niin voimakkaasti, että on tärkeämpää hyväksyä se ensimmäisessä käsittelyssä kuin pysäyttää hanke. Yksikään opiskelija ei ymmärtäisi, miksi tarvitsisimme vielä toista käsittelyä. Mielestäni on erittäin tärkeää, että edistämme kulttuurien välistä ymmärtämystä ja yhteistyötä kolmansien maiden kanssa emmekä, kuten jotkut kollegat juuri huomauttivat, luettele pikkutarkasti lukuja siitä mitä jokin asia tuo meille. Vaihto on aina rikastuttanut meitä, ja olemme aina onnistuneet hyötymään siitä. Tilanne hyödyttää kumpaakin osapuolta. Asian tarkastelu millä muulla tavalla tahansa on ahdasmielistä ja pikkumaista.

On myös tärkeää, että edistämme ohjelmaa entistä paremmin, että mainostamme vieläkin enemmän maissa, jotka eivät ole osallistuneet siihen riittävästi, ja että yksinkertaistamme eri asioita. Sopimus viisumikysymyksessä on erittäin tärkeä ja perustavanlaatuinen, kuten myös yhdenmukaisuus kaikkien

maiden kirjoittautumismaksuissa. Tarvitaan lisää vertailumahdollisuuksia ja yksinkertaistamista, jotta hanke etenee entistä pidemmälle. Kaikkien maiden maantieteellisen edustuksen pitäisi tietysti olla mahdollisimman laajaa, jotta hanke menestyy entistä paremmin.

Voimme olla todella ylpeitä näistä viidestä vuodesta, ja edistymme varmasti vielä paremmin tulevaisuudessa. Tämä sopii yhteen vaihdon ja Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden 2008 kanssa. Vuoropuhelu ei saa rajoittua eri keskusteluihin, vaan se on myös pantava täytäntöön.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, onnittelen Marielle De Sarnezia erittäin laajasta mietinnöstä ja sen haastavista tavoitteista. On erittäin tärkeää, että tällä ohjelmalla autetaan päteviä opiskelijoita ja opettajia hankkimaan tutkintoja ja kokemusta Euroopan unionissa, jotta he voivat paremmin vastata työmarkkinoiden vaatimuksiin, ja että heitä kannustetaan kumppanuuden erityisissä puitteissa jakamaan kokemuksensa tai pätevyytensä kotimaahan palattuaan.

Haluun korostaa sitä, että Erasmus Mundus -ohjelmalla varmistetaan rakenteellinen kansainvälinen yhteistyö korkeakoulujen välillä – EU:n ja kolmansien maiden välisen liikkuvuuden kehittymisen ansiosta – mikä parantaa EU:n korkeakouluihin pääsyä ja niiden näkyvyyttä maailmassa. Korostan sitä, että ohjelma olisi pantava täytäntöön akateemista huippuosaamista koskevien tavoitteiden mukaisesti ja tasapainoisella maantieteellisellä edustuksella välttämättömien jäsenvaltioiden aliedustusta ja aasialaisten opiskelijoiden yliedustusta esimerkiksi Välimeren maiden tai AKT-maiden opiskelijoiden haitaksi.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, onnittelen aluksi teitä ahkeruudesta ja uudesta ohjelmasta, jonka olette esitelleet. Onnittelen myös esittelijää Marielle De Sarnezia ja kollegoitani, jotka työskentelivät parempien ehdotusten ja hyvän sopimuksen saavuttamiseksi. Korostaisin tämän ohjelman merkitystä liikkuvuudelle EU:ssa. Se antaa eurooppalaisille mahdollisuuden tutustua muuhun maailmaan ja edistää EU:n roolia kulttuurien kehittämisessä ja niiden välisessä vuoropuhelussa nykymaailmassa.

Muistuttaisin parlamenttia myös siitä, että ohjelma voi toimia täydennyksenä – ja meidän on käytettävä tässä yhteydessä kaikkia mahdollisuuksia ilman päällekkäisyyksiä – kahdelle käytettävissämme olevalle uudelle välineelle: Euro–Välimeri-yliopisto ja Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti.

Muistuttaisin myös siitä, että meidän on otettava huomioon laadun arviointi ja analysointi sekä luvut, jotka ovat joskus positiivisia ja joskus negatiivisia. Meidän on tarkasteltava maita, jotka eivät osallistu ohjelmaan, ja sitä, miksi ne eivät osallistu, koska Erasmusuksen soveltamiseen, lähestymiseen ja arviointiin käytetyt menetelmät eroavat todellakin yliopistosta toiseen.

Siksi on sääli, että kyseisiä mahdollisuuksia hukataan vääristymien tai koulutuslaitosten väärän lähestymistavan tai eri maiden byrokraattisten ongelmien takia.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Vuonna 2004 vieraisissa maissa opiskeli 2,5 miljoonaa opiskelijaa, mutta itse asiassa 70 prosenttia heistä opiskeli vain kuudessa maassa. Vuonna 2007 Euroopan unionin BKT:stä 1,84 prosenttia käytettiin tutkimukseen ja innovointiin. Haluaisin esittää teille vielä pari lukua: 81 prosenttia tutkimukseen ja kehitykseen osoitetuista varoista käytettiin teollisuudessa, mutta vain 42 prosenttia teollisuusyrityksistä osallistui innovointia koskeviin toimiin. Se tarkoittaa sitä, että jos haluamme kilpailukykyisen talouden, tarvitsemme tutkijoita ja ihmisiä, joilla on maisterin ja tohtorin tutkinto.

Meidän on jatkettava Erasmus-ohjelmaa. Meidän on laajennettava ohjelmaa koskemaan myös tohtorintutkintoja. Meidän on myös osoitettava lisää rahoitusta ohjelman eurooppalaisille osallistujille. Korostaisin vieraiden kielten opiskelun merkitystä uudessa Erasmus Mundus -ohjelmassa. Lopuksi haluaisin todeta, että olisi osoitettava lisää rahoitusta myös siihen Erasmusuksen osaan, joka on suunnattu nuorille yrittäjille.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). - (SK) Arvoisa komission jäsen, rautaesiripun kaatuminen on tarjonnut valtavia mahdollisuuksia nuorille 27 jäsenvaltion EU:ssa, erityisesti koulutuksen alalla. Vaihdot ja tohtorikurssit tunnetuissa eurooppalaisissa yliopistoissa poistavat viestinnän esteitä, ja kuuntelinkin kiinnostuneena esittelijän ja komission jäsen Figel'in esittämiä yksityiskohtaisia tietoja.

Muistan omia opiskeluvuosiani, kun minulle annettiin slovakki mahdollisuus opiskella Budapestin yliopiston arkkitehtuurin tiedekunnassa. Katselin kateellisena opiskelutovereitani, jotka saivat mahdollisuuden lähteä Pariisiin hankkimaan työkokemusta. Minä en saanut viisumia Ranskaan. Luojan kiitos meidän lapsillamme ei enää ole näitä ongelmia.

Siksi haluan liittyä niihin kollegoihin, jotka ovat puhuneet tarpeesta yksinkertaistaa kolmansista maista – Ukrainasta, Valko-Venäjältä, Georgiasta ja Moldovasta – tulevia opiskelijoita koskevia viisumivaatimuksia. Nämä haluavat nähdä millaista opiskelijoiden elämä on EU:ssa. Sillä annettaisiin selvä viesti kyseisille maille, joiden haluamme lähestyvän EU:ta.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) - (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meille on erityisen tärkeää laajentaa Erasmus Mundus -ohjelman soveltamisalaa yrittämällä tehdä siitä tehokas väline korkeakoulutusnormien kehittämiseen jäsenvaltioissa ja muissa valtioissa, jotka kuuluvat maantieteellisesti sen piiriin. Jos työmarkkinoiden kannalta on erityisen tärkeää tarjota liikkuvuutta työntekijöille, yhtenäisen koulutus- ja talousalueen on tarjottava liikkuvuutta tutkintojen hankkimista varten.

Onnittelen komissiota ja esittelijää ponnisteluista tulosten saavuttamiseksi laajennetun ohjelman täytäntöönpanossa. Ohjelma on yksi syy ja mahdollisuus luoda vastaavansisältöisiä koulutusohjelmia, joilla helpotetaan prosessia mutta edistetään myös tutkinnon suorittajien ja tohtoriopiskelijoiden tuotantoa tulevaisuudessa, ja se täyttää EU:n taloudellisten painopistealojen mukaisen koulutuksen vaatimukset. Koulutuksen integrointi on yleisen kehityksen takuu. Ohjelma on erittäin ajankohtainen, koska kiinnostus tohtoriohjelmiin on viime aikoina laskenut monissa maissa ja korkeakoulutuksen saamisen ja tarjoamisen ympäristö on muuttunut.

Kiitos.

Mihaela Popa (PPE-DE). – (RO) Kun puhumme Erasmus Mundus -ohjelmasta, puhumme ajattelutapojen vaihdosta, joka saavutetaan juuri liikkuvuudella ja mielipiteiden vaihdolla ja monikielisuuden edistämällä ja, kuten komission jäsen sanoi, ihmistenvälisillä suhteilla.

Erasmus Mundus on niin tärkeä opiskelijoille, tohtoriopiskelijoille ja opettajille, koska elämme liikkuvassa Euroopassa, jossa kaikilla mailla on oma identiteetti, mutta ne pyrkivät samalla tuntemaan ja ymmärtämään naapureitaan. Tiedon saanti hyvissä ajoin, asianmukaisella ja ammattimaisella tavalla on erittäin tärkeää, jotta opiskelijat voivat hyötyä kaikista Euroopan unionissa tarjotuista mahdollisuuksista.

Siksi olen jättänyt mietintöluonnokseen tarkistuksen, jossa pyydetään perustamaan maisteriohjelmiin yhteistyöohjelma, sisällyttämään siihen Erasmus Mundus -tietoportaali. Tämä ohjelma on erittäin tärkeä pääasiassa siksi, että sillä edistetään julkisesti arvoja, joille Euroopan unioni on perustettu. Tällä viitataan siihen, että on kunnioitettava ihmisoikeuksia, sosiaalista monimuotoisuutta, suvaitsevaisuutta sekä rauhaa, jota tarvitsemme kipeästi tällä planeetalla.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Erasmus-ohjelman liikkuvuuteen liittyen tänä aamuna radioasemat romanialaisessa Iaşin kaupungissa kertoivat erikoisista tapahtumista, jotka järjestetään keskiviikkona. Yliopiston hallintoelimet ja kaikki yhteisön nuoret toivottavat yli 100 nuorta yli 17 maasta tervetulleeksi perinteisellä tavalla leivän ja suolan kera yliopiston luentosalissa. Mitä muuta te voisitte toivoa kuin tällaisia tapahtumia, joihin osallistuu nuoria koko Euroopasta monikulttuurisuuden ja monikielisuuden nimissä? Uskon, että ohjelman laajentaminen parhaisiin opiskelijoihin, jotka osaavat useimpia vieraita kieliä, olisi toivottavaa, jotain jota EU ei voi jättää hyödyntämättä.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Nuorten vaihdot ovat yksi unionin lippulaivahankkeista. Ne ovat paras tapa, jolla voimme käyttää resurssejamme, koska vaihdot antavat korvaamattoman panoksen aidon yhtenäisyyden ja yhteistyön kehittämiseen koko maailmassa.

Kun puhumme Erasmus Mundus -ohjelman toisesta versiosta, haluaisin keskustella kohteista. Ajattelen eurooppalaisia, jotka matkustavat kehitysmaihin tai Balkanin valtioihin. Katson, että ehdotetun stipendien kasvattamisen lisäksi olisi toteutettava toimia eurooppalaisten kannustamiseksi matkustamaan kyseisiin maihin. Ne, jotka lähtisivät vaihtoon vähemmän suosittuihin maihin, osaisivat arvostaa enemmän paikallisia perinteitä, kulttuuria ja politiikkaa. He ymmärtäisivät kaukaisia maita ja ihmisiä. Tietomme näistä ovat yleensä hajanaisia ja perustuvat kielteisiin stereotyyppiin.

Minun mielestäni meidän pitäisi edistää nuorisovaihtoa Valko-Venäjän, Ukrainan ja Georgian kanssa. Meidän korkeakouluissamme opiskelu olisi kyseisten maiden opiskelijoille erinomainen tilaisuus kehittyä länsimaisten normien mukaan. He voisivat oppia periaatteita, joiden perusteella demokratiamme toimii. Se voisi toimia mallina heille.

Euroopan unioni on sitoutunut voimakkaasti tukemaan länsimielisiä poliitikkoja kyseisissä valtioissa. Nykyiset opiskelijat voivat olla huomisen eliitti. He voivat hyödyntää niitä asioita, joita he oppivat opiskellessaan korkeakouluissamme, kun he pyrkivät vaikuttamaan uudistusliikkeeseen kotimaissaan.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, EU tarvitsee kipeästi osaavia ammattilaisia, tutkijoita ja taitavia asiantuntijoita. Olen siksi erittäin tyytyväinen Erasmus Mundus -ohjelman seuraavaan vaiheeseen, jolla pyritään tuottamaan tällaisia yksilöitä. Ohjelma tulee todella sopivaan aikaan, jos tarkastelemme eurooppalaisten korkeakoulujen nykyisiä sijoituksia maailman parhaiden korkeakoulujen luettelossa. Valitettavasti ne eivät pärjää tällä hetkellä hyvin eikä niiden sijoitus ole korkea, toisin kuin vain pari vuosikymmentä sitten.

Haluaisin kuitenkin korostaa tiettyjä oikeudellisia kysymyksiä, jotka liittyvät Erasmus Mundus -ohjelmaan. Kaksoistutkintotodistuksille ei ole myönnetty oikeudellista tunnustusta kaikissa jäsenvaltioissa. Kansallista lainsäädäntöä on siksi mukautettava, jotta ihmiset voivat suorittaa kyseisiä toimia. Toinen erittäin tärkeä kysymys, jonka haluan nostaa esiin, on se, että meidän olisi mielestäni valvottava ohjelman edunsaajia. Meille tulee opiskelijoita kolmansista maista, mutta jotkut alkuperämaista eivät valitettavasti vielä ole demokraattisia. Minulle on kerrottu, että Valko-Venäjä ei lähetä meille parhaita ihmisiä vaan vain niitä, joita Lukašenkan diktatuuri ja paikallinen KGB tukevat.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, pyydän jälleen kerran anteeksi myöhästymistäni. Tänä vuonna vietämme Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuotta. Tarve saada kaikki osallistumaan vuoropuheluun ja näkemys, että eri kulttuureja koskeva koulutus, tieto ja vuorovaikutus ovat ratkaisevan tärkeitä, ovat jo tunnettuja tosiseikkoja. Siitä syystä eri toiminta-aloilla on toteutettu monia aloitteita, jotka liittyvät tähän vuoteen.

Erasmus Mundus -ohjelmalla on oma tehtävänsä tässä yhteydessä, ja tässä uudessa näkymässä se sisältyy jo uuteen asetukseen. Erasmus Mundus -ohjelmalla edistetään merkittävästi osaamiskeskusten luomista EU:ssa, mikä rajoittaa tietystä määrin aivovienttiä Euroopan unionista. Ohjelma myös edistää osaltaan merkittävästi eurooppalaisia arvoja niiden kolmansien maiden kansalaisten keskuudessa, jotka tulevat tänne opiskelemaan ja jotka löytävät vanhalta mantereelta ainutlaatuisen kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden, joka on todellinen houkutus ja erottaa meidät muualla maailmassa olevista malleista.

Vuoropuhelu ja kulttuurienvälinen ymmärtämys ovat kuitenkin kohdanneet joitakin ongelmia. Erasmus Mundus -opiskelijoiden viisumien myöntäminen ja vaikeudet, joita kyseisten viisumien saamiseen ja uusimiseen toistuvasti liittyy, aiheuttavat usein sen, että opiskelijat oleskelevat Euroopan unionissa puolilaittomasti, koska he osallistuvat samoille kursseille, mutta turistiviisumeilla jotka ovat joskus erääntyneet.

Katson, että on välttämätöntä löytää ratkaisu, jonka avulla kyseisille opiskelijoille voidaan myöntää viisumi nopeasti, avoimesti ja tehokkaasti. Myös kielitaito on elintärkeä, koska sen avulla voidaan ymmärtää kulttuuria ja olla yhdessä toisten kanssa pelkkien akateemisten ympyröiden ulkopuolella. Sen takia meidän on ehdottomasti taattava tämä lähtökohta. Lopuksi kiitän Marielle De Sarnezia tavasta, jolla hän on johtanut koko prosessia ja tasapainoisesta mietinnöstä, jonka hän on laatinut.

Ján Figel', komission jäsen. – (SK) Kiitän erityisesti erittäin vilkkaasta keskustelusta, jossa on korostettu yhteisymmärrystä, joka koskee liikkuvuuden laajentamista ja parantamista, toisin sanoen EU:ta, joka koulutuksen avulla valmistaa erityisesti omia opiskelijoitaan mutta myös kolmansista maista tulevia opiskelijoita entistä avoimempaan kansainväliseen ympäristöön ja suurempaan vastuuseen. Haluaisin esittää aiheesta muutaman kommentin.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että Erasmus Mundus on erittäin tärkeä väline liikkuvuuden lisäksi esimerkiksi koko prosessille, jolla EU:n yliopistoista tehdään entistä houkuttelevampia ja jolla luodaan Euroopan korkeakoulutusalue, mikä tarkoittaa Bolognan prosessia. Muutaman vuoden jälkeen tulokset käyvät ilmi siitä tosiasista, että ohjelma kattaa koko Euroopan mantereen mutta siihen osallistuu myös Euroopan ulkopuolisia maita, ja siitä, että Euroopalla on nykymaailmassa entistä suurempi rooli kansainvälisen liikkuvuuden alalla. On esimerkiksi osittain Erasmus Mundus -ohjelman ansiota, että voimme nyt todeta – Kiinan virallisten tilastojen perusteella – että yliopistotasolla Eurooppaan suuntaa nyt enemmän kiinalaisia opiskelijoita kuin Yhdysvaltoihin.

Shanghai Ranking -luettelon mukaan 75 prosenttia parhaista yliopistoista osallistuu Erasmus Mundus -ohjelmaan. Tulos on erinomainen vain neljän vuoden jälkeen. Valintojen laadusta kertoo esimerkiksi se seikka, että jokaista ohjelmaan kuuluvaa paikkaa kohden on neljän viime vuoden aikana ollut kahdeksan hakijaa eli suhde on ollut 8:1, mikä antaa valinnalle erinomaiset edellytykset ja vahvistaa myös ohjelman suuren kysynnän ja laadun. Joka seitsemäs yliopisto tai yhteenliittymä saa mahdollisuuden. Kukin yhteenliittymä valitaan siis seitsemän hakijan joukosta. Se, että 15 prosenttia onnistuu uudelleen, kertoo huippuosaamisen tasosta.

Tiedonvälityksen alalla pyrimme varmistamaan kaikin keinoin, että tieto menee kaikkialle missä sitä puuttuu, jotta ohjelman leviäminen ja siihen osallistuminen on tasapainossa. Tämä koskee erityisesti uusia jäsenvaltioita mutta myös kansainvälistä areenaa. Kuten tiedätte, olemme käynnistämässä erittäin tärkeää internet-sivustoa study-in-europe.org, joka on hyödyllinen kaikille, jotka haluavat saada erityistietoa. Sen lisäksi järjestämme erityisiä kohdennettuja ja keskitettyjä tiedotuskampanjoita.

Siksi ohjelmaa mukautetaan, kaksisuuntaisen liikkuvuuden mahdollistamiseksi, EU:n jäsenvaltioihin mutta myös niistä pois päin, mikä on mielestäni erittäin tärkeä laadullinen muutos, joka tuottaa tuloksia. Tavoitteenamme oli ja on se, että yhteiset tutkimukset ja yhteiset opinto-ohjelmat edistävät uudistusprosessia ja auttavat tekemään opiskelusta EU:ssa entistä houkuttelevampaa. Aivan kuten voin nyt neljän vuoden jälkeen sanoa Erasmus Mundus -ohjelman olevan yksi korkealaatuisimmista kansainvälisistä ohjelmista, uskon myös, että ajan mittaan ohjelma parantaa osaltaan Euroopan yliopistojen asemaa, niin että ne eivät enää majaile kakkosdivisioonassa vaan ottavat paikkansa maailman parhaiden yliopistojen joukossa. Siinä on yhteistyömme ydin.

Paljon kiitoksia, ja toivotan onnea ohjelman täytäntöönpanoon.

Marielle De Sarnez, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia kollegoja, jotka ovat puhuneet. Olen samaa mieltä kaikesta, mitä he ovat sanoneet aiheesta, ja olen erittäin tyytyväinen laajaan yksimielisyyteen, joka yhdistää meitä tänä iltana.

Paljon kiitoksia Euroopan komissiolle sen tarjoamasta avusta. Paljon kiitoksia kulttuuri- ja koulutusvaliokunnalle, sen puheenjohtajalle ja sihteeristölle, joka on toiminut erittäin aktiivisesti. Paljon kiitoksia kaikille kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan jäsenille. Paljon kiitoksia myös niille, jotka ovat puhuneet kehitysyhteistyövaliokunnan, ulkoasiainvaliokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta.

Haluaisin lopuksi sanoa, että olen täysin samaa mieltä teidän tavoitteistanne. Meidän on parannettava naisten osallistumista ohjelmaan ja varmistettava, että määrärahat käytetään kehitysyhteistyötä ja ulkosuhteista koskevien tavoitteiden mukaisesti. Tässä asiassa Euroopan parlamentin täytyy pysyä valppaana tulevina vuosina.

Jos pääsemme sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä, mikä toteutuu uskoakseni huomennaamuna, se johtuu siitä, että jokainen meistä on suorittanut osansa täysimääräisesti ja positiivisesti. Kontaktimme Euroopan komissioon, kollegoidemme tarkistukset, keskustelumme kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan kanssa, lausuntojen laatineiden valiokuntien työ – kaikki tämä on loppujen lopuksi saanut aikaan ohjelman korkean laadun. Olen teille todella kiitollinen siitä. Katson, että tällä tavalla olemme suorittaneet hyödyllisen tehtävän osoittamalla, että EU:lla voi olla vaativia arvoja ja se voi samalla olla myös antelias.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitos, arvoisa puhemies, kuten jo totesin aikaisemmassa puheenvuorossani, kehitysyhteistyövaliokunta hyväksyy Erasmus Mundus -ohjelman tavoitteet ja tukee ehdotusta. Lausuntoni sisälsi ehdotuksia, jotka esittelijä hyväksyi. Haluaisin kuitenkin vedota komissioon: ei toisteta aikaisempia virheitä. Vain pari kuukautta sitten jouduimme turvautumaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen varmistaksemme, että kehitysyhteistyön rahoitusvälineen sisältämiä säännöksiä noudatetaan. Periaate, jota haluamme noudattaa, on yksinkertainen ja mutkaton: kehitysyhteistyöhön suunnatut resurssit on todellakin käytettävä kokonaan kehitysyhteistyöhön. Panemme merkille, että komission jäsen Figel' on sitoutunut asiaan, ja aiomme varmistaa sen, että lainsäädäntökehystä noudatetaan täysimääräisesti.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan parlamentin jäsenenä ja pitkään korkeakoulun opettajana toimineena olen usein havainnut, kuinka hyödyllisiä ovat yhteydet korkeakoulujen välillä ja opiskelijoiden välillä. Tuen siksi täysin käsillä olevaa mietintöä ja hyväksyn esittelijän ehdotukset. EU:n käynnistämä opiskelijavaihto on kehittynyt huomattavasti ja siitä on tullut loistava esimerkki ylikansallisesta ja poikkeuksellisen tehokkaasta yhteistyöstä. Yli miljoona opiskelijaa on jo hyödyntänyt tilaisuutta opiskella toisessa Euroopan maassa. Erasmus Mundus on uudempi ohjelma opiskelijoiden liikkuvuutta ja akateemista yhteistyötä varten. Se tarjoaa edelleen EU:n ulkopuolisille henkilöille mahdollisuuden opiskella Euroopan

maissa. Sen lisäksi eurooppalaiset opiskelijat voivat tämän ohjelman ansiosta hankkia kokemusta kumppanikorkeakouluista koko maailmassa.

Euroopan parlamentti on ainoa demokraattisesti valittu EU:n toimielin. Uskon, että sen sitoumus ohjelmaan parantaa tämän asemaa ja varmistaa sen, että ohjelma saa lisää näkyvyyttä jäsenvaltioissa, yliopistokaupungeissa ja kiinnostuneissa korkeakouluissa.

Siksi kannatan kaikkia ehdotuksia ja ajatuksia, joilla poistetaan hallinnollisia ja muita esteitä, jotka vaikeuttavat ohjelmaan pääsyä ja voivat karkottaa mahdollisia osallistujia. Vetoan erityisesti siihen, että ohjelmaan osallistujien viisumin saantia helpotetaan mahdollisimman paljon. Olen varma siitä, että se on vaivan arvoista. Mahdollisimman monen opiskelijan päästäminen ohjelmaan on paras investointi, jonka voimme tehdä. Sen tuloksena on piilevä älyllinen pääoma, johon EU voi aina turvata.

Maria Petre (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Tunnustetaan Erasmus-ohjelman ensimmäisen toimintavaiheen menestys. Toiseen toimintavaiheeseen tehdyt tarkistukset ovat erinomaisia, ja kolmansien maiden mukaan ottaminen on hyvä ajatus. Samalla havaitsemme pudotuksen ohjelmaan osallistuvien nuorten naisten prosenttiosuudessa.

Katson, että osana yhteistyöohjelmaa on pyrittävä tarjoamaan korkealaatuista koulutusta, edistämään eurooppalaisten yliopistojen opettajien henkilökohtaista kehitystä sekä edistämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta, aktiivista kansalaisuutta ja tasa-arvoa poistamalla sukupuolta koskevat stereotyyppit. Katson myös, että ohjelmalla on helpotettava maaseudulla ja taloudellisesti heikossa asemassa olevilla alueilla asuvien nuorten naisten ja oppimisvaikeuksista kärsivien henkilöiden pääsyä korkeakouluihin.

Se on ainoa tapa, jolla voimme torjua kaikenlaista syrjintää pitkällä aikavälillä ja edistää nuorten ja naisten aktiivista osallistumista kotimaidensa sosiaaliseen, taloudelliseen ja poliittiseen elämään. Siten voimme tarjota ohjelmassa todellista, hyödyllistä sisältöä, joka on suunnattu kaikille EU:n ja kolmansien maiden kouluista tuleville nuorille.

17. Internetiä ja muita viestintäteknologioita käyttävien lasten suojele (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Roberta Angelillin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi internetiä ja muita viestintäteknologioita käyttävien lasten suojeleä koskevan monivuotisen yhteisön ohjelman perustamisesta (KOM(2008)0106 – C6-0092/2008 – 2008/0047(COD)).

Roberta Angelilli, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kiitän komissiota, puheenjohtajavaltio Ranskaa ja kollegoitani Euroopan parlamentissa, ennen kaikkea lausuntojen valmistelijoina, kovasta työstä kompromissitekstin laatimiseksi ensimmäisessä käsittelyssä, mikä mahdollistaa Safer Internet -ohjelman voimaantumisen suunniteltuun aikaan 1. tammikuuta 2009.

Internetiä ja muita viestintäteknologioita käyttäviä lapsia koskeva uusi ohjelma perustuu, kuten tiedämme, neljään toimintalinjaan: laittoman verkkosisällön vähentäminen ja haitallisen verkkokäyttäytymisen torjuminen; turvallisemman verkkoympäristön edistäminen, mukaan luettuna väliaikaiset tekniset välineet; tiedotus, osallistuminen ja ennaltaehkäisy yleisön tietoisuuden lisäämiseksi verkkoteknologian käyttöön liittyvistä mahdollisuuksista ja riskeistä sekä viimeisenä uusi tietokanta, jolla edistetään yhteistyötä ja hyvien käytäntöjen vaihtoa ja tiedotusta kansainvälisellä tasolla.

Tilastot puhuvat puolestaan, kuten komission jäsen Reding hyvin tietää: ikä, jolloin lapset ryhtyvät käyttämään internetiä, on laskenut huomattavasti. Jo 9–10 vuoden iästä alkaen lapset käyvät verkossa monta kertaa viikossa, ja 75 prosenttia 12–15-vuotiaista eurooppalaisista käyttää Internetiä noin kolme tuntia päivässä ja kommunikoi chattipalvelujen, pikaviestinten ja sosiaalisten verkkosivustojen välityksellä.

Ohjelman tavoitteena ei tietenkään ole kriminalisoida internetiä uutta teknologiaa koskevan katastrofaalisen näkemyksen perusteella, päinvastoin. Tavoitteemme on tarjota sopivia välineitä, joiden avulla uutta teknologiaa ymmärretään paremmin ja sen maailmassa osataan liikkua paremmin. Välineillä voidaan hyödyntää täysin uuden teknologian myönteisiä mahdollisuuksia, jotka koskevat tietoa, koulutusta ja sosialisatiota, samalla kun opitaan suojautumaan hyväksikäytöltä. Emme voi jättää huomiotta uusimpia lukuja, jotka osoittavat, että 30 prosentilla nuorista on ollut ainakin yksi vastenmielinen kohtaaminen verkossa. Siis ainakin yksi epämiellyttävä kokemus jossa lapsi on törmännyt pornografiseen sisältöön, erilaisiin loukkaaviin tai väkivaltaisiin viesteihin tai seksuaaliseen lähentelyyn tai jopa sisältöön, jossa yllytetään väkivaltaan tai itsensä vahingoittamiseen, itsemurhaan, anoreksiaan tai bulimiaan.

Emme voi jättää huomiotta lapsipornografiaa sisältävien sivustojen räjähdysmäistä kasvua. Meidän on otettava huomioon Interpolin toimittamat tiedot, joiden mukaan verkkoon laitetaan joka vuosi vähintään 500 000 uutta lapsipornografiaa sisältävää kuvaa. Valiokunta on onnistunut korostamaan muun muassa kolmea uutta suuntausta: Ensimmäinen on *grooming*, joka tarkoittaa lasten hyväksikäytön valmistelua verkossa psykologisella manipuloinnilla, jolla pyritään kohtaamiseen tosielämässä. *Grooming* on erityisen salakavalaa, koska lähestyminen vaikuttaa ”pehmeältä”. Aluksi ei esitetä mitään seksuaalisia pyyntöjä. Lapsia johdatellaan harhaan hellällä ja luottamuksellisella käytöksellä. Lapset eivät ymmärrä vaaraa vaan nauttivat kehittyvästä suhteesta eivätkä keskustele siitä kenenkään kanssa, eivät ainakaan vanhempiensa kanssa. Tilanne on siksi erittäin vaarallinen, koska sitä ei pidetä sellaisena, ja usein se johtaa henkilökohtaiseen tapaamiseen ja todelliseen hyväksikäyttöön.

Toinen painopisteala on virtuaalinen kiusaaminen, kiusaamisen muoto, jossa käytetään uutta teknologiaa ja jossa uhria vainotaan 24 tuntia vuorokaudessa verkossa ja matkapuhelimella. Siihen liittyy toinenkin ongelma: sukupolvien välinen teknologinen kuilu. Meillä on digitaalisella aikakaudella syntyneiden lasten sukupolvi – lapset käyttävät viisivuotiaina taitavasti videopelejä ja osaavat helposti selailla Internetiä – ja aikuiset, heidän vanhempansa ja opettajansa, joista monet eivät osaa edes käynnistää tietokonetta tai lähettää tekstiviestiä tai jotka käyttävät uutta teknologiaa epäluuloisesti ja vastentahtoisesti. Siksi on välttämätöntä kuroa kuilu umpeen.

Ohjelman tavoitteet ovat kunnianhimoisia, ehkä liiankin kunnianhimoisia kun otetaan huomioon 55 miljoonan euron talousarvio, mutta se on joka tapauksessa hyvä lähtökohta. Kuten tavallista Euroopan parlamentti on pyrkinyt tarjoamaan kannustimia urauurtavilla ehdotuksilla, joita en käsittele nyt, koska ne mainitaan mietinnössä ja minulta loppuu aika. Arvoisa puhemies, lopuksi haluaisin korostaa sitä, että velvollisuutemme, Euroopan parlamentin – ja olen vakuuttunut asiasta – komission velvollisuutena on valvoa näitä asioita hellittämättä.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi kiitän Euroopan parlamenttia siitä, että se on käsitellyt komission ehdotuksen erittäin nopeasti, mikä mahdollistaa ohjelman käynnistämisen mahdollisimman varhain.

Toiseksi kiitän esittelijää, joka on korostanut erittäin tärkeitä kysymyksiä, joita meidän on käsiteltävä. Internetin ja matkapuhelinten käyttötavat ja soveltamisalat ovat moninkertaistuneet siitä, kun ne otettiin käyttöön. Meillä on nyt interaktiiviset markkinat, ja hyvin nuoret lapset – nuorten aikuisten lisäksi – viettävät paljon aikaa verkossa, joskus jopa enemmän kuin television ääressä. Meillä on tilanne, jossa vanhemmat eivät tiedä, miten käyttää uutta teknologiaa tai mihin sitä tarvitaan.

Mielestäni meidän ei tarvitse olla kielteisiä. Internet ja matkapuhelimet ovat hieno, jännittävä mahdollisuus. Emme saa kuitenkaan jättää huomiotta kolikon toista puolta. Tosielämässä internetin ja matkapuhelinten käyttöön liittyy riskejä, erityisesti väestön haavoittuvan osan – meidän lastemme – tapauksessa. Kuten esittelijä perustellusti korosti, kyseiset vaarat ulottuvat haitallisen sisällön näkemisestä häirintään ja kiusaamiseen, joista kaikista on tullut helpompaa ja yleisempää. Mikä vielä pahempaa internetistä on tullut seksuaalisen hyväksikäytön kanava. Huolimatta yhteisistä ponnisteluista tällaisen kauhean materiaalin tuottamisen ja jakelun torjumiseksi, sen määrä on kasvussa. Siksi kielteisiä ja sietämättömiä käytäntöjä on torjuttava välittömästi.

Lasten suojelun täytyy olla jaettu vastuu. Tietysti se alkaa perheestä, mutta meidän on annettava perheille mahdollisuus auttaa lapsiaan. Se koskee hallituksia, teollisuutta, voittoa tavoittelemattomia järjestöjä ja kouluja. Juuri tämä on uuden Safer Internet -ohjelman tavoite. Ohjelmalla pidetään yllä aikaisempien vuosien toimia, jotka koskevat nykyistä internet-suojelua, mutta siinä kyseisiä menestyksekkäitä toimia kehitetään edelleen ja sillä lisätään lasten turvallisuutta nykyajan verkkoympäristössä. Tiedämme, että hallitusten, yksityisten organisaatioiden ja teollisuuden yhteiset toimet ovat erittäin hyvä esimerkki siitä, miten EU:lla voi olla suora vaikutus kansalaisten jokapäiväiseen elämään. Yhä useampi lapsi käyttää internetiä kotona tai koulussa, mutta vanhemmat ja opettajat eivät välttämättä tiedä mahdollisuuksista ja riskeistä. Siksi me pyrimme aktiivisesti luomaan entistä turvallisemman ympäristön lapsillemme jakamalla vanhemmille tietoa, antamalla opettajille vaikutusvaltaa ja kehottamalla kansallisia hallituksia ja koulutusjärjestöjä toimimaan koordinoitusti.

Säilytämme luonnollisesti komission ehdotusten pääsisällön, mutta Euroopan parlamentti on esittänyt monia tarkistuksia, jotka sisältävät tarkemman kuvauksen yhdestä tai useammasta perustavoitteesta ja jotka näyttävät heijastavan parlamentin laajaa yksimielisyyttä. Siksi komissio voi tukea Roberta Angelillin laatimassa mietinnössä esitettyjä tarkistuksia. Ne tasoittavat tietä menestyksekkäälle ensimmäiselle käsitteilylle neuvoston

kanssa. Luotan vankasti siihen, että ohjelmaa koskeva kompromissiteksti, sellaisena kuin se annettiin teille tänään, saa parlamentilta ja toivottavasti myös toiselta lainsäätäjältä laajaa tukea.

Christopher Heaton-Harris, *kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, oli ilo työskennellä tämän asiakirjan parissa. Ensimmäistä kertaa voin rehellisesti, aidosti sanoa, että oli ilo työskennellä jokaisen henkilön kanssa tässä asiassa, erityisesti Roberta Angelillin kanssa tällä alalla.

Rohkenin neuvotella äänestäjieni kanssa tästä nimenomaisesta asiasta sanomalehti-ilmoitusten välityksellä, ja siten jotkut kommentteista, joista aion esittää perustuvat siihen, mitä äänestäjäni ovat asiasta todenneet.

Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnassa meillä oli todella mielenkiintoinen keskustelu vakavista aiheista, ja siinä pidettiin joitakin hyvin perusteltuja puheenvuoroja. Ymmärsimme kaikki, ettei meidän tarvitse keksiä pyörää uudelleen. Itsesääntelyn alalla on jo olemassa monia hyviä käytäntöjä: matkapuhelinyritykset kuten T-Mobile näyttävät tällä alalla tietä erilaisilla tarkastuksilla, joita ne toteuttavat, ennen kuin lapsi pääsee käsiksi verkkosisältöön tai varsinkaan arveluttavaan sisältöön. Internetpalveluntarjoajat ja järjestöt, kuten brittiläinen Internet Watch Foundation ja eurooppalainen INHOPE, tekevät hyvää yhteistyötä niiden ongelmien ratkaisemiseksi, joita liittyy osaan verkkosisällöstä ja siihen miten alaikäiset koko Euroopassa pääsevät sisältöön käsiksi.

Ongelmia on vielä jäljellä. Esittelijä mainitsi *groomingin*. Siitä ei ole yhteistä Euroopan laajuista määritelmää, eikä lapsen valmistelu hyväksikäyttöä varten ole vielä laitonta kaikissa jäsenvaltioissa siinä mielessä kuin Roberta Angelilli tarkoitti. Meidän on tarkasteltava tätä kysymystä. Ehkä Viviane Reding voisi ehdottaa sitä jossain neuvoston kokouksessa niille maille, jotka ovat jääneet jälkeen tässä asiassa.

Minulle oli ilo käsitellä tätä asiaa valiokunnassani. Jaoimme hyviä kokemuksia, ja ensimmäistä kertaa olen tyytyväinen talousarviota koskevaan toimenpiteeseen tässä parlamentissa.

Titus Corlăţean, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (RO) Koko ajan muuttuvalla audiovisuaalialalla meidän on opetettava lapsia, mutta annettava myös vanhemmille ja opettajille asianmukaista tietoa lapsiin kohdistuvista riskeistä ja otettava heidät mukaan luomaan tilanne, jossa verkossa olevia tietopalveluja voidaan käyttää turvallisessa ympäristössä.

Oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon perusteella tavoitteenamme on ollut laatia EU:n strategia, jolla torjutaan verkossa tapahtuvaa lasten hyväksikäytön valmistelua ja suojellaan lasten fyysistä, henkistä ja moraalista koskemattomuutta, johon voi vaikuttaa heidän altistumisensa asiattomalle sisällölle uusien viestintien kautta. Olemme pyytäneet hyväksymään verkkopalveluntuottajien laatumerkin, niin että käyttäjät voivat helposti tarkastaa noudattaako tietty tarjoaja käytännesääntöjä, ja luomaan suodattimia ja tehokkaita järjestelmiä iän tarkastamiseksi.

Kansalliset rajat eivät rajoita rikollisuutta tällä alalla. Katson, että meidän on koordinoitava eri kansallisia tietokantoja ja yhdistettävä ne Europoliin. Tällä hetkellä emme voi jättää huomiotta myöskään taloudellista riskiä, joka liittyy Internetiä käyttäviin lapsiin, ja sen takia olemme pyytäneet mainitsemaan erikseen myös matkapuhelinpalvelut alana, jolla lapsia on suojeltava loukkaavalta tai haitalliselta käyttäytymiseltä. Haluaisin lopettaa puheenvuoroni toteamalla, että kannatamme mietinnön hyväksymistä ja onnittelemme esittelijää.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, katson, että internetiä ja muita viestintäteknologioita käyttävien lasten suojelua koskeva monivuotinen ohjelma antaa Euroopan unionille etumatkaa lasten suojelun maailmanlaajuisella alalla. Voimme siksi onnitella Euroopan parlamentin esittelijää, koska mekin olemme osa sitä ja osoitamme tietoisuutemme.

Erityisesti naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa korostamme lausunnoissamme, että on aina otettava huomioon kummankin sukupuolen erityispiirteet, kummankin sukupuolen osallistuminen ohjelmaan, uutta teknologiaa koskevat tiedot ja sen käyttö sekä erityinen suojelu, jota kumpikin sukupuoli tarvitsee erikseen, sekä suojelu vaaroilta, jotka ovat eri sukupuolilla, pojille ja tytöille, erilaiset ja jotka on mainittavat ja analysoitavat erikseen.

Mainitsemme myös haavoittuvien ryhmien suojelun, seksuaalisen hyväksikäytön vaaroille alttiiden haavoittuvien lasten suojelun, sekä häirinnän ja kiusaamisen.

Toinen ala, jota korostamme, on kaikille vanhemmille, hoitajille ja opettajille suunnattu tiedotus. Painotamme myös tarvetta tutkia lastensuojelun kehittämistä. Tiedämme tietysti, että olette tehneet vaikutustentarvinnin

ja pitäneet aiheesta julkisen kuulemisen. Tutkimusta on kuitenkin jatkettava, ja siinä on käsiteltävä erityisesti sukupuolten välisiä eroja.

Haluamme korostaa myös tarvetta kehittää yrityksiä, joiden täytyy ylittää esteet ja käsitellä vaaroja ja jatkaa eteenpäin, niin että EU kehittyä voimakkaasti ja suojelee kansalaisiaan.

Csaba Sógor, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Mietintö oli kuin tehty minua varten, sillä kaikki neljä lastani selailevat internetiä, ja kohtaan nämä huolet joka päivä. EU:n jäsenvaltiot toimivat ponnekkaasti tehdäkseen World Wide Webistä turvallisen lapsille, emmekä saa unohtaa, että komissio käynnisti jo vuonna 1999 Safer Internet+ ohjelman, joka on vieläkin voimassa. Kuten kuulumme, ohjelmalla pyritään torjumaan haitallista ja laitonta sisältöä, ja siinä korostetaan tietoisuuden lisäämistä internetin käytöstä, sekä tukemaan turvallisen verkkoympäristön kehittämistä. Haluaisin lisätä siihen, mitä on sanottu, vain sen, että vuosina 2001–2007 katosi 20 000 lasta, joista 500 löydettiin.

Mainituista tehtävistä haluaisin korostaa laittoman sisällön ja haitallisen verkkokäyttämisen torjuntaa. Tällä alalla on suuria puutteita: kaikissa EU:n jäsenvaltioissa ei ole vihjelinjaa, johon voi välittömästi ilmoittaa havaitusta laittomasta sisällöstä tai sivustoista, joilla yritetään valmistella lapsia hyväksikäyttöön.

Toinen tärkeä asia, jota emme saa unohtaa on se, että tietokannan perustaminen vaatii entistä laajempaa ja tehokkaampaa yhteistyötä jäsenvaltioilta. Ei ole sattuma, että ohjelmassa osoitetaan lähes puolet 55 miljoonasta eurosta yleisön tietoisuuden lisäämiseen, koska ennaltaehkäisy on paras keino. Joka tapauksessa lainvalvontaviranomaiset käyttävät kaiken aikansa rikollisten etsimiseen riippumatta siitä, oliko kyse ohjelmistoihin liittyvästä tai muuntyyppisestä rikollisuudesta. Juuri siitä syystä haluaisin kiinnittää jäsenvaltioiden huomion siihen, että ne voivat varata omaa rahoitusta Euroopan unionin 55 miljoonan euron lisäksi ja ne voivat tehdä entistä tehokkaammin yhteistyötä mietinnössä esitetyn ohjelman täytäntöönpanossa. Euroopan kansanpuolueen (kristillisidemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä kannattaa mietinnön hyväksymistä. Paljon kiitoksia.

Iliana Malinova Iotova, PSE-ryhmän puolesta – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies. Hyvät naiset ja herrat. Arvoisa Roberta Angelilli, kiitän ja onnittelen teitä mietinnöstänne. Nyt kun maailman talouskriisi on tärkein huolestuttava, on oikein, että keskitymme siihen kaiken huomiomme. Kuitenkin kysymys lapsiin kohdistuvasta tietokonerikollisuudesta on jäänyt syrjään, vaikka tiedämme, että voimme koska tahansa kohdata suuren uhan laittoman verkkosisällön todellisen pandemian muodossa. Juuri tänään BBC julkaisi teettämänsä tutkimuksen, joka osoitti, että kolme neljästä lapsesta on törmännyt haitallisiin verkkosivustoihin. Raportissa ei soiteta vain hälytyskelloja vaan siinä tarjotaan myös monia ajatuksia siitä, miten laitonta verkkosisältöä voidaan torjua. Käsitelin asiaa varjoesittelijänä. Järjestin viime viikolla pyöreän pöydän kokouksen kotona Bulgariassa. Siihen osallistui poliisin, kansalaisjärjestöjen, lastensuojeluviraston ja matkapuhelinoperaattorien ja -toimittajien edustajia. Kokouksen aiheena oli tämä mietintö.

Meillä oli vakava, perusteellinen keskustelu, jossa tehtiin monia päätelmiä. Ensinnäkin on tehtävä paljon töitä tietoisuuden lisäämiseksi ongelman vakavuudesta ja todellisuudesta koko eurooppalaisessa yhteiskunnassa. Valitettavasti se on ongelma, joka laiminlyödään usein. Toiseksi lasten kasvatuksen pitäisi alkaa perheestä ja koulusta, mikä edellyttää erityisten ohjeiden antamista vanhemmille ja opettajille. Yksittäiset toimet ovat tuhoon tuomittuja. Koordinoitu toiminta, tiedonvaihto, tietokannan perustaminen ja kansainvälinen yhteistyöt ovat erittäin tärkeitä. Monet mainitsemistani instituutioista kehottivat Euroopan komissiota suosittamaan, että jäsenvaltiot koventavat kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä rangaistuksia haitallisen ja laittoman sisällön jakelusta, luomisesta ja myymisestä. Ne suosittelivat myös EU:n lainsäädäntökehityksen luomista rikosoikeudenkäyntejä varten.

Tästä lähtien EU:n toimielinten ja kansalaisten pitäisi tuntea ohjelma paremmin. Vihjelinjojen perustamisen jatkaminen on myös erittäin tärkeää, kuten myös se, että teemme yhteistyötä poliisin kanssa ja perustamme tietokannan. Tarvitaan yhteistä ”lapsiystävällinen”-merkintää, jolla vanhempia ja lapsia autetaan tunnistamaan turvalliset sivustot. Olen varma siitä, että ohjelma jatkuu vuoden 2013 jälkeen ja että Euroopan unionissa tulee olemaan muitakin ohjelmia.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, vapaus käyttää internetiä, matkapuhelimia ja muuta viestintäteknologiaa on erittäin tärkeää aikuisille, mutta voi osoittautua haitalliseksi lapsille, koska nämä eivät ole täysin kypsiä ja heiltä puuttuu tarvittava kokemus. Internet on erittäin hyödyllinen väline meille kaikille, vaikka sitä on käytetty väärin perustamalla sivustoja lapsipornografian ja pornografian vaihtoon ja myös yrityksiin ottaa yhteyttä alaikäisiin. Sama koskee matkapuhelimia.

Muut lievemmat toimet voivat myös olla haitallisia. Lapsille suunnattu epäterveellisten elintarvikkeiden mainonta televisiossa ja internetissä vaikuttaa kielteisesti heidän terveyteensä. Se voi johtaa myös perheriitoihin ja epäasianmukaisiin ruokailutottumuksiin vertaisryhmissä. Täällä parlamentissa keskusteltiin äskettäin lasten lihavuudesta ja ylipainoisuudesta. Usean tunnin viettäminen tietokoneen näytön tai television edessä joka päivä vähentää lasten fyysistä aktiivisuutta ja haittaa heidän asianmukaista fyysistä kehitystään. Lapset viettävät keskimäärin kolme tuntia päivässä tällä tavalla, mutta monet viettävät itse asiassa paljon pidempään ruudun edessä. Televisio-ohjelmissa esitetyllä aggressiivisella käyttäytymisellä on kielteinen psykologinen vaikutus lapsiin.

Siksi on erittäin tärkeää panna täytäntöön ohjelma, jolla pyritään varmistamaan se, että lapset ja nuoret käyttävät uutta viestintäteknologiaa vastuullisesti. Onnittelen esittelijää ja Euroopan komissiota asian käsittelystä.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Yhtenä lasten oikeuksia koskevan mietinnön tekijöistä olen tyytyväinen siihen, että keskustelemme nyt täällä parlamentissa internetiä ja muita viestintäteknologioita käyttävien lasten suojelusta. Internet on klassinen esimerkki asiasta, josta on ihmisille paljon hyötyä mutta josta voi olla haittaa yhteiskunnalle, kun rikolliset käyttävät sitä väärin.

Kuulemme joka päivä siitä, miten lapsia on houkuteltu ja käytetty hyväksi internetin kautta ja johdettu prostituutioon, pedofiliaan ja pornografiaan. Siksi jokaisen, ennen kaikkea tietysti vanhempien, velvollisuutena on selittää lapsille internetin käyttöä ja väärinkäytön välttämistä koskevat säännöt sekä sen aiheuttamat riskit. Tietokoneet houkuttelevat lapsia hyvin nuoresta iästä alkaen. Me aikuiset kadehdimme usein heidän teknisiä taitojaan, mutta lapsellisina heitä voidaan helposti käyttää hyväksi.

Olen kiitollinen Euroopan parlamentille siitä, että se on asettanut tällaiset toimet painopistealaksi, ja kannatan ehdotetun ohjelman nopeuttamista niin, että täytäntöönpano voi alkaa tammikuussa 2009.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, aloitan kiittämällä Roberta Angelillia rakentavasta mietinnöstä, jossa hän on noudattanut lapsia koskevan strategian päätöksiä. Viime viikolla esittelin mietinnön nuorista ja tiedostusvälineistä – suuri tutkimus nuorten mediatavoista, ja siinä keskustelimme myös vanhempien näkemyksistä. Uutta on se, että suurimmalla osalla ruotsalaisnuorista on huoneessaan oma tietokone ja että televisio on poistettu sieltä.

Tyttöjen ja poikien välillä on suuri ero siinä, mihin he käyttävät internetiä. Tytöt chattailevat, seurustelevat ja lähettävät tekstiviestejä, kun taas pojat pelaavat tietokonepelejä. Tyttöihin otetaan yhteyttä seksikontakteja varten. Pornosivuilla käy vähemmän tyttöjä kuin aikaisemmin, ja he suhtautuvat karsaasti internet-pornoon. Todellisuudessa hyvin harvat tapaavat tuntemattomia henkilöitä internetin ulkopuolella.

Nykynuorilla on terve kuva tiedotusvälineistä, mutta joidenkin nuorten suuri kulutus on huolenaihe vanhemmille ja meille poliitikoille. Tämä nuorten erityisryhmä on sisällytettävä tuleviin yhteisön ohjelmiin. Olemme määritelleet suurkuluttajan henkilöksi, joka käyttää tiettyä viestintä yli kolme tuntia päivässä. Se koskee noin 8–9 prosenttia kaikista nuorista. Nykyään Ruotsissa 96 prosentilla kaikista nuorista ja 70 prosentilla nuorista lapsista on matkapuhelin, joten asiat kehittyvät ennätysvauhtia. Meidän tehtävämme Euroopan parlamentin jäsenenä on käsitellä varjopuolia.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kiitän Roberta Angelillia tämän erittäin tärkeän asian käsittelystä. Käsillä oleva mietintö on erinomainen. Se olisi vieläkin parempi, jos meidän ei tarvitsisi keskustella asiasta. Olisi paljon parempi, jos meidän ei tarvitsisi olla tekemisissä sellaisten ihmisten kanssa, jotka haluavat turmella ja käyttää hyväkseen lapsia tuomittaviin tarkoituksiin. Minulla ei ole omantunnonvaivoja kutsua tällaisia ihmisiä pahoiksi.

Meillä on tapana sanoa, että lapset ovat aarteemme. Kaikkia aarteita on suojeltava varkailta. Näin minä näen toimet, joilla suojellaan uusia teknologioita, erityisesti internetiä, käyttäviä lapsia. On lapsia, jotka kuluttavat monta tuntia päivässä internetissä. Kyseisistä teknologioista on tullut osa jokapäiväistä elämää nykymaailmassa. Ne antavat ihmisille mahdollisuuden kommunikoida entistä tehokkaammin ja helpottavat jokapäiväistä elämäämme. Ne helpottavat asioita esimerkiksi hallinnon, tieteen sekä kulttuurin ja tiedon saatavuuden alalla. Siinä on myönteinen puoli, jota pitäisi tukea ja kehittää. Valitettavasti asialla on myös kielteinen puoli, joka koskee internetin ja nykyaikaisen viestintäteknologian käyttöä haitallisen sisällön levittämiseen. Tällaista ovat esimerkiksi pornografia, huumeriippuvuus, satanismi, uhkapeli ja sopimattomat elämäntyylit.

Pedofiilit käyttävät internetiä uhrien etsimiseen. Internetiä voidaan verrata veitseen, joka on hyödyllinen leivän leikkaamisessa, mutta Internetiä voidaan käyttää myös vakavan psykologisen haitan aiheuttamiseen lapsille pahan sisällön välityksellä. Katson, että on toteutettava monia tärkeitä toimia. Ensinnäkin olisi luotava järjestelmä, jolla tällaisiin tekoihin syyllistyneet henkilöt voidaan saada kiinni ja heille voidaan antaa lain mukainen ankara rangaistus. Toiseksi kaikki asianosaiset pitäisi saada paremmin tietoiseksi Internetin, matkapuhelinten, television ja videopelien vaaroista. Tarkoitin lapsia, vanhempia, opettajia, pyhäkoulunopettajia ja nuorisjärjestöjä, kuten partioliikettä. Kolmanneksi on parannettava alan valvontaja seurantaelinten välistä yhteistyötä, Euroopan unionissa ja koko maailmassa. Loppujen lopuksi haitallista materiaalia sisältävät palvelimet voivat sijaita missä maassa tahansa. Lopuksi muistutan, että toimiemme pitäisi olla luonteeltaan ennaltaehkäiseviä ja järjestelmällisiä ja rikollisia olisi kohdeltava ankarasti.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, voinko käyttää puheenvuoroni tänä iltana vedotakseni kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin, jotta ne noudattavat Yhdistyneen kuningaskunnan käytäntöä ja antavat vihjelinjoille irtisanomis- ja poistamisvaltuudet, mikä tarkoittaa sitä, että kun havaitaan kuvia lasten seksuaalista hyväksikäytöstä ja niistä ilmoitetaan, vihjelinja voi välittömästi määrätä palveluntarjoajaa tai isäntäyritystä poistamaan sisällön. Vaalipiirissäni Cambridgeshiressä Oakingtonissa toimiva Internet Watch Foundation kannattaa tätä ehdotusta. Haluankin kiittää komission jäsen Redingiä EU:n laajuisesta vastuualueesta, jonka hän on antanut sille.

Tarkistuksessaamme 25 kehoitetaan perustamaan kyseisiä vihjelinjoja, ja tiiviit suhteet poliisin kanssa voivat edistää tätä tavoitetta. Tarvitaan nopeita valvontatoimia, jotta voidaan lopettaa käytäntö, jossa sivustot siirtyvät palvelimilla maasta toiseen kiinnijäämisen välttämiseksi, ja jotta voidaan lopettaa lasten hyväksikäyttö, jota tapahtuu kuvien ottamisen lisäksi joka kerta kun niitä katsellaan.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, komission ehdotus käynnistää yhteisön ohjelma internetiä käyttävien lasten suojelemiseksi on laadittu uusia teknologioita käyttävien alaikäisten turvallisuutta koskevien EU:n toimien pohjalta. Se on tärkeä askel komissiolta.

Tiedon kasvu tietotekniikan alalla on aiheuttanut sen, että lapset altistuvat enemmän laittoman ja haitallisen verkkosisällön vaaralle. Minäkin olen tyytyväinen toimiin, joita kaikki ovat toteuttaneet saavuttaakseen komission tavoitteen, joka on maksimaalinen turvallisuus internetin käytössä, erityisesti lasten tapauksessa.

Minäkin tuen esittelijän ehdotusta. Onnittelen häntä ohjelman nopeasta hyväksymisestä, niin että se voi tulla voimaan 1. tammikuuta 2009. Toivon myös, että vuosiksi 2009–2013 luodaan sopiva rahoituskehys ottaen huomioon, että lapsipornografian lisääntyminen Internetissä antaa syytä huoleen ja vaatii meiltä välitöntä toimintaa.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Onnittelen esittelijää. Vesi on hyvää, mutta silloin kun se ei ole puhdasta, meidän on suodatettava se. Sama koskee Internetiä. Davide-suodatin sallii pääsyn Internetiin turvallisen ja valvotun verkon kautta ja suojelee nuoria käyttäjiä erityisesti sopimattomilta verkkosivustoilta. Siinä käytetään edistyneintä teknologiaa, ja sitä päivitetään jatkuvasti. Se on erittäin tehokas. Pääsy sivustoille, jotka sisältävät pornografiaa, pedofiliaa, raiskauksia, satanismia, mustaa magiaa ja niin edelleen, on estetty. Samalla se ilmoittaa eston syyn.

Suodatin tehoa myös yrityksiin, jotka käyttävät puhelinnumeroita, joissa on erittäin kalliit puhelumaksut. Davide on suunnattu kaikille, jotka haluavat suojella tietokonettaan turvattomilta verkkosivustoilta. Äänestyksen kohteena olevat käytännössä edellyttävät, että nuorille taataan turvallinen pääsy internetiin. Suodattimen käyttöön vaaditaan vain rekisteröityminen osoitteessa www.davide.it.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen. Internetissä, pelikonsoleissa ja tietokonepeleissä on paljon väkivaltaa, brutaalia ja eroottista sisältöä, ja ne voivat aiheuttaa myös riippuvuutta, unettomuutta, levottomuutta ja syömishäiriöitä. Useimmat lapset eivät ole kypsiä tällaiseen sisältöön, ja on olemassa riski, että heistä tulee psyykkisesti häiriintyneitä, poikkeavia aikuisia. Uusi teknologia mahdollistaa epäilemättä epämieluisan sisällön suodattamisen ohjelmistosovellusten keinoin, aivan kuten voimme suodattaa roskapostia – pyytämätöntä sähköpostia – ja torjua haitalliset internetsivustot lasten käyttämiltä tietokoneilta. Tästä palvelusta pitäisi tiedottaa laajasti vanhemmille, ja tietokonevalmistajia pitäisi kehottaa liittämään tällaiset ohjelmat osaksi uusien tietokoneiden pakollista sisältöä. Nyt tarvitaan eräänlaista digitaalisen ympäristön suojelua. On selvää, että jotkut ihmiset tulkitsevat sen yritykseksi rajoittaa internetin vapautta, mutta minun mielestäni lastemme mielenterveyden ja koskemattomuuden suojeleminen on arvokkaampaa. Kiitos.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, internetiä käyttävien eurooppalaisten määrä kasvaa räjähdysmäisesti. Lapset käyttävät yhä enemmän aikaa internetissä ja rikollinen toiminta verkkosivustoilla, joihin lapset pääsevät helposti, kasvaa yhtä räjähdysmäisesti. Nykyisessä tilanteessa, jossa Interpolin tietokantan on rekisteröity yli 500 000 lapsipornografiaa sisältävää kuvaa – puolet lapsista on jo käynyt pornografisilla verkkosivustoilla, kun taas vain 4 prosenttia vanhemmista pitää mahdollisena että lapset tekevät niin – olen huolestunut siitä, että internetin turvallisuutta koskeva talousarvio on liian pieni. On investoitava sellaisten tietokonejärjestelmien kehittämiseen, joilla tällaisista asioista tehdään loppu heti alkuunsa. Euroopan unionin on yhdistettävä tällä rintamalla voimansa Yhdysvaltojen ja Japanin kanssa. Tähän mennessä nähdyt eri hankkeet on korvattava hankkeilla, jotka on suunnattu lapsille, vanhemmille, kouluille, televiestintäoperaattoreille, hallintoelimille ja kansalaisjärjestöille. Toisaalta arvostan vihjelinjojen verkkoa, jossa huolestuneet kansalaiset ja vanhemmat voivat ilmoittaa haitallisesta internetsisällöstä. Esimerkiksi Tšekin tasavallassa on tällainen vihjelinja, josta vastaa kansalaisjärjestö Naše dítě.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, on valitettavaa todellisuutta, että internetin meille kaikille tarjoamat hienot mahdollisuudet ovat lisänneet suorassa suhteessa lapsiimme kohdistuvia moraalisia, fyysisiä ja sosiaalisia vaaroja.

Siksi on aivan oikein, että mietinnössä keskitytään siihen, mitä voimme tehdä internetissä tapahtuva hyväksikäytön estämiseksi. Erityisesti se koskee lapsipornografiaa, verkossa tapahtuvaa lasten hyväksikäyttöön valmistelua ja itsensä vahingoittamiseen yllyttämistä, jonka yksi kauheimmista puolista ovat sivustot, joissa todellakin kannustetaan ihmisiä itsemurhaan.

Luotan siihen, että Safer Internet -ohjelmalla todella torjutaan tehokkaasti näitä ongelmia. Näen asiassa kolme keskeistä kohtaa. Ensinnäkin tehokkaan poliisiyhteistyön helpottaminen, ja mielestäni lapsipornografisia kuvia koskevaa eurooppalaista tietokantaa olisi tuettava, toiseksi lapsipornografiaan liittyvien maksusuoritusten jäljitettävyyden parantaminen ja kolmanneksi todella edistynyt yhteinen turvamerkki, jotta vanhemmat voivat luottaa siihen mitä heidän lastensa on turvallista katsella.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) On pari asiaa, jotka haluaisin sanoa mietinnöstä. Siinä mainitaan vaaroja kuten pelottelu, lapsipornografia, *internet-grooming*, kiusaaminen, rasistisen sisällön levittäminen ja itsensä vahingoittamiseen yllyttäminen. Olen varma siitä, että internet on yksi 1900-luvun suurimmista teknisistä saavutuksista mutta se voi yhtä lailla riistää lapselta ilon tuntea aitoa rakkautta ja luoda luonnollisia ihmissuhteita. Internetin chattipalstoilla ne, jotka eivät käytä vulgaaria kieltä ja jotka eivät leuhki seksuaalisilla kokemuksillaan, ovat ehdottomasti ”out”.

Ajattelen alinomaa internetin kautta tapahtuvaa lasten hyväksikäyttöä koskevia kammottavia lukuja. Euroopan parlamentin jäsenenä, jolle perhearvot ovat erittäin tärkeitä, haluaisin muistuttaa, että internet on yksi tavoista, joilla yhteiskunta voi varastaa lapsilta viattomuuden. Haluaisin korostaa tarvetta suurempaan vastuuseen – mikä on keskeistä – jota internetpalvelutarjoajien ja vanhempien olisi otettava lasten suojelemiseksi sellaiselta sisällöltä, joka voisi haitata heidän luonnollista kehitystään.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen täysin samaa mieltä kaikesta, mitä täysistuntosalissa on sanottu, ja kiitän parlamentin jäseniä keskusteluun osallistumisesta mutta myös keskustelun ulottamisesta äänestäjiinsä ja vaalipiiriensä asukkaisiin, koska katson, että perusongelmana on aikuisten tiedon puute.

Lapset tietävät usein hyvin, miten käyttää uutta teknologiaa, ja tämä on ensimmäinen kerta ihmiskunnan historiassa, kun lapset tietävät enemmän kuin vanhemmat, opettajat ja aikuiset. Miten siis voimme antaa vahemmille, opettajille ja aikuisille vaikutusvaltaa, ja katson, että vastuu jakautuu kaikille yhteiskunnan osille, poliitikkojen lisäksi myös kansalaisjärjestöille ja ennen kaikkea internetpalvelutarjoajille. Olen kiitollinen myös esimerkiksi siitä, että matkapuhelinteollisuus on allekirjoittanut yhteisymmärryspöytäkirjan jakaakseen tietoa vanhemmille ja torjuakseen haitallisen sisällön 3G-puhelimista.

Vihjelinjojen verkko, jonka olemme perustaneet Safer Internet -ohjelmalla, on erittäin tärkeä ja toimii mainiosti useimmissa jäsenvaltioissa. Vastauksena unkarilaiselle parlamentin jäsenelle Unkarin vihjelinja jatkaa toimintaansa vuonna 2009. Vain kahdella jäsenvaltiolla ei ole vielä vihjelinjaa, ja yksi jäsenvaltio jättää ongelmat poliisille. Siten voimme jo sanoa, että tähän mennessä Safer Internet -ohjelmalla on ollut erittäin myönteinen vaikutus. Henkilökohtaisesti toivon, että vihjelinjat tunnettaisiin paremmin: ne tunnetaan hyvin joissakin maissa, mutta ei kaikissa. Euroopan parlamentin jäsenenä voitte auttaa tekemään vihjelinjoista tunnetumpia kaikenlaisilla toimilla. Olisin teille siitä kiitollinen ja katson, että vanhemmat ja lapset olisivat myös kiitollisia siitä.

Esitettiin joitakin kysymyksiä EU:n rikosoikeudenkäynneistä. Tässä asiassa minun on kerrottava teille, että olisi oikein hyvä, jos kaikki jäsenvaltiot ratifioisivat tietoverkkorikollisuutta koskevat yleissopimuksen. Voin kertoa senkin, että sisä- ja oikeusministerit käsittelevät ystävänä, komission jäsen Barrot'n johdolla kaikkia näitä kysymyksiä, myös *groomingia*, josta Barrot antaa ehdotuksen piakkoin. Voin vakuuttaa teille myös, että poliisin ja lainvalvonnan kansainvälinen yhteistyö on hyvässä vauhdissa. Asiat siis etenevät oikeaan suuntaan.

Ei-toivotun sisällön suodattimia koskeva kysymys liittyy sekin vanhemmille suunnattuun tiedotukseen. Useimmat vanhemmat eivät tiedä, että suodattimia on olemassa ja että heidän on mahdollista käyttää suodattimia. Siksi olen pyytänyt, että kun internetpalveluntarjoajat tekevät sopimuksia vanhempien kanssa, ne kertovat heille mahdollisuuksista, joita heillä on estää sisällön pääseminen heidän lastensa nähtäväksi.

Tämä koskee erittäin nuoria lapsia. Murrosikäisten tapauksessa meidän on tietysti annettava vaikutusvaltaa itse lapsille, ja siksi katson, että tiedon jakaminen heille siitä, että he voivat itse välttää ansaan joutumisen, on paras tapa, koska emme voi laittaa poliisia jokaisen lapsen taakse – se ei todellakaan ole mahdollista. Lapset kuitenkin ymmärtävät hyvin, mikä on myönteistä sisältöä ja mikä on kielteistä sisältöä. Niinpä uskon, että Safer Internet -ohjelmalla meidän on annettava vaikutusvaltaa itse lapsille, vanhempien ja opettajien lisäksi. Se on velvollisuutemme seuraavina kuukausina ja vuosina, ja, jos kaikki osallistuvat siihen, se on ratkaisu ongelmaan.

Kiitän esittelijää ja kaikkia parlamentin jäseniä, jotka auttavat tekemään internetistä turvallisen paikan lapsillemme.

Roberta Angelilli, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kiitän komission jäsentä. Hän on antanut meille tärkeitä lupauksia, mukaan luettuna se, että komissio ja komission jäsen Barrot aikovat löytää *groomingille* oikeudellisesti sitovan määritelmän, joka koskee kaikkia jäsenvaltioita. Pidän sitä epäilemättä erittäin tärkeänä tavoitteena.

Katson, ettei tällä ohjelmalla selvästikään voida ratkaista kaikkia ongelmia, erityisesti siksi että se on vain ohjelma, siinä on oikeudellisia rajoituksia ja talousarviota koskevia rajoituksia. Keskustelusta käy ilmi, että Euroopan parlamentti haluaa toimia aktiivisesti haitallisen verkkosisällön torjumiseksi. Tulevaisuuden tavoitteena on myös kyseisen sisällön vastaisen toiminnan koordinointi EU:ssa antamalla käyttöön parhaat käytännöt, parhaiten menestyneet toimenpiteet, ja jakamalla tietoa ja menetelmiä. Mielestäni kansainvälistä yhteistyötä on jatkuvasti lisättävä tällä alalla, jolla ei ole rajoja, kuten muut parlamentin jäsenet ovat todenneet. Meidän on siksi pyrittävä jakamaan tietoa reaaliaikaisesti.

Euroopan parlamentti haluaa pysyä eturintamassa tällä alalla. Meillä on monia ehdotuksia, joista kollegani ovat maininneet joitakin: ajatus "lapsiystävällinen"-merkinnästä, vihjelinjojen ja poliisin rooli verkossa tapahtuvan hyväksikäytön torjunnassa, mutta myös tarve panna täytäntöön aloitteita matkapuhelinoperaattorien ja palveluntarjoajien itsesääntelyn alalla. Sen lisäksi katson, että meidän on pyrittävä jäljittämään maksutapahtumia, jotka liittyvät lapsipornografiaa sisältävien kuvien vaihtoon.

Yhdyn komission näkemykseen: eurooppalaiset lapset tarvitsevat ehdottomasti tiedotus- ja koulutuskampanjoita, jotka koskevat lasten lisäksi aikuisia, vanhempia ja opettajia, mutta ei uuden teknologian kriminalisointia varten – koska se on elintärkeää.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen tähän aloitteeseen, jossa keskitytään vanhempien ja lasten opettamiseen internetin käytössä sen varmistamiseksi, että lapset eivät ole enää niin alttiita internetissä tapahtuvalle hyväksikäytölle. Pidän koulutusmateriaalin tuottamista kouluihin hyvänä ajatuksena, mutta katson, että olisi hyödyllistä laatia ohjelmia, jotka on mukautettu eri ikäryhmille. Eihän asioita voi selittää samasta näkökulmasta 6- tai 7-vuotiaalle lapselle ja 16-vuotiaalle teini-ikäiselle.

Katson myös, että on kehitettävä entistä tehokkaampaa suodatinteknologiaa, koska postilaatikot täyttyvät varsin usein pornografista materiaalia sisältävästä roskapostista, johon lapset, joilla on sähköpostitili, pääsevät helposti käsiksi. On lisättävä toimia, joilla varmistetaan pornografista materiaalia sisältävälle sivustolle pyrkivän henkilön ikä, koska alaikäisten on helppo päästä tällaisille sivustoille.

Lopuksi totean kannattavani aloitetta, jolla tuetaan alan kansainvälistä yhteistyötä. Olisi vielä parempi, jos päästäisiin maailmanlaajuiseen sopimukseen, erityisesti merkitsemällä sivustoja tekstillä ”lapsille turvallinen sisältö”, ottaen huomioon, että lukuisat lapsille haitallista sisältöä sisältävät sivustot ovat verkko-osoitteissa, joita eivät hallinnoi EU:ssa toimivat organisaatiot.

Zita Gurmai (PSE), kirjallinen. – (HU) Monivuotinen yhteisön ohjelma internetiä ja muita uusia viestintäteknologioita käyttävien lasten suojelemiseksi on mielestäni erittäin tärkeä ja aivan välttämätön, koska yhteinen sosiaalinen etumme vaatii käyttämään kaikkia käytettävissä olevia keinoja lastemme suojelemiseksi haitallisesti ja vaaralliselta sisällöltä.

Sen lisäksi, että aloitteet on suunniteltu ennen kaikkea suojelemaan lapsia, niillä on kerrannaisvaikutus, koska ne edistävät myös internetin turvallisuutta. Tavoitteiden saavuttaminen vaatii yhteistyötä vanhemmilta, kouluilta, palveluntarjoajilta, viranomaisilta ja järjestöiltä, sillä vain yhteistyöllä voimme toteuttaa tehokkaita toimia lastemme suojelemiseksi.

Haitallisen sisällön torjunnassa erittäin tärkeitä ovat myös jäsenvaltioiden toteuttamat toimet, kuten kansallisten yhteyspisteiden perustaminen ja niiden tehokas yhteistyö. Minusta on tärkeää luoda tehokkaita menetelmiä ja mekanismeja, joihin kuuluvat tiedotus, avustus vihjelinjan kautta, välitön toiminta, ennaltaehkäisy, tietokannan perustaminen kokemuksia ja parhaita käytäntöjä varten sekä jatkuva valvonta.

Edít Herczog (PSE), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, olemme hyväksymässä uutta päätöslauselmaa lastensuojelusta. Äitinä minäkin suhtaudun aloitteeseen myönteisesti ja katson, että lapsia on suojeltava laittomalta sisällöltä internetissä ja muilla heihin kohdennetuilla foorumeilla sekä sellaiselta sisällöltä, joka muuten vaarantaa heidän kehityksensä.

Edellä mainittujen tavoitteiden lisäksi olen vakuuttunut siitä, että emme menesty, jos yritämme suojella lapsia vain yrittämällä sulkea pornografisen tai laittoman sisällön heidän ympäristöstään. Vaikka olisi ihanteellista, jos voisimme tehdä niin, se on mahdotonta. Siksi pidän tärkeänä, että ennaltaehkäisyä lisäksi lapsille opetetaan mitä tehdä, jos he saavat tämältyypisiä pyyntöjä tai jos he joutuvat alttiiksi tällaisille vaikutuksille.

Meidän on saatava heidät ymmärtämään, että he voivat hakea apua – ja avun on todella oltava todellista ja saatavilla. Meidän on valmisteltava jokainen lapsi etukäteen tällaista tapahtumaa varten, aivan kuten opetamme heille, etteivät he saa mennä vieraaseen autoon tai ottaa vastaan makeisia vierailta henkilöiltä. Tällainen valmistelu kuuluu ensisijaisesti välittömälle lähipiirille: vanhemmille, perheelle ja koululle. Ehdotus, josta äänestämme nyt, on erityisen tärkeä, mutta se on tehokas vain, jos siihen liittyy toimia, joilla suojellaan lasten ympäristöä.

Lívia Járóka (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Onnittelten kollegaani Roberta Angelillia internetiä ja muita viestintäteknologioita käyttävien lasten suojelua koskevasta mietinnöstä, jossa kiinnitetään huomiota varsin vakavaan ja kasvavaan uhkaan. Yhä laajemmin saatavilla olevien uusien teknologioiden ja tietokonetaitojen kautta lapsemme ovat yhä alttiimpia häirinnän, lapsipornografian, kiusaamisen ja rasismiin yllyttämisen vaaroille. Kuulemme yhä useammista tapauksista, joissa rikolliset käyttävät hyväkseen World Wide Webin chattiprototaaleja yllättääkseen alaikäiset uhrinsa ja voittaakseen heidän luottamuksensa seksuaalista hyväksikäyttöä varten.

Kauheat tiedot merkitsevät sitä, että teknologisen vallankumouksen aiheuttamia uusia vaaroja on käsiteltävä yhdenmukaisella EU:n toimintasuunnitelmalla, jolla voidaan käsitellä koko monimutkaista ongelmaa. Suunnitelmaan on otettava mukaan lapset, perheet, koulut ja opettajat, ja siinä on tehtävä yhteistyötä viestintäalan operaattorien ja lainvalvontaviranomaisten kanssa. Komission käynnistämän monivuotisen yhteisön ohjelman on sisällettävä toimia, joilla torjutaan valitettavan laajalle levinnyttä laitonta ja haitallista sisältöä Internetissä toisaalta lisäämällä tietoa ja toisaalta käyttämällä entistä tehokkaammin ja koordinoitummin jäsenvaltioissa käytettävissä olevia rikoslainsäädännön välineitä. Sen lisäksi opettajat, hoitajat ja ennen kaikkea vanhemmat on saatava ymmärtämään uuden viestintäteknologian piilevät vaarat. Luotan siihen, että Euroopan parlamentti – kollegoideni aikeiden mukaisesti – hyväksyy tämän ehdotuksen mahdollisimman pian ja että uusi ohjelma voi käynnistyä tammikuussa.

Katalin Lévai (PSE), kirjallinen. – (HU) Eurobarometrin mukaan 74 prosenttia 12–15-vuotiaista käyttää internetiä joka päivä, ja monet heistä altistuvat pornografisille kuville. Internet Watch Foundationin tutkimuksen mukaan internetin kautta tapahtuva lasten hyväksikäyttö on kasvanut 16 prosenttia viime vuosina. Tiedot osoittavat selvästi, että lasten turvallisuus verkossa voidaan saavuttaa vain monitasoisella

lähestymistavalla, joka ulottuu lapsiin, perheisiin, kouluihin, televiestintäalan operaattoreihin ja näiden puitteissa internetpalvelutarjoajiin sekä oikeusviranomaisiin.

Katson, että lasten suojelussa internetissä ennaltaehkäisy on oltava keskiössä. Pidän tärkeänä sitä, että pornografiaa, väkivaltaa ja muuta lasten kehitykselle haitallista sisältöä sisältävien sivustojen ylläpitoon ja niille pääsyyn vaaditaan erityislupaa. Koska tietyissä maissa on vakiintunut käytäntö sulkea oikeusviranomaisten luvalla kotimaisilta ja ulkomaisilta palvelimilta verkkosivustot, joissa on lapsipornografiaa, ja koska jäsenvaltioiden nykyinen oikeuskehys mahdollistaa ylipäänsä tällaisen sisällön poistamisen, vetoan jäsenvaltioiden oikeusviranomaisiin, jotta ne ryhtyvät tarvittaviin toimiin tällaisten sivustojen poistamiseksi. Olisi syytä pohtia myös sitä, pitäisikö tällaisten verkkosivustojen luomisen lisäksi jopa niiden katselu katsoa rikokseksi.

Ennaltaehkäisyä varten tarvitaan sopivaa koulutusta ja monipuolista tiedotusta. Lapsia on valmistettava asianmukaisilla tiedoilla, niin että he osaavat käyttää erilaisia välineitä mahdollisten hyväksikäyttäjien tunnistamiseksi ja puolustautua heitä vastaan.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Internet tarjoaa nykyään maailman täynnä tietoa ja viihdettä mutta myös ympäristön, joka on erittäin vaarallinen lapsille. Siksi pidän Safer Internet -ohjelman käynnistämistä välttämättömänä niiden lasten suojelemiseksi, jotka käyttävät internetiä ja uusia teknologioita.

Ohjelman menestys riippuu tavasta, jolla 55 miljoonan euron määrärahat käytetään, mutta myös siitä, miten onnistuneesti yhdistämme tekniset ja koulutukselliset näkökohdat. Tutkimukset osoittavat, että ohjelmistosovellusten käyttäminen lapsiin kohdistuvien vaarojen suodattamiseksi suojelee 90 prosenttia lapsista, kun taas vanhemmat ja hoitajat vastaavat lopusta 10 prosentista. Vanhempien ja hoitajien on selitettävä alaikäisille, etteivät nämä saa tavata vieraita henkilöitä internet-viestien perusteella, etteivät nämä saa vastata rivoihin viesteihin ja etteivät nämä saa antaa vieraille henkilöille henkilökohtaisia tietoja ja valokuvia.

Visuaalisten joukkoviestinten mallia, jossa TV-kanavat mainitsevat tietyn elokuvan tai ohjelman katsomiseen vaaditun vähimmäisiän, on sovellettava myös verkkoviestimiin. Ensimmäinen askel eteenpäin lasten suojelussa laittomalta verkkosivustolta olisi merkitä sivustoja nimenomaan ”lapsille sopiviksi”.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Ohjelma internetiä ja uusia teknologioita käyttävien lasten suojelemiseksi on yksi lastensuojelun perusmuodoista, kun otetaan huomioon teknologian leviäminen ja tietokoneen käytön yleistyminen. Lapset ovat nykyään vaarassa, minkä aiheuttavat laitton sisältö ja sopimaton käyttäytyminen, kuten lapsipornografia, häirintä, *grooming* ja viettely internetin kautta.

Tilastojen mukaan yli 70 prosenttia 12–15-vuotiaista nuorista käyttää internetiä noin kolme tuntia joka päivä. On surullista, että useimmat näistä nuorista ovat nähneet pornografisia kuvia. Pornografiaa sisältävien internet-sivustojen kasvava määrä ja niiden valtaan joutuvien lasten yhä aleneva keski-ikä aiheuttaa myös syytä huoleen.

Monivaiheinen lähestymistapa on ainoa tapa lisätä lasten turvallisuutta internetissä. Lasten, heidän perheidensä, koulujen, viestintäoperaattorien, internetpalvelujen tarjoajien ja muiden instituutioiden on osallistuttava tähän laajapohjaiseen ohjelmaan. Vihjelinjoilla, jotka keräävät tietoa laittomasta sisällöstä, on merkittävä rooli haitallisen käyttäytymisen torjunnassa internetissä. Lapsille olisi opetettava, miten välttää vaarallista käyttäytymistä internetissä. Vanhempien ja opettajien olisi puolestaan osallistuttava tietokoneen käyttöä koskeviin opetuskampanjoihin sukupolvien välisen kuilun supistamiseksi uusien teknologioiden alalla ja sen varmistamiseksi, että vaaroja voidaan torjua entistä tehokkaammin.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Kun internetistä tulee entistä enemmän osa jokapäiväistä elämää, on yhä todennäköisempää, että nykyajan lapset joutuvat verkkoymäristössä hyväksikäytön, seksuaalisia tarkoituksia koskevien yhteydenottojen, häirinnän tai muun vastaavan uhriksi.

Äskettäin julkaistun EU Kids Online -raportin mukaan 68 prosentilla kotimaani Viron lapsista on kotoaan yhteys internetiin. Se on yksi suurimmista luvuista Euroopassa ja yhtä suuri kuin Tanskassa, Belgiassa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Internetin laajalle leviämisen ei pitäisi automaattisesti tarkoittaa sitä, että on olemassa suuri uhka kohdata häirintää tai epämiellyttävää materiaalia, mutta Viro on tutkituista maista siinä ryhmässä, jossa internet on useimpien saatavilla yhdessä Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa.

Ympäri Eurooppaa tavataan monia yhtäläisyyksiä – puolet kaikista lapsista paljastaa tietoja itsestään, neljä kymmenestä on nähnyt pornografista materiaalia, yksi kolmasosa on nähnyt väkivaltaista materiaalia, monet saavat pyytämättömiä seksuaalisia kommentteja ja kokonaista yhdeksän prosenttia on tavannut internetissä kohtaamiaan henkilöitä tosielämässä. 15–20 prosenttia eurooppalaisista nuorista on kärsinyt häirinnästä internetissä. Virossa luku on vieläkin korkeampi, 31 prosenttia (6–14 vuotiaiden ryhmässä).

Mielestäni meidän pitäisi kiinnittää näihin asioihin enemmän huomiota. Erityisesti jäsenvaltioissa kuten Viro, jossa lapset käyttävät internetiä yhä enemmän jokapäiväisessä elämässä. Internetin käytöllä on luonnollisesti myönteisiäkin puolia. Meidän on kuitenkin kiinnitettävä enemmän huomiota siihen liittyviin vaaroihin.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, Roberta Angelillin mietinnössä keskitytään hyvin paljon internetin pornografiaan, joka on lasten nähtävillä, vaikka on olemassa toinen asia, joka on vielä vakavampi. Se on väkivalta. Kun pornografista materiaali voi olla vain häiritsevää, niin muihin kohdistuvaa väkivaltaa tai itsensä vahingoittamista sisältävien voimakkaiden kuvien katselu on jotain, joka todella voi johtaa nuoret ajattelemttomiin tekoihin. Ajatelkaa vain kaikkea syrjintää ja aggressiota vähemmistöön kuuluvia nuoria kohtaan tai kouluampumisia.

Vasta äskettäin tapahtui kaksi kouluampumista Suomessa – hyvin lähellä kotimaatani Viroa. Havaittiin, että ampuja asetti väkivaltaista materiaalia näkyville internetiin vain vähän ennen kauheita tekojaan. Materiaali oli muiden ongelmanuorten nähtävillä, eikä meillä ole aavistustakaan siitä, mitä voi tapahtua seuraavaksi.

Minusta Euroopan unionin olisi ryhdyttävä vakaviin toimiin tällaisen väkivallan puolustamisen estämiseksi rajoittamatta sananvapautta. Jokaista ihmiselämää on arvostettava, ja kun nuoremme tarvitsevat apua tai opastusta, sitä olisi tarjottava. Meillä ei ole varaa romuttaa tai haaskata elämää nuorilta, jotka ovat Euroopan tulevaisuus.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Nykyinen tilanne on se, että nuoret ovat yleensä taitavampia käyttämään uusia teknologioita kuin vanhemmat sukupolvet. Internetissä ei ole salaisuuksia lapsille ja nuorille, jotka tietävät yleensä vanhempiaan paremmin miten se toimii. Samalla internetin psykologinen väkivalta uhkaa kuitenkin pahiten lapsia ja nuoria.

Lasten internetin käyttöä koskevassa kampanjassa kerättyjen tietojen mukaan puolet internetiä käyttävistä puolalaisista on joutunut loukkausten, nöyryytysten ja uhkailujen kohteeksi internetissä.

Tilanne on vielä vakavampi lasten tapauksessa. Yli 70 prosenttia nuorista internetin käyttäjistä on nähnyt pornografista tai eroottista materiaalia, ja yli puolet heistä on katsellut julmia ja väkivaltaisia kuvia.

Olisi kuitenkin korostettava, että suurin osa näistä nuorista näki kyseistä materiaalia sattumalta, eikä etsinyt sitä tarkoituksella. Vain 12 prosenttia lapsista myönsi etsineensä tämäntyyppisiä sivustoja.

Kerron näistä tilastoista täysistuntosalissa vakuuttaakseni parlamentin jäsenet sen vaaran suuruudesta, joka uhkaa nuorimpia kansalaisiamme käyttäen kotimaatani esimerkkinä.

Siksi katson, että on pantava täytäntöön suunniteltu ohjelma lasten suojelemiseksi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Lapset käyttävät yhä enemmän internetiä kommunikointiin, tiedonhakuun ja vapaa-aikaan. Lasten ja heidän perheidensä on tunnettava siihen liittyvät riskit, ja heidän on ennen kaikkea noudatettava tiettyjä sääntöjä, joilla voidaan varmistaa lasten suojeleminen internetiä käytettäessä.

Internetin on säilyttävä avoimena mutta samalla turvallisena viestimenä. Turvallista internetiä koskeva ohjelma jatkuu, ja sillä parannetaan aikaisempia ohjelmia: ”Safer Internet” ja ”Safer Internet Plus”. Haluaisin kuitenkin kiinnittää teidän huomionne siihen, että ohjelman tehokkuus riippuu kansalaisten tietojen lisäämisestä ja tavasta, jolla erityinen lainsäädäntö pannaan toimeen jäsenvaltioissa. Kaikki tapaukset, joissa lapsi tai nuori kohtaa internetissä ei-toivottuja pyyntöjä tai kiusaamista, on otettava vakavasti, niistä on ilmoitettava ja ne on käsiteltävä asianmukaisesti.

Tuoreessa raportissa todetaan, että kaksi kolmasosaa nuorista on saanut ei-toivottuja pyyntöjä internetiä käyttäessään ja 25 prosenttia on katsellut säädytöntä materiaalia. Valitettavasti monet vanhemmat ja opettajat eivät vielä osaa käyttää digitaalisia viestimiä eivätkä ole ryhtyneet tarvittaviin toimiin lasten suojelemiseksi internetissä. Kehotan komissiota edistämään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä sellaisten keskustusten perustamiseksi, jotka raportoivat internetin turvallisuutta koskevista tapauksista ja käsittelevät niitä.

18. Turskakantojen elpyminen (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Niels Buskin kalatalousvaliokunnan puolesta esittämä mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 423/2004 muuttamisesta turskakantojen elpymisen osalta ja asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta (KOM(2008)0162 – C6-0183/2008 – 2008/0063(CNS)) (A6-0340/2008).

Niels Busk, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, komissio on tehnyt hyvän ja rakentavan ehdotuksen, jolla tarkistetaan turskakantojen elpymistä koskevaa nykyistä suunnitelmaa esimerkiksi Pohjanmerellä, Skagerrakissa ja Kattegatissa. Nykyisen suunnitelman olemassaolosta huolimatta turskaa pyydetään edelleen enemmän kuin mitä syntyy lisääntymällä. Elvytysuunnitelmaan on sisällytetty Kelttienmeri, koska uusien arvioiden mukaan sen turskakannat kärsivät myös liikakalastuksesta ja ovat huonossa kunnossa.

Näiden muutosesitysten tavoite on varmistaa turskakantojen elpyminen seuraavan viiden ja kymmenen vuoden välillä. Tavoite pyritään saavuttamaan vähentämällä kalastuskuolevuutta 10–25 prosentilla kalakannan kunnosta riippuen. Tätä täydennetään pyyntiponnistusta koskevalla asetuksella sekä seuranta- ja valvontasäännöksillä. Tavoitteet on tarkistettava kestäväen enimmäistuoton saamiseksi, vaikka valtamerien olosuhteet ovat muuttuneet ilmaston maailmanlaajuisen lämpenemisen seurauksena. Pyyntiponnistuksen hallinnointijärjestelmää on yksinkertaistettava. Siitä on tullut vähitellen niin monimutkainen, että tarvitaan uusi järjestelmä, joka perustuisi jäsenvaltioiden hallinnoimiin pyyntiponnistuksen enimmäistasoihin. Tämä tarjoaisi lisää joustoa, ja näin ollen täytäntöönpano tehostuisi.

Suunnitelmaa on mukautettava elpymisen eri tasojen mukaisesti, ja tästä syystä käyttöön otetaan modulaarinen strategia, jossa kalastuskuolevuuden tasoa mukautetaan sen mukaan, millaiselle elpymistasolle on päästy. On otettava käyttöön selkeät säännöt, joita on sovellettava, jos tutkijat eivät pysty esittämään tarkkoja arvioita kannan tilasta. Poisheittoja on vähennettävä ottamalla käyttöön uusia mekanismeja, joilla kalastajia kannustetaan mukaan ohjelmiin, joissa pyritään välttämään turskan pyyntiä. Yleisesti ottaen komissio esittää turskan nykyisen elvytysuunnitelman muuttamista, jotta suunnitelmaa voidaan täydentää, jotta sitä voidaan ajantasaistaa uuden tilanteen mukaiseksi, jotta sitä voidaan yksinkertaistaa ja tehostaa ja jotta sen täytäntöönpanoa, seurantaa ja valvontaa voidaan helpottaa.

Suurimmat sallitut saaliit (TAC): otetaan käyttöön uusia sääntöjä suurimpien sallittujen saaliiden toteamiseksi. Kantojen kokoa mitataan suhteessa joko vähimmäismäärään tai tavoitemäärään. Kun TAC:it otetaan käyttöön, neuvoston on vähennettävä myös turskamäärää, joka vastaa oletetun poisheiton kokonaismäärää ja joka lasketaan pyydetyn turskan kokonaismäärän mukaan. Kun TAC:it vahvistetaan, kalastuskuolevuutta edistävät muut tekijät aiheuttavat myös merkittävän muutoksen pyydetyn turskan kokonaismäärän osalta.

Komission tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea tekee joka kolmas vuosi arvion turskakantojen elpymisestä. Jos kantojen elpyminen ei ole tyydyttävää, komissio vahvistaa edellä mainittuja sääntöjä alemman TAC:in sekä pienemmän pyyntiponnistuksen.

Olen tehnyt esittelijän asemassani useita tarkistuksia komission ehdotukseen, ja myös kollegani ovat esittäneet joitakin tarkistuksia. Tärkein tarkistus koskee viitevuosien 2005–2007 korvaamista vuosilla 2004–2006, koska vuotta 2007 koskevat tiedot ovat niin uusia, että emme voi olla niistä varmoja, joten on parempi käyttää tietoja, joista olemme varmoja.

Huomioon otetaan se, että turskakannat on saatu elvytettyä tietynä ajankohtana, jonka vuoksi emme voi pelkästään tehdä vähennyksiä, vaan tarvitaan muutoksia. Järjestelmää tietynlaisen pyydysryhmän siirtämisestä toiseen tehdään joustavammaksi, jotta olisi mahdollista vastata ulkoisiin olosuhteisiin, kuten nouseviin polttoainekustannuksiin, jotka ovat parin viime vuoden laskun jälkeen nousseet erityisen korkealle tasolle. Alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien on osallistuttava asiaan mahdollisimman paljon. Sekä kalastajia että jäsenvaltioita kannustetaan ottamaan käyttöön toimia, joilla kalastuskuolevuutta ja poisheittoa vähennetään.

Haluaisin lopuksi kiittää puheenjohtajavaltiota Ranskaa ja komissiota heidän erityisen rakentavasta yhteistyöstään.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kalatalousvaliokuntaa ja sen esittelijää Niels Buskia tästä perusteellisesta ja harkitusta mietinnöstä.

Olen tyytyväinen, että parlamentti yhtyy komission näkemykseen turskakantojen elpymisestä. Kalastuskuolevuus on liian suuri. Turskan määrä on liian vähäinen. Vaikka joillain alueilla on enemmän keskenkasvuisia kaloja kuin viime vuosina, tässä asiassa on enemmän kyse mahdollisuudesta kuin elpymisestä.

Olen myös tyytyväinen, että parlamentti on samaa mieltä tarpeesta sisällyttää ehdotukseen Kelttienmeri sekä vähentää merkittävästi kalastuskuolevuutta TAC:eilla ja pyyntiponnistusten rajoittamisella. Olen samaa mieltä monista parlamentin ehdottamista tarkistuksista, mutta en voi hyväksyä suoraan parlamentin esityksiä. Syy on ainoastaan se, että vastaavia säädöstekstejä on jo olemassa tai niitä kehitetään yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, enkä halua vesittää parhaillaan käynnissä olevien teknisten keskustelujen tuloksia.

Nyt yksityiskohtiin. Hyväksyn tarkistuksenne 1, 4, 5, 6, 7, 9, 13, 14 ja 16. Olen periaatteessa samaa mieltä tarkistuksesta 2, mutta komission ja neuvoston toimivallat on jo vahvistettu EY:n perustamissopimuksessa ja alueellisten neuvonantavien toimikuntien tehtävä esitetään perusasetuksen 31 artiklassa.

Poisheiton rajoittamista koskevan tarkistuksen 3 osalta olen laatinut erillistä aloitetta. Tiedätte, että komissio antoi keväällä 2007 tiedonannon poisheitosta. Sitä seuraa piakkoin asetusehdotus.

Tarkistuksen 7 osalta hyväksyn, että erittäin merkittävässä riskitilanteessa TAC:in enimmäistasoon olisi sovellettava 15 prosentin raja-arvoa. Neuvoston olisi kuitenkin säilytettävä mahdollisuus yli 15 prosenttia suuremmasta vähennyksestä.

Tarkistuksen 8 osalta hyväksyn viittaukset hylkeiden tappamien turskien määrään sekä ilmastonmuutoksen vaikutuksen turskakantoihin, kun suunnitelmaa tarkastellaan uudelleen.

Tarkistuksen 10 osalta viittaus pyyntiponnistuksen rajoittamiseen on oikeutettu. Jos viitataan määritykseen, se merkitsisi, että pyyntiponnistusta ei mitattaisi eikä hallittaisi. En voi sen vuoksi hyväksyä tätä tarkistusta.

Tarkistuksen 11 osalta voin harkita uudelleen perustaso kilowattipäivien laskemiseksi. Jäsenvaltioiden on osallistuttava kuitenkin tähän keskusteluun.

Tarkistuksen 12 osalta, ehdotetun 8 a artiklan 3 kohdan tekstistä totean, että se oli todellakin epäselvä, ja laadimme sen selkeyden vuoksi uudelleen.

Tarkistuksen 15 osalta totean, että ehdotus kapasiteetin korvamerkinnästä oli liian rajoitettu ja sillä voitiin estää kalastuslaivastojen toiminnan uudelleenjärjestely. Keskustelen edelleen jäsenvaltioiden kanssa siitä, miten tarjotaan sopivaa joustoa, mutta samalla varmistetaan, että pyyntiponnistus ei lisäännä. Sen vuoksi pitäisin parempana, että olemassa olevaa tekstiä parannetaan sen sijaan että se poistetaan.

Tarkistuksen 17 osalta voin hyväksyä periaatteen pyyntiponnistuksen siirrosta, jos siihen sovelletaan korjauskerrointa, jossa otetaan huomioon turskanpyynnön merkitys eri aloille. Aihe on kuitenkin monimutkainen ja sitä on tarkasteltava enemmän.

Tarkistuksesta 18: en voi oikeudellisista syistä hyväksyä, että viittaus päätöksentekomenettelyyn poistetaan. Kyseistä menettelyä edellytetään EY:n perustamissopimuksessa.

Kiitän teitä huomiostanne ja tätä asiaa koskevista rakentavista puheenvuoroistanne.

Cornelis Visser, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, keskustemme tänään Niels Buskin mietinnöstä, joka koskee komission ehdotusta Euroopan vesialueiden turskakantojen nopeammasta elpymisestä. Haluaisin kiittää esittelijä Niels Buskia hänen mietinnöstään.

Turska on tärkeä kalalaji EU:lle. Se oli aikaisemmin peruselintarvike ja sitä syötiin kalliimman lihan sijasta, mutta näinä päivinä turska on ylellinen kalalaji, jota on saatavissa vain korkeaan hintaan. Turskan tarjonta on vähentynyt tasaisesti 1980-luvun loppupuolen ja 1990-luvun alkupuolen jälkeen. Kaikenlaisten luonnollisten syiden, kuten Pohjanmeren lämpenemisen ja pakkastalvien puutteen, lisäksi tämä aiheutuu turskan intensiivisestä kalastuksesta. Komissio haluaisi puuttua erityisesti tähän seikkaan uudessa turskan elvytysuunnitelmassa.

Voin olla samaa mieltä siitä komission tavoitteesta, että turskan kalastuksen rajoittamista koskevaa lainsäädäntöä yksinkertaistetaan. Nykyinen asetusta on liian monimutkainen ja aiheuttaa kalastajille ja tarkastajille tulkintaeroja. Yksinkertaistamisella tähän ongelmaan ainakin vastattaisiin. Myös Alankomaiden kalatalousalan kannalta on välttämätöntä, että me säilytämme EU:n tasolla turskakantojen elvytystoimenpiteet.

Ehdotettujen toimenpiteiden vaikutukseen on tarvittu aikaa. Pohjanmeren turskakannat ovat elpyneet huomattavasti yli 18 kuukauden aikana. Parlamentti itseni mukaan lukien haluaisi ottaa kalatalousalan ja

alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat enemmän mukaan toteutettavaiin toimiin. Tällä parannetaan toimen kannatusta alalla. Sikäli kuin ymmärrän, uudet säännöt ovat askel oikeaan suuntaan. Jäsenvaltiot voivat säännellä turskan kalastusta tehokkaammin, ja kalastajat tietävät paremmin, mikä on sallittua.

Vasta neljän tai kuuden vuoden kuluttua on selvää, ovatko toteuttamamme toimet tehokkaita. Kehottaisin sen vuoksi komission jäsentä käyttämään tarpeeksi aikaa toteutettujen toimien arvioimiseksi ennen kuin luodaan uusia toimenpiteitä. Jos näin ei toimita, kalastajilla on edessään mahdoton tilanne.

Ole Christensen, PSE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijä Niels Buskia hänen rakentavasta yhteistyöstään tämän mietinnön valmistelussa. Minusta me saavutimme tyydyttävän tuloksen. Tarkistuksiemme vuoksi järjestelmästä tulee yksinkertaisempi, joustavampi, tehokkaampi ja vähemmän byrokraattinen. Tarkistaessamme komission ehdotusta katsomme esimerkiksi, että turskan elvyttämissuunnitelma on suuressa määrin riippuvainen siitä, että kalasaaliita ei pureta syyllistymällä laittomaan, ilmoittamattomaan ja sääntelemättömään kalastukseen. Seuranta ja valvonta ovat tärkeitä välineitä, joilla varmistetaan kalatalousalan säännöksiä täytäntöönpano. Lisäksi kalatalousalan ja alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien pitäisi osallistua tiiviimmin arviointiin ja päätöksentekoprosessiin, jotta huomioon otetaan erityiset alueelliset ominaispiirteet sekä hallintaa koskevien toimenpiteiden tulevan kehittämisen ja laajentamisen tarve. Elvytyssuunnitelman tehokas täytäntöönpano edellyttää, että kaikki osapuolet osallistuvat asiaan. Näin varmistetaan legitimiys ja säännösten noudattaminen alueellisella tasolla. Korostamme myös mietinnössä sitä seikkaa, että elvytyssuunnitelmalla on merkittäviä vaikutuksia kalatalousalaan sekä paikallisten yhteisöjen taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen. Sen vuoksi komission olisi turskakantojen parantuessa tarkastettava pyyntiponnistusta koskevaa järjestelmää.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, komission toistuvan valituksen ja tämän mietinnön kohde on edelleen vähenemässä olevat turskakannat. Kuitenkin me laskemme EU:ssa 50 miljoonan euron edestä kuollutta turskaa takaisin mereen. Miksi? Järjettömän poisheittämistä koskevan politiikkamme vuoksi. TAC:it on asetettu niin matalalle tasolle, että poisheittäminen on äärimmäisen laajamittaista. Luultavasti jokaista turskaa kohden heitetään pois toinen turska. Me vähennämme TAC:ejä vuodesta toiseen ja aiheutamme sen vuoksi lisää poisheittämistä, joten pidämme siten yllä näitä tuhoisia ja ekologisesti järjettömiä toimia.

Sekä turskan säilyttäminen että sen poisheittäminen vähentää biomassaa. Luulen, että TAC:ejä lisäämällä vähentäisimme vastaavasti poisheittämistä ja parantaisimme elintarvikkeiden toimitusta. Emme kuitenkaan hävittäisi enempää biomassaa, mitä tällä hetkellä teemme poisheittämisen vuoksi. Tämä on mielestäni turskan pyyntien välttämistä koskevien suunnitelmien lisäksi oikea toimintatapa, ja näin tähän politiikkaan saataisiin jotain järkeä.

Struan Stevenson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, minun on kiitettävä hyvää ystävääni Niels Buskia hänen urheasta yrityksestään saada aikaan jälleen uusi turskan elvytyssuunnitelma. Vuonna 1999 tapahtuneesta valinnastani lähtien meillä on ollut joka vuosi turskan elvytyssuunnitelma.

Jokaisessa turskan elvytyssuunnitelmassa otetaan käyttöön vieläkin tiukempia määräyksiä ja ankarampia toimenpiteitä. Koska turskaa pyydetään muiden lajien, kuten katkarapujen, valkoturskan ja koljan joukossa, meillä on poisheittämistä koskevia ongelmia, joista Jim Allister juuri puhui. Pelkään pahoin, että Niels Busk matkii tässä tapauksessa hänen kuuluisaa tanskalaista esi-isäänsä kuningas Canutea, joka oli Tanskan ja Englannin kuningas 10. vuosisadalla ja istui tunnetusti valtaistuimellaan meren rannalla ja kielsi vuoroveden tulon. Historian tiedoista käy ilmi, että hän kastui pahasti ja välttyi täpärästi hukumasta. Uuden turskan elvytyssuunnitelman – eli hallinnointisuunnitelman, jolla autetaan turskakantaa elpymään – käyttöönottoa koskeissa pyrkimyksissä pyritään itse asiassa uhmaamaan luontoa samalla tavalla. Tiedämme, että ilmastonmuutos on aiheuttanut sen, että Pohjanmeri on lämmennyt yhdellä ja puolella asteella ja että planktonlaji, joita turskan poikaset syövät, on siirtynyt satoja maileja pohjoiseen, minkä vuoksi suurin osa Euroopan kaupoissa myytävistä täysikasvuista turskista on peräisin Norjasta, Färsaarilta ja Islannista. Turskakanta ei elvy ennen kuin Pohjanmeri jäähtyy uudelleen, ja millään meidän käyttöön ottamallamme raskaalla hallintosuunnitelmalla ei ole merkitystä.

Olen tässä yhteydessä hyvin tyytyväinen kuullessani komission jäsenen sanovan tänä iltana, että hän hyväksyy tarkistukseni, jonka perusteella tarkastellaan ilmastonmuutoksen vaikutusta turskan elpymiseen sekä hylkeiden tappamien turskien aiheuttamaa vaikutusta. Pohjanmerellä on nyt 1 70 000 harmaahyljettä, joista jokainen syö kaksi tonnia kalaa päivässä. Siihen sisältyy paljon turskaa. Aikaisemmin ei ollut poliittisesti korrektia mainita hylkeitä mitenkään. Se, että hylkeiden turskakantaan aiheuttamaa vaikutusta edes tarkastellaan, on mielestäni erittäin tärkeä askel tänä iltana. Suosittelen kuningas Canutea parlamentille ja toivon, että hänen mietintönsä hyväksytään.

Zdzisław Kazimierz Chmielewski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, neuvoston asetukset merkitsevät uutta pyrkimystä saada aikaan tasapaino luonnonvarojen nykyistä tilaa koskevien tietojen sekä sen luonnollisen pyrkimyksen välillä, että täytetään Euroopan kalastuksen hoitamista ja hallinnointia koskevat vaatimukset. Esittelijä on tuonut selkeästi esille, että tämä on jälleen kerran osoitus vanhasta ongelmasta. Hän on korostanut selvää ristiriitaa, mikä vallitsee resurssien suojelemisen ja niiden tilan selvittämistä koskevien todellisten mahdollisuuksien välillä.

Lainsäädännön laatijat ovat enemmän kuin koskaan samaa mieltä tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean kanssa siitä, että kalastajille ei anneta tarpeeksi luotettavaa tietoa suurimpia sallittuja saaliita koskevien ymmärrettävien näkemysten osalta. Samalla kuitenkin unionin toimielimet, jotka eivät epäilemättä halua, että niitä pidetään toimettomina, suosittelevat laatimaan säännöksiä, joilla varmistetaan TAC:ien johdonmukainen soveltaminen, vaikka tiedetään, että tiedot ovat riittämättömät. Tämä jo todettiin. Kalastajat, jotka odottavat pyyntiponnistuksen vahvistusta pitävät tätä lähestymistapaa tarpeettoman varovaisena ja epäasianmukaisena järkevän kalastuspolitiikan kannalta. Olen yrittänyt ymmärtää erikoista menetelmää, jotka tällä alalla vastuussa olevat ovat ottaneet käyttöön. Minusta on kuitenkin varoitettava esittelijää pyyntirajoitusten lisäämisen aiheuttamista yhteiskunnallisista ja taloudellisista vaikutuksista sekä kalastajien toimiin sovellettavista harmillisista hallinnollisista rajoituksista. Kalastajat tukevat yhä useammin tutkijoita, jotta merten biomassan todellinen tila voidaan selvittää. Puolan kalastajat ovat yhtyneet lisääntyvään kritiikkiin vanhoista tiedoista, jotka perustuvat liikaa arvioihin. Nyt on ehkä aika ottaa paremmin huomioon kalastajien mielipide. Se perustuu vuosisatoja vanhoihin tietoihin sekä tietoisuuteen siitä, että kalastajat voivat pysyä ammatissaan ainoastaan, jos he noudattavat meriympäristön etua.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikissa turskan elvytyssuunnitelmissa olisi ensiksi kannustettava niitä jäsenvaltioita ja kalastajia, jotka edistävät turskan kuolleisuuden vähentämistä. Toiseksi olisi rajoitettava sivusaaliita ja lopetettava poisheittäminen: poisheittämisestä olisi luovuttava eikä sitä saisi ainoastaan rajoittaa. Mikään turskan elvytyssuunnitelma ei ole uskottava, ellei siinä oteta huomioon ilmastonmuutoksen vaikutusta turskan syömä- ja lisääntymispaikkoihin, kuten kollegani Stevenson niin kaunopuheisesti esitti hetki sitten. Tällä on oltava keskeinen tehtävä kaikissa turskan elvytyssuunnitelmissa, jos halutaan, että ne ovat vakuuttavia.

Olen samaa mieltä siitä, että sivusaaliiden vähentäminen ohjelmilla, joilla pyritään välttämään turskan pyyntiä, on ensiarvoisen tärkeää. Meidän olisi kuitenkin viitattava tarpeeseen vähentää sivusaaliita ja lopettaa poisheittäminen. Toisin sanoen verkkoon jääneen turskan (sivusaaliin) ja purkamattoman saaliin (poisheittäminen) vähentäminen on ensiarvoisen tärkeää. Ilman tätä kalastus ei ole kestävää ekologisesti tai taloudellisesti. Irlanti on ehdottanut pilottihanketta vuodelle 2009, jolla vähennetään turskan poisheittoa Kelttienmerellä sijaitsevalla Nephropsin kalanviljelylaitoksella. Toivon, että kalastajat saavat kannustimia ja että heillä on keskeinen tehtävä seurannassa ja valvonnassa. Tämä on hankkeen onnistuneen toteutuksen avain. Minun on kuitenkin esitettävä komission jäsenelle kysymys siitä, mihin esittelijä viittasi ”uusina arvioina, että Kelttienmerta hyödynnetään liikaa ja että sitä on valvottava”. Kansainvälisen merentutkimusneuvoston mukaan Kelttienmeren alueen vuoden 2009 suurin sallittu saalis oli suosittelun rajoissa, mikä osoittaa, että kalakanta on vahvempi kuin muilla elvytyssuunnitelman kattamilla alueilla. Sisällytetäänkö Kelttienmeri elvytyssuunnitelmaan? Pitääkö tämä tehdä vai ei? Ketä kuullaan tieteen alalta?

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmoittaa komission jäsenelle, että turska oli kerran yksi yleisimmistä kalalajeista Irlannin vesillä ja ruokapöydässä. Minun kalastajilleni kalastus on enemmän kuin työpaikka. Se on elämäntapa, perinne ja jopa kutsumus. Monet kalastajat kalastavat useita lajeja, ja heille poisheittäminen merkitsee enemmän kuin haaskaamista ja ristiriitaa: kyseessä on kauhistuttava asia.

Meidän on annettava apua, jotta kalastajat kalastavat valikoivammin. Siten suojellaan turskaa ja toivottavasti samalla vähennetään poisheittämistä. Meidän on alettava käyttää näitä saaliita, ja meidän on käytettävä niitä hyvään tarkoitukseen, purettava ne satamassa ja annettava ne sairaaloille. Meidän on turskan ja muiden kalojen poistoheiton lopettamisen lisäksi saatava päätökseen niiden ja muiden kalalajien poisheittoa koskeva skandaali.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Mielestäni Niels Buskin esittämät tarkistukset, jotka koskevat niin sanottua turskakannan elvytyssuunnitelmaa, ovat erittäin tärkeitä tämän lajin kannan palauttamiseksi samalle tasolle, mitä se oli vuosia sitten. Turskakantojen suojeleminen on suurin haaste, johon yhteisen kalastuspolitiikkamme on tartuttava. Olisi muistettava, että turska on yhdessä kilohailin ja makrillin kanssa yksi Euroopan unionin kalastuslaivaston yleisimmistä pyytämistä lajeista. Turska on maailmanlaajuisesti toiseksi suosituin laji.

Sen lisäksi, että se on keskeinen saalis, turska on välttämätön myös ekosysteemin asianmukaiselle toiminnalle. Turska rajoittaa luonnollisella tavalla levän leviämistä erityisesti Itämerellä. Tämän tärkeän kalakannan vähentyminen on ilmastonmuutoksen kanssa merkittävä tekijä muutoksissa, jotka vaikuttavat Pohjois-Atlantin ekosysteemiin.

Haluaisin lopuksi esittää Puolan kalastajien kannan. Heistä on tullut virheellisen ja epäoikeudenmukaisen turskan kalastuspolitiikan pääasiallisia uhreja. Kuten parlamentin jäsenet tietävät, Puolan lipun alla purjehtiviin aluksiin sovellettiin aluksi rajoituksia. Tätä seurasi turskakalastuksen kieltäminen. Tällä oli kielteinen vaikutus kalastajien toimeentuloon, ja se puolestaan aiheutti konkurssiuhan Puolan jalostusteollisuudelle. Sen vuoksi esitetyissä tarkistuksissa olisi korostettava erityisesti tutkimusta. Tutkimuksen perusteella voimme selvittää turskakannan tämänhetkisen tilanteen, minkä vuoksi voimme puolestaan toteuttaa realistista kalastuspolitiikkaa. Kiitos, hyvät parlamentin jäsenet.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää parlamentin jäseniä mielenkiintoisesta keskustelusta, joka osoitti, että parlamentti sitoutuu turskan elvytykseen.

Parlamentin mietinnössä tuetaan suurelta osin ja kannatetaan komission ehdotusta tehdä nykyisestä suunnitelmastamme joustavampi ja tehokkaampi sekä samalla entistä kattavampi. Kuten monet teistä huomauttivat, on osoituksia turskakannan elpymisestä, ja kalastajat kertovat, että turska on palannut vesillemme.

Tämä koskee vain yhden vuoden, vuoden 2005, tilannetta, nyt kuin turska on kasvanut kokoa, ja se jää kiinni verkkoihimme. Meidän on oltava sen vuoksi varovaisia, miten hallitsemme tätä. Jos yhden vuoden tilanteen vuoksi toimimme ennenaikaisesti, joudumme tilanteeseen, jossa tämän kannan mahdollinen elpyminen hukataan. Näin on käynyt jo kahdesti edellisen 15 vuoden aikana, kerran Irlanninmerellä ja kerran Pohjanmerellä. Toimimme ennenaikaisesti yhden vuosiluokan vuoksi, ja jouduimme tilanteeseen, jossa meidän oli aloitettava alusta. Sen vuoksi on tärkeää, että toimimme tavalla, jossa vastuullisen hallinnoinnin perusteella voimme todeta, että meidän olisi kaikin keinoin pyrittävä vähentämään eri toimia ja voimme samalla nähdä, että turskan poisheittämistä vähennetään.

Tämä voidaan saada aikaan tulosperusteisella hallinnoinnilla, joka otetaan käyttöön turskan elvytysuunnitelmassa. Haluaisin kannustaa jäsenvaltioita työskentelemään kanssamme, jotta saamme aikaan sellaisen turskan elvytysuunnitelman, joka ajan mittaan elvyttää turskakannan kokonaan.

Haluaisin tämän lisäksi todeta muutaman yleisen näkökohdan poisheittämisestä, koska poisheittäminen ei ole ainoastaan turskaa koskeva kysymys. Puhumme luonnollisesti turskasta, koska se on erityisen tärkeä Pohjanmeren alueelle, mutta meillä on lukuisia muita kalakantoja, joita heitetään pois. Tämä on hyvin herkkä aihe Euroopan unionissa, jossa yleinen mielipide kehittyy hyvin kielteisellä tavalla. Pyrin puuttumaan ongelmaan ja tarkastelen koko asiaa uudelleen, koska tähän mennessä edistyminen on ollut erittäin hidasta. Minusta meidän olisi tarkasteltava kokonaiskuvaa paljon yleisemmin, jotta voimme välittömästi ottaa käyttöön merkittäviä toimia poisheittämissä rajoittamiseksi. Esitän myöhemmin teille ehdotuksia siitä, miten voimme tehokkaasti hillitä poisheittämistä Pohjanmerellä. Keskustelemme myös kumppaneidemme, kuten Norjan, kanssa siitä, miten voimme toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä, joilla vähennetään turskan pyyntiponnistusta ja samaan aikaan ottaa käyttöön toimia, joilla erityisesti vähennetään turskan poisheittämistä ja jolla vastataan muiden kalalajien poisheittämistä koskevaan ongelmaan.

Kelttienmeren tilanteesta, johon Avril Doyle viittasi, on todettava, että on totta, että Kansainvälisen merentutkimusneuvoston mukaan kannan tilanne on hieman parempi kuin muilla merialueilla. Kuitenkin se toteaa, että kanta on huonossa kunnossa ja sitä on elvytettävä, joten sen vuoksi sisällytimme sen uuteen turskan elvytysuunnitelmaan. Se on kuitenkin edelleenkin erittäin huonossa kunnossa. Se, että TAC:it vahvistetaan, ei merkitse, että kanta on hyvässä kunnossa, koska kalastamme suurimmaksi osaksi kestävä tasoa enemmän, ja te otatte käyttöön TAC:it, joiden laajuus pieneni. Kun kyseessä on todella huono tilanne, se merkitsee, että suurin sallittu saalis on nolla. Kelttienmeren tapauksessa tilanne on jonkin verran parempi, mutta tämän kannan tilanne on edelleen kaikkea muuta kuin hyvä.

Itämeren turskaa koskevasta näkökohdasta haluaisin sanoa, että vaikka se ei kuulu tähän turskan elvytysuunnitelmaan, niin otimme käyttöön Itämeren turskan elvytysuunnitelman vuonna 2007. Tänä vuonna, Kansainvälisen merentutkimusneuvoston neuvojen perusteella ja todennäköisesti ei niinkään turskan elvytysuunnitelman tuloksena vaan Puolan ja puolalaisten kalastajien merkittävien ponnisteluiden ansiosta, itäisen turskakannan erittäin huono tilanne on parantunut, mutta läntisen Itämeren läntisen turskakannan tilanne on huonontunut. Meidän on sen vuoksi toteutettava tiukempia toimenpiteitä Itämeren läntisen

turskakannan vuoksi, mutta ehkä soveltaa jonkin verran vähemmän tiukkoja toimenpiteitä itäiseen turskakantaan.

Niels Busk, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää komission jäsentä ja kollegoitani heidän valtavasta työstään ja erittäin rakentavista tarkistuksistaan, jotka olivat ehdottoman välttämättömiä, jotta tästä elvyttämissuunnitelmasta tulisi mahdollisimman täydellinen.

Haluaisin huomauttaa, että nyt on erittäin tärkeää, että elvytysuunnitelma onnistuu. Me olemme sen velkaa kalastajille. On myös totta, ja se on mainittu täällä tänä iltana, että olemme puhuneet turskan elpymisen lisäksi myös muista kalalajeista. Olemme puhuneet siitä edellisen kymmenen vuoden ajan saavuttamatta kuitenkaan tavoitetta. Sen vuoksi on tärkeää, että saavutamme sen nyt.

Haluaisin sanoa muutaman sanan laittomasta, ilmoittamattomasta ja sääntelemättömästä kalastuksesta. Emme luonnollisesti tiedä, kuinka yleistä se on, mutta en epäile, että sillä on erittäin kielteisiä vaikutuksia elvytysuunnitelmiin, joita olemme toteuttaneet viime vuosina. Se on häpeällistä kalakantojen kannalta ja se tuottaa häpeää kalatalousalalle sekä koko yhteiskunnalle, ja Euroopan parlamentti on kiinnittänyt huomiota tähän kerta toisensa jälkeen. On otettava käyttöön paljon parempia ja paljon tehokkaampia valvontatoimia, jotta voimme lopettaa laittoman kalastamisen. Haluaisin myös sanoa, että meidän on sisällytettävä ja määritettävä, kuinka paljon hylkeet, merimetsot ja muut petolinnut kuluttavat. Kyseessä on luonnollisesti ala, jolla ei oteta huomioon kiintiöitä, koska tilanne on lähes sama kuin ilmoittamattoman kalastuksen suhteen.

Poisheittämistä koskeva kysymys on toinen seikka, josta olemme keskustelleet noin kymmenen vuotta. Poisheittämisellä on luonnollisesti väistämättömiä seurauksia kiintiöpolitiikkaan, mutta aivan yhtä tärkeää on se, että heitämme pois täysin syötäväksi kelpaavaa kalaa. Arvoisa komission jäsen, olen luonnollisesti tyytyväinen, että totesitte tänä iltana, että teillä on suunnitelma. Ei ole kuitenkaan ollenkaan hyväksyttävää, että olemme keskustelleet tästä aiheesta kymmenen vuotta, mutta emme ole saavuttaneet yhtäkään tavoitetta. Tämä tilanne on surullinen, ja meidän on tehtävä jotain sen vuoksi. Muutoin myös tämä elvytysuunnitelma tuomitaan epäonnistumaan.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bogdan Golik (PSE), kirjallinen. – (PL) On täysin ymmärrettävää, että komissio ja jäsenvaltioiden hallitukset ovat huolissaan turskakantojen kriittisestä tilasta Euroopan unionin merialueilla. Minä olen kuitenkin huolestunut siitä, että Euroopan unionin toimielimet luottavat lainsäädäntöehdotuksissaan ja päätöksissään tietoihin, joita toimittavat komission rahoittamat eri tutkimuslaitokset. Riippumattomiin tutkijoihin viitataan harvoin.

Kiistaa aiheuttavat myös neuvoston asetukset (EY) N:o 812/2004 ja N:o 2187/2005, koska niillä kielletään ajoverkkojen käyttö EU:ssa. Kuukausi sitten meri- ja kalastusasioiden pääosaston kanssa järjestämässäni kokouksessa kävi ilmi, että komissio on päättänyt välttää kaikkia kysymyksiä tästä asiasta. Se ei tarjoa konkreettisia vastauksia eikä täytä edellä mainittujen asetusten mukaisia velvoitteitaan, kun kyseessä on tutkimus, jolla vahvistetaan toteutuskiellon asianmukaisuus.

Turskaa koskevassa kysymyksessä puuttuu esimerkiksi yksityiskohtaisia tilastotietoja alle kahdeksan metriä pitkien alusten saaliista. Minkäänlaista vertailua ei ole tehty jalostettujen kalatuotteiden määrästä verrattuna unionin eri jäsenvaltioiden ilmoittamien saaliiden määrään. Toimielimet eivät ole pystyneet tarjoamaan konkreettisia tietoja ja suunnitelmia. Lisäksi aiheeton yleistäminen tutkimuksessa on osaltaan lisännyt tätä kiistaa.

Kun otetaan huomioon kalastuksen yhteiskunnallinen ja taloudellinen perusta, siitä on tulossa yhä merkittävämpi motiivi kalastajien mielenosoituksille ja protesteille Puolassa ja muissa valtioissa. Monet perheet menettävät elantonsa esimerkiksi kalastuskiintiöiden vähentämisen ja ajoverkkojen käyttöä koskevan kiellon vuoksi.

19. Yhteisön syrjäisemmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnointi (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Pedro Guerreiron kalatalousvaliokunnan puolesta esittämä mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 639/2004 muuttamisesta (KOM(2008)0444 – C6-0298/2008 – 2008/0138(CNS)) (A6-0388/2008).

Pedro Guerreiro, esittelijä. – (PT) Kun otetaan huomioon syrjäisimpien alueiden vaikeat olot ja rakenteelliset puutteet, olisi otettava käyttöön erityisiä toimia niiden sosiaalis-taloudellisen kehityksen edistämiseksi. Niiden ei pitäisi olla sidoksissa siirtymäkauden kriteereihin eikä olosuhteista riippuviin taikka keinotekoisiiin vaurautta koskeviin kehityssuuntiin.

Kalatalousala on strateginen ala näille alueille, koska se toimittaa kalaa niiden kansalaisille ja varmistaa kalastusyhteisöjen työllisyyden ja taloudellisen kestävyuden. Kalastuslaivastot muodostuvat kuitenkin havaituista parannuksista huolimatta suurimmaksi osaksi vanhentuneesta, keskimäärin 30 tai 40 vuotta vanhasta, kalustosta erityisesti, kun on kyse pienimuotoista kalastusta harjoittavista laivastoista.

Uusi taloudellinen tuki näiden alueiden kalastuslaivastojen uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi on ehdottoman tärkeää ja siksi on mahdotonta ymmärtää, että Euroopan unioni estää tämän tuen. Kalastuslaivastojen uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen myönnetyn tuen jatkuminen on ehdoton edellytys kalavarojen suojelun sekä kalastajien työolojen ja työturvallisuuden parantamiselle.

Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunta ehdottaa ainoastaan, että julkista tukea voidaan jatkaa syrjäisimpien alueiden laivastojen uudenaikaistamiseksi vuoteen 2009 saakka ja että nämä laivastot voidaan rekisteröidä vuoteen 2011 saakka. Vaikka tämä ehdotus ulottuu komission ehdotusta pidemmälle, meidän mielestämme se on silti riittämätön, koska sillä ei vastata näiden alueiden kalastajien todellisiin tarpeisiin erityisesti pienimuotoista kalastusta harjoittavien laivastojen osalta. Sen vuoksi olemme esittäneet tarkistuksia, joilla pyritään varmistamaan julkinen tuki kalastuslaivastojen uudenaikaistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi ilman aikarajoja ja näiden alueiden alan tarpeiden mukaisesti.

Vaikka se ei ole ehdottoman välttämätöntä, voimme sanoa, että tämä toimi ei aiheuta lisäkustannuksia yhteisön talousarviolle ja se ei lisää laivastokapasiteettia. Kyseessä on itse asiassa Euroopan parlamentin aikaisemmin hyväksymät ehdotukset, joissa vuonna 2005 toistettiin, että tulevaisuudessa tarvitaan tukea kalastuslaivastojen uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi näiden alueiden kalastusalan kannattavuuden ja kilpailukyvyyn vuoksi. Parlamentin kalatalousvaliokunta on myös hyväksynyt nämä ehdotukset. Se ilmoitti aikaisemmin tänä vuonna, että uutta tukea tarvitaan kaikkien syrjäisimpien alueiden laivastojen uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi, koska laivastojen uudistamista koskevalla yhteisön tuella olisi vaikeaa korjata tilannetta. Syy on se, että nämä laivastot ovat jääneet jälkeen Euroopan mantereen laivastoista. Sen vuoksi pyydämme päätöksenteon ratkaisevalla hetkellä yksinkertaisesti, että Euroopan parlamentti toimii yhdenmukaisesti oman kantansa kanssa.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi ilmaista kiitollisuuteni kalatalousvaliokunnalle ja erityisesti sen esittelijälle Pedro Guerreirolle mietinnöstään.

Komissio ymmärtää syrjäisimpien alueiden vaikeuksia toteuttaa vuonna 2006 tehtyjä päätöksiä aluksien nykyaikaistamisesta. Se ei voi kuitenkaan hyväksyä, että julkista tukea annetaan jatkuvasti laivaston uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi, sillä tämä johtaa laivaston liikakapasiteettiin ja heikkoon taloudelliseen tehokkuuteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Ymmärrämme kuitenkin esittelijän esittämän näkökohdan, että joissain tapauksessa toteuttamamme päätökset ovat johtaneet ruuhkaan telakoilla, jotka eivät selviydy työstä ennen tiettyä määräaika. Sen vuoksi olemme valmiit hyväksymään laivastoon lisäämistä koskevan määräajan pidentämisen vuoteen 2011 saakka, mitä esittelijä ehdotti. Voin hyväksyä siten tarkistukset 2 ja 7.

Komissio uskoo kuitenkin, että laivaston hallinnoinnin perussäännöt – eli laivastoon lisäämistä ja laivastosta poistamista koskeva järjestelmä, jolla varmistetaan, että kapasiteettia ei lisätä ja että tällaiseen kapasiteettiin myönnetty julkinen tuki poistetaan – on turvattava. Muussa tapauksessa syrjäisimmät seudut voisivat aiheuttaa ylimääräistä kalastuskapasiteettia, kuten on käynyt mantereen laivastojen kanssa, ja tämä heikentäisi lopulta niiden taloutta.

Haluan mainita tässä yhteydessä polttoainepaketin, joka hyväksyttiin tämän vuoden heinäkuussa, kun polttoaineen korkea hinta aiheutti taluskriisin. Haluaisin kehottaa kaikkia syrjäisimpien alueiden

asianmukaisia toimijoita käyttämään hyväksi tätä pakettia, jotta niiden laivastojen energiatehokkuutta parannetaan ja jotta tässä paketissa tarjotuilla välineillä, kuten rakenneuudistuksella ja osittaisella käytöstä poistolla, tehdään laivastoista taloudellisesti kannattavampia. Edellä esittämiäni näkökohtien vuoksi komissio ei hyväksy tarkistuksia 1, 3, 4, 5, 6, 9, 10 ja 11. Tarkistus 8 voidaan hyväksyä, koska ymmärretään, että komission kertomusta on lykättävä siihen saakka, että kaikki tiedot asetuksen mukaisten poikkeuksien käytöstä ovat saatavilla.

Mitä tulee komissiolle annettuun kehotukseen mahdollisten uusien toimien esittämisestä, haluaisin korostaa, että tämä kuuluu komission aloiteoikeuden piiriin. Komissio esittää uusia toimenpiteitä, jos se on sen mielestä tarpeellista ja asianmukaista.

Emanuel Jardim Fernandes, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minun on tämän mietinnön osalta ensinnäkin korostettava tarvetta ottaa huomioon syrjäisimpien alueiden kalatalouden tarpeet. Toiseksi tuon esille, että syrjäisille alueille myönnettyä poikkeusta laivaston lisäämistä ja laivastoista poistoa koskevaan järjestelmään on jatkettava.

Kalatalousvaliokunnan hyväksymä määräajan pidennys merkitsee, että valtiontuesta nauttineet kalastuslaivastot voidaan poikkeuksen nojalla lisätä näiden alueiden kalastuslaivastoon vuoteen 2011 mennessä ilman, että uuden kapasiteetin lisäämistä pitäisi korvata vastaavan kapasiteetin poistamisella. Kalatalousvaliokunnan esittämä tarkistus oli sosialistiryhmän ja PPE-DE-ryhmän sopimuksen tulos, ja siinä oli mukana syrjäisimmiltä alueilta peräisin olevia jäseniä näistä kahdesta ryhmästä sekä esittelijä Pedro Guerreiro, joka halusi mennä vieläkin pidemmälle asiassa, kuten juuri kuulumme. Olen PSE-ryhmän varjoesittelijänä sitoutunut tähän tavoitteeseen ja sen vuoksi kehotan parlamentin jäseniä äänestämään huomenna tämän mietinnön puolesta. Kehotan komissiota, komission jäsentä ja neuvostoa ottamaan huomioon Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselman, joka toivottavasti hyväksytään huomenna.

Kathy Sinnott, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, syrjäisimpien alueiden kalastukseen vaikuttavat kriittiset kysymykset näyttävät olevan samanlaisia, mihin kaikkien kalastajien on vastattava, mutta ne ovat kuitenkin merkittävämpiä. Tämän kalataloudenalan tulevaisuutta uhkaavat monet seikat: merirosvous, harvenevat varastot ja niin edelleen, vanhentuneet alukset ja laivastot. Tällaiset ongelmat ovat entistä isompi taakka tälle alalle, koska se on jo nyt erittäin haavoittuva.

Meidän on autettava kaikkein syrjäisimpiä kalastusyhteisöjä säilyttämään heidän elantonsa lisäksi heidän ammattitaitonsa, jota he ovat hioneet sukupolvien ajan ja jonka he ja myös me voimme menettää, ellei sitä suojella.

Meidän kaikkien on otettava huomioon näiden syrjäisimpien alueiden muuttuvat sosioekonomiset tarpeet sekä alaan kohdistuvat vaikutukset. Jotta heitä autetaan selviytymään, meidän on otettava heidät enemmän mukaan päätöksentekoon ja meidän on toteutettava erityisiä toimia, kuten pidennettävä laivaston uusimista koskevaa määräaika.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, mielestäni kalatalousvaliokunnan suorittama työ, johon osallistui esittelijämme, eri poliittiset ryhmät ja komissio, oli erittäin tuloksekas. Sen vuoksi on päästy johtopäätökseen, josta melkein kaikki komissio mukaan lukien ovat yhtä mieltä, eli tämän ongelman ratkaisemiseksi on kaikkein asianmukaisinta, että määräaika pidennetään vuoteen 2011 saakka ja laaditaan kertomus, jossa arvioidaan mahdollista tarvetta jatkaa tätä toimea pidempään.

Kiitän kaikkia PPE-DE-ryhmän kollegoitamme, jotka hyväksyivät tämän kannan kanssamme sekä komissiota ponnisteluistaan tämän sopimuksen aikaansaamiseksi. Nyt on vain toivottava, että neuvosto ymmärtää päätöksemme ja että se tiedostaa, että syrjäisemmät alueet tarvitsevat lisää aikaa tämän vaatimuksen noudattamiseksi.

Sérgio Marques (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, pitäisikö syrjäisimpien alueiden kalastuslaivastojen uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen myönnetyn valtiontuen lupa sallia ainoastaan vuoden 2009 loppuun vai pitäisikö sen olla voimassa rajattomasti? Näiden alueiden kalatalouden erityisluonne oikeuttaa myöntämään tukea vuoden 2009 jälkeen ilman, että meriympäristöä haitataan millään tavalla.

Valtiontuen käyttö rajattoman ajanjakson ajan syrjäisimpien alueiden laivastojen uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi ei merkitse, että tukea annetaan pysyvästi ja ikuisesti. Sen myöntäminen lopetetaan välittömästi, jos tieteellinen neuvosto ja alueelliset neuvot-antavat toimikunnat katsovat tämän tarpeelliseksi. Tämä on ratkaisu, joka soveltuu parhaiten syrjäisempien alueiden kalastustalouden erityistilanteeseen. Samat

syyt, joiden vuoksi perustellaan sitä, miksi jokaisen syrjäisemmän alueen kalastajat nauttivat kalastuksen harjoittamisen yksinoikeudesta korkeintaan 100 mailin alueella, ovat perusteena sille, miksi niitä kohdellaan eri tavalla laivaston uudistamisen ja nykyaikaistamisen osalta. Olen iloinen, että kalatalousvaliokunta on löytänyt parhaat ratkaisut, joilla vastataan syrjäisimpien alueiden kalatalousalan erityistarpeisiin.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, halusin osoittaa solidaarisuutta, koska olen kotoisin saarivaltiosta, jossa meidän reuna-alueillamme kalastusyhteisöt – niiden kulttuuri, perinteet ja taidot – ovat erittäin tärkeitä. Näille alueille on vaikea saada houkutelua vaihtoehtoisia elinkeinoja, elämäntapoja tai ammatteja. Jos voimme osoittaa solidaarisuutta Euroopan syrjäisille alueille, mitä meidän on osoitettava syrjäisimmille alueille, jotka ovat äärimmäisen syrjäisessä asemassa? Kannatan täällä ilmaista syrjäisimpien alueiden kalastusyhteisöjen taitojen, perinteiden ja kulttuurin tukea sekä myös sitä tukea, joka annetaan hyvin eristyneessä asemassa sijaitseville EU:n syrjäisille alueille, jotka ovat usein pieniä saariyhteisöjä.

Haluaisin tukea kollegoiden esittämiä näkökantoja ja pyydän komission jäsentä Borgia varmistamaan, että jos kysymys on kalastuslaivastojen valtiontuen määräjän jatkamisesta, niin mitä tahansa tehdäänkin, meidän on oltava mahdollisimman avokätisiä.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, komission jäsen puhui syrjäisimpien alueiden kalastuksen ylikapasiteetista tai laivaston ylikapasiteetista

Yhdyn hänen näkemykseensä. Kysyn komission jäseneltä seuraavaa: Onko komissio tietoinen, että syrjäisimpien alueiden, Atlantin keskiosassa sijaitsevien Kanariansaarten, Azoreiden ja Madeiran, Karibianmerellä sijaitsevien Guadeloupen, Martiniquen ja Guayanen ja Intian valtamerellä sijaitsevan Réunionin ympärillä on suuria merialueita, joilla kalavarat ovat vähitellen ehtymässä liikakalastuksen vuoksi? Onko komissiolla mitään tietoja tästä? Katsooko komissio, että se voisi auttaa näiden alueiden kalastuslaivastoja edistämällä näiden alueiden kalakantojen säilyttämistä?

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Suuret kiitokset kommentistanne. Voin vakuuttaa teille, että olen sitoutunut auttamaan syrjäisimpien alueiden laivastoja niin paljon kuin voin ja niin paljon kuin on mahdollista.

Haluan kuitenkin korostaa, että näiden laivastojen kapasiteetin säilyttäminen tai jopa lisääminen ei ole ratkaisu ja se voi olla jopa osa ongelmaa. Totesin jo aloituspuheenvuorossani, että jos tarvitaan toimea näiden laivastojen uudelleenjärjestelyyn, niin kehotan teitä harkitsemaan äskettäin hyväksyttyä polttoainepakettia, jossa tarjotaan joitain mahdollisuuksia syrjäisimpien alueiden laivastojen avuksi. Hyväksyn myös, kuten ilmoitin, että määrääkää laivaston rekisteröimiseksi jatketaan telakoiden ruuhkautumisesta aiheutuneen ongelman vuoksi. En voi kuitenkaan hyväksyä, että julkisen tuen käyttöä jatketaan rakentamiseen sekä laivastoon lisäämistä ja laivastoon poistamista koskeviin järjestelyihin sen määrän lisäksi, mitä Euroopan kalatalousrahastosta on jo myönnetty, koska syrjäisimmät alueet on jo otettu erityisesti huomioon. Tällä ei ratkaista mitään vaan sillä aiheutetaan enemmän ongelmia.

Hyväksymme sen, että liikakalastusta esiintyy ja että se johtuu ylikapasiteetista. Komissio ei halua edistää ylikapasiteettia syrjäisillä alueilla, koska se aiheuttaa ainoastaan ongelmia tulevaisuudessa. Olemme tarkastelleet liikakalastuksen mahdollisuutta syrjäisimmillä alueilla ja neuvosto on juuri hyväksynyt asetuksen laittomasta, ilmoittamattomasta ja sääntelemättömästä kalastuksesta, jonka Euroopan parlamentti on myös hyväksynyt. Vuoden 2010 tammikuun 1 päivästä lähtien mitään kalaa, jota ei ole todistettu laillisesti pyydytyksi, ei voida tuoda Euroopan markkinoille. Toimimme myös alueellisten kalastusjärjestöjen johdossa, jotta voimme edistää kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa, eli lähes kaikissa alueellisissa kalastusjärjestöissä, kestävää kalataloutta valtamerillä. Aiomme jatkaa tätä työtä, jotta voimme tällä tavalla varmistaa kestäväen kalastuksen omilla vesialueillamme ja kansainvälisillä vesillä, jotka ovat erittäin tärkeitä syrjäisimmille alueillemme.

Pedro Guerreiro, esittelijä. – (PT) Kiitän teitä puheenvuoroistanne, Haluaisin myös huomauttaa, että perustamissopimusten säännöksiin mukaan syrjäisimpien alueiden tukitoimet ovat mahdollisia ja toivottavia. Tämän mahdollisuuden on siten johdettava erityisiin toimenpiteisiin. Kalatalousala on näillä alueilla strategisessa asemassa. Se tarvitsee tukea uudistamista ja nykyaikaistamista varten, joten tässä on kyse täysin luonnollisesta asiasta. Yhteisön varoja on käytettävissä ja kuten tämä keskustelu osoittaa, ei ole mitään pätevää perustetta estää valtiontuen käyttöä näiden alueiden kalastuslaivastojen uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi. Toisin kuin on sanottu, näiden laivastojen uudistaminen ja nykyaikaistaminen ei johda välttämättä ylikapasiteettiin tai se ei lisää ylikapasiteettia.

Sen vuoksi on esitettävä kysymys, miksi tämän alan tueksi ei toteuteta toimia? Olemme tämän keskustelun tuloksena entistä vakuuttuneempia siitä, että ei ole ainoastaan välttämätöntä pidentää valtiontuesta

nauttineiden alusten lisäämistä koskevaa määräaika, kuten komissio ja kalatalousvaliokunta ehdottivat, vaan on myös varmistettava, että julkista tukea on mahdollista myöntää näiden alueiden laivastojen uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi erityisesti pienimuotoista kalastusta harjoittavien alusten osalta ilman, että niihin sovelletaan määräaikoja, kuten olemme jälleen johdonmukaisesti perustelleet.

Haluamme siten, että tästä asiasta esittämämme tarkistukset hyväksytään huomenna. Tilanne vaatii sitä ja aika näyttää, että olemme oikeassa.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Margie Sudre (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Olen tyytyväinen, että Euroopan parlamentti on hyväksynyt, että syrjäisimmille alueille rekisteröityjä kalastusaluksia, jotka saavat valtiontukea uudistamista varten, voidaan rakentaa 31. joulukuuta 2011 saakka.

Haluaisin kiittää niitä kollegoita, jotka toimivat kanssani komission kanssa käytyjen kiivaiden neuvotteluiden aikana sen puolesta, että alkuperäiseen ehdotuksen verrattuna saadaan kaksi vuotta enemmän aikaa. Näitä aluksia ei olisi voitu rakentaa ajoissa, koska lainsäädäntö, jolla hyväksytään jäsenvaltioiden myöntämä tuki, hyväksyttiin myöhään ja telakoilla oli rajalliset mahdollisuudet. Olen tyytyväinen, että komissio on kuunnellut kalastajien pyyntöjä, vaikka pahoittelen, että kommunistinen ryhmä päätti olla tukematta meitä.

Tämä sopimus osoittaa, että Euroopan unioni ottaa jatkossakin huomioon syrjäisempien alueiden erityisolosuhteet ja itse asiassa tekee enemmän kuin koskaan, koska se hyväksyy, että niiden poikkeusjärjestelmää pidennetään. Meidän ei pitäisi unohtaa, että valtionapu uusien alusten rakentamiseksi on kielletty muualla Euroopan unionissa vuodesta 2005 lähtien.

Kehotan kalastusministereitä antamaan päätöksen hyvin nopeasti, jotta syrjäisimpien alueiden kalastajat voivat hankkia nykyaikaisia aluksia, joiden turvallisuusolot ovat mahdollisimman hyvät.

20. Maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman luominen Euroopan unionin ja ilmastonmuutokselle altteimpien köyhien kehitysmaiden välille (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Anders Wijkmanin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima mietintö maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman luomisesta Euroopan unionin ja ilmastonmuutokselle altteimpien köyhien kehitysmaiden välille (2008/2131(INI)) (A6-0366/2008)

Anders Wijkman, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä mietintö on vastaus maailmanlaajuiselle ilmastonmuutosliittoumalle, jonka komissio perusti viime vuoden loppupuolella. Maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma on periaatteessa erittäin hyvä aloite. Siinä tunnustetaan ennen kaikkea se, että matalan tulotason valtiot ovat erittäin vakavassa vaarassa ilmastonmuutoksen vuoksi.

On kohtalon ivaa, että vuosituhannen kehitystavoitteista sovittiin vain kahdeksan vuotta sitten New Yorkissa. Ilmastonmuutosta tuskin mainittiin, mutta jo silloin oli selvää, että monet matalan tulotason valtiot kärsisivät pahoin ilmastonmuutoksen haittavaikutuksista.

Kuitenkin tapa, jolla olemme järjestäytyneet kansallisissa järjestöissä, hallituksissa ja niin edelleen – ilmastonmuutos yhdellä puolella ja kehitysyhteistyö toisella puolella – muodosti todellisen esteen sille, että ilmastonmuutoksen tunnustettiin uhkaavan kehitystä ja köyhyden vähentämistä.

Haaste on luonnollisesti valtava. Jotta matalan tulotason valtioita autetaan sopeutumista, riskien vähentämistä ja vaikutusten lieventämistä koskevissa ponnisteluissa ja jotta pyritään löytämään synergiaetuja, on keskityttävä erityisesti metsänhakkuisiin ja, mikä tärkeintä, kaikkien näiden näkökohtien toteutukseen kehityssuunnitelmissa ja köyhyden vähentämisessä.

On ratkaisevan tärkeää, että emme toteuta pelkästään erillisiä mukautumishankkeita. Meidän pitää pikemminkin valtavirtaistaa mukautustoimet ja riskien vähentäminen osaksi kehitysyhteistyötä.

Kehitysyhteistyövaliokunnan keskustelun suuri kysymys oli, miten rahoitamme tämän. Komission ehdotus merkitsee ainoastaan 60 miljoonaa euroa. Se on vain pisara meressä. Kukaan ei tiedä, kuinka paljon kustannuksia aiheutuu riskien vähentämisestä johtuvasta mukautuksesta. Maailmanpankki, Oxfam, YK:n

kehitysohjelma ja muut tahot ovat esittäneet arvioita, jotka vaihtelevat 10 miljardin ja 100 miljardin Yhdysvaltojen dollarin välillä vuodessa. Joistakin toimista ei tarvitse maksaa enemmän: jos laaditaan kehityssuunnitelmia ja köyhyyden vähentämistä koskevia strategioita, joissa otetaan huomioon alusta lähtien ilmastonmuutoksen haittavaikutukset, lisäkustannuksia ei välttämättä synny. Olemme tietoisia monista aloista, joille aiheutuu kuitenkin lisäkustannuksia. Niitä ovat muun muassa maanviljelykäytänteet, äärimmäisten sääilmiöiden riskien vähentäminen, merenpinnan nousu ja terveydenhuollon toimenpiteet.

Kysymys kuuluu: mistä ylimääräinen tai täydentävä rahoitus saadaan? Teemme mietinnössä joitain ehdotuksia. Yksi niistä on luonnollisesti käyttää jotain tuloja, joita oletetaan saatavan päästökauppoikeuksien huutokaupasta tulevaisuudessa. On erittäin tärkeä varata tässä yhteydessä jotain rahoitusta kehitysmaille.

Toinen ehdotus on, että jäsenvaltioiden olisi tuettava komissio aloitetta sen sijaan että ne toteuttavat omia aloitteitaan. Tämä on uusi ala, jossa on järkevää yhdistää voimavaroja.

Lopuksi kaikkea, mitä toteutamme tällä alalla, on tarkasteltava ensi vuonna Kööpenhaminassa käytävien ilmastoneuvotteluiden valossa. Liitteessä 1 mainittujen valtioiden ennakoiva toiminta tällä alalla on ratkaisevaa maailmanlaajuisen sopimuksen aikaansaamiseksi.

Kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnössä käsitellään edellä mainittuja asioita monien muiden asioiden lisäksi siten, että komission aloitteita tuetaan ja että ensisijainen tavoite on vahvistaa niitä sisällön ja rahoituksen osalta.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen Anders Wijkmanin mietintöön ja kiitän häntä jatkuvasta tuestaan maailmanlaajuiselle ilmastonmuutosliittoumalle. Olemme kaiken kaikkiaan sitä mieltä, että mietinnössä korostetaan oikeita asioita ja määritellään keskeiset haasteet, joihin kansainvälinen yhteisö joutuu tällä hetkellä vastaamaan, kun se antaa kehitysmaille tukea ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi. Ensinnäkin arvostamme erityisesti mietinnön ehdotuksia, joiden mukaan maailmanlaajuisesta ilmastonmuutosliittoumasta kehitetään tietojenvaihtokeskus jäsenvaltioiden aloitteille. Olemme samaa mieltä siitä, että kehitysmaiden auttamista koskevat nykyiset toimet tällä tärkeällä alalla ovat hajanaisia ja että niitä ei koordinoita hyvin, ja ne eivät vastaa kaikkien EU:n jäsenvaltioiden allekirjoittamia Pariisin periaatteita avun tehokkuudesta.

Toiseksi on tehty ehdotus maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman pitkäaikaisen rahoitustavoitteen käyttöönottoamisesta. On erittäin tärkeää, että EU:n jäsenvaltiot yhtyvät täysin tähän aloitteeseen ja tekevät suurempia julkisen kehitysavun sitoumuksia sekä antavat innovatiivisia rahoituslähteitä maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman käytettäväksi. Olisi hyödytöntä, jos komissio asettaisi yksin rahoitustavoitteen.

Lopuksi käsittelen ehdotusta käyttää osaa tuloista, joita odotetaan saatavaksi EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvien päästökauppoikeuksien huutokaupasta, maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman ja muiden kehitysmaiden ilmastonmuutostoimien rahoittamiseksi. Tarvitsemme etenkin tässä yhteydessä jatkuvaa tukea Euroopan parlamentilta näiden ehdotuksien toteuttamiseksi siten, että päättäjiin pidetään yhteyttä jäsenvaltioiden tasolla.

Mietinnössä korostetaan useita kohtia, joista pyydetään komissiolta lisätietoja erityisesti maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman lisäarvosta. Maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma on tarkoitettu keskeiseksi osaksi Euroopan unionin ilmastonmuutospolitiikkaa. Tämä politiikka on perinteisesti keskittynyt lieventämistoimiin unionin sisä- ja ulkopuolella. Vihreässä kirjassa ja valkoisessa kirjassa käsitellään pääasiallisesti mukautumistoimia unionin sisällä. Maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma edustaa mukautumisponnistelujemme ulkoista ulottuvuutta. Lisäksi on tärkeää korostaa, että kansainvälisen yhteisön on päästävä sopimukseen ilmastonmuutossopimuksesta Kööpenhaminassa joulukuussa 2009, jotta vältetään Kiiton pöytäkirjan ja tämän sopimuksen välille jäävä aukko ja seurantasopimus. Kehitysmaat liittyvät tällaiseen sopimukseen ainoastaan, jos mukauttamista harkitaan erityisesti. Euroopan unionin on myös omaksuttava johtajan rooli tässä yhteydessä, ja maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma on keino osoittaa sitoumustamme.

Anders Wijkmanin mietinnössä olisi voitu viitata enemmän poliittiseen välttämättömyyteen. Euroopan unioni on myös suurin kehitysavun antaja. Ilmastonmuutos uhkaa selkeästi kehitystä. Maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman tavoite on sisällyttää ilmastonmuutokseen sopeutuminen tiukasti EU:n kehityspolitiikkaan.

Lopuksi maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma haluaisi soveltaa eri keinoja ilmastoon liittyvän avunannon kehittämiseksi hankerahoituksen ulkopuolella ja ohjelmaperusteisten lähestymistapojen suuntaan. Uskomme, että ilmastonmuutosta torjutaan tehokkaasti ainoastaan tällä tavalla. Komissio on jo edennyt

maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman ensimmäiseen täytäntöönpanovaiheeseen. Se ottaa siinä asianmukaisesti huomioon mietinnön ehdotukset, kuten erityisesti kumppanuusvaltioiden edustajien tiiviin osallistumisen ja koordinoinnin muiden asiaan liittyvien kaksi- ja monivuotisten monenvälisten aloitteiden kanssa.

Lopuksi komissio tunnustaa tarpeen, että ilmastonmuutos on valtavirtaistettava paremmin sen omiin avustusohjelmiin tiiviissä yhteistyössä kumppanuusvaltioiden ja kehitys yhteistyökumppanien kanssa valtioiden tasolla. OECD:ssä meneillään oleva työ suuntaviivojen kehittämiseksi siten, että mukautustoimia valtavirtaistetaan kehitys yhteistyöhön, auttaa meitä näissä pyrkimyksissä.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Mihaela Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Tämä aloite on perusteltu, kun otetaan huomioon Euroopan unionin kehitysmaita koskeva vastuu sekä se, että Euroopan unioni on maailman suurin humanitaarisen avun antaja.

Tässä yhteydessä on tärkeää, että voimme välttää kehitysmaita koskevia päällekkäisiä aloitteita, joita olemme aloittaneet yhteisössä tai jäsenvaltioiden tasolla.

Mielestäni ilmastonmuutosta koskevien huolenaiheiden osalta on erittäin tärkeää, että sitoutuminen ei ole kertaluontoista. Meidän on otettava huomioon ennaltaehkäisevien toimen merkitys kaikissa EU:n hyväksymissä toimissa ja erityisesti niissä, jotka liittyvät kehitysapuun.

Lopuksi ennaltaehkäisevien toimenpiteiden olisi minusta oltava etusijalla humanitaarisia kriisejä koskeviin toimiin nähden, kun otetaan huomioon, että katastrofien jälkeisen jälleenrakentamisen kustannukset ovat paljon korkeammat.

Euroopan unionin on osoitettava solidaarisuuden lisäksi myös vastuullisuutta muille alueille maailmassa. Maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma on siten merkittävä askel tähän suuntaan.

Pierre Schapira (PSE), kirjallinen. – (FR) Maailmanlaajuisesta ilmastonmuutosliittoumasta on tullava tehokas väline, jonka avulla köyhimmät valtiot voivat sopeutua ilmastonmuutoksen seurauksiin, sillä ne ovat sen pääasiallisia uhreja.

Euroopan parlamentin sosialistiryhmän valiokunnassa esittämällä tarkistuksilla on ollut mahdollista parantaa esittelijän tekemää erinomaista työtä.

Liittouman rahoituksen osalta PSE yhtyy esittelijän pahoitteluihin siitä, kuinka alhainen komission vahvistama vuotuinen määrä on.

Pahoitlemme myös, että Euroopan kehitysrahastoa käytetään lähes aina uusien aloitteiden, kuten tämän liittouman, rahoitukseen. Tätä käyttöä olisi valvottava tiukasti, jotta varmistetaan, että sillä todella rahoitetaan kehitystoimia ja että sitä käytetään ainoastaan liittouman toiminnan ensimmäisenä vuonna. Komission on siten noudatettava sitoumustaan täydentävän rahoituksen löytämiseksi liittoumalle.

PSE on ilmaissut tukensa myös ilmastonmuutoksen ja tämänhetkisen elintarvikekriisin välisen yhteyden selvittämiseksi. Liittouman olisi esitettävä konkreettisia aloitteita tällä alalla, kuten maailman eteläisten valtioiden kaupunkien ympärille luotavia vihreitä vyöhykkeitä, jotta edistetään elintarvikkeita tuottavaa maataloutta.

Lisäksi olemme vaatineet, että laaditaan ympäristölliset, sosiaaliset ja taloudelliset kriteerit biopolttoaineen tuotannosta ja että elintarvikkeiden turvallisuus on taattava ennen kuin edistetään maatalouden vientiä.

21. Hallintotapa ja kumppanuus kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Jean Marie Beaupuy'n aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö hallintotavasta ja kumppanuudesta kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla (A6-0356/2008).

Jean Marie Beaupuy, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, voin kertoa, että minulla oli suuri ilo soveltaa itse hyvän hallintotavan periaatteita, kun tätä mietintöä laadittiin eri sidosryhmien kanssa.

Lisäksi tämä työskentelytapa on osoittautunut hyödylliseksi mietinnön valmistelussa, koska minulla oli sen vuoksi mahdollisuus ottaa huomioon melkein kaikki kollegoiden tekemät ehdotukset, ja tämä kävi ilmi myös 9. syyskuuta, kun aluekehitysvaliokunnan äänestys oli yksimielinen.

Tällä yksimielisyydellä ei olisi kuitenkaan mitään merkitystä, ellei asiakirjaa olisi saatu konkreettiseen muotoon, joka on hyvin täsmällinen ja johdonmukainen, ja osoitan tämän teille hetken kuluttua. Haluaisin siksi kiittää sydämellisesti kaikkia kollegoitani, jotka osallistuivat tämän mietinnön laadintaan ja erityisesti varjoesittelijöitä, jotka olisivat halunneet olla tänä iltana läsnä osoittaakseen sitoumustaan.

Arvoisa komission jäsen, haluan kiittää luonnollisesti komission yksiköitä ja olisin kiitollinen, jos välitätte viestini eteenpäin, koska yhteistyö on ollut rakentavaa ja miellyttävää.

Haluan kiittää myös Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa ja sen esittelijää Joost van Ierseliä sekä alueiden komitean jäsentä Vladimir Kisyovia sekä monia asiaan vaikuttaneita toimijoita.

Mistä on kyse hallintotavassa ja kumppanuudessa? Meidän on laadittava valiokunta-aloitteinen mietintö tästä hallintotapaa ja kumppanuutta koskevasta kysymyksestä, koska kumpiakkin termejä käytetään päivittäin. Tämä käy ilmi sanomalehdistä ja raporteista, ja näihin sanoihin aina törmätään.

Komission jäsen, on aika sanoille ja on aika toimille. On aika asettaa tavoitteita sekä antaa keinot niiden toteuttamiseksi. Olemme usean vuoden ajan kuulleet jatkuvasti, että hallintotapaa on parannettava. Tämä seikka on sisällytetty lainsäädäntöömme, sitä käsitellään keskusteluissamme, mutta asiassa ei ole paljon edistytty. Mitä todella tapahtuu, kun havaitsemme, että yhdennetty lähestymistapa sisältyy moniin komission kertomuksiin ja parlamentin mietintöihin?

Onko EU:n liikennettä, ympäristöä ja aluekehitystä koskevat toimintalinjat otettu keskenään huomioon? Mikä on yhdennetty lähestymistapa, jonka haluaisimme nähdä? Jokaisella toimintalinjalla on oma talousarvionsa, omat ministerinsä, oma komission jäsenensä sekä aikataulunsa. Voimme nähdä pelkästään rakennerahastoja koskevassa tapauksessa, että EAKR:ia, ESR:ää ja EAFRD:tä käytetään kentällä erillään toisistaan.

Arvoisa komission jäsen, kun toteutatte omaa tehtävääne, tiedätte, että meistä kaikista on hyvin tärkeää saavuttaa Lissabonin tavoitteet. Pidättekö te tätä mahdollisena, jos jatkamme kentällä näin lokeroituneella järjestelmällä? Oletteko sitä mieltä, että järjestö, riippumatta siitä kuinka voimakas ja määrätietoinen se on, voi menestyä, jos kentällä sallitaan tällainen epäyhtenäinen toiminta?

Nyt on aika sille, että eri yksityiset ja julkiset sidosryhmät kokoavat yhteen taitomme sekä yhteensovittavat talousarviomme ja aikataulumme, kun käsittelemme samaa asiaa samalla maantieteellisellä alueella. Mietinnössän esitetään 37 erityistoimea tämän saavuttamiseksi, mutta en aio luetella niitä. Esitän vain kolme keskeistä näkökohtaa.

Ensimmäinen keskeinen näkökohta on se, että eri sidosryhmille – yksityisille, julkisille, yksityishenkilöille ja järjestöille – annetaan keinot toteuttaa tätä hyvää hallintotapaa. Ensimmäinen toimi on, ja korostin tätä kollegallenne Danuta Hübnerille, kehittää opas hyvästä hallinnosta. Emme puhu enää abstrakteista viesteistä, tämän on oltava käytännön opas.

Toinen näkökohta on valittujen edustajien kouluttaminen Erasmus-ohjelman puitteissa. Paikallisten ja alueellisten valittujen edustajiemme pitäisi olla todellisia muutoksen liikkeellepanijoita tässä alueiden uudessa hallintotavassa. Lisäksi, ja tämä on toinen keskeinen näkökohta, EU:n ja kansallisten toimielinten on näytettävä esimerkkiä. Sen vuoksi esitän mietinnössän, että koheesiopolitiikasta vastaavat ministerit kokoontuisivat vuosittain neuvostossa. Arvoisa komission jäsen, kuten itse tiedätte, komission jäsenten ja eri pääosastojen välillä on eroja. Yksiköiden välisen työn on oltava tehokkaampaa. Alueiden komitea on ennakoanut pyyntöäni, sillä se vastasi ehdotuksiimme kaksi viikkoa sitten.

Kolmanneksi on tietenkin tarpeen, arvoisa komission jäsen, että käytössä on sitovia menettelyitä. Koska puheaikani on loppunut, en voi käsitellä niitä yksityiskohtaisemmin, mutta huomatkan, että edellytämme komission toimivan nykyisten käytäntöjen uudistamisen kärjessä. Meidän on siirryttävä sanoista tekoihin. Odotan näistä asioista työtä tehneiden kollegoideni tavoin, että komissio tekee nopeita ja tehokkaita päätöksiä.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin komission puolesta kiittää Jean Marie Beaupuytä hänen hallintotapaa ja kumppanuutta aluepolitiikan alalla koskevasta mietinnöstään, sillä kumppanuus ja hyvä hallintotapa ovat todellakin koheesiopolitiikan keskeisiä periaatteita.

Jean Marie Beaupuy'n mietinnössä tehdään useita suosituksia ja siinä kannatetaan erityisesti tarvetta vahvistaa yhdennettyä lähestymistapaa, tarvetta koheesiopolitiikan hajauttamiselle ja tarvetta tunnustaa ja ottaa mukaan eri kumppanit, erityisesti paikalliset ja kaupunkialueiden viranomaiset, aluepolitiikan ohjelmiin.

Mietinnössä ehdotetaan myös sellaisten välineiden kehittämistä, joilla vahvistetaan kumppanuutta ja uusia hallintotapoja. Voin vakuuttaa Jean Marie Beaupuylle, että hänen mietintöönsä sisältyvät pääasialliset näkökohdat ovat samansuuntaisia komission puolustamien ja edistämien toimien kanssa. Käytäntö on osoittanut, että kyky luoda aitoa kumppanuutta on usein edellytys rakenne- ja koheesiorahastosta rahoitettujen ohjelmien menestymiselle ja tehokkuudelle.

Tämä periaate on siten säilytetty ja sitä on vahvistettu kullakin ohjelmakaudella laajentamalla tällaisen kumppanuuden koostumusta sekä sen soveltamisalaa.

Komission ja parlamentin yhteisten ponnistelujen ja kansalaisyhteiskunnan painostuksen ansiosta vuonna 2006 kuluvalle kaudelle annettu asetus oli kauaskantoisempi ja siihen sisällytettiin nimenomaisesti ja ensimmäisen kerran kansalaisyhteiskunnan uudet kumppanit.

Toimitusjärjestelyistä keskusteltiin jokaista kansallista strategista viitekehystä ja vuosien 2007–2013 toimenpideohjelmaa koskevien neuvottelujen aikana, ja komissio on yrittänyt parantaa niitä, jotta niistä saataisiin vähemmän institutionaalisia. Jäsenvaltioiden ja alueiden välillä on vielä huomattavia eroja, mutta kumppanuusperiaatteen soveltamisessa on yleisesti edistytty. Esimerkiksi Puolassa vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan ja erityisesti kansalaisjärjestöjen kanssa on viety eteenpäin koheesiopolitiikan vaatimusten ansiosta.

Koheesiopolitiikasta on kehittynyt ajan myötä tehokas monenvälinen hallinnointijärjestelmä, johon osallistuu useita kumppaneita sekä vertikaalisella että horisontaalisella tasolla. Koska ei ole mitään yhtä kaikkiin sovellettavaa ratkaisua, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä kaikkien asianmukaisten sidosryhmien tiiviimpi osallistuminen toimien suunnitteluun, toteutukseen ja arviointiin ryhmään ja luonnollisesti alueeseen mukautetun järjestelmän perusteella on välttämätöntä, jotta politiikan menestyminen varmistetaan. On kuitenkin tunnustettava, että vielä on paljon tehtävää, jotta saadaan aikaan todellinen ja aktiivinen kumppanuus ja hallintotapa, eikä ainoastaan valmistelu- ja neuvotteluprosessissa vaan toimenpideohjelmien muissa vaiheissa, eli: toteutuksessa, seurannassa ja arvioinnissa. Voin ilmoittaa Jean Marie Beaupuylle, että jotta nykyisestä tilanteesta ja käytännöstä saataisiin selkeämpi kuva, komission jäsenen Hübnerin yksiköt tekevät tällä hetkellä tutkimusta alueellisesta hallintotavasta globalisaation yhteydessä. Meidän pitäisi saada tästä tutkimuksesta olennaista tietoa siitä, onko oppaasta, jota Jean Marie Beaupuy pyysi mietinnössään, hyötyä tässä asiassa.

Komissio on myös vakuuttunut, että koheesiopolitiikkaa on yksinkertaistettava, sen on tarjottava lisäarvoa alueelliselle kehitykselle ja sen on oltava samalla lähempänä Euroopan kansalaisia. Komissio on samaa mieltä siitä, että tietyllä alueella on tarpeen tarjota yhdennetty lähestymistapa eri alakohtaisista toimintalinjoista, jotta saavutetaan parempia tuloksia. Meidän pitäisi pohtia syvällisemmin, miten koheesiorahastoja käytetään ja koordinoidaan tällä hetkellä sekä miten niitä voitaisiin yhdistää seuraavalle, vuoden 2013 jälkeiselle, ohjelmakaudelle, jotta alueellisella tasolla voidaan pitää yllä todellista johdonmukaista strategista kehittämistä. Tämä on itse asiassa huolenaihe, joka ilmaistiin useassa kannanotossa politiikan tulevaisuutta koskevissa julkisissa kuulemisissa.

Uuden hallintotavan parantamista koskevassa mietinnössä esitettyihin välineisiin kuuluu ehdotus Erasmus-ohjelman luomisesta paikallisille edustajille. Komissio tekee parhaansa tämän mielenkiintoisen ajatuksen toteuttamiseksi, vaikka tämä voi olla vaikeaa, jos budjettivallan käyttäjä hyväksyy sen kokeiluhankkeena.

Koheesiopolitiikan – joka on ja jonka pitäisi olla keskeinen pilari uuden kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja alueiden auttamiseksi tulevien maailmanlaajuisten haasteiden vuoksi, jotka vaikuttavat yhä enemmän niiden kehitykseen – logiikan lisäksi komissio katsoo, että meidän pitäisi edelleen vahvistaa koheesiopolitiikan toteutusmekanismia, joka perustuu yhdyntyneen lähestymistavan, kumppanuuden ja monenvälisen hallinnon periaatteisiin.

Komissio on vakuuttunut, että Jean Marie Beaupuy'n mietintö ja parlamentin tuki parantaa tilannetta huomattavasti.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), kirjallinen. – (GA) Olen erittäin tyytyväinen Jean Marie Beaupuy'n erinomaiseen mietintöön hallintotavasta ja kumppanuudesta.

On valitettavaa, että kumppanuuden periaatetta ei aina noudateta rakennerahastojen käytössä. Olen kuitenkin nähnyt erittäin hyviä esimerkkejä Pohjois-Irlannissa, miten tämän kumppanuuden pitäisi toimia ja olen havainnut kumppanuuden edut, kun sitä sovelletaan oikein.

Pidän myös myönteisenä tässä mietinnössä esitettyjä kehotuksia tiiviimmästä yhteistyöstä sekä yhteydenpidosta paikallisten ja alueellisten sekä muiden hallintotasojen, erityisesti komission, viranomaisten kanssa. Pohjois-Irlannin edustajakokouksen on pohjattava toimintansa komission perustamille yhteyksille. Tämä koskee erityisesti komission puheenjohtaja Barroson luoman työryhmän työtä.

Pohjois-Irlannin edustajakokous ja paikallisyhteisömme ovat valmiita merkittävämpään tehtävään EU:n ohjelmien soveltamiseksi yhteisön tasolla. Tässä mietinnössä esitetään, miten ne saisivat mahdollisuudet siihen.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Haluaisin ensiksi kiittää Jean Marie Beaupuytä hänen erinomaisesta mietinnöstään. PPE-DE-ryhmän varjoesittelijänä äänestin tämän mietinnön puolesta hyvän hallintotavan ja kumppanuuden tueksi aluepolitiikan alalla.

Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ja muistuttaa, että heinäkuussa, komission Bulgariaa koskevan kriittisen kertomuksen jälkeen, keskeytettiin kolme liittymistä edeltävää ohjelmaa, Phare, Ispa ja Sapard. Samalla otettiin käyttöön menettelyitä, joiden avulla voitiin aloittaa rakenne- ja koheesiorahastojen rahoituksen myöntäminen toimintaohjelmiin. Tämä asetti kotimaani erittäin vaikeaan tilanteeseen. Haluaisin käyttää tämän mietinnön hyväksymistä hyödyksi ja ilmaista toiveeni, että Bulgarian jäädytetyt varat annetaan käyttöön ja että Bulgarian kansalaiset voivat hyödyntää täysimääräisesti etuja, joita he saavat jäsenyydestään EU:ssa.

Mietinnössä jäsenvaltioille annetun kehotuksen mukaisesti halusin pyytää, että aluepolitiikan soveltamista koskevaa hajauttamisprosessia vahvistetaan, jotta varmistetaan, että monitasoinen hallinto toimii tehokkaammin kumppanuus- ja toissijaisuusperiaatteiden perusteella.

Kiitän teitä huomiostanne.

Grażyna Staniszevska (ALDE), kirjallinen. – (PL) Aluepolitiikan toteutuksessa on tärkeää noudattaa kumppanuusperiaatetta kaikilla hallinnon tasoilla. Tämä on erityisen tärkeää tehokkuuden kannalta. Jos halutaan, että yhteiskunta aktivoituu täysin, kansallisten ja alueellisten viranomaisten on pyrittävä ottamaan mukaan paikallisia asukkaita muutoksien suunnitteluun ja myöhemmin rakennerahastojen käytön seurantaan. Jos alueellisia tavoitteita ei oteta huomioon, aiheutetaan aina kiistoja ja viivytetään toimintaa, mikä aiheuttaa lukuisia viivästyksiä.

Euroopan yhteisössä ei ole tärkeää pinnallinen vaan todellinen kumppanuus, koska se on ainoa tapa varmistaa, että kansalaiset saavat tietoa Euroopan unionin toiminnasta. Kumppanuus on tärkeää, mutta se aiheuttaa myös kustannuksia. Sen vuoksi tätä tarkoitusta varten olisi varattava 2–3 prosenttia rakennerahastojen tuista. Tämänhetkinen vapaaehtoisuusperiaate ei toimi. Jos alueiden ei tarvitse käyttää varoja kokousten ja työryhmien järjestämiseen tai täytäntöönpanon arvioon, ne eivät yksinkertaisesti ryhdy siihen. Yhä useammin kumppanuusperiaate rajoittuu suunnitelmien lähettämiseen postitse, jolloin joissakin tapauksissa on vain viikko aikaa antaa kommentteja asiasta.

Minusta olisi järkevää ottaa tämä ongelma huomattavasti paremmin huomioon, jos haluamme varmistaa, että Euroopasta tulee aktiivisten, tietoisten ja yhteistyökykyisten kansalaisten yhteisö.

22. Parempi säädöskäytäntö 2006 - kertomuksesta toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden sekä niiden soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Manuel Medina Ortegan oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö parempi säädöskäytäntö 2006 - kertomuksesta toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden sekä niiden soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti (2008/2045(INI) (A6-0355/2008).

Manuel Medina Ortega, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, esittelen valiokunta-aloitteisen mietinnön paremmasta säädöskäytännöstä 2006 – kertomuksesta toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden sekä niiden soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti.

Mietintö on melko laaja-alainen, joten haluaisin keskittyä kahteen tai kolmeen näkökohtaan. Ensimmäinen on lainsäädäntöprosessin merkitys Euroopan unionissa. Vaikuttaa siltä, että vähitellen ajaudutaan hyväksymään ei-sitovat säännökset eli niin sanottu pehmeä lainsäädäntö, jonka mukaan tiettyjä tiedonantoja, kertomuksia tai asiakirjoja pidetään laillisesti sitovina sääntöinä. Mietinnössäni ilmaistaan huolenaihe, että olisi tehtävä ero hallinnollisten elinten antamien yksinkertaisten suuntaviivojen ja lainsäädäntöprosessin välillä.

Lainsäädäntöprosessista, johon sisältyvät asetukset ja direktiivit, säädetään Euroopan unionin perustamissopimuksissa. Niihin edellytetään aloitetta komissiolta, jonka neuvoston on hyväksyttävä yksin tai yhteispäätösmenettelyssä parlamentin kanssa.

Tässä suhteessa olisi mielestäni tärkeää korostaa tätä lainsäädännöllistä luonnetta. Siinä otetaan huomioon yleinen etu, koska lainsäädäntövaltaisilta elimiltä voidaan hakea muutosta.

Jos tiettyjen elinten tai alojen annetaan turvautua itsesääntelyyn, aiheutetaan uhkaa ja väärinkäytön mahdollisuuksia. Tämä voi olla asianmukaista esimerkiksi tiettyjen yhdistysten, ammatillisten järjestöjen tai yritysten elinten osalta, mutta minun mielestäni itsesääntelymahdollisuuden antaminen tietyille alalle on erittäin vakava virhe. Olemme äskettäin nähneet sääntelyn purkamisen vaikutukset Yhdysvalloissa, joissa rahoituslalle annettiin mahdollisuus itsesääntelyyn. Tämä aiheutti erittäin vakavia seurauksia koko maailman talouteen. Toisin sanoen, sääntelyä ei voida jättää niiden käsiin, jotka ovat itse sääntelyn kohteena. Itsesääntely on ristiriitainen ilmaus ja se on asianmukainen ainoastaan kun sisäinen hallinto sääntelee itseään. Ei pitäisi katsoa, että tietty sektori voi säännellä itseään itsesääntelyjärjestelmällä ja samaa voidaan todeta yhteissääntelystä.

Euroopan parlamentin osalta keskeinen edellytys on laatia selkeät lainsäädäntömenettelyt. Komission ehdotuksista pitää siten keskustella parlamentissa ja neuvostossa, ja lainsäädäntöpäätöslauseimat on vahvistettava.

Toinen näkökohta on EU:n lainsäädännön monimutkaistuminen ja tavallisten kansalaisten ja EU:n lainsäädännön asiantuntijoiden kokemus vaikeus ymmärtää, mitä todella tapahtuu. Meidän on saatava EU:n lainsäädännöstä helpommin ymmärrettävää ja ainoa keino siihen on kodifointi, uudelleenlaatiminen tai jokin vastaava toimi. Emme voi jatkaa oikeudellisten sääntöjen kehittämistä ja tarpeen vaatiessa unohtaa, mitä olemme hyväksyneet.

On totta, että viime vuosina on tältä osin saatu aikaan parannuksia, koska parlamentin, komission ja neuvoston yhteistyöllä esimerkiksi komiteamenettelyä on tarkistettu. Meidän olisi kuitenkin tällä tietotekniikan aikakaudella oltava automaattinen kodifointimenettely, jossa kaikki hyväksytyt uudet oikeussäännöt tunnustetaan välittömästi ja konsolidoidaan kodifointimenettelyillä.

Mietinnössä vaaditaan säännöllistä kodifointia. Tämän olisi oltava mielestäni lähes automaattista, jotta oikeudellisia sääntöjä hyväksyessämme ne sisällytetään EU:n oikeuskäytäntöön uuden EU:n säännösten luomiseksi. En ehdota EU:n lainsäädännölle minkäänlaista Napoleonin lakikokoelmaa vaan pysyvää kodifointia, mikä ei ole mielestäni kovinkaan vaikeaa tällä tietotekniikan aikakaudella.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, parempi sääntely ei ole itsetarkoitus. Kyse on siitä, että kansalaiset ja yritykset hyötyvät, kun EU:n sääntely-ympäristöä yksinkertaistetaan ja parannetaan.

Komissio pitää sen vuoksi myönteisenä Manuel Medina Ortegan mietintöä paremmasta säädöskäytännöstä. Siinä keskitytään parempaa sääntelyä koskevaan toimintaohjelmaan Euroopan parlamentin viime vuonna

tekemien aloitteiden mukaisesti. Panin Manuel Medina Ortegan juuri tekemät hyödylliset huomautukset merkille.

Haluaisin nyt muistuttaa toteutetuista tärkeistä toimista sekä jatkuvasta työstä, jolla vastataan Euroopan parlamentin paremmasta säädöskäytännöstä esittämiin pyyntöihin ja huolenaiheisiin.

Parempi säädöskäytäntö on keskeinen painopiste tällä alalla, ja olemme edistyneet huomattavasti vuosien aikana vaikutustenarvioinnissa, yksinkertaistamisessa ja hallinnollisen taakan vähentämisessä. Komission puheenjohtajan Barroson vuonna 2006 perustamalla vaikutustenarviointilautakunnalla on todellista vaikutusta työmme laatuun. Olemme kuitenkin tietoisia siitä, että meidän on jatkuvasti pyrittävä parantamaan järjestelmää.

Monet haluamamme parannukset viedään eteenpäin vaikutustenarvioita koskevien tarkistettujen suuntaviivojemme perusteella. Tarkistaminen perustuu vaikutustenarviointilautakunnan kokemukseen, ulkoiseen arvioon ja sen jälkeen toimielinten, sidosryhmien ja asianmukaisten osapuolten kuulemiseen.

Edistämme ohjeiden saantia toissijaisuusperiaatteesta, kansallisista ja alueellisista vaikutuksista sekä esimerkiksi pk-yrityksiin ja kuluttajiin kohdistuvista erityisvaikutuksista. Tarkastelemme neuvoston ja parlamentin kanssa uudelleen vaikutustenarviointia koskevaa yhteistä lähestymistapaa, jonka tarkoituksena on selvittää missä asioissa voidaan edistyä. Työ on käynnistynyt teknisellä tasolla ja toivomme, että saamme aikaan konkreettisia tuloksia ainakin kolmen toimielimen välisestä kokemuksien jakamisesta vuoden loppuun mennessä.

Yksinkertaistamisen osalta komissio on hyväksynyt 162 ehdotuksesta 119 vuosien 2005–2009 ohjelmien käynnistämisen jälkeen. Yksi keskeinen haaste on varmistaa, että neuvoston ja parlamentin käsittelyssä olevat yksinkertaistamista koskevat aloitteet hyväksytään nopeasti. Hallinnollista taakkaa koskevassa kysymyksessä tehty kartoitus pääasiallisista EU:n tiedotusvelvoitteista, jonka komissio on antanut ulkopuolisen yhtymän selvitettäväksi, on nyt saatettu päätökseen, ja näiden velvoitteiden kustannusarvio valmistuu vuoden loppuun mennessä.

Tammikuun strategisessa katsauksessa aiomme tiedottaa edistymisestä sekä esittää selkeän etenemissuunnitelman siitä, miten kunnianhimoinen 25 prosentin vähennystavoite saavutetaan vuosiin 2010–2012 mennessä.

Lopuksi, toimielinten välisestä parempaa lainsäädäntöä koskevasta yhteistyöstä meidän on tunnustettava, että joulukuusta 2003 voimassa ollut toimielinten välistä sopimusta paremmasta lainsäädännöstä ei ole ollut helppo soveltaa. Tämän ei pitäisi estää meitä jatkamasta vuoropuhelua. Päinvastoin, komissio on hiljattain ilmaissut näkemyksensä, että on yleisesti aika antaa enemmän poliittista sisältöä parempaa sääntelyä koskeville kysymyksille. Olen kannustanut parlamenttia käymään toimielinten välistä keskustelua paremmasta lainsäädännöstä lähitulevaisuudessa korkeimmalla poliittisella tasolla esimerkiksi toimielinten välisen yhteistyön korkean tason teknisen työryhmän, puheenjohtajakokouksen tai valiokuntien puheenjohtajakokouksen yhteydessä.

Haluaisin lopuksi korostaa, että sääntelyn parantamisesta ovat yhteisesti vastuussa kaikki Euroopan unionin toimielimet ja jäsenvaltiot. Voimme kaikki tehdä enemmän ja parantaa lainsäädäntöaloitteidemme laatua sekä yleistä sääntelykehystämme.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bert Doorn (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Manuel Medina Ortegan mietinnön hyväksyminen on varma merkki siitä, että lainsäädäntöä parannetaan. Mietintöön sisältyvät Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän tärkeimmät näkökohdat, joihin kuuluu:

komission suorittamien vaikutusten arviointien riippumaton valvonta

asianosaisten varhainen ja laaja-alainen kuuleminen

hallintotaakan vähentämisen 25 prosentilla on oltava nettotavoite. Eri aloilla saavutettua olemassa olevan lainsäädännön rasitteen keventämistä ei saa tehdä tyhjäksi uuden lainsäädännön aiheuttamilla hallinnollisilla rasitteilla.

Valitettavasti seuraavat näkökohdat eivät saaneet tarpeeksi tukea muista ryhmistä:

komission tukeminen, kun itsesääntelyä ja yhteissääntelyä harkitaan vakavina poliittisina vaihtoehtoina

vaikutusten arviointien laajempi soveltaminen muun muassa komiteamenettelyn säännöksiin ja merkittäviin neuvoston ja parlamentin lainsäädäntöehdotuksiin esittämiin tarkistuksiin.

Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä pitää tärkeänä, että komissio suhtautuu vakavasti hallinnollisen rasituksen vähentämistä käsittelevän korkean tason ryhmän (Stoiberin ryhmän) antamiin suosituksiin. Lupaava merkki tässä yhteydessä on se, että sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosasto on ilmoittanut olevansa valmis myöntämään poikkeuksia pienille yrityksille vuosittaisten tilinpäätösten laatimisesta, ja se aikoo tämän vuoksi tarkistaa neljättä ja seitsemättä direktiiviä.

23. Yhteisön oikeuden soveltamisen valvonta (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Lidia Geringer de Oedenbergin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta - komission 24. vuosikertomus (2008/2046(INI)) (A6-0362/2008).

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin toimintalinjojen tehokkuus riippuu suurelta osin niiden täytäntöönpanosta kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. On valvottava tiukasti, että jäsenvaltiot noudattavat yhteisön lainsäädäntöä. Parlamentin esittelijänä tätä asiaa koskevasta 24. vuosikertomuksesta voin sanoa, että komissio on käynnistänyt jonkin verran vähemmän rikkomismenettelyjä. Siitä huolimatta tapauksia on edelleen enemmän kuin 2 500.

Olisi mainittava myös, että niiden menettelyjen määrä, jotka liittyvät EU:n lainsäädännön saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien ilmoitusten laiminlyöntiin, laski laajentuneessa 25 jäsenvaltion unionissa 16 prosentilla. Tämä osoittaa, että jäsenvaltiot toimivat kurinalaisemmin ilmoittamisen osalta. Kuten edellisinäkin vuosina, suurin osa syytöksistä koski sisämarkkinoiden epäasianmukaista toimintaa, kuten erityisesti ihmisten, tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta koskevan periaatteen soveltamista. Monet syytökset koskivat myös Euroopan unionin kansalaisuuden nojalla saatujen oikeuksien rikkomista. Näillä säännöksillä varmistetaan periaate yhtäläisistä oikeuksista ja mahdollisuuksista kaikille kansalaisille. Komissio ehdotti 5. syyskuuta 2007 tähän asti käytettyjen työmenetelmien muuttamista. Ehdotuksella pyrittiin varmistamaan menettelyjen tehokkaampi hallinnointi, ja se sai parlamentin enemmistön tuen. On kuitenkin esitetty huolenaiheita siitä, että uusi menettely voi johtaa siihen, että komissio menettää perussopimusten valvomista koskevan institutionaalisen vastuun, koska menettelyn mukaan komission vastaanottamat valitukset välitetään asianomaiselle jäsenvaltiolle, joka on alun perin vastuussa siitä, että yhteisön oikeutta ei panna täytäntöön asianmukaisesti. Sen vuoksi komission on toimitettava parlamentille ensimmäinen kertomus tämän vuoden 15. huhtikuuta käynnistetyn kokeiluhankkeen, johon osallistuu 15 jäsenvaltiota, ensimmäisen kuuden kuukauden aikana saavutetuista tuloksista. Komissio on useissa tapauksissa korkeimmassa asemassa oleva toimielin, jonka puoleen kansalaiset voivat kääntyä ilmoittaakseen yhteisön oikeuden epäasianmukaisesta täytäntöönpanosta. Komission olisi siksi pidettävä kirjaa kaikesta kirjeenvaihdosta, joka voi sisältää tietoja yhteisön oikeuden rikkomisesta.

Vireillä olevan rikkomismenettelyn osalta pääasiallinen ongelma on edelleen se, että valitusten tarkastelu vie kohtuuttoman kauan aikaa. Se vie keskimäärin 20,5 kuukautta, mikä on liikaa. Komission pitäisi tehdä kaikkensa lyhentääkseen aikaa vieviä menettelyitä ja etsiäkseen käytännöllisiä ratkaisuja. Niihin olisi kuuluttava vaihtoehtoiset menettelyt, kuten SOLVIT, jota ei vielä kukaan käytetä tarpeeksi. Sellaiset rikkomistapaukset ovat lisääntyneet huomattavasti, joissa ei ole noudatettu yhteisöjen tuomioistuimien vuonna 2006 antamia tuomioita. Tähän vaikuttaa myös se, että kansallisten tuomioistuimien ja yhteisöjen tuomioistuimen yhteistyö on usein riittämätöntä. Lisäksi perustamissopimuksen 234 artiklassa määrättyä ennakkoratkaisumenettelyä ei sovelleta. Tämä johtuu siitä, että yhteisön oikeutta ei ymmärretä edelleenkaan oikein tietyissä jäsenvaltioissa.

Toimielinten välisen yhteistyön osalta, sopimukset yhteisön oikeuden soveltamisen valvomisesta ja tiivis yhteistyö neuvoston, komission, Euroopan oikeusasiamiehen ja asiaa käsittelevien Euroopan parlamentin valiokuntien välillä ovat ratkaisevia varmistettaessa tehokkaat toimet kaikissa tapauksissa, joissa vetoituksen esittäjä on perustellusti valittanut yhteisön säännösten rikkomisesta. Epäasianmukaisella tavalla esitettyjen valitusten suuri määrä on pysynyt vuosien aikana korkealla tasolla. Jotkut kantelut esitetään väärin perustein vetoamusvaliokunnalle, ja osa ei kuulu toimielinten toimivaltaan. Tällaisten kanteluiden osuus oli 75 prosenttia oikeusasiamiehen vuonna 2006 vastaanottamista kanteluista. Sen vuoksi on pyrittävä kiireellisesti parantamaan kansalaisille suunnattua tiedotusta, jolla annetaan parempia neuvoja asianomistajille.

He voivat siten ottaa yhteyttä siihen elimeen, joka pystyy parhaiten käsittelemään heidän tapaustaan kansallisella tai yhteisön tasolla. Kansalaisten kantelut ovat arvokas muistutus kansalaisten kiireellisimmistä tarpeista. Komission olisi toimittava näiden tietojen perusteella, kun se tekee lainsäädäntöaloitteita.

Yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa vuonna 2006 koskevan asian yhteydessä haluaisin kehottaa erityisesti vuosien 2007–2013 monivuotisen rahoituskehiksen perusteella rakennerahastojen kannalta tukikelpoisimpia jäsenvaltioita saattamaan nopeasti ja asianmukaisesti kansallisen lainsäädäntönsä EU:n lainsäädännön mukaiseksi. Mielestäni on erityisesti ympäristönsuojeluala, jotta käytettävissä olevaa rakennerahoitusta käytettäisiin tehokkaasti ja voimistettaisiin alueiden sosiaalista ja taloudellista kehitystä.

Haluaisin lopuksi esittää pahoitteluni, että Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän oikeudellisten asioiden valiokunnan jäsenet poistivat tärkeitä säännöksiä mietinnöstäni. Näihin säännöksiin kuului naisten ja miesten tasa-arvoinen kohtelu työnsaannissa, koulutuksessa, uralla etenemisessä ja sosiaaliturvajärjestelmissä. Tasa-arvoinen kohtelu ei ole vieläkään sääntö monessa jäsenvaltiossa, mikä on selkeästi ristiriidassa tasa-arvoperiaatteen kanssa. Sen olisi oltava meidän kaikkien ensisijainen tavoite.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on erittäin tyytyväinen parlamentin yleiseen tukeen komission lähestymistavalle, jonka se on esittänyt vuonna 2007 antamassaan tiedonannossa: Tulosten Eurooppa – yhteisön lainsäädännön soveltaminen. Kiitän Lidia Geringer de Oedenbergiä hänen valaisevasta mietinnöstään.

Komissio pitää erittäin tärkeänä, että yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan oikein. Se on Barroson komission painopistealue, ja komissio toimii valppaana asemassaan perustamissopimuksen valvojana. Tästä syystä komissio on ponnistellut erityisesti tehostaakseen toimintamenettelyjään kansalaisten ja yritysten edun vuoksi, kuten vuoden 2007 tiedonannossa todetaan.

Näihin parannuksiin kuuluu, että teimme tänä vuonna useammin rikkomismenettelyjä koskevia päätöksiä, jotta välttäisimme asioiden käsittelyn viivästymisen, ja otimme käyttöön EU:n kokeiluhankkeen tämän vuoden huhtikuussa. Tässä kokeiluhankkeessa kokeillaan 15 jäsenvaltiossa parannettua menettelyä ongelmien ratkaisemiseksi ja tietojen antamiseksi, jotta kansalaisille ja yrityksille varmistetaan nopeammat ja paremmat tulokset. Tämän EU:n kokeiluhankkeen toimintaa koskevia ajantasaistettuja asiantietoja toimitetaan esittelijälle, mutta täydellinen kertomus voidaan antaa, lupauksemme mukaan, vasta vuoden kuluttua, kun ensimmäisiä päätelmiä varten on saatu riittävästi tietoja. Kokeilemme myös virkamiesten käyttöä joissain jäsenvaltioiden edustustoissa. He seuraavat kysymyksiä yhteisön lainsäädännön soveltamisesta, jotta nähdään, miten sillä voitaisiin parantaa tehokkuutta. Tämä heijastaa sitä todellisuutta, että kaikkiin kysymyksiin yhteisön lainsäädännön soveltamisesta liittyvät jäsenvaltioiden tekemät päätökset. Tämä työ edellyttää komissiota toimimaan läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa asianmukaisten ja nopeiden ratkaisujen löytämiseksi. Toimielinten välisellä yhteisymmärryksellä voi olla merkittävä tehtävä tässä parempaa sääntelyä koskevan suunnitelman tärkeässä osassa.

Olen tässä yhteydessä tarjoutunut koordinoimaan esittelijän kanssa yhteisön säännösten täytäntöönpanoa koskevia tulevia uudelleentarkasteluita ajantasaisen tiedon varmistamiseksi. Pyrimme esittämään aloitteet, joista ilmoitettiin vuoden 2007 tiedonannossa avoimuuden lisäämisestä. Olemme viimeistelemässä tämän vuoden vuosikertomusta siten, että siinä tehdään strateginen arvio nykyisestä asemasta ja asioiden painottamisesta sekä toiminta-ohjelma, jolla ylläpidetään toimielinten välistä keskustelua.

Haluaisin lopuksi mainita, että Lidia Geringer de Oedenbergin mietinnössä kannatetaan myös yhteisiä yhteispisteitä, joissa kansalaisia neuvotaan. Voin vakuuttaa, että komissio tekee jo työtä tämän vuoksi. Esitämme arviointimme ja ehdotuksemme mahdollisimman pian.

Hyvä Lidia Geringer de Oedenberg, kiinnitätte erityistä huomiota tasavertaista kohtelua koskevien direktiivien valvontaan. Voin vakuuttaa teille, että täydellinen arvio on tehty siitä, miten ne on saatettu osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Yli 40 rikkomismenettelyä on käynnistetty, ja niitä jatketaan aktiivisesti, jotta tulokset saadaan varhaisessa vaiheessa.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina.

24. Sääntelyvirastojen institutionaalisten näkökulmien tulevaa sopimusta koskeva strategia (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Georgios Papastamkosin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö sääntelyvirastojen institutionaalisten näkökulmien sopimusta koskevasta strategiasta (2008/2103(INI)) (A6-0354/2008).

Georgios Papastamkos, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin 29 sääntelyvirastoa vaikuttavat ensi näkemältä ”pieninstituutioilta”, mutta niillä on kuitenkin itse asiassa ilmeisiä ”suurvaikutuksia”. Ne ovat jo kehittyneet toimielinten kaltaiseksi osaksi Euroopan unionia.

Sääntelyvirastojen määrän liiallinen kasvu on epäilemättä johtanut Euroopan unionin sääntelytoimien paisumiseen, sen toimintalinjojen pirstoutumiseen ja vaikeaselkoisuuteen sekä edelleen toiminnan yhteensovittamisen vaikeutumiseen.

Kaikkien EU:n virastojen osalta herää kiireellinen kysymys niiden työn ja niiden aikaansaamien tulosten väliarvioinnista. Tarvitaan vähimmäismäärä sääntelyvirastojen rakennetta, toimintaa ja valvontaa koskevia yhteisiä periaatteita ja sääntöjä, jotta nämä virastot liitettäisiin harmonisesti perussopimusten muodostamasta järjestelmästä juontuvien perusperiaatteiden puitteisiin.

Neuvoston kieltäytyttyä hyväksymästä laillisesti sitovaa asiakirjaa ja toimielinten välisen sopimuksen tekemistä koskevan ehdotuksen tultua hylätyksi, komissio päätti ehdottaa sellaisen toimielinten välisen työryhmän perustamista, jonka tehtävänä olisi muodostaa yhteinen kehys sääntelyvirastoille ja määrittää Euroopan unionin kunkin toimielimen toimivalta kyseisten virastojen suhteen.

Katson, että tämä ehdotus jää vajavaiseksi suhteessa Euroopan parlamentin toimielinten välisen sopimuksen tekemistä koskeviin odotuksiin. Yhteinen lähestymistapa on välivaihe edettäessä kohti laillisesti sitovan asiakirjan hyväksymistä. Ymmärrän luonnollisesti komission halun päästä ulos toimielinten välisestä pitkittyneestä toimetttömyyden tilasta. Sellaisen toimielinten välisen työryhmän perustamista, joka ryhtyy laatimaan kollektiivista poliittista tilintekoa sääntelyvirastojen toiminnasta hankituista kokemuksista ja jonka tehtävänä tulee olemaan näiden virastojen aseman selkiyttäminen Euroopan unionin monitasoisessa hallinnossa, on pidettävä myönteisenä.

Tavoitellulla lähestymistavalla – mahdollisimman yhteisellä lähestymistavalla – pyritään rajoittamaan byrokraattista jäykkyyttä ja aikaansaamaan se, että nämä virastot toteuttavat oikeanlaisia ja tehokkaita sääntelytoimia ja että niitä valvotaan johdonmukaisesti, sekä tyydyttämään aikakautemme edellyttämä vastuu- ja tilintekovelvollisuuden vaatimus edes osittain. Tavoitellun toimielinten välisen yhteisymmärryksen ja lähestymistavan ”yhteisen kehiksen” yhteydessä olisi asetettava etusijalle sääntelyvirastojen lisäarvon maksimointi yleisissä Euroopan unionin hallintorakenteissa siten, että edellytetään suurempaa avoimuutta, näkyvää demokraattista valvontaa ja lisättyä tehokkuutta

Haluaisin lopuksi huomauttaa, että parlamentaarisen valvonnan käyttöönotto, mitä tulee sääntelyvirastojen rakenteeseen ja työhön, vastaa klassista demokraattista periaatetta, jonka mukaan kaikkien toimeenpanovaltaa käyttävien elinten on oltava poliittisessa vastuussa. Euroopan parlamentin mahdollisuus pitää kyseisiä virastoja poliittisesti vastuussa liittyy edustuksellisen demokratian keskeiseen periaatteeseen, joka koskee toimeenpanovaltan tekemien valintojen tutkimista laillisuuden ja tarkoituksenmukaisuuden näkökulmasta.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio pitää myönteisenä esittelijä Georgios Papastamkosin sekä vastuuvaiokunnan ja lausunnon antavien valiokuntien myönteistä asennetta maaliskuun tiedonantoon ”Euroopan unionin virastot – tulevaisuuden näkymiä” esitettyihin avainkysymyksiin. Niihin sisältyvät komission päätös olla ehdottamatta uusia virastoja, virastojärjestelmän tuleva arviointi sekä toimielinten välisen työryhmän perustaminen.

Kuten tiedätte, pidämme erittäin tärkeänä, että käynnistämme uudelleen toimielinten välisen vuoropuhelun virastojen asemasta ja paikasta eurooppalaisessa hallintotavassa. Tällä vuoropuhelulla pyritään kehittämään johdonmukainen näkemys ja yhteinen lähestymistapa sääntelyvirastojen suhteen.

Komissio toivoo, että parlamentti voi nyt antaa pikaisesti toimeksiannon toimielinten välisen työryhmän edustajilleen.

Luotamme saavamme myönteisen vastauksen neuvostolta, jotta voidaan varmistaa, että komission tiedonannon seurantatoimet edistyvät ajoissa.

Olemme luottavaisia, että toimielinten välinen työryhmä luodaan ennen kuluvan vuoden loppua. Tämä ryhmä on tiiviisti mukana arviointimenettelyssä, jonka komissio aikoo juuri käynnistää.

Ennen kuin lopetan, haluaisin sanoa, että komissio on jättänyt avoimeksi kysymyksen siitä, mikä on toimielinten välisen vuoropuhelun lopullisen tuloksen muoto, jotta tämä ei estäisi keskustelua. Toimielinten välinen työryhmä voi päättää, missä muodossa se antaa päätelmänsä. Päätelmät voidaan panna täytäntöön eri tavoin: joissain tapauksissa parhaiden käytäntöjen levittäminen riittää, mutta joskus muutokset virastojen perussäädöksiin saattavat olla tarpeen.

Euroopan parlamentin ja komission yhteistyö tällä alalla on esimerkillistä, ja olen varma, että jatkamme työtä tältä pohjalta.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina.

25. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

26. Istunnon päättäminen

(Istunto päätettiin klo 23.55)